

Số 162 - Tháng 5/2015

Nguyệt San

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155

14916 Dillow Street
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaoddgd@yahoo.com

Linh Hương

Lm. Cao Phương Kỹ

Cố Vấn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông, Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan, Kim Loan, Trần Tấn Toan, Hoàng Quý, Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyên, Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hanh, Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Phạm Đình Đài, Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,

Trần Nguyên Thao, Phụ tá

Chủ Bút:

Mặc Giao

Nguyễn Mạnh Chí, Phụ Tá

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát

Nguyễn Xuân, Phụ tá

Trị Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Bá Cát, Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Trí, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ, Phạm Hồng Lam

Trình Bày

Việt-Linh & Thanh-Trúc

Trong Số Này

Thường Xuyên

Thư Tòa Soạn..... DDGD 3
Hộp Thư Độc Giả ..... DDGD 4

Chủ Đề

Báo Úc Đăng Ảnh Trung Quốc Làm Đảo Nhân Tạo Ở Biển Đông..... *Thái An* 6
Trung Quốc Mở Rộng Hạ Tầng Quân Sự Trên Đảo Nhân Tạo Biển Đông. *Thái An* 7
Trung Quốc Đẩy Mạnh Việc Bồi Đắp Đá Vành Khăn..... *Theo RFI* 8
Viết Từ Canada – Chiến Lược Xây Đảo Chiếm Biển Của TQ..... *Mặc Giao* 9
Mỹ - Philippines Huy Động Gần 12 Ngàn Linh..... *Thanh Hà* 13
Tàu Hải Quân Hoa-Kỳ Cập Bến Tiên Sa..... *Thùy Linh* 14
Đô Đốc Harry Harris Jr.: TQ Xây Vạn Lý Trường Thành..... *WSJ, Worldpress* 16
Úc & Việt Nam Tiến Về Phía Trước..... *BBC* 17
Việt Nam Phản Đối TQ Xây Dựng Ở Hoàng Sa..... *Anh Ngọc (VNExpress)* 18
Nguồn Gốc Thánh Hoa Kính Đức Mẹ..... *LM Đoàn Quang, CMC* 20
Thật Lòng Sùng Kính Mẹ Maria..... *LM Cao Phương Kỹ* 22
Thơ: Kinh Lạy Nữ Vương..... *Lê Đình Bảng* 25
Chuỗi Mãn Côi: Năm Sự Sáng..... *Trần Hữu Khắc* 26
Tin Điều “Maria, Mẹ Thiên Chúa”..... *Trần Việt Bắc* 28

Tôn Giáo

Công Bô Tông Sắc Năm Thánh Về Lòng Thương Xót.. *Trần Đức Anh, OP* 29
Giải Đáp Giáo Lý: Người Không Được Rửa Tội..... *LM Fx. Ngô Tôn Huấn* 36
Sống Đạo Giữa Đời: Bs Phạm Ngọc Tỏa..... *Lê Thiên & Lê Tinh Thông* 38
Tin Mừng Giữa Dòng Đời: Hai Môn Đệ Emmaus..... *Trần Việt Cường* 40

Thông Tin, Văn Hoá, Xã Hội, Linh Tinh

ĐTC Bệnh Vực Người Nghèo Tại HNTĐ Mỹ Châu..... *Trần Đức Anh, OP* 33
Tòa Thánh Không Trả Lời Thổ Nhĩ Kỳ..... *Trần Đức Anh, OP* 34
IS Bán Giết & Chặt Đầu 30 Tín Đồ Thiên Chúa Giáo..... *Đào Nguyên* 35
Trang Y Học: Bệnh Thống Phong..... *BS Vũ Thế Truyền* 43
Gia Chánh: Gỏi Xoài..... *Bà Hương Bình* 44
Trước Sau... Sau Trước..... *Đỗ Mạnh Trí* 45
Bàn Tiếp Về Chính Sách Thâm Nhập CE Việt TN/CS..... *Trần Phong Vũ* 47
40 Năm Hồn Danh “Nguy” Và Những Trận Đòn Thù..... *Lê Thiên* 50
Kinh Tế: 40 Năm Phá Sản, Kinh Tế Quốc Doanh..... *Trần Nguyên Thao* 59
Chào Đời Không Cha..... *Trang Đài Glassey Trảngyễn* 64
Sổ Tay Thường Dân: Thắng & Thua Sau Một Canh Bạc Bịp. *Tướng Năng Tiến* 72
Dòng CCCT và Sự Vụ Vì Người Nghèo..... *LM Giuse Đình Hữu Thoại* 78
Xô Xát Giữa Giáo Dân Giáo Xứ Dũ Lộc..... *Chu Mạnh Sơn* 80
Tên Gọi Của Đạo Công Giáo..... *Sơn Hà* 81
Thơ Gió Chương: Úm Ba La... Cả Nhà Làm Tổng Thống..... *Cuong Phong* 84
Lá Thư Canada: Miền Đất Gấm Hoa..... *Trà Lữ* 87
Nỗi Lòng 30/4 Của Nữ Nghệ Sĩ Kim Chi..... *Kim Chi* 91
Lời Sám Hối Muộn Màng..... *Lê Quốc Trinh* 94
Long An: Dân Oan Liều Chết Ném Bom Xăng..... *Dân Làm Báo* 100
Dân Bình Thuận Biểu Tình Phản Đối Nhà Máy Điện.. *Nhóm Phóng Viên RFA* 101
Xuống Đường Lớn Nhất! Đông Nhất! Phản Đối Chế Độ Sau 40 Năm..... 103
Chính Quyền Huyện Đak Tô Tiếp Tục Khủng Bố Giáo Dân..... *Giêra VRNs* 105
New York Năm 2015: Mùa Xuân Đến Chậm..... *Đoàn Thanh Liêm* 107
Thông Cáo Của Hội Giáo Chức VN Nam California..... *Nguyễn Đình Cường* 111
Đức Ông Nguyễn Văn Tài Đã Được Chúa Gọi Về..... *Micae Bùi Thanh Châu* 112
Đại Hội Giới Trẻ VN – VYC..... *Charlie Nguyễn Mạnh Chí* 114
Tội Độc Chính Đề Việt Nam: Bản Chính Và Ấn Bản Tôm Tắt..... *Lê Thiên* 116

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: 50MK
Đọc giả ân nhân: 60MK
trở lên
- Canada: 70MK
- Âu Châu: 80MK
- Á và Úc Châu: 80MK

■
Các Đại Diện
La Puente, CA:
Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:
Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:
Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:
Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:
Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:
Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:

Nguyễn Văn Hiệp
(510)363-8964

Stockton, CA:
Nguyễn Anh Quý
(209)952-3914

Colorado:
Trần Công Huấn
(719) 574-9818

Denver, CO:
Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:
Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:
Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:
Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:
Nguyễn Thọ Khải
(773) 478-1128

Louisville, KY:
Nguyễn Văn Đang
(502) 375-0284

Wichita, KS:
Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Trong những ngày gần đây, các cơ quan truyền thông trên thế giới đã liên tiếp phổ biến những tấm hình chụp từ vệ tinh cho thấy Trung Quốc đã hay đang xây dựng những cồn cát, bãi đá họ chiếm bất hợp pháp của Việt Nam tại quần đảo Trường Sa thành những đảo mở rộng, vững chắc với những cơ sở, bến tàu, sân bay được xây cất quy mô và kiên cố. Nhờ kỹ thuật tân tiến, những tấm hình ghi rõ từng chi tiết nhỏ, từng con đường, từng dãy nhà, từng chiếc tàu thổi cát hay vận chuyển người và vật liệu.

Thay vì ồ ạt tấn công và chiếm nốt những gì còn lại, Trung Quốc đã lặng lẽ củng cố những nơi đã chiếm, biến những nơi đó thành lãnh thổ có cư trú để đòi hợp pháp hóa và thành những căn cứ quân sự hầu kiểm soát và áp đảo toàn Biển Đông. Đây là một cuộc xâm lăng âm thầm, tiệp tiến để đặt thế giới trước một sự đã rồi và không cần gây ra một cuộc chiến tranh nóng.

Nạn nhân trực tiếp của cuộc xâm lăng này là Việt Nam. Nhưng Bí Thư đảng cộng sản VN Nguyễn Phú Trọng lại được Tập Cận Bình triệu sang Bắc Kinh ngày 7-4-2015 để phủ dụ và ký với Bắc Kinh bảy hiệp ước, một thông cáo chung, toàn nói chuyện nguyên tắc hai bên cần giải quyết những tranh chấp ở Biển Đông trong hòa bình, hữu nghị, không đưa ra một giải pháp nào, và không có một lời liên quan tới việc Trung Quốc mở rộng và củng cố các đảo họ chiếm của Việt Nam. Về phía chính phủ Việt Nam, Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng không lên tiếng, nhưng cho phát ngôn nhân Bộ Ngoại Giao Lê Hải Bình hợp báo phản đối ngày 14-4-2015: "*Mọi hoạt động xây dựng mở rộng của nước ngoài trên hai quần đảo này mà không có sự cho phép của chính phủ Việt Nam là hoàn toàn phi pháp và vô giá trị...*". Rõ ràng đảng nói một đằng, chính phủ nói một nẻo. Việc khác biệt lập trường và không giống nhau về phản ứng là có lý do, không phải là việc phân công kẻ đánh người xoa (Xin đọc bài phân tích của Mặc Giao trong mục Viết Từ Canada).

Về phản ứng của cộng đồng quốc tế, Mỹ dẫn đầu nhưng vẫn đi sau kẻ làm càn. Chỉ phản đối và hô hào sửa soạn để đối phó với... những lần sau. Không giải quyết những việc đã xảy ra lần này. Tổng Thống Barak Obama cảnh cáo Trung Quốc đừng chơi trò lấy thịt đè người. Bộ Trưởng Quốc Phòng Ashton Carter đi Nhật và Nam Hàn để thảo luận tình hình. Bộ Trưởng Hải Quân Ray Mabus đi Đà Nẵng dịp hai chiến hạm Mỹ thăm cảng này để tăng cường thân thiện và hợp tác hải quân Mỹ-Việt. Hội nghị G 7 gồm bảy nước giàu mạnh nhất hoàn cầu, trong phiên họp thường niên ở Đức, đã ra thông cáo phản đối những nỗ lực nhằm khẳng định chủ quyền lãnh thổ hoặc hàng hải bằng đe dọa hay sử dụng vũ lực.

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tám
(504) 368-0055

Kenner, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:
Trần Văn Trí
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253
Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871
Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

Các quốc gia Đông Nam Á đang chong mắt theo dõi những hành động thể hiện chiến lược "*Chuyển trục về Á Châu*" của Mỹ. Trên bình diện lớn của thế chiến lược toàn cầu của Mỹ, các quốc gia trong vùng đã mất cảm tình và nghi ngờ Trung Quốc. Nhưng đó chỉ là thái độ. Còn hành động, có nước nào, kể cả Hoa Kỳ, chịu nhảy vào bên Việt Nam hay Phi Luật Tân một cách cụ thể không? Đó là mối lo và là vấn đề lớn của Việt Nam. Việt Nam phải làm gì, chuyển hướng như thế nào để có những đồng minh vững chắc trong trận chiến trường kỳ và phức tạp với Trung Quốc để bảo vệ biển, đảo của mình, chưa nói tới chuyện đòi lại những gì đã mất?

Tháng Năm đối với các tín hữu Công Giáo là Tháng Đức Mẹ, là tháng dành riêng để tôn vinh Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa. Không có Chúa Giêsu Kitô sinh ra làm người, vừa mang bản tính Thiên Chúa vừa mang bản tính con người thì làm gì có Mẹ Thiên Chúa? Đức Mẹ không sinh ra Thiên Chúa hằng hữu nhưng đã tạo hình hài nhân loại cho Ngôi Hai Thiên Chúa xuống thế làm người. Vì vậy danh hiệu Mẹ Thiên Chúa vừa để tôn vinh Đức Mẹ vừa nói lên tinh thần Gia Đình Thiên Chúa mà vai trò chính là Đức Giêsu Kitô, nhờ Người chúng ta mới có Chúa là Cha, mới có Đức Maria là Mẹ, có Đức Kitô là anh cả, là thầy, là người hy sinh cứu chuộc tội lỗi cho các anh em thuộc mọi thế hệ. Xin đọc bài "Thật Lòng Sùng Kính Mẹ Maria" của Linh Mục Joseph Cao Phương Kỹ, Linh Hướng Nguyệt San Diễn đàn Giáo Dân, trong số báo này, để hiểu rõ lý do thần học vì sao chúng ta sùng kính Đức Mẹ Maria, bên cạnh việc yêu kính Ngài vì lý do tình cảm.☐

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: "Sự Thật sẽ giải thoát anh em."
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phương hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

Houston, TX:

Kim Mai
(281) 970-4903

Palacio, TX:

Phạm Đức Thành
(361) 972-6404

Round Rock, TX:

Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660

San Antonio, TX:

Nguyễn Văn Nghiêñ
(210) 614-3753

Lê Hào

(713) 661-5537

Washington:

Lâm Phát Giang
(509) 928-3178

Renton, WA:

Phạm Niêñ
(425) 277-8641

Vũ Nam Hải
(425) 228-8023

Úc Châu:

Phạm Minh Tâm
0421600100

Bà BS Trần Văn Thịnh
618-9276-3146

Pháp Quốc:

Trần Ngọc Lan
0143403114

Đức Quốc:

Phạm Hồng Lam
(+49) 821 455 06 09

Phan Đức Thông

0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngàn lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

- Giá Thường:
  - 1 trang bìa màu: \$300 MK
  - 1 trang trong: \$100 MK
  - 1/2 trang trong: \$50 MK
- Giá Ủng Hộ:
  - 1 trang trong: \$120 MK
  - 1/2 trang trong: \$60 MK
- Giá Ân Nhân: không giới hạn trên giá ủng hộ.

HỘP THƯ ĐỘC GIẢ**■ Ông Nguyễn Trọng Hoàng, FL**

... Nhân đọc bài báo của ông Kiều Duy Vĩnh viết về 70 giáo dân Hà Nội bị Việt Cộng đưa lên trại giam Công Trời, cùng đợt với ông, dần dần chết hết vì tội làm Dấu Thánh Giá trước khi ăn. Thưa quý ông, Tòa Thánh hay Hội Đồng Giám Mục Việt Nam có lập danh sách những người chết vì đạo Chúa ở Việt Nam bởi Việt Cộng hay chưa? Nếu chưa thì xin đề nghị quý ông với phương tiện truyền thông trong tay phát động một cuộc lập danh sách này. Chúng ta là những người cùng thời với các Ngài mà không làm thì những thế hệ mai sau còn biết gì về gương anh dũng của các Ngài mà noi theo...

Thưa ông Hoàng,

Công việc ghi nhận, liệt kê và thống kê tội ác của CSVN nói chung và nói riêng nạn nhân của CSVN trong chủ trương đàn áp các tôn giáo, cách riêng Công Giáo là việc nên làm và cần làm. Đây là công việc hết sức nhiều khê vì chế độ độc tài toàn trị CSVN vẫn đang thống trị cả nước. Chúng tôi chưa thấy ai, kể cả HĐGM Việt Nam làm công việc này. Diễn Đàn sẽ lưu tâm và bàn thảo thêm về đề nghị của ông muốn ĐGD khởi xướng công việc này. Tuy nhiên, như ông biết, trong khả năng hạn hẹp của một tờ Nguyệt San, chúng tôi khó có thể khởi sự một công việc khó khăn như vậy mà không có sự góp ý, tiếp tay về mọi mặt của Độc giả và các

Mạnh thường quân. Tòa Soạn sẵn sàng đón nhận mọi ý kiến phản hồi xung quanh đề nghị của ông.

Xin Chúa chúc lành cho ông và bảo quyền.

■ Ông Trần Hiếu, CA

... Vẫn thường theo dõi các sinh hoạt của Diễn Đàn và rất vui thấy Diễn Đàn tiến triển tốt và có vị thế đáng kính trong truyền thông.

Chân thành ngưỡng mộ sự dấn thân tích cực và mạnh mẽ của quý bác. Cầu xin Chúa luôn chúc lành quý bác và các công việc của quý bác...

Chân thành cảm ơn ông Trần Hiếu về sự quan tâm và nâng đỡ của ông. Ước mong ông tiếp tục quảng bá trong vùng Bắc Cali cho Diễn Đàn có thêm nhiều Độc Giả mới.

■ Ông Ngô Thanh Huân, GA

Cứ mỗi lần tới ngày trả tiền báo cho hai năm kế tiếp, là tôi lại nhớ đến lần đầu tiên khi mới đặt mua báo 16 năm về trước. Lúc ấy báo Diễn Đàn Giáo Dân mới trình làng... thì có người cậu của tôi, bây giờ đã quá cố, đưa cho tôi mượn tờ ĐGD không biết từ đâu ông đã có, và bảo: "Cháu đọc đi, hay lắm, báo rất thích hợp với người Công Giáo...". Tôi đã đọc và quả thật thấy chủ trương và đường lối của báo là đã nói lên tiếng nói trung thực của người Tin hữu Công Giáo. Ngoài việc thông tin, hướng dẫn, còn nói lên mối quan tâm, và những ưu tư của người giáo dân trong đời sống phức tạp hiện tại ở hải ngoại. Thích quá, tôi đã đặt mua báo cho đến ngày hôm nay như món ăn tinh thần không thể thiếu được.

Xin Chúa và Đức Mẹ ban thật nhiều ơn lành và nghị lực cho những cố gắng mà quý vị đã và đang mang đến cho mọi người ....

Diễn Đàn chân thành cảm ơn những chia sẻ đầy ân tình trong 16 năm đồng hành cùng DDGD của ông. Đó là những khích lệ lớn lao cho các hy sinh của quý anh chị thiện nguyện viên trong Nhóm Chủ Trương, Ban Biên Tập và Trị Sự. Chúng tôi luôn cố gắng làm tròn sứ vụ Truyền Thông Công Giáo và không phụ lòng Tin Yêu của Độc Giả bốn phương.

■ **Ông Nguyễn Linh, WA**

... *Xin cầu chúc an bình và muôn hồng ân của Chúa Phục Sinh đổ tràn trên quý vị trong BBT và Cộng Tác Viên ... Tôi xin gửi \$150.00 để thanh toán cho 2 cuốn sách mà tôi đã mua:*

1/ *Hành Trình Đức Tin*

2/ *Tâm Sự Nước Non (2)*

Đồng thời trả cho lệ phí hai năm báo...

Thưa ông Linh,

Số tiền ông gửi đã đầy đủ.

Chân thành cảm ơn những lời cầu chúc của ông và xin Chúa chúc lành cho ông và quý quyến.

■ **Ông Trần Anh Quân, Canada**

...*Xin kính chúc quý báo một năm mới mọi chuyện đều tốt đẹp. Tôi xin gửi kèm theo đây một Money order cho tiền báo năm 2015.*

Đọc gì thì đọc chứ không thể thiếu tờ báo Diễn Đàn Giáo Dân, một món ăn tinh thần mà tôi không thể không đọc mỗi tháng. Tôi mong báo DDGD mỗi đầu tháng như mong một món quà rất hữu ích cho người Công Giáo Việt nam hải ngoại.

Thưa ông Quân,

Quý Độc Giả tại Canada luôn được đọc báo sớm vào đầu tháng vì báo được gửi bưu điện với giá hạng nhất. Mong ông quảng bá những chia sẻ trên cho các thân hữu để Diễn Đàn có thêm các Độc Giả mới.

NHẮN TIN

■ **Ông Huỳnh H. Cầu, GA**

Xin ông vui lòng gửi thư cho TS vào dịp cuối năm nay nhắc lại quyết định của ông để Tòa Soạn tiện việc cập nhật cho chính xác.

■ **Ông Lê Xuân Tâm, LA**

Toa Soan đã nhận ngân phiếu của ông và lời nhắn cảm ơn bác Trần Ngãi, FL đã giới thiệu báo và trả tiền một năm. Mong ông tiếp tục nân đỡ Diễn Đàn và giới thiệu thêm cho nhiều người biết và đọc Diễn Đàn Giáo Dân.

■ **Bà Mary Trương, Canada**

TS. Đã nhận lệ phí hai năm của bà. Chân thành cảm ơn những lời cầu chúc tốt đẹp của bà.

■ **Ông Nguyễn Như Gioang, IL**

Đã ghi danh độc giả mới cho bạn Ông. Ông Huyền, GA sẽ nhận được báo tháng 5, 2015.

TS. Mong sớm nhận được địa chỉ mới của ông để gửi báo.

■ **Ông Nguyễn Hai, MI**

Tòa soạn đã nhận lệ phí ân nhân cho hai năm báo. Chân thành cảm ơn ông.

■ **Ông Phạm Anh Tuấn, DC**

TS. Đã cập nhật hai năm lệ phí của ông.

■ **Bà Hoàng D. Lan, OH**

Cảm ơn bà đã gửi lệ phí kèm những lời chúc tốt đẹp.

■ **Ông Nguyễn Thiện, Canada**

Tòa soạn đã nhận lệ phí. Chân thành cảm ơn những lời cầu chúc của ông.

■ **Ông Vũ Ngô Đạm, FL**

Cảm ơn ông đã gửi hai năm lệ phí

■ **Ông Nguyễn Phát, AR**

Cảm ơn ông đã gửi lệ phí cho ông và cho Sr. Tuyết. ■

Ý CẦU NGUYỆN

1. Cầu nguyện theo ý Đức Thánh Cha
2. Kết tràng hoa Mân Côi đủ năm sự Sáng, Vui, Thương, Mừng dâng lên Mẹ Maria, Nguyện xin Mẹ đoái thương Quê Hương và Giáo Hội Việt Nam.
3. Nguyện xin Lòng Thương Xót của Chúa nâng đỡ, ủi an và tăng sức cho các tù nhân Lương Tâm trên khắp đất nước Việt Nam đang phải gánh chịu những nghiệt ngã vì Đức Tin, Sự Thật, Công lý và Nhân quyền.
4. Mỗi thứ bảy, hiệp thông cùng LM. Linh Hướng trong Thánh Lễ cầu nguyện cho các Ân Nhân, Độc Giả và Cộng Tác Viên còn sống cũng như đã qua đời.

Báo Úc đăng ảnh Trung Quốc làm đảo nhân tạo ở Biển Đông

Hình ảnh của hãng Fairfax Media (Australia) cho thấy TQ đang nhanh chóng xây dựng các đảo nhân tạo trên những bãi ngầm ở Biển Đông.

Trong nhiều thế kỷ, những bãi ngầm này chỉ có loại chim biển cư trú. Nhưng hình ảnh mới nhất đã ghi lại việc xây dựng và cải tạo đất đang diễn ra ở các bãi Ken Nan và Gaven ở quần đảo Trường Sa (thuộc chủ quyền VN).

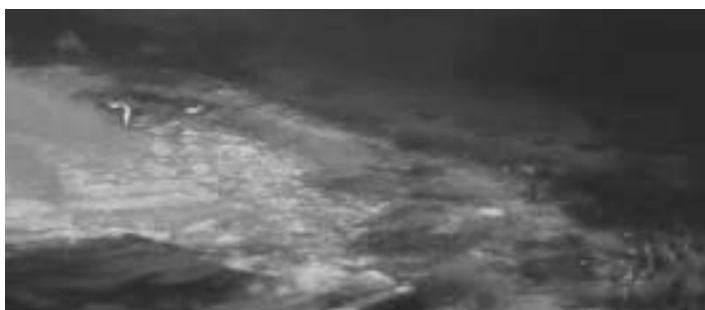
Tuần trước, Mỹ đã cảnh báo rằng, hành động gia tăng xây đảo của TQ ở Biển Đông đã chứng minh “sự quan ngại và lo lắng” với các nước khác trong khu vực, trong đó có Philippines - đồng minh của Mỹ.

Trợ lý Ngoại trưởng Mỹ đặc trách Đông Á, Daniel Russel, cho rằng, Bắc Kinh đúng khi nói rằng họ không phải là nước tuyên bố chủ quyền duy nhất tiến hành các công việc này, nhưng “tốc độ cải tạo của TQ ở các vùng tranh chấp ở Biển Đông vượt xa những gì các bên tranh chấp khác đã làm trong quá khứ”.

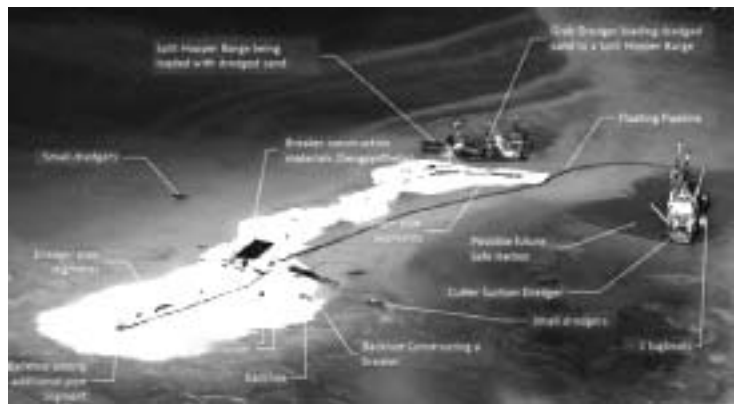
Các nhà phân tích quốc phòng Mỹ và châu Á đang dõi theo hoạt động của một tàu nạo vét lớn của TQ mang tên Tian Jing Hao. Tàu này được cho là đã biến đổi ít nhất 6 bãi ngầm thành các đảo nhân tạo trong năm nay.

TQ đưa ra yêu sách chủ quyền bao trùm hầu hết vùng biển này bất chấp sự chông lán chủ quyền với một số nước Đông Nam Á như Malaysia, Philippines, Brunei và VN.▣

■ *Thất An* (theo Theage)

Bãi Gaven tháng 5/2014

Bãi Gaven tháng 6/2014: Xuất hiện các vật liệu xây dựng và tàu nạo vét

Bãi Gaven tháng 7/2014

Bãi Ken Nan tháng 4/2014: Nạo vét đường thủy và cải tạo đất

Bãi Ken Nan ngày 29/7/2014: Gia tăng số lượng các thiết bị, vật liệu xây dựng và cả nơi trú ẩn cho công nhân

TQ MỞ RỘNG HẠ TẦNG QUÂN SỰ TRÊN ĐẢO NHÂN TẠO BIỂN ĐÔNG

Gới chức Mỹ ước tính rằng, việc xây dựng của TQ ở Bãi Chử Thập có thể cung cấp một đường băng đủ dài cho hầu hết máy bay quân sự TQ.

Theo Thời báo Los Angeles, TQ đang xây dựng một chuỗi các đảo nhân tạo nhằm củng cố vị trí của mình trong cuộc tranh chấp ở Biển Đông. Báo này cho biết, TQ đang xây dựng 5 đảo nhân tạo rõ ràng là để củng cố yêu sách chủ quyền ở vùng biển chiến lược quan trọng này. Hòn đảo lớn nhất gần như hoàn tất là ở Bãi Chử Thập thuộc quần đảo Trường Sa của VN

Gới chức Mỹ ước tính rằng, việc xây dựng của TQ ở Bãi Chử Thập có thể cung cấp một đường băng đủ dài cho hầu hết máy bay quân sự TQ. Bắc Kinh cũng được cho là đang xây dựng một cảng nhỏ trên đảo.

TQ cũng đang mở rộng các đảo nhân tạo ở những khu vực khác như Gạc Ma, Đá Châu Viên và Đá Ga Ven. “TQ dường như đang mở rộng và nâng cấp hạ tầng quân sự và dân sự gồm radar, trang thiết bị thông tin vệ tinh, phòng không, súng hải quân, bãi đáp trực thăng và bến tàu - trên một số đảo nhân tạo”, Ủy ban đánh giá kinh tế và an ninh Mỹ - TQ nhận định trong một báo cáo tháng 12/2014.

Theo báo cáo này, một khi đường băng đi vào hoạt động, quân đội TQ có thể sử dụng nó như “điểm khởi động” cho các hoạt động phòng không hỗ trợ tàu hải quân tại Biển Đông.

Báo cáo nhấn mạnh, sự hiện diện của đường băng này chỉ làm gia tăng căng thẳng và mất lòng tin trong khu vực - vốn đã khá phức tạp vì chồng lấn chủ quyền hàng hải.

Mô hình sân bay được xây trên cồn đá ngầm Gạc Ma

Theo ông Saburo Tanaka, chuyên gia Nhật chuyên nghiên cứu về quân đội TQ, các đảo nhân tạo tại Biển Đông sẽ giúp cho TQ vừa có khả năng bao bọc tuyến tiếp tế bằng đường biển ở phía bắc eo biển Malacca, vừa có thể ngăn hạm đội Thái Bình Dương của Mỹ tiến vào Biển Đông từ biển Celebes.

Sự gây hấn của TQ trong vùng biển này đã khiến nhiều nước láng giềng phải lo toan rào giậu. Mỹ cũng đang tích cực ủng hộ Nhật Bản đóng vai trò lớn hơn trong tuần tra ở Biển Đông. Máy bay Nhật gần đây chỉ thường xuyên tuần tra ở Hoa Đông nhưng Mỹ mong muốn Nhật sẽ mở rộng các chuyến bay giám sát ở Biển Đông. “Tôi cho rằng, hoạt động của lực lượng phòng vệ hàng hải Nhật

Bản ở Biển Đông sẽ có ý nghĩa thiết thực trong tương lai”, Đô đốc Robert Thomas, chỉ huy hạm đội 7 của Mỹ nói.

Hải quân TQ muốn kiểm soát Ấn Độ Dương

Theo tạp chí National Interest (Mỹ), Hải quân TQ đang chuẩn bị cho việc triển khai lâu dài đến Ấn Độ Dương và lên kế hoạch sử dụng các cảng “đa mục đích” như nơi cất giấu đạn dược bí mật và hỗ trợ các hoạt động quân sự.

Tạp chí Mỹ cho biết, TQ muốn chiếm ưu thế ở Ấn Độ Dương sau khi đưa tàu đổ bộ Changbaishan và một tàu ngầm hạt nhân đến khu vực. Nước này đã nỗ lực thiết lập vị thế người chơi hàng hải lớn ở Ấn Độ Dương bằng cách gia tăng các hoạt động chống hải tặc, tập trận hải quân, đầu tư vào nhiều dự án cơ sở hạ tầng hàng hải. Các hoạt động này dẫn tới sự lo ngại rằng, Bắc Kinh sẽ theo đuổi chiến lược hàng hải quả quyết hơn trong tương lai.

Các tàu ngầm của hải quân TQ cập cảng ở Colombo (Sri Lanka) hai lần năm ngoái và TQ được cho là đã gây dựng những cơ sở quân sự ở nước này. Bắc Kinh cũng nắm giữ cổ phần kiểm soát cảng Hambantota phía đông nam Sri Lanka. Theo đó, các công ty TQ có quyền điều hành 4 bến tàu của cảng.

Mặc dù Bắc Kinh tuyên bố các hoạt động này là một phần trong dự án Con đường Tơ lụa hàng hải, nhưng vẫn có những lo ngại rằng, TQ tìm cách củng cố “chuỗi hạt trai” bao vây Ấn Độ. ■

■ *Thốt An*

(theo *Businessinsider*,
Wantchinatimes)

Trung Quốc đẩy mạnh việc bồi đắp Đá Vành Khăn

Theo hình ảnh vệ tinh mới nhất vừa được một trung tâm nghiên cứu Mỹ công bố hôm qua, 08/04/2015, Trung Quốc đang đẩy mạnh đáng kể công việc bồi đắp đất tại bãi ngầm Mischief Reef (Đá Vành Khăn) thuộc vùng quần đảo Trường Sa (Biển Đông).

Đây là một bằng chứng mới về việc Bắc Kinh đang thúc đẩy chiến lược bị Mỹ tố cáo là « quân sự hóa » các thực thể mà Trung Quốc chiếm được tại Biển Đông, để khống chế toàn bộ khu vực. Đá Vành Khăn là một rạn san hô vòng thuộc quần đảo Trường Sa, cách đảo Palawan của Philippines khoảng 135 hải lý.

Trên trang web của mình, Trung tâm Nghiên cứu Chiến lược Quốc tế CSIS, trụ sở tại Washington, đã công bố một bức hình Đá Vành Khăn chụp ngày 16/03 cho thấy

một dải đất nhân tạo nhỏ cũng như các công trình mới, đê chắn biển thiết bị xây dựng dọc Đá Vành Khăn.

Theo các chuyên gia nghiên cứu thuộc chương trình Sáng kiến Minh bạch Hàng hải Châu Á (Asia Maritime Transparency Initiative)

của CSIS, nhiều tàu hút bùn cũng hiện diện tại chỗ, trong khi lối vào rạn san hô đã được mở rộng.

Một bức ảnh khác, chụp vào ngày 01/02/2015 cho thấy một

chiếc tàu vận tải đổ bộ của Trung Quốc nằm cách ngõ vào Đá Vành Khăn chỉ vài trăm mét. Theo CSIS, loại tàu như vậy có thể chở đến 800 binh sĩ và khoảng 20 xe bọc thép lội nước.

Theo hãng tin Anh Reuters, công việc xây dựng, bồi đắp mà Trung Quốc tiến hành tại Đá Vành Khăn quả là nhanh chóng vì trên các bức ảnh chụp vào tháng 10, không thấy dấu hiệu xây dựng nào, mà chỉ cho thấy hai công trình mà

Trung Quốc đã cho xây sau khi chiếm đóng thực thể này vào năm 1995.

Theo ghi nhận của Reuters, đây là hoạt động bồi đắp mới nhất của Trung Quốc tại quần đảo Trường Sa, bên cạnh 6 rạn san hô khác mà Bắc Kinh kiểm soát tại Trường Sa. Ngay từ tháng Hai vừa qua, Philippines là nước đầu tiên lên tiếng báo động là tàu nạo vét của Trung Quốc đã bắt đầu tiến hành công việc tại Đá Vành Khăn.

Mỹ tố cáo ý đồ quân sự hóa

Vào hôm qua, trong khuôn khổ chuyến thăm Nhật Bản, Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ Ashton Carter đã tỏ ý rất quan ngại trước quy mô và tốc độ của các hoạt động bồi đắp, xây dựng của Trung Quốc tại Biển Đông, quân sự hóa các đảo nhân tạo mới hình thành, biến các nơi này thành tiền đồn giúp Trung Quốc khống chế toàn Biển Đông.

Đá Vành Khăn đối tượng tranh chấp giữa Việt Nam, Đài Loan, Philippines và Trung Quốc. Thực thể này nằm dưới quyền kiểm soát của Philippines cho đến năm 1995 thì bị Trung Quốc chiếm cứ.

Chính hành động lấn chiếm đó của Bắc Kinh là động lực dẫn đến các cuộc đàm phán mà kết quả là bản Tuyên bố Ứng xử về Biển Đông DOC ký kết giữa ASEAN và Trung Quốc năm 2002, một văn kiện mà Bắc Kinh bị lên án là đã vi phạm khi tiến hành các hoạt động bồi đắp như hiện nay.■

Theo RFI

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Viết Từ CANADA

Mặc Giao

CHIẾN LƯỢC XÂY ĐẢO CHIẾM BIỂN CỦA TRUNG QUỐC

Với tựa mục “Reclamation Marks”, tuần báo The Economist của Anh, số ra ngày 28-2-2015 loan tin những tấm hình chụp từ vệ tinh cho thấy nhiều đảo nhỏ, cồn, bãi đá ngầm ở quần đảo Trường Sa đã nở rộ việc xây cất như chưa từng thấy. Trung Quốc đã thực hiện việc chiếm đảo, lấn biển tại những nơi mà Việt Nam, Phi Luật Tân, Đài Loan và Trung Quốc đều tranh chấp chủ quyền. Cũng theo báo này, trên đảo Woody, Trung Quốc đã xây một đường bay dài 2,7 cây số. Tại khu Đá Chữ Thập, một đường bay dài 3 cây số cũng đã được hoàn thành. Còn Hughes Reef với diện tích 75,000 thước vuông phủ cát đã được Trung Quốc biến thành một cơ sở mới từ tháng 8 năm ngoái. Nhiều công trình khác cũng được thực hiện trên những khu đá ngầm Gaven, Cuarteron, Eldad và Mischief. (Ghi chú: các đảo, cồn, vùng đá ngầm có tên tiếng Anh do một nhà thám hiểm Anh đặt. Tên Việt Nam thì khác, thí dụ Chữ Thập, Vành Khăn v.v..., đặt theo hình dạng).

Một đảo đang được TQ mở lớn ở Trường Sa

Sau đó, vệ tinh của Hoa Kỳ và Úc cũng chụp những tấm hình rất rõ về công trình đắp, xây các đảo mà Trung Quốc đang thực hiện. Ngoài ra, hình ảnh vệ tinh do công ty Digital Globe phổ biến hôm 14-4-2015 cho thấy Trung Quốc đang mở rộng hai đảo Phú Lâm và Quang Hòa thuộc quần đảo Hoàng Sa mà Trung Quốc chiếm của Việt Nam. Những hành động này của Trung Quốc đã vi phạm tuyên ngôn về Ứng Xử ở Biển Đông (DOC) mà Trung Quốc đã ký với các quốc gia của Hiệp Hội ASEAN năm 2002, theo đó các nước liên hệ phải tự chế hành động, tránh leo thang xung đột và tôn trọng nguyên trạng. Trung Quốc nhắm mục đích

gì khi gắp rút biển những cồn, bãi thành những hòn đảo mở rộng và vững chắc? Các nước Đông Nam Á và Hoa Kỳ đã phản ứng ra sao? Vấn đề Biển Đông sẽ gây những hậu quả gì cho Việt Nam?

TRUNG QUỐC NHẢM MỤC TIÊU GÌ?

Phát ngôn nhân Bộ Ngoại Giao Trung Quốc, Hoa Xuân Oánh, tuyên bố trong cuộc họp báo ngày 9-4-2015 rằng những nơi tân tạo (ý nói những đảo được tăng cường xây cất) sẽ được xử dụng vào mục

đích quốc phòng cũng như cung ứng dịch vụ dân sự mà Bắc Kinh cho rằng có lợi cho các nước khác. Về quốc phòng, Trung Quốc chỉ muốn tăng cường việc phòng vệ. Về dân sự, Trung Quốc sẽ dùng các hải đảo cho tàu bè tránh bão và làm căn cứ cấp cứu.

Ai tin được lối giải thích này? Trung Quốc đâu có thành tích tử tế bỏ bạc tỷ Đô la để chỉ lo phòng vệ và cứu nạn cho người khác. Họ có những mục đích khác không nói ra:

1 - Biến những nơi họ đã chiếm bất hợp pháp thành lãnh thổ vững chắc của họ, đặt quốc tế trước sự đã rồi. Ngoài quần đảo Hoàng sa với những đảo tương đối lớn, những đảo nhỏ của Trường Sa do Trung Quốc chiếm chỉ gồm những đảo san hô, cồn cát và đá ngầm (reef), không thuận tiện cho việc sinh sống. Khi một đảo không có người ở, không có chiếm hữu thường xuyên thì vẫn bị tranh chấp về chủ quyền. Nay Trung quốc thổi cát, mở rộng, đắp cao, xây cơ sở, xây

bến tàu bằng bê tông, mở đường bay, cho lính đến đóng và cho cả dân đến ở. Như vậy là họ “xí chỗ” một cách rõ rệt. Những nơi này sẽ trở thành lãnh thổ bất khả xâm phạm của họ. Từ đó, họ đòi quyền lãnh hải 12 hải lý tính từ bờ và 200 hải lý vùng đặc quyền kinh tế. Với hàng chục địa điểm họ biến thành đảo, đường chín đoạn hình lưỡi bò ở Biển Đông chỉ là sự tính toán “hợp lý” theo kiểu của họ.

2 - Mục đích quân sự cũng rất rõ rệt. Những đảo tân tạo sẽ được sử dụng như những hàng không mẫu hạm cố định của Trung Quốc. Đô Đốc Harry Harris Jr, Tư Lệnh Lực Lượng Thái Bình Dương của Hải Quân Mỹ, đã ví : *“Đây là một Vạn Lý Trường Thành trên vùng Biển Đông đang trong vòng tranh chấp... Người ta hoài nghi về ý đồ của Trung Quốc và tự hỏi liệu Bắc Kinh thực sự muốn hợp tác hay có ý định đối đầu với các cường quốc khác trong khu vực?”* (VOA 2-4-2015). Vừa phòng vệ vừa đe dọa, sẵn sàng gây hấn và tấn công. Đó là ý đồ thực sự của Trung Quốc về quân sự.

3 - Tự khẳng định tư cách đại cường bằng việc sở hữu đảo, biển, có mặt thường xuyên với sức mạnh trên Biển Đông để bắt các nước nhỏ trong vùng vào khuôn phép và không cho một thế lực nào khác có thể hoành hành và cạnh tranh với Trung Quốc trong vùng này.

4 - Tự do khai thác tài nguyên thiên nhiên ở Biển Đông mà không một nước nào có thể ngăn cản.

Không ai là không thấy những toan tính của Trung Quốc khi tân tạo những hòn đảo để án ngữ những địa điểm chiến lược trên Biển Đông.

PHẢN ỨNG CỦA HOA KỲ VÀ CÁC NƯỚC TRONG VÙNG

Dĩ nhiên Hoa Kỳ và các quốc gia trong vùng không khoanh tay đứng nhìn Trung Quốc hành động. Họ đã có phản ứng tức thì.

Tổng Thống Mỹ Barak Obama, khi lên tiếng tại Jamaica ngày 9-4-2015, đã tố cáo Trung Quốc chơi trò lấy thịt đè người: *“Chúng tôi lo ngại khi Trung Quốc không tôn trọng các chuẩn mực và luật lệ quốc tế và khi Trung Quốc sử dụng tầm vóc to lớn cũng như sức mạnh cơ bắp để buộc các quốc gia khác phải chấp nhận thái độ phụ thuộc... Mọi tranh chấp phải được giải quyết bằng ngoại giao. Việc Philippines hoặc Việt Nam không rộng lớn không có nghĩa là họ sẽ bị đẩy ra ngoài lề”*.

Trước đó, ngày 19-3-2015, 4 nghị sĩ hàng đầu của Thượng Nghị Viện, các ông John McCain, Bob Corker thuộc đảng Cộng Hòa và Jack Reed, Bob Menendez thuộc đảng Dân Chủ, đã công bố thư gửi cho Tổng Thống và Ngoại Trưởng Kerry báo động về mối đe dọa mà các hành động quá đáng của Trung Quốc tại Biển Đông đang đặt ra cho nước Mỹ cũng như cho các đồng minh của Mỹ trong khu vực.

Để chứng tỏ lời nói đi đôi với việc làm, Hoa Kỳ có những hoạt động tích cực trong vùng Đông Nam Á. Ngày 8-4-2015, tân Bộ Trưởng Quốc Phòng Ashton Carter mở cuộc viếng thăm Nhật Bản và sau đó là Nam Hàn, hai quốc gia có nhiều liên hệ thương mại và quân sự chặt chẽ nhất với Mỹ tại Á Đông. Tại Tokyo, Bộ Trưởng Carter đã hội đàm với Bộ Trưởng

Quốc Phòng Nhật Nakatami. Trong dịp này, ông Carter đã đưa ra lời cảnh cáo cứng rắn nhằm vào các hành động “quân sự hóa” các tranh chấp biển đảo. Ông cho biết Mỹ chủ trương chống dùng võ lực thay đổi hiện trạng, chống quân sự hóa thay đổi chủ quyền. Trong bài phỏng vấn trên báo Yomiuri Shimbun, ông Carter đã chỉ đích danh Trung Quốc, cho biết Hoa Kỳ rất lo ngại trước quy mô và tốc độ của các hoạt động bồi đắp đảo đá của Trung Quốc (Reuters).

Hoa Kỳ cũng gửi 6,500 binh sĩ tham gia một cuộc tập trận chung với 5,000 quân lính Phi Luật Tân tại Biển Đông từ 20 đến 30-4-2015. Cuộc tập trận hỗn hợp được lấy tên là Balikatan. Ngoại Trưởng Phi Albert del Rosario sẽ đi Mỹ để thảo luận cụ thể về những hỗ trợ của Mỹ cho Phi, bao gồm các thiết bị hiện đại cho không quân và hải quân.

Đối với Việt Nam, hai chiến hạm Mỹ đã cập bến Tiên Sa, Đà Nẵng để mở cuộc viếng thăm 5 ngày từ 6-4-2015. Khu trục hạm tối tân USS Fitzgerald có trang bị hỏa tiễn và chiến hạm cận duyên USS Fort Worth được đặt dưới sự chỉ huy của Đại Tá Mỹ gốc Việt Lê Bá Hùng, 45 tuổi, Phó Tư Lệnh đội tàu khu trục số 7 thuộc hạm đội 7. Trong thời gian 5 ngày của cuộc viếng thăm, hai chiến hạm Mỹ và hải quân Việt Nam có các hoạt động huấn luyện về quân y, tìm kiếm cứu nạn, xử lý những vụ cháy trên tàu, điều khiển máy bay không người lái, máy bay săn tàu ngầm, thực hành quy tắc ứng xử cho những cuộc chạm trán ngoài ý muốn trên biển. Đặc biệt, nhân cuộc viếng thăm của hai chiến hạm, Bộ Trưởng Hải Quân Mỹ Ray Mabus

cũng đến Đà Nẵng ngày 9 tháng 4. Ông đã hội đàm với Ủy Ban Nhân Dân thành phố Đà Nẵng. Ông cảm ơn thành phố Đà Nẵng đã tạo điều kiện cho hai tàu Hải Quân Mỹ viếng thăm giao lưu, hợp tác huấn luyện phi tác chiến với Hải Quân Việt Nam. Ông nói: *“Việc hợp tác giữa hải quân là quan trọng nhằm bảo đảm an ninh, an toàn hàng hải trên Biển Đông, góp phần vào mục đích giao thương, phát triển kinh tế biển, không chỉ của hai nước mà còn cả khu vực và thế giới”*.

Đó là phản ứng của những nước ở vòng trong, có tranh chấp trực tiếp với Trung Quốc. Các nước ở vòng ngoài như Úc, Ấn Độ cũng rục rịch. Theo GS Carl Thayer, Úc có nhiều liên hệ kinh tế với Trung Quốc, nhưng cũng phải nghĩ tới việc tăng cường hải quân, đặc biệt là những tàu tìm kiếm và chống tàu ngầm, để bảo vệ lãnh hải. Ấn Độ thì kết thân với Nhật Bản để thực hiện một liên minh bất thành văn về kinh tế và quân sự. Các nước khác trong vùng đang chăm chú nhìn vào Mỹ, xem Mỹ hành động ra sao trong việc đối phó với Trung Quốc qua chiến lược **“xoay trục về châu Á”** và **“tái quân bằng lực lượng”**. Người ta hy vọng lời Đô Đốc Harry Harris Jr, Tư Lệnh Hạm Đội 7 sẽ được thực hiện khi có biến: *“Mỹ có thể dễ dàng điều lực lượng hải quân có khả năng ứng phó nhanh tới nơi, hầu duy trì tình trạng an ninh và ổn định khu vực”* (VOA 2-4-15)

Ngoài phản ứng của các nước trong vùng, tổ chức G 7, gồm 7 nước công nghiệp giàu nhất hoàn cầu (Mỹ, Canada, Đức, Anh, Pháp, Ý, Nhật, không có Trung Quốc và Nga), trong phiên họp ngày 15-4-2015 tại thành phố Lubeck (Đức),

đã ra một Tuyên Bố về An Ninh Hàng Hải. Theo Japan News, an ninh hàng hải lần đầu tiên trở thành chủ đề chính trong kỳ họp thường niên của tổ chức này kể từ khi thành lập năm 1970. Trong Tuyên Bố trên, G 7 cho hay sẽ tiếp tục theo dõi tình hình trên Biển Đông cũng như Biển Hoa Đông. G 7 bày tỏ quan ngại về các hành động đơn phương, như cải tạo đất quy mô lớn, nhằm thay đổi hiện trạng và gia tăng căng thẳng ở các vùng biển này. *“Chúng tôi phản đối mạnh mẽ bất kỳ nỗ lực nào nhằm khẳng định tuyên bố chủ quyền hoặc hàng hải thông qua việc đe dọa, ép buộc hay sử dụng vũ lực”*, Thông Cáo viết.

Xem ra Trung quốc không dễ dàng thực hiện ý đồ xây đảo để án ngữ Biển Đông. Thế giới cũng không dễ cho Trung Quốc muốn làm gì thì làm như chỗ không người. Còn Việt Nam thì sao?

TÌNH HÌNH BIỂN ĐÔNG SẼ CÓ NHỮNG HẬU QUẢ GÌ CHO VIỆT NAM?

Nhìn những việc xảy ra, người ta thấy Việt Nam có vẻ ngậm miệng, cúi đầu thân phục Trung Quốc. Tổng Bí Thư đảng cộng sản Nguyễn Phú Trọng được Chủ Tịch Tập Cận Bình vời sang Trung Quốc trước khi Trọng đi Mỹ. Tối Bắc Kinh ngày 7-4-2015, Trọng làm việc ngay với Tập Cận Bình và được Tập nhắc nhở rằng hai nước phải giải quyết cuộc tranh chấp ở Biển Đông nhằm duy trì hòa bình và ổn định. Tập Cận Bình không nói gì đến việc Trung Quốc xây cất trên các đảo chiếm của Việt Nam, và Nguyễn Phú Trọng cũng không dám nhắc tới điều này, chỉ dám trả lời là Việt Nam đánh giá cao quan hệ hữu nghị với Trung Quốc, đó là

chính sách chiến lược lâu dài. Cuối buổi hội đàm, Tập Cận Bình và Nguyễn Phú Trọng đã chứng kiến lễ ký 7 thỏa ước giữa hai nước về những giao dịch thông thường, không có thỏa ước nào liên quan tới Biển Đông. Thông Cáo Chung cũng không có một lời về những việc sôi bồng đang diễn ra ở vùng biển này. Coi như chuyện trời yên biển lặng. Như vậy là không thể trông cậy vào đảng cộng sản Việt Nam trong việc bảo vệ lãnh thổ, chủ quyền và đòi lại những biển, đảo đã mất.

Những hành động có vẻ dám đương đầu với Trung Quốc nằm ở phía chính phủ. Sau khi Việt Nam hân hoan tiếp đón hai chiến hạm Mỹ và Bộ Trưởng Hải Quân Mỹ Ray Mabus, ngày 14-4-2015, phát ngôn viên Bộ Ngoại Giao Lê Hải Bình đã công khai lên án những hành động của Trung Quốc ở hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Ông Lê Hải Bình nói: *“Mọi hoạt động xây dựng, mở rộng của nước ngoài trên hai quần đảo này mà không có sự cho phép của Việt Nam là hoàn toàn phi pháp và vô giá trị... Việt Nam kiên quyết phản đối các hành động trên và yêu cầu các bên liên quan nghiêm túc thực hiện Tuyên bố về ứng xử của các bên ở Biển Đông và đóng góp thiết thực vào việc duy trì hòa bình, ổn định ở Biển Đông”*.

Chính phủ Việt Nam không dám công khai đương đầu với Trung Quốc như Phi Luật Tân, nhưng đã dám nói và dám làm một số việc. Báo The Economist cho biết trong những năm qua, Việt Nam đã âm thầm xây dựng 25 cơ sở trên những đảo Việt Nam còn giữ được trong quần đảo Trường Sa. Họ đã đưa súng lớn và tăng cường các đơn vị

quân đội trên các đảo này. Ngoài ra, các máy bay oanh kích cũng gia tăng các chuyến bay quan sát và bảo vệ trên bầu trời Biển Đông. Ngày 16-4-2015, hai phi cơ tiêm kích Su-22 đã mất tích ngoài biển, gần khu vực đảo Phú Quý, Bình Thuận. Chưa tìm ra nguyên nhân của việc mất tích này. Có nghi vấn là hai máy bay đã bị hỏa tiễn của không quân hay hải quân Trung Quốc bắn hạ. Không có lý hai máy bay đụng nhau hay cùng phát nổ vì lý do kỹ thuật. Nghi vấn càng lớn hơn khi có thêm nguồn tin chưa được xác nhận là vào lúc 21 giờ 32 phút ngày 30-3-2015, Trung Quốc đã bắn hạ một phi cơ oanh kích Su-22 M4 của trung đoàn oanh kích 929, căn cứ Sơn Trà, Đà Nẵng.

Một phi cơ trong đội oanh kích

Vì vậy không phải là sự tình cờ mà Hoa Kỳ bán cho Việt Nam 6 tàu cao tốc tối tân để làm công tác tuần tra, cấp cứu và liên lạc với các đảo. Chính phủ Việt Nam phải lo việc tự vệ. Nếu không sẽ chết chắc trong tay Trung Quốc. Muốn tự vệ và được bảo vệ thì phải có chỗ dựa, có người đỡ lưng. Trong hoàn cảnh hiện tại, không ai khác ngoài Hoa Kỳ. Vì vậy ta thấy sau khi Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng đi Mỹ, đến lượt Bộ trưởng Công an, rồi đến Phó Chủ Tịch Quốc Hội kiêm Ủy Viên Bộ Chính Trị Nguyễn Thị Kim Ngân, phe Dũng, sang Mỹ

ngiên cứu về cách tổ chức các định chế dân chủ (sic). Nguyễn Phú Trọng cũng vội vàng xin đi gặp TT Obama để khỏi lép vế. Nhưng trước khi đi Mỹ, Trọng đã được Tập Cận Bình gọi sang Bắc Kinh phủ dụ. Càng ngày người ta càng thấy hồ chia rẽ giữa phe Dũng và phe Trọng rộng thêm ra.

Trong khi đó, tình hình tại Việt Nam cũng đang biến chuyển một cách rõ rệt. Có một đường ranh vô hình đã được vạch ra để phân chia một bên là đảng và những người cầm quyền, một bên là tuyệt đại đa số nhân dân. Phe có quyền nói cái gì dân cũng không tin, làm cái gì cũng bị dân chỉ trích, phản đối. Nhẹ thì cãi lý và chửi thật mặt cảnh sát giao thông, công an, cán bộ. Nặng thì xuống đường biểu tình, từ dân oan đòi đất đến dân Hà Nội phản đối việc chặt cây xanh cổ thụ, từ dân Bình Thuận chặn quốc lộ, không cho xe cộ lưu hành, để phản đối nhà máy điện gây ô nhiễm, đến hàng chục ngàn

công nhân gần Sài Gòn đình công đòi hủy bỏ luật bảo hiểm sức khỏe bắt công. Dân không còn sợ hãi và sẵn sàng biểu tình đấu tranh vì bất cứ lý do nào. Nhà cầm quyền chỉ có hai con đường để chọn. Một là đàn áp. Nhưng đàn áp chỉ có thể thực hiện khi đương đầu với một số người nhỏ. Một khi đám đông tăng lên hàng chục, hàng trăm ngàn hay hàng triệu, lực lượng công an sẽ chạy hết nếu không muốn bị tiêu diệt. Lúc đó phải điều tới quân đội. Có thể sau một loạt đạn gây máu đổ thịt rơi, các binh sĩ có còn đủ cứng tay để tiếp tục bắn vào đám đông trong đó có cha mẹ,

anh em, bạn bè của mình không? Kinh nghiệm cho thấy là không. Việc quân đội hạ súng trước đám đông đã xảy ra ở Ai Cập, Tunisie, và ngay cả tại các nước cộng sản Liên Xô và Đông Âu. Con đường thứ hai là thực hiện cải cách theo ý dân. Để dân nổi dậy và đuổi đi thì mất hết, kể cả tài sản lẫn mạng sống. Nhưng nếu chủ động sửa đổi, thêm hành động bảo vệ chủ quyền lãnh thổ, thì mạng sống, ghé gối và túi tiền sẽ được cứu vãn. Qua giai đoạn dầu sôi lửa bỏng, sẽ từ từ tìm cách hạ cánh và rút lui an toàn.

Đảng cộng sản Việt Nam đang chia rẽ theo hai khuynh hướng nói trên. Phe Nguyễn Tấn Dũng có vẻ muốn đi con đường thứ hai. Nhưng nếu muốn đi con đường này thì trước hết phải hạ hay làm tê liệt phe chống đối trong đảng, đồng thời tìm được một anh Hai đứng sau lưng để có thể đỡ đòn của anh Ba. Những vụ đột tử của Phạm Quý Ngọ, Nguyễn Bá Thanh, những buoi móc, hạ uy tín những nhân vật đối thủ của Nguyễn Tấn Dũng đã được trang mạng Chân Dung Quyền Lực ngang nhiên thực hiện, không gặp một cản trở nào. Mặt trận đã bày ra. Một ăn cả, ngã về không. Đại Hội đảng kỳ thứ 12 đầu năm 2016 sẽ làm sáng tỏ phe nào thắng và sẽ đưa đất nước đi theo hướng nào.

Trong mọi trường hợp, người dân phải luôn luôn tỉnh táo và đóng vai chủ động. Đừng quá tin vào những lời hứa hẹn hay giấc mơ “bất chiến tự nhiên thành”. Trận chiến trong nội bộ đảng đang xảy ra. Trận chiến lớn giữa nhân dân và phe cầm quyền có thể bùng

(xem tiếp trang 15)

Mỹ - Philippines huy động gần 12 ngàn lính trong đợt tập trận chung Balikatan

■ Thanh Hà

Tập trận Mỹ - Philippines : cảnh quân đội Philippines tập trận đổ bộ vào ngày 26/09/2014. Reuters

Chiến dịch tập trận chung Mỹ- Philippines mang tên Balikatan- Vai Kề Vai được mở ra từ ngày 20 đến 30/04/2015. Trong bối cảnh Trung Quốc gia tăng bồi đắp đảo tại Biển Đông, Manila và Washington mở rộng quy mô đợt tập trận chung năm nay.

Hoa Kỳ huy động hơn 6.500 lính, tham gia vào đợt tập trận chung năm nay với hơn 5 000 quân của Philippines. Mỹ tăng gấp đôi số lính điều động so với năm ngoái.

Theo lời phát ngôn viên quân đội Philippines, trung tá Harold Cabunoc việc nâng cao quy mô của chiến dịch Balikatan chứng tỏ « đôi bên cùng muốn cải thiện khả năng cùng can thiệp vào các hoạt động quân sự và phi quân sự »

Không trực tiếp nhắm vào Trung Quốc, nhưng trong cuộc họp báo sáng nay, viên sĩ quan này cho biết thêm trong chương trình năm nay, Mỹ và Philippines dự trù tập trận tăng cường khả năng phòng thủ trên biển, khả năng đối phó với thiên tai.

Các cuộc tập trận được diễn ra tại căn cứ hải quân Zambales, cách

bãi đá Scarboroughs khoảng 220 cây số về phía đông, nơi có tranh chấp chủ quyền với Trung Quốc từ năm 2012. Một phần lớn của chiến dịch Vai Kề Vai sẽ diễn ra tại khu vực trung tâm đảo Panay, Palawan ở phía tây nam Philippines và tại một căn cứ không quân cũ của Mỹ tại phía bắc thủ đô Manila.

(RFI 06-04-2015)

Không quân Trung Quốc tập trận ở phía tây Thái Bình Dương

Bộ Quốc phòng Trung Quốc cho biết lực lượng không quân nước này hôm thứ Hai đã tiến hành cuộc diễn tập đầu tiên ở tây Thái Bình Dương, một động thái có thể làm trầm trọng thêm căng thẳng với các nước láng giềng ở Biển Đông.

Phát ngôn viên của lực lượng không quân Trung Quốc cho biết máy bay của Quân đội Giải phóng Nhân dân tiến hành những cuộc tập trận trên vùng biển phía tây Thái Bình Dương sau khi bay qua eo biển Ba Sĩ nằm giữa Đài Loan

và Philippines, là vùng biển mà cả hai đều tuyên bố chủ quyền.

Bộ Quốc phòng cho xem những hình ảnh của máy bay ném bom tầm xa trên phi đạo cùng với những nhân viên phi hành. Những chiếc máy bay trở về trong cùng một ngày.

Tân Hoa Xã nói đây là lần đầu tiên lực lượng không quân tiến hành tập trận trên vùng trời cách xa bờ biển Trung Quốc như vậy. Phát ngôn viên Bộ Quốc phòng Trung Quốc nói cuộc diễn tập này không khác những cuộc diễn tập

mà “những nước lớn “ khác thường xuyên thực hiện, và không nhắm mục tiêu vào bất kỳ nước nào. ■

(VOA 31.03.2015
Nguồn: Reuters)

TÀU HẢI QUÂN HOA KỲ CẬP BẾN TIÊN SA

ĐẠI TÁ LÊ BÁ HÙNG:

***“Việt Nam có chỗ đứng rất
đặc biệt trong trái tim tôi”***

■ *Thuyền Lính*

*Hai tàu Hải quân Hoa Kỳ cập cảng Tiên Sa (Đà Nẵng)
ngày 6/4. Ảnh Thùy Linh*

Chi huy chiến hạm Mỹ thăm Việt Nam lần này là Đại tá Lê Bá Hùng, Phó Tư lệnh biên đội tàu khu trục số 7 của DESRON, một người Mỹ gốc Việt...

Như Báo điện tử Giáo dục Việt Nam đã đưa tin, ngày 6/4, hai tàu của Hải quân Hoa Kỳ là tàu khu trục USS Fitzgerald (DDG 62) và tàu tác chiến gần bờ USS Fort Worth (LCS 3) thuộc Liên đội tàu Khu trục (DESRON) đã cập cảng Tiên Sa (Đà Nẵng) chính thức thăm thành phố Đà Nẵng trong 5 ngày (từ ngày 6-10/4).

Trở lại Việt Nam lần này, đại tá Lê Bá Hùng chia sẻ: “Mỗi lần Hải quân Hoa Kỳ cử tôi về Việt Nam thì tôi rất biết ơn và cảm ơn về những chuyến đi như thế này.

Việt Nam có một chỗ đứng rất đặc biệt trong trái tim tôi cũng như trong gia đình của tôi. Tuy nhiên, là một công dân Mỹ, tôi cũng rất tự hào vì được phục vụ cho đất nước của mình”, đại tá Lê Bá Hùng nói.

Vị đại tá này luôn nở nụ cười thân thiện khi gặp các sỹ quan và thủy thủ Hải quân Việt Nam cũng như các phóng viên báo chí trong

và ngoài nước. Đặc biệt, đại tá Hùng còn nói nhiều câu tiếng Việt như để mình chứng rằng mình là người con của nước Việt mến yêu.

*Đại tá Lê Bá Hùng rất cởi mở, thân thiện.
Ảnh Thùy Linh*

“Tôi và các thủy thủ tàu rất trông đợi chuyến thăm này”, đại tá Hùng vui vẻ nói.

Theo đại tá Hùng, việc xây dựng các mối quan hệ rất quan trọng đối với Hải quân Hoa Kỳ. Trong 5 ngày ở Đà Nẵng, hai bên sẽ tập trung vào một loạt các sự kiện và các hoạt động trao đổi kỹ năng về quân y, tìm kiếm và cứu nạn, an ninh hàng hải, các hội thảo về luật biển, các buổi hòa nhạc, các hoạt động phục vụ cộng đồng và

các hoạt động thể thao thân hữu.

“Trong những ngày tới, chúng tôi rất vui khi hải quân hai nước đi ra ngoài khơi để cùng nhau thực hành Bộ Quy tắc Ứng xử cho những cuộc chạm trán ngoài ý muốn trên biển (CUES), các kỹ thuật tìm kiếm và cứu nạn, và cách điều khiển tàu”, đại tá Hùng chia sẻ.

Được biết, đại tá Lê Bá Hùng là người gốc Huế (Việt Nam) và theo học trường Trung học phổ thông Gar-Field ở Woodbridge, bang Virginia.

Ông tốt nghiệp hạng ưu Học viện Hải quân Hoa Kỳ năm 1992 với bằng cử nhân kinh tế.

Về hoạt động trên biển, Đại tá Hùng từng làm sỹ quan phụ tá và đại úy trên tàu Tuần Dương Hạm USS TICONDEROGA (CG 47), sỹ quan kiểm soát cháy nổ trên tàu USS Wasp (LHD 1, sỹ quan phụ trách vũ khí và sỹ quan chỉ huy các hệ thống tác chiến trên Tuần

DIỄN ĐÀN GIÁO DỤC

Đại tá Lê Bá Hùng nhận hoa của Hải quân Việt Nam. “Tôi và các thủy thủ tàu rất trông đợi chuyến thăm này”, đại tá Hùng chia sẻ. Ảnh Thùy Linh

Dương Hạm USS Hue City (CG 66), Hạm phó Khu trục Hạm USS CURTIS WILBUR (DDG 54), và sỹ quan chỉ huy trên tàu USS Lassen (DDG 82).

Trong thời gian ông chỉ huy, tàu Lassen đã giành giải thưởng Hoạt động tác chiến hiệu quả năm 2009 và Giải thưởng dành cho đơn vị Hải quân nổi bật năm 2010.

trợ lý quân sự cho Bộ trưởng Quốc phòng.

Đại tá Hùng từng tốt nghiệp Đại học Chiến tranh Hải quân và trường sỹ quan Liên quân, nghiên cứu

Đại tá Hùng từng phục vụ tại Hạm đội 2 Hoa Kỳ và Bộ Tư lệnh Liên quân Hoa Kỳ và từng làm trợ lý điều hành cho hai Tư lệnh thuộc Hạm đội 7. Gần đây nhất ông từng làm

sinh của Trung tâm Weatherhead về các vấn đề quốc tế thuộc Đại học Harvard và được lựa chọn là nghiên cứu sinh cho Hội thảo MIT XXI.

Ông có bằng cao học nghiên cứu tác chiến từ trường Đào tạo sau đại học của Hải quân năm 1999 và bằng thạc sỹ quản trị kinh doanh từ đại học Touro International năm 2005.▣

Một góc của tàu khu trục có tên lửa dẫn đường USS Fitzgerald (DDG 62). Ảnh Thùy Linh

VIẾT TỪ CANADA

(tiếp theo trang 12)

nỗ bất cứ lúc nào. Những biện pháp hòa hoãn hay cởi mở cũng có thể được đưa ra thi hành. Nhưng hãy coi chừng. Khi phe nọ đẹp được phe kia, phe thắng có thể duy trì hay trở lại con đường độc tôn, độc

tài. Thay vì độc tài tập thể, sẽ trở thành độc tài cá nhân. Ngay cả khi phe thắng muốn chọn con đường đổi mới, nếu nhân dân không cảnh giác và giữ áp lực, nhân dân sẽ gặp cảnh “tránh vỏ dưa, gặp vỏ dừa”. Tóm lại, khi muốn dành tự do cho mình và chủ quyền cho đất nước, nhân dân phải tùy tình hình và

hoàn cảnh để áp dụng những chiến thuật thích hợp. Không cứng rắn bảo thủ. Nhưng cũng đừng nhẹ dạ dễ tin. Sau 40 năm, hy vọng chúng ta đã đủ khôn ngoan và kinh nghiệm để nhìn ra người nào, việc nào thực sự phục vụ đất nước và dân tộc. ▣

Lưu Ý:

Xin quý độc giả coi ngày đáo hạn lệ phí trên góc phải label của bao thư gửi báo. Nếu đã đáo hạn, xin gửi check đề Diễn Đàn Giáo Dân kèm theo tên họ và số ký danh ID của độc giả, in trên góc trái của label để khỏi lầm lẫn; hoặc cắt miếng label kèm vào thư. Đa tạ.

Đô Đốc Harry Harris Jr: Trung Quốc xây Vạn Lý Trường Thành trên Biển Đông

*Tư Lệnh lực lượng Thái Bình Dương của Mỹ,
Đô Đốc Harry Harris Jr.,*

Tư Lệnh lực lượng Thái Bình Dương của Mỹ, Đô Đốc Harry Harris Jr., khẳng định chính sách tái cân bằng lực lượng sang khu vực Thái Bình Dương của chính phủ Mỹ đang đi đúng hướng

Các công trình lấp đất xây đảo nhân tạo của Trung Quốc trong Biển Đông đã khiến người ta hoài nghi về các ý đồ của Trung Quốc, và tự hỏi liệu Bắc Kinh thực sự muốn hợp tác hay là có ý định đối đầu với các cường quốc khác trong khu vực.

Đó là lời bình luận của Tư Lệnh lực lượng Thái Bình Dương của Mỹ, bày tỏ quan tâm về việc Trung Quốc đang xây điều mà ông miêu tả là một bức “Vạn Lý Trường Thành bằng Cát” trên Biển Đông.

Báo The Wall St. Journal hôm 31 tháng Ba tường thuật rằng trong một phát biểu công khai, trực tiếp chỉ trích các công trình xây cất của Trung Quốc tại quần đảo Trường Sa, Tư Lệnh lực lượng Mỹ tại Thái Bình Dương, Đô Đốc Harry Harris Jr., nói Bắc Kinh đang xây “một vạn lý trường thành” trên vùng biển đang trong vòng tranh chấp.

Đô Đốc Harris được trích lời nói rằng: “Khi xét toàn diện các

hành động khiêu khích của Trung Quốc đối với các nước giành chủ quyền nhỏ hơn, sự thiếu minh bạch của cái đường 9 đoạn và tình trạng bất cân xứng giữa khả năng của Trung Quốc so với các nước láng giềng nhỏ - thì thật không đáng ngạc nhiên là quy mô của các công trình xây các đảo nhân tạo đặt ra những nghi vấn nghiêm trọng về ý đồ của Trung Quốc.”

Ông cho rằng cái đường 9 đoạn mà Trung Quốc vạch ra để đòi chủ quyền trên hầu hết Biển Đông, không phù hợp với luật quốc tế, Ông nói việc Trung Quốc xúc tiến các hoạt động bồi đắp các bãi đá với quy mô chưa từng thấy trước đây là điều “rất đáng lo ngại”.

Australia, một đồng minh lâu năm của Mỹ, cũng bày tỏ quan tâm và năm ngoái, chính phủ Úc ký hiệp định củng cố hợp tác quân sự với Nhật Bản như một cách để tăng khả năng quốc phòng trước sức mạnh quân sự ngày càng tăng của Trung Quốc.

Tư Lệnh lực lượng Thái Bình Dương của Mỹ khẳng định chính sách tái cân bằng lực lượng sang khu vực Thái Bình Dương của chính phủ Mỹ đang đi đúng hướng trong mục tiêu chuyển 60% lực lượng

sang Á Châu-Thái Bình Dương trước năm 2020. Washington đã điều tàu đổ bộ mới nhất của Hải quân Hoa Kỳ, chiếc USS America sang khu vực. Đây là một tàu đổ bộ được thiết kế để chở một số lượng lớn binh sĩ Thủy Quân Lục Chiến phục vụ các nhiệm vụ quân sự và cứu trợ nhân đạo. Tàu có bãi đáp cho các loại chiến đấu cơ và máy bay trực thăng.

Đô đốc Harris Jr. kêu gọi tất cả các bên liên quan phải tuân thủ Tuyên bố về cách ứng xử trên Biển Đông (DOC) mà Trung Quốc đã ký với ASEAN, cam kết sẽ kiềm chế các hoạt động “gây phức tạp hay làm leo thang căng thẳng trong khu vực”.

Tư Lệnh lực lượng Mỹ tại Thái Bình Dương nói bằng cách duy trì sự hiện diện của Hoa Kỳ trong khu vực, trong tình huống khủng hoảng xảy ra, “**Mỹ có thể dễ dàng điều lực lượng Hải quân có khả năng ứng phó nhanh tới nơi, hầu duy trì tình trạng an ninh và ổn định khu vực.**” ■

VOA 02.04.2015 Nguồn: WSJ, Worldpress

Trao đổi với BBC, Giáo sư Carl Thayer thuộc Học viện Quốc phòng Úc nói rằng việc hai nước thắt chặt quan hệ an ninh là ‘một bước tiến về phía trước’ của mối quan hệ đối tác toàn diện mà hai nước đã có từ năm 1999.

Ông Thayer đã tham dự buổi thảo luận tại Viện Lowy về quan hệ quốc tế ở Sydney với sự tham gia của Thủ tướng Dũng.

“Kể từ đó, phía Úc đã huấn luyện cho 1.200 quân nhân Việt Nam, rồi các chuyến ghé cảng Việt Nam hàng năm của tàu hải quân Úc bên cạnh bốn vòng đối thoại chiến lược trong đó có đối thoại ở cấp Bộ trưởng Quốc phòng hàng năm,” ông Thayer nói.

Ông cũng cho biết theo sự hợp

Việc Trung Quốc xây cất trên các đảo chìm trên Biển Đông đã làm nhiều nước quan ngại

tác này, phía Úc sẽ huấn luyện cho 120 quân nhân Việt Nam trong năm nay và phía Việt Nam cũng tham gia cùng với các binh sỹ Úc trong các cuộc tập trận ‘quy mô nhỏ’.

Ngoài ra cũng có ‘sự hợp tác âm thầm’ giữa lực lượng đặc biệt của quân đội hai nước và hai nước đã có những trao đổi quân sự ‘nhất là trong lĩnh vực chống khủng bố’, vị học giả này nói và cho biết trong

ÚC VÀ VN 'TIẾN VỀ PHÍA TRƯỚC'

các nội dung hợp tác có việc Úc sẽ giúp đỡ Việt Nam cứu hộ các tàu ngầm gặp nạn.

Theo ông Thayer thì mối quan hệ an ninh-quốc phòng giữa hai nước ‘nhấn rất mạnh vào an toàn và an ninh hàng hải’ và điều này ‘rõ ràng là có liên quan đến Biển Đông’.

“Tôi đã nghe rất nhiều bài phát biểu (trong chuyến thăm của ông Dũng đến Úc) và tôi thấy có sự nhấn mạnh đến mối quan ngại chung về an toàn và an ninh hàng hải,” ông nói.

‘Âm thầm theo Hoa Kỳ’

Ông cho biết trên vấn đề Biển Đông thì Úc ‘âm thầm đi theo chính sách của Hoa Kỳ’, tức là ‘có chính sách giống nhau nhưng không nói lên cho mọi người biết’.

“Úc không tuyên bố có lợi ích thật sự ở Biển Đông,” ông nói, “Việc Úc không phát biểu giống Mỹ là ‘trung lập, không đứng về phe nào’ không có nghĩa là Úc ủng hộ phe nào đó trong tranh chấp.”

“Tuy nhiên, Úc cùng với Nhật Bản, Hoa Kỳ và Ấn Độ tất cả cùng tăng cường khả năng phòng vệ trên biển cho Việt Nam và Philippines,” ông cho biết.

Ông Thayer cho biết các cuộc huấn luyện và tập trận giữa Việt Nam và Úc chỉ là ‘hoạt động bình thường’ kéo dài cả năm mà phía Trung Quốc cũng từng tham gia với Úc nên ‘không phải là vấn đề gì lớn’ với Trung Quốc.

Khi được hỏi Canberra có lo ngại trước một Trung Quốc ngày càng mạnh bạo và quả quyết ở khu vực châu Á-Thái Bình Dương hay không, Giáo sư Thayer nói: “Trung Quốc là đối tác thương mại lớn nhất của Úc và không ai muốn kiềm chế Trung Quốc về mặt kinh tế cả.”

Tuy nhiên, với việc Trung Quốc đang tăng cường sức mạnh quân sự dẫn đến sự thay đổi cán cân quyền lực thì điều này đã ‘tạo ra thách thức đối với năng lực của nước Úc mà Úc phải có cách ứng phó’.

Theo ông Thayer thì Úc phải đảm bảo có khả năng phát hiện tàu ngầm Trung Quốc, theo dõi chúng, biết chúng đang định làm gì và chúng có trang bị vũ khí như thế nào.

“Điều quan trọng nhất là Trung Quốc cần phải minh bạch hơn trong việc xây dựng và triển khai lực lượng của họ cũng như trong việc biến một số hòn đảo thành nơi đồn trú cho tàu chiến của họ,” ông nói. ▣

Theo BBC 19/3/ 2015

VIỆT NAM PHẢN ĐỐI TRUNG QUỐC XÂY DỰNG Ở HOÀNG SA, TRƯỜNG SA

tuyến đường hàng hải quan trọng, vận chuyển lượng hàng hóa trị giá 5.000 tỷ USD mỗi năm.▣

Anh Ngọc (VNExpress)

Việt Nam khẳng định mọi hoạt động của Trung Quốc ở quần đảo Hoàng Sa cũng như Trường Sa là hoàn toàn phi pháp và vô giá trị.

Hình ảnh vệ tinh do công ty DigitalGlobe công bố hôm 14/4 cho thấy Trung Quốc đang mở rộng trái phép hai đảo Phú Lâm và Quang Hòa thuộc quần đảo Hoàng Sa của Việt Nam mà nước này chiếm giữ.

Trả lời trong buổi họp báo thường kỳ hôm nay, người phát ngôn Bộ Ngoại giao Lê Hải Bình cho hay Việt Nam đang xác minh thông tin trên. Tuy nhiên, ông khẳng định Việt Nam có đầy đủ căn cứ pháp lý cùng bằng chứng lịch sử để khẳng định

và vô giá trị”, ông Bình tuyên bố.

Trung Quốc chiếm giữ các đảo Phú Lâm và Quang Hòa lần lượt vào năm 1956 và 1974. Theo hình ảnh vệ tinh được chụp hôm 17/3, hai đảo này đã được mở rộng đáng kể sau hoạt động bồi đắp đất của Trung Quốc gần đây.

Đường băng cũ trên đảo Phú Lâm đã được thay bằng một đường băng mới dài và hiện đại hơn. Trong khi đó, trên đảo Quang Hòa có một doanh trại quân đội, đê chắn biển và các công trình khác. Trên đảo Duy Mộng, bị Trung Quốc chiếm gần đó, các tòa nhà mới cũng xuất hiện.

Tại quần đảo Trường Sa, Bắc Kinh cũng đang đẩy nhanh hoạt động bồi đắp ngôn Bộ Ngoại giao Trung Quốc Hoa Xuân Doanh hôm 9/4 tuyên bố rằng Bắc Kinh sẽ sử dụng các đảo nhân tạo mà nước này đang xây dựng trái phép trên Biển Đông để “phòng vệ quân sự và cung cấp dịch vụ dân sự có lợi cho các nước xung quanh”.

Người phát ngôn Lê Hải Bình cho hay Việt Nam đã nhiều lần đề cập đến vấn đề này với Trung Quốc, kể cả ở cấp cao.

“Việt Nam kiên quyết phản đối các hành động trên và yêu cầu các bên liên quan nghiêm túc thực hiện Tuyên bố về ứng xử của các bên ở Biển Đông (DOC) và đóng góp thiết thực vào việc duy trì hòa bình, ổn định ở Biển Đông”, ông nói.

Biển Đông được cho là chứa nguồn khoáng sản dồi dào và là

G7 LÊN ÁN HOẠT ĐỘNG BỒI ĐẮP Ở BIỂN ĐÔNG

Nhóm Các nước Công nghiệp Phát triển G7 lần đầu thông qua một tuyên bố chung về an ninh hàng hải, trong đó lên án hoạt động bồi đắp đất gây gia tăng căng thẳng trên Biển Đông.

Theo *Japan News*, “Tuyên bố về An ninh Hàng hải” được thông qua sau cuộc họp của các Ngoại trưởng G7 tại thành phố phía bắc nước Đức Lubeck hôm qua. An ninh hàng hải đã lần đầu tiên trở thành chủ đề chính trong cuộc họp thường niên dài hai ngày, kể từ khi diễn đàn này thành lập vào cuối những năm 1970.

Trong tuyên bố trên, G7 cho hay sẽ tiếp tục theo dõi tình hình trên Biển Đông cũng như Biển Hoa Đông. Các quan chức bày tỏ quan ngại về các hành động đơn phương, như bồi đắp đất quy mô lớn, nhằm thay đổi hiện trạng và gia tăng căng thẳng ở các vùng biển này.

“Chúng tôi phản đối mạnh mẽ bất kỳ nỗ lực nào nhằm khẳng định tuyên bố chủ quyền hoặc hàng hải thông qua việc đe dọa, ép buộc hay sử dụng vũ lực”, tuyên bố có đoạn.

Tuyên bố không đề cập trực tiếp đến Trung Quốc nhưng việc nhắc đến các hành động trên Biển Đông và Biển Hoa Đông cho thấy thông điệp

Ông Lê Hải Bình, phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Việt Nam.. Ảnh: Quý Đoàn

chủ quyền tại hai quần đảo Hoàng Sa cũng như Trường Sa.

“Mọi hoạt động xây dựng, mở rộng của nước ngoài trên hai quần đảo này mà không có sự cho phép của Việt Nam là hoàn toàn phi pháp

◀ Các Ngoại trưởng G7 trong cuộc họp tại Lubeck, Đức.
Ảnh: Reuters

này rõ ràng đang nhắm đến Bắc Kinh.

Một giới chức cấp cao của Bộ Ngoại giao Nhật Bản cho hay nước này, thành viên châu Á duy nhất trong nhóm, đã nỗ lực để thuyết phục G7 biên soạn ra một tài liệu dài 6 trang tập trung vào vấn đề an ninh hàng hải.

Ngoại trưởng Đức Frank-Walter Steinmeier, người chủ trì cuộc họp, cho hay “Nhật Bản, với vai trò là chủ nhà của các cuộc gặp G7 năm sau, có mối quan tâm lớn đến việc đưa vấn đề này vào chương trình nghị sự trong những năm tới”.

Trung Quốc có tranh chấp chủ quyền với Nhật Bản tại quần đảo Senkaku/Điếu Ngư trên biển Hoa Đông. Bắc Kinh thường xuyên điều tàu đến vùng biển quanh quần đảo do Tokyo kiểm soát, gây lo ngại về nguy cơ xung đột giữa hai bên.

Trung Quốc cũng tuyên bố chủ quyền với hầu hết diện tích của Biển Đông và đang đẩy nhanh kế hoạch biến các bãi đá tại đây thành đảo nhân tạo, bất chấp sự phản đối quyết liệt của các nước liên quan và quốc tế.

Trong hội nghị thượng đỉnh ở Đức tháng 6 tới, an ninh hàng hải cũng dự kiến là chủ đề thảo luận của các lãnh đạo G-7. ■

Ảnh Ngọc (VNExpress)

BIỂN ĐÔNG : TRUNG QUỐC HUNG HẰNG, OBAMA LO NGẠI

Công du Jamaica ngày 09/04/2015, Tổng thống Mỹ Barack Obama bày tỏ quan ngại về những đòi hỏi lãnh thổ của Trung Quốc ở Biển Đông. Theo Reuters, nguyên thủ Mỹ nói thẳng : Trung Quốc không nên lợi dụng là một quốc gia to lớn về địa lý, có sức mạnh, để áp đặt các đòi hỏi của mình.

Tổng thống Mỹ tuyên bố: *"Chúng tôi lo ngại khi Trung Quốc không tôn trọng các chuẩn mực và luật lệ quốc tế và khi Trung Quốc sử dụng tâm vóc to lớn cũng như sức mạnh để buộc các quốc gia khác phải chấp nhận thái độ phụ thuộc."*

Ông Obama nhấn mạnh: *"Chúng tôi nghĩ rằng điều này có thể được giải quyết qua con đường ngoại giao, việc Philippines hoặc Việt Nam không rộng lớn như Trung Quốc không có nghĩa là họ sẽ bị đẩy ra ngoài lề."*

Các phát biểu của Tổng thống Mỹ được ra trong bối cảnh, các bức

ảnh chụp từ vệ tinh được công bố, cho thấy Trung Quốc đẩy mạnh việc bồi đắp Đá Vành Khăn (Mischief Reef) và xây nhiều cảng trên các bãi đá khác thuộc quần đảo Trường Sa.

Như thường lệ, ngày hôm qua, 09/04, phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Trung Quốc Hoa Xuân Oánh tái khẳng định là Bắc Kinh có quyền tiếp tục các hoạt động bồi đắp trên các đảo này vì « Trung Quốc có chủ quyền không thể tranh cãi đối với quần đảo Nam Sa », tức Trường Sa.

Ngay lập tức, Hoa Kỳ đã có phản ứng, tố cáo những hoạt động của Trung Quốc gây mất ổn định tại Biển Đông. Phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Mỹ Jeffrey Rathke tuyên bố: *"Việc giành chiếm lãnh thổ và hoạt động xây dựng gây ra lo ngại ngày càng lớn về ý đồ của Trung Quốc, ở trong vùng."* Đại diện Bộ Ngoại giao Mỹ nhấn mạnh là Washington theo dõi sát sao các sự kiện này và Hoa Kỳ sẽ tiếp tục bày tỏ với Trung Quốc và các nước khác trong vùng, những lo ngại của mình, nhằm kêu gọi tất cả các bên *"tránh tiến hành các hoạt động gây mất ổn định."* ■

TT. Barack Obama tại Jamaica. Ảnh ngày 09/04/2015 Reuters

NGUỒN GỐC

THÁNG HOA KÍNH ĐỨC MẸ

Là người Công giáo tại Việt Nam, nhất là những ai đã lớn lên trong một xứ đạo miền Bắc, Trung hoặc Nam, có lẽ họ không lạ gì sinh hoạt tôn giáo trong tháng Năm, tháng Hoa Đức Mẹ.

Khi ngàn hoa xanh, đỏ, trắng, tím, vàng nở rộ trong cánh đồng, thì con cái Mẹ cũng chuẩn bị cho những đội dâng hoa, những cuộc rước kiệu, để tôn vinh Mẹ trên trời. Những điệu ca quen thuộc trĩu mến bỗng nổi dậy trong tâm hồn cách thân thương, nhất là bài “*Đây Tháng Hoa*” của nhạc sĩ Duy Tân với điệu 2/4 nhịp nhàng:

ĐK. Đây tháng hoa, chúng con trung thành thật thà. Dâng tiễn hoa lòng mến dâng lời cung chúc. Hương sắc bay tỏa ngát nhan Mẹ diễm phúc. Muôn tháng qua lòng mến yêu Mẹ không nhòa.

1. Đây muôn hoa đẹp còn tươi thắm xinh vô ngần. Đây muôn tâm hồn bay theo lời ca tiễn dâng. Ôi Maria, Mẹ tung xuống muôn hoa trời. Để đời chúng con đẹp vui,

nhớ quê xa vời.

2. Muôn dân trên trần mừng vui đón tháng hoa về. Vang ca tung bừng ngợi khen tạ ơn khắp nơi. Ánh hồng sắc hương càng tô thắm xinh nhan Mẹ. Sóng nhạc reo vang tràn lan đến muôn muôn đời.

Tháng Hoa có từ đời nào? Do ai khởi xướng?

Gốc tích như thế này:

Vào những thế kỷ đầu, hàng năm, khi tháng Năm về, người Rôma tôn kính sự thức giấc sau mùa Đông dài của thiên nhiên bằng việc tổ chức gọi những ngày lễ tôn kính Hoa là Nữ thần mùa Xuân.

Các tín hữu Công giáo trong các xứ đạo đã thánh hóa tập tục trên khi tổ chức những cuộc rước kiệu hoa và cầu nguyện cho mùa màng phong phú.

Có nơi người ta tổ chức các cuộc “Rước xanh”. Người ta đi cắt các cành cây xanh tươi đang nở hoa, đưa về trang hoàng trong

các nhà thờ và đặc biệt các bàn thờ dâng kính Đức Mẹ. Các thi sĩ cũng như các thánh đua nhau sáng tác những bài hát, bài giảng ca tụng những ngày lễ đó cũng như ca tụng Đức Mẹ.

Đến thế kỷ 14, linh mục Henri Suzo dòng Đaminh, vào ngày đầu tháng 5, đã dâng lên Đức Mẹ những việc tôn kính đặc biệt và lấy hoa trang hoàng tượng Đức Mẹ.

Thánh Philippe đệ Nêri, cũng vào ngày 1 tháng 5, thích tập hợp các trẻ em lại chung quanh bàn thờ

Đức Mẹ, để cùng các bông hoa mùa xuân, Ngài dâng cho Đức Mẹ các nhân đức còn ẩn náu trong tâm hồn non trẻ của chúng.

Đầu thế kỷ 17, tại Napoli, nước Ý, trong thánh đường kính thánh Clara của các nữ tu Dòng Phanxicô, tháng Đức Mẹ được cử

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

lòng đạo đức của giáo dân đã kính dâng cách riêng cho Đức Mẹ. Đó là dịp để “bày tỏ niềm tin và lòng kính mến mà người Công giáo khắp nơi trên thế giới có đối với Đức Mẹ

hành công cộng: Mỗi chiều đều có hát kính Đức Mẹ, ban phép lành Mình Thánh. Từ ngày đó, tháng Đức Mẹ nhanh chóng lan rộng khắp các xứ đạo.

Năm 1654, cha Nadasi, dòng Tên, xuất bản tập sách nhỏ khuyến mời giáo hữu dành riêng mỗi năm một tháng để tôn kính Đức Mẹ Chúa Trời.

Đầu thế kỷ 19, hết mọi xứ trong Giáo hội đều long trọng kính tháng Đức Mẹ. Các nhà thờ chính có linh mục giảng thuyết, và gần như lấy thời gian sau mùa chay là thời gian chính thức để tôn kính Đức Mẹ. Trong việc này linh mục Chardon đã có nhiều công. Không những ngài làm cho lòng sốt sắng trong tháng Đức Mẹ được phổ biến trong nước Pháp mà còn ở mọi nước Công giáo khác nữa.

Đức Giáo hoàng Piô XII, trong Thông điệp “Đấng Trung gian Thiên Chúa”, cho “việc tôn kính Đức Mẹ trong tháng Năm là việc đạo đức được thêm vào nghi thức Phụng vụ, được Giáo hội công nhận và cổ võ”.

Đức Giáo hoàng Phaolô VI, trong Thông điệp Tháng Năm, số 1 viết:

“Tháng Năm là Tháng mà SỐ 162 THÁNG 5-2015

Nữ Vương Thiên đàng.

Trong tháng này, các Kitô hữu, cả ở trong thánh đường cũng như nơi tư gia, dâng lên Mẹ từ tấm lòng của họ những lời cầu nguyện và tôn kính sốt sắng và mến yêu cách đặc biệt. Trong tháng này, những ơn phúc của Thiên Chúa nhân từ cũng đổ tràn trên chúng ta từ ngai tòa rất dồi dào của Đức Mẹ.” (Dictionary of Mary, Catholic book Pub. 1985, tr. 236)

Một mẫu chuyện cũ đáng suy nghĩ:

Ở thành Nancêniô trong nước Pháp, có một gia đình trung lưu. Vợ đạo đức, chồng hiền lành nhưng khô khan. Vợ luôn cầu xin Chúa mở lòng cho chồng sửa mình, nhưng chồng cứng lòng mãi.

Năm ấy, đầu tháng Hoa kính Đức Mẹ, bà sửa sang bàn thờ để mẹ con làm việc tháng Đức Mẹ. Chồng bà bận việc làm ăn, ít khi ở nhà, và dù ông ở nhà cũng không bao giờ cầu nguyện chung với mẹ con. Ngày lễ nghỉ không bận việc làm thì cũng đi chơi cả ngày, nhưng ông có điều tốt là khi về nhà, bao giờ cũng kiếm mấy bông hoa dâng Đức Mẹ.

Ngày 15 tháng Sáu năm ấy, ông chết bất thành linh, không kịp gặp linh mục. Bà vợ thấy chồng chết không kịp lãnh các phép đạo, bà buồn lắm, nên sinh bệnh nặng, phải đi điều trị ở nơi xa. Khi qua làng Ars, bà vào nhà xứ trình bày tâm sự cùng cha xứ là cha Gioan Vianey.

Ngài là người đạo đức nổi tiếng, được mọi người xem là vị thánh sống. Bà vừa tới nơi chưa kịp nói điều gì, cha Gioan liền bảo:

- Đừng lo cho linh hồn chồng bà. Chắc bà còn nhớ những bông

hoa ông vẫn đem về cho mẹ con bà dâng cho Đức Mẹ trong tháng Hoa vừa rồi chứ?

Nghे cha nói, bà hết sức kinh ngạc, vì bà chưa hề nói với ai về những bông hoa ấy, nếu Chúa không soi cho cha, lẽ nào người biết được?!

(xem tiếp trang 83)

Lòng sùng kính Đức Mẹ **MARIA** là một một đặc điểm trong cách thức sống Đạo của người Công Giáo Việt. Trong phạm vi Tôn giáo Linh thiêng, người tín hữu thuần thành tin rằng: trong đời sống nội tâm, cần có Ông Trên soi sáng hướng dẫn trong bước đường tu đức, và trong mọi cảnh ngộ thăng trầm của cuộc đời trần thế.

Ngoài khía cạnh siêu việt ra, các hiện tượng tôn giáo được biểu lộ ra bên ngoài, đều mặc những nét văn hoá đặc thù của một dân tộc, chủng tộc, cá tính của một địa phương riêng biệt. Do đó, tuy đều thuộc Hội Thánh Công Giáo Roma, nhưng cách xây cất Thánh Đường, mỹ thuật trang trí, thánh nhạc của mỗi địa phương từ Âu, Á, Phi.. đều có những màu sắc văn hóa khác nhau.

Theo Lịch sử Truyền giáo, các vị Thừa sai tiên khởi, đặc biệt L.M.ĐẮC LỘ (Alexandre de Rhodes, S.J.1593-1660) đã nhận thấy trong văn hóa Dân tộc Việt Nam, nhất là trong sinh hoạt tôn giáo nhân gian, những biểu tượng về lòng sùng bái những vị Nữ Thần, những Bà Từ Mẫu, nên đã giới thiệu cho các vị tân tông Đức Bà MARIA, là Bà Thân Mẫu của Chúa Cứu Thế, thay cho Đức Phật Bà Quan Âm, Bà Chúa Liễu Hạnh..

Ngoài ra, trong Lịch sử lập quốc, dân Việt đề cao vai trò của nữ quyền như truyền thuyết Bà Âu Cơ, chống ngoại xâm như Hai Bà Trưng, Bà Triệu thị Trinh...; trong thi đàn có nữ sĩ Đoàn Thị Điểm, Hồ Xuân Hương, Thanh Quan, Huyền Trân...; trong các gia đình, hay dân làng, người phụ nữ được tôn kính. Hình ảnh Bà Mẹ luôn là

THẬT LÒNG SÙNG MẸ MARIA

gương mẫu: “Lương y như Từ Mẫu”. Ca dao ca tụng công đức hy sinh của người Mẹ cho chồng, con được sánh ví như:

*“Cái cò lặn lội bờ sông
Gánh gạo đưa chồng,
tiếng khóc nỉ non”*

Vì hình ảnh “người Nữ muôn thuở” (la Femme éternelle) đã ăn sâu trong tiềm thức của dân gian, nên các nhà Truyền giáo đã sáng tạo những biểu tượng mới, nghi lễ mới để bù đắp vào khoảng trống trong tâm tư của người tân tông như: lập ra những cuộc Rước Kiệu, Tháng Hoa, Ca Vãn, đoàn Bát âm, đoàn Thiếu nữ dâng hoa, đặc biệt việc Lăn Chuỗi Tràng Hạt, thay thế cho việc tụng Kinh niệm Phật.

A. Phân Biệt Ý Nghĩa Phụng Vụ của Danh Từ “Tôn Thờ” và “Sùng Kính”

Sau đây, sẽ bàn rộng về những danh từ trong sách Giáo Lý như: “Tôn Thờ” (Adoration, Worship), và “Sùng Kính” (Devotion, Veneration), ý nghĩa khác nhau khi áp dụng cho Thiên Chúa và cho Mẹ Maria, cho các vị Thánh Nhân. Thế nào là Sùng Kính Mẹ Maria theo cảm quan đạo đức? Thế nào là quyết chí noi gương nhân đức TIN của Mẹ Maria?

Sách Giáo Lý của Hội Thánh

Công Giáo, phân biệt rõ ràng ý nghĩa danh từ “Tôn Thờ” (Adoration, Worship: số 1070, 1078...) có nghĩa là Phụng Thờ, Tôn Thờ chỉ dành riêng cho Thiên Chúa Ba Ngôi mà thôi, là Đấng Tạo Hóa, là Chủ Tể Vạn sự vạn vật, Siêu Việt trên mọi loài thụ tạo, Đấng cầm quyền sinh tử, Đấng có quyền ban Ân giáng Phước khi ta cầu nguyện

Danh từ “Sùng Kính” (Devotion: số: 971, 956, 2683...) cho các vị Thánh Nhân, đối với với loài thụ tạo, kể cả Đức Maria là Thân Mẫu của Chúa Cứu Thế Nhập Thể. Những vị Thánh nhân, tuy không có quyền trực tiếp ban Ân giáng phước, nhưng vì công nghiệp đã lập được khi còn sống ở trần gian, nên có thể **bầu cử** (intercession) cầu nguyện cùng Chúa cho chúng ta.

Sách Phụng vụ (liturgy) dạy ta

■ *L.M. Cao Phương Kỳ*

cần phân biệt rõ ràng hai ý nghĩa “Tôn Thờ” và “Sùng Kính” để tránh những lời giảng dạy, hay những hành vi cử chỉ có thể nghịch lại Đức Tin, pha trộn với mê tín dị đoan. Chẳng hạn như một người, vì mộ mến Đức Mẹ theo cảm quan đạo đức, mỗi khi đi ngang qua Thánh Đường, chỉ tạt qua đốt nến, dâng hoa trước Hang đá Lộ Đức được dựng ở cuối sân Nhà Thờ, rồi ra về, mà chẳng bao giờ ghé vào trong Nhà Thờ, có Nhà Tam đặt Minh Thánh Chúa!

Loài người có xác có hồn, có phần cảm quan, tức những cảm giác, thất tình (hỉ, nộ, ái, cụ, ái, ó, dục) do ngũ quan từ bên ngoài kích thích. Do đó, trong các Lễ nghi tôn giáo, tuy cốt tuỷ là việc giao tiếp với Thần Thánh với Thế giới Linh Thiêng, như vẫn cần những nghi lễ, trang trí bên ngoài để biểu lộ tâm tình sùng mộ bên trong tâm hồn.

Do đó, các nghi lễ phụng vụ đã tạo nên nghệ thuật thánh (Sacred Arts) như các kiến trúc Thánh Đường, những bản nhạc thời danh (Ave Maria...) những bức họa của Michaelo Angelo.. Riêng việc Sùng Kính Đức Mẹ Maria trên thế giới và tại Việt Nam, đã lập ra những Trung tâm Hành Hương như Lộ Đức, Fatima, Guadalupe, LaVang.

Tháng Hoa và những bài Ca Vãn, những cuộc Rước Kiệu và đoàn vũ Con Hoa, và những Đại Hội Thánh Mẫu hàng năm.

Tuy những lễ nghi, những tổ chức linh đình giúp kích lệ tâm tình đạo đức, lòng sốt sắng sùng mộ, nhưng việc quan trọng, chính yếu cần thực hiện trong việc Sùng Kính Đức Mẹ Maria, là chú tâm suy niệm và thực tập các nhân đức, nhất là **ĐỨC TIN** của Đức Mẹ đối với Chúa Cha, Chúa Con, và Chúa Thánh Thần.

B. Đời Sống ĐỨC TIN của Mẹ Maria

Trong Lịch sử của Hội Thánh, Đức Mẹ Maria luôn sống âm thầm, nhưng giữ một vai trò vô cùng trọng yếu trong thời Hội Thánh mới thành lập như tuyển mộ các Tông đồ, an ủi, ủy lạo, khi các ngài bị bắt cầm tù và hiện diện cùng các Thánh Tông đồ khi Chúa Thánh Thần hiện xuống. Đức Mẹ Maria vẫn hằng can thiệp một cách ngoại lệ, khi Hội thánh lâm nguy, gặp khó khăn, vượt quá sức của loài người. Vì thế, từ Đông sang Tây, đã có nhiều cuộc “Hiện ra” (Apparitions) của Đức Mẹ để truyền bá một Thông điệp, một Mệnh Lệnh mới cho Hội Thánh.

Mỗi lần “Hiện Linh” đều có những Sứ Điệp riêng thích hợp riêng đối với tình trạng khẩn thiết cần đối phó. Do đó, Đức Mẹ Maria đã được kính tặng nhiều Tước Hiệu, khác nhau, tùy theo địa phương mà MỆNH LỆNH cần truyền đạt. Chẳng hạn, “**Đức Mẹ Fatima**” vì năm 1917, Mẹ đã hiện ra với 3 trẻ nhỏ tại Làng FATIMA, Nước Bồ Đào Nha, với những Mệnh Lệnh khẩn thiết, để dẹp nạn cộng sản vô thần, giúp chúng ta nhớ những Mệnh Lệnh của Mẹ là: **Sám hối, Đền Tội, Cải Thiện đời sống...** để Nhân Loại thoát nạn cộng sản tam vô. Đây là một chứng tích thời

sự được truyền thông quốc tế ghi chép, có nhân chứng, điều tra, phép lạ và những lời tiên tri tiên đoán đã được hiện thực như đế quốc Ngasô tan rã, sụp đổ. Sự tích về **Đức Mẹ Lộ Đức**, (Lourdes, Pháp), **Đức Mẹ Guadalupe** (Mexico City) đều công bố những Sứ Điệp đặc biệt.

Riêng về sự tích **Đức Mẹ LAVANG** (Quảng Trị, Việt Nam), tuy những chi tiết về biến cố lạ lùng, đa phần do truyền khẩu, nhưng rất khả tín, vì trong con cảm đạo dữ dội, các tín hữu chỉ còn trông cậy vào sự che chở của Mẹ Từ Bi.

Điều đáng quan tâm là: Hãy thực thi những **Mệnh Lệnh của Đức Mẹ**, vì Mẹ vẫn là Mẹ Chúa Cứu Thế và Mẹ của Hội Thánh. Do đó, không nên xây cất các cơ sở nơi Hành Hương như một trung tâm thương mại, lễ hội cho du lịch, giải trí, nhưng hãy noi gương các tín hữu thời xưa, mỗi khi đi Hành Hương là dịp tốt để tập hãm mình, ăn chay, đền tội và suy niệm về cuộc đời của Chúa Cứu Thế, Đức Mẹ và các Thánh.

Cuộc Đời gian khổ, nhưng ĐỨC TIN vững vàng của Đức Mẹ MARIA

Phúc Âm của Thánh Luca từ Đoạn I-IV, gọi là Phúc Âm thời thơ ấu của Chúa Cứu Thế, là có nhiều chi tiết tường thuật về cuộc đời của Mẹ Maria.

Ồn trọng đại bậc nhất, tức là “Ồn Vô Nhiễm Nguyên Tội” khi thành bào thai của Bà Cổ Anna, khiến cho cuộc đời Nữ Nhi Maria “càng thêm tuổi càng thêm nhân đức” (Luca, II,52). Theo tập quán, cô Maria phải đính hôn với một chàng trai tên là Giuse, thuộc dòng dõi vua Davít. Nhưng cả hai đều

được Chúa soi sáng cho biết Thánh Ý nhiệm mầu, nên đồng lòng quyết tâm sống đời sống Trinh Tiết. Bản tính tự nhiên của Maria là **KHIÊM NHU, NHỊN NHỤC và VẮNG PHỤC** Thánh Ý CHÚA. Do đó, đầu khi được Thiên Thần Truyền Tin và Maria được chọn là Mẹ Con Thiên Chúa, Maria cũng không thổ lộ cho ai biết Ôn trọng đại này, ngay cả với người yêu nhất đời của mình là Giuse. Nhưng khi Giuse nhận thấy Maria đang mang thai, mặc dầu chàng không thể nghi ngờ lòng Trinh Tiết, Thủy chung của Maria, nên đành ngậm ngùi, âm thầm phú thác số mệnh cho Chúa An Bài, và dự tính rút lui êm, ”đào vi thượng sách”.

Nếu Giuse không có Đức TIN mạnh mẽ vào Thiên Chúa, không có lòng Bác Ái bao la, quảng đại tin tưởng vào lòng chung thủy của Maria, nhưng tố cáo Maria tội “ngoại tình, gian dâm”, thì theo Luật, Maria có thể đã bị ném đá chết. Phần riêng Maria, vì bản tính giàu lòng Nhân ái, Khiên tốn, rất thông minh, nhạy cảm, không phải không nhận thấy nỗi khổ tâm của người yêu, nhưng Maria luôn hoàn toàn phú thác nơi lòng từ bi của Chúa lo liệu, dầu rất khổ tâm vì sợ bị hồ nghi là bất trung với người yêu. Nhưng Chúa đã sai Thiên Thần báo mộng cho Giuse biết một Phép Lạ cả thế: Nhờ quyền năng chúa Thánh Thần, Ngôi Hai Thiên Chúa đã xuống thế làm NGƯỜI, trong lòng Trinh Nữ Maria.

Từ khi thưa ”**Xin Vâng**” làm Mẹ Cứu Chúa, Mẹ Maria đã cam kết đồng lao cộng khổ với Con Mẹ để hoàn tất việc Chuộc tội cho nhân loại. Vì thế, khi Thiên Thần báo tin Bà Chị Họ là Isave đã già rồi mà Chúa còn cho mang thai người con

trai đầu lòng, thì lập tức Mẹ vội vã sửa soạn lên đường đi viếng thăm để giúp đỡ Bà chị đã già mà còn phải nuôi con mọn. Người con sắp sinh ra chính là **Thánh Gioan Tiền Hồ**, người dọn đường cho Con Mẹ, trên bước đường Cứu Chuộc. Còn trong bụng Mẹ, Thánh Gioan nhảy mừng khi chào đón bà Di đến thăm. Ngay nay, sau hai ngàn năm, Hội Thánh vẫn còn hát đi hát lại những bài Ca Ngợi Lòng Thương Xót Chúa “**Magnificat**” và Kinh Kính Mừng”**Ave Maria, đầy Ôn Phước**”. Thật vậy, ngoài Chúa Giêsu, Con Mẹ, không ai được Mẹ yêu mến bằng người cháu Gioan, đã sống cuộc đời khắc khổ trong rừng vắng, mặc áo da cừ, ăn châu chấu..làm Phép Rửa để dân chúng sám hối, dọn đường lĩnh Ôn Cứu Chuộc. Người đời thật tệ bạc, đã không cải tà qui chính, lại còn chặt đầu một cách thâm hiểm người cháu ngoan của Mẹ: đây là cái tang đầu tiên mà Mẹ phải gánh chịu, trên bước đường cứu nhân độ thế.

Sau khi an táng cho Cháu Gioan, Mẹ Maria đã mời một số cựu môn đệ của cháu đến dự Tiệc Cưới tại Cana để yêu cầu Con Mẹ làm Phép Lạ “:biến nước thành rượu ngon”, khiến các ngài vững Tin, tiếp tục hợp tác với Con Mẹ trên bước đường Rao Giảng Tin Mừng.cho toàn dân

Trong ba năm, Mẹ Maria và một số Phụ nữ, ngược xuôi khắp miền xứ Galilêa, Giudêa, Biển Hồ, Miền Thập Tỉnh..để phụ giúp về vật chất, nhất là HY SINH, CẦU NGUYỆN

Sau khi Chúa Giêsu lên Trời và sau khi lĩnh nhận Bảy Ôn Chúa Thánh Thần, Mẹ Maria trong thất sự là Vị Cố Vấn Tối Cao, thay Con

Mẹ để nâng đỡ Hội Thánh mới thành lập, các Thánh Tông đồ bị bắt cầm tù, bị giết, và phân tán khắp nơi để đem TIN MỪNG cho muôn dân, như lời di chúc của Con Mẹ. Theo một truyền thuyết, Mẹ đã theo Thánh Gioan đi đến miền Epheso (ngày nay là Nước Turkey) và qua đời tại đó.

Ngay sau khi giúp Bà Di Isave và Cháu Gioan được mẹ tròn con vuông, thì đến lượt chính mình cần giúp đỡ nhưng chẳng có ai, trừ một mình người yêu là Giuse.

Hai người dắt dìu nhau trở về quê quán thành Bêlem để khai nhân số, cũng đúng kỳ hạn do Thánh Ý Nhiệm Mầu: **NGÔI HAI THIÊN CHÚA GIÁNG SINH.**

Xét về phương diện nhân loại, thì số phận của Mẹ Maria thật hẩm hiu, tủi thân,tủi phận vì gần đến ngày sinh Con, mà Mẹ không tìm được một mái ấm nhà cửa đón Con ra chào đời, không một quán trọ tạm thời, nên đành phải tìm nơi hàng bò lừa để nướng náu, sửa ấm qua đêm.

ÔI! ĐÊM THÁNH VÔ CÙNG!

Ngày nay, dân tộc Việt, và các dân miền Trung Đông, Palestin..lâm vào cảnh di cư tỵ nạn vì chiến tranh, bom đạn, khủng bố tàn sát ghê sợ, chết thảm phan thây, thì chúng ta mới dễ thông cảm và chia sẻ cảnh ngộ khốn khổ của Con Mẹ, Mẹ và Thánh Giuse, tất tưởi, gập rút chạy trốn sang Ai Cập,để tránh nạn vua Hêrôđê truy nã lùng bắt để thủ tiêu Vị Cứu Chúa mới ra đời. Sống nếp sống di cư tỵ nạn, dầu ở đâu, ở thời đại nào, không phải là luôn thoải mái, dễ dàng. Để bảo vệ sinh mạng cho Chúa Con, Mẹ Maria và Thánh Giuse thật vất vả,

chật vật thích nghi với địa phương về khí hậu, dân tình, công ăn việc làm, nhà cửa, và xin trợ cấp, giúp đỡ. Nhưng hai Ông Bà vẫn một Lòng **VẮNG PHỤC Thánh Ý Chúa**, chu toàn bổn phận, nuôi và bảo vệ Chúa Con, cho đến khi có lệnh được trở về Cố Hương Nagiarét.

Vì chấp nhận đồng lao cộng khổ với Con Mẹ để **CHUỘC TỘI**

cho nhân loại, nên Mẹ đã thật sự xứng danh hiệu là: **"MẸ SÁU BI"**, vì không có bà mẹ trần gian nào khô sở gian truân như Mẹ. Do đó, chỉ có thể hiểu được tại sao Mẹ còn **"ĐỨNG"** được dưới chân Thánh Giá, (STABAT Mater Dololosa), vì Mẹ giàu **ĐỨC TIN, CAN ĐẢM**, và muôn học **TỬ BI** (Hàn Mạc Tử)

Nói tóm lại, xét về phương

diện "người đời", chắc hẳn xưa nay chưa có một phụ nữ nào gian nan, vất vả như Mẹ. Nhưng vì Mẹ hoàn toàn sống cho Thiên Chúa Ba Ngôi, cho **TÌNH THƯƠNG** Bao La của Chúa để cứu chuộc Nhân Loại được Sống **VĨNH CỬU**, nên Mẹ đã trở nên giống Con Mẹ, và kết hiệp mật thiết với Con Mẹ, trong suốt đời sống trần thế và mãi mãi muôn đời.■

KINH LẠY NỮ VƯƠNG

■ *Lê Đình Bảng*

Xin dâng lên giọt lệ thầm
Mẹ ơi, này ngọn khói trầm hương bay
Đời con chẳng chút nào khuây
Vui trong thoáng chốc, buồn đầy thiên thu
Nỗi niềm riêng rất phù du
Thả trôi theo ngọn mây mù đầu non
Nước nào rửa được thân con
Bợn nhớ từ những ngọn nguồn đắng cay
Con về, Mẹ nhé, đêm nay
Ngoài kia trăng đã lên đầy mái hiên
Quê xa bần bật đôi miền
Tấc lòng gởi lá mưa quên nhọc nhằn

Biết tìm đâu chốn dung thân
Chờ che, dẫu dẫn, đỡ đàn sớm khuya
Nhớ mai, người cũng chia lìa
Ai lên quán dốc, ai về đồng xuôi
Lỡ mai, sông lở sông bồi
Dặm dài xa vắng, nửa vời lênh đênh
Lạy Nữ Vương, Mẹ Đồng Trinh
Cho con yêu lấy phận mình đón đau
Một lòng hạnh nguyện trước sau
Vâng theo ý Chúa nhiệm màu truyền tin
Mẹ đưa tay để con vin
Bước đi từng bước giữa nghìn gai chông.■

KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH TRUYỀN HÌNH DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN ĐÀI SBTN VÀO LÚC 1:30PM (giờ miền Tây HK) MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG. CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC LƯU TRỮ TRÊN TRANG NHÀ WWW.DIENDANGIAODAN.US

Chuỗi Mân Côi Năm Sự Sáng

■ *Trần Hữu Khắc*

Ngày 16 tháng 10 năm 2002 Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đã ban hành Tông Thư “Kinh Mân Côi Trinh Nữ Maria” với mục đích để toàn thể Giáo Hội hợp ý cầu xin Thiên Chúa qua Đức Mẹ cứu thế giới và Hội Thánh đang ở vào thời kỳ khó khăn tương tự như Đức Giáo Hoàng PIO V đã kêu gọi dân Chúa đọc kinh Mân Côi như là một khí cụ để chiến thắng quân Hôi.

Ngoài 15 Mầu nhiệm Mân Côi hiện hành: Vui, Thương, Mừng, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II được linh ứng đề ra thêm Mầu Nhiệm Năm Sự Sáng diễn đạt đầy đủ cuộc sống công khai đi giảng dạy của Đấng Cứu Thế. Sự sáng nói đây phát xuất từ Chúa Giêsu, người con chí ái của Mẹ Maria. Thiết tưởng còn ánh sáng nào tinh tuyền bằng ánh sáng của Đấng Chí Tôn đã tạo dựng nên mặt trời chiếu sáng đầy lui bóng tối

“Thầy là ánh sáng thế gian. Ai theo Thầy sẽ không đi trong tối tăm nhưng sẽ có ánh sáng sự sống”. Gn 8:12

Chúa Giêsu đã nói với ông Nicôđêmo:

“Ánh sáng đã đến trong thế gian mà người ta đã ưa thích tối tăm hơn Sự Sáng”. Gn 3:19

Chúa Giêsu còn nhấn mạnh:

“Ai đi trong tối tăm thì không biết mình đi đâu”
Gn 12:35

Bà Betty Eddie cảm nghiệm được ánh sáng Chúa Kitô đã viết: “Tôi cảm nhận tình yêu của Chúa vô điều kiện, vượt trên mọi tình yêu trần thế, vì tôi được ấp ủ trong cánh tay của Ánh Sáng Vĩnh Cửu... Tất cả đã biến đổi sau khi đã thấy Ánh Sáng ấy”.

Bây giờ chúng ta cùng suy ngẫm Mầu Nhiệm Năm Sự Sáng trong chuỗi Mân Côi dâng kính Mẹ Maria, hiệp cùng Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II cầu nguyện cách riêng cho Giáo Hội và Quê Hương Việt Nam trong cơn nguy khốn.

Thứ nhất thì ngắm:

Chúa Giêsu chịu phép rửa tại sông Gio-dan.

Ta hãy xin được sống xứng hợp với vai trò Ngôn Sứ của mình.

Chịu Phép Rửa xong Chúa Giêsu bước lên khỏi mặt nước tức thì các tầng trời mở ra và Thánh Linh Chúa hiện xuống trên đầu Người và có tiếng vọng từ trời xuống: “Này là con Ta yêu dấu, rất đẹp lòng Ta, Ta hài lòng vì Người” Mt 3:13-17

Sự kiện Chúa Ba Ngôi đã được sáng tỏ.

Là người đã nhận lãnh Phép Thánh Tẩy, chúng ta đã trở nên con cái Chúa và tiếp nhận vai trò Ngôn Sứ theo đẳng bậc của mình.

Chúng ta dâng chục kinh Mân Côi này xin Mẹ giúp cho mỗi người Tin Hữu sống xứng hợp với vai trò Ngôn Sứ của mình.

Thứ hai thì ngắm:

Chúa Giêsu làm phép lạ biến nước thành rượu tại Ca-na.

Ta hãy xin được vững lòng tin vào quyền năng của Chúa và lời cầu bầu của Mẹ Maria.

Mẹ Maria thấy tiệc cưới thiếu rượu động lòng thương kêu cầu Chúa Giêsu. Mặc dù thời điểm chương trình cứu chuộc chưa đến nhưng Chúa đã vâng ý Đức Mẹ mà làm phép lạ cho nước thành rượu ngon. Điều này chứng tỏ lời cầu bầu của Mẹ Thiên Chúa rất đổi thần thế và quyền năng của Thiên Chúa thật vô biên. Hãy xin thì sẽ được! Chúng ta dâng chục kinh Mân Côi này xin được vững lòng tin vào quyền năng của Thiên Chúa và lời cầu bầu của Mẹ Maria.

Thứ ba thì ngắm:

Chúa Giêsu rao giảng nước Trời và kêu gọi thống hối.

Ta hãy giục lòng thống hối, sống chứng nhân Tin Mừng

Chúa Giêsu kêu gọi mọi người hãy thống hối và cảnh giác nhiều lần: “*Nếu các người không ăn năn thống hối thì tất cả các người sẽ bị hủy diệt*”. Nhưng Thiên Chúa là Tình Yêu Ngài đã công bố Tám Mối Phúc Thật là Hiến Chương Nước Trời. Ai muốn vào thì hãy đi qua cửa hẹp. Nước Trời đã gần kề!

Chúng ta dâng chục kinh Mân Côi này nguyện xin Mẹ Maria giúp chúng ta biết thống hối ăn năn về những sai phạm và sống đời sống chứng nhân của Tin Mừng thực thi Hiến Chương Nước Trời.

Thứ bốn thì ngắm:

Chúa Giêsu biến hình trên núi Ta-bo.

Ta hãy xin cho ngày sau được hưởng Nhan Thánh Chúa.

Chúa Giêsu làm phép lạ biến hình với Nhan Thánh sáng láng. Chúa đã tỏ vinh quang của Ngài cho các môn đệ trước khi tự nộp mình chịu khổ hình,

chịu đóng đinh trên Thập Giá cứu độ muôn dân và sống lại về trời ngự bên hữu Chúa Cha và dọn chỗ cho chúng ta như lời Người đã hứa.

Chúng ta dâng chục kinh Mân Côi này nguyện xin Thiên Chúa đầy lòng xót thương, trong giờ sau hết, đón nhận Linh Hồn con cái Chúa vào Nước Hằng Sống hưởng Nhan Thánh Ngài.

Thứ năm thì ngắm:

Chúa Giêsu lập Phép Thánh Thể

Ta hãy xin cho được kết hợp mật thiết với Chúa

Trong bữa Tiệc Ly Chúa Giêsu đã lập Phép Thánh Thể biến bánh và rượu thành mình và máu Thánh Chúa làm của nuôi xác hồn cho chúng ta được kết hợp với Chúa. Sống với Chúa và chết trong Chúa. Chúa yêu thương nhân loại và ẩn mình trong nhà Tạm luôn chờ đón chúng ta: “*Thầy sẽ ở với các con mọi ngày cho đến tận thế*”

Bí tích Thánh Thể là trung tâm điểm đời sống của Giáo Hội được minh xác qua các Tông Thư:

- Tiệc Thánh Thể là trung tâm tụ họp các tín hữu.
- Thánh Thể là trung tâm điểm và là tột đỉnh của tất cả đời sống Nhiệm Tích.
- Nhiệm Tích Tình Yêu trở thành trung tâm của đời sống dân Thiên Chúa.

Chúng ta dâng chục kinh Mân Côi này xin Đức Mẹ giúp chúng ta, mặc dù không xứng đáng, được rước Chúa vào lòng thật hoặc thiêng liêng và luôn được kết hợp mật thiết với Chúa trong mọi nơi, mọi lúc .

Thay lời kết:

Cậy trông vào quyền năng của Mẹ Maria mà Thiên Chúa đã tặng ban cho Mẹ, chúng ta hãy tín thác vào Mẹ như lời Thánh Bênêđô đã khẳng định:

“Theo chân Mẹ, bạn không lạc lối
Kêu cầu Mẹ, bạn không thất vọng
Tựa vào Mẹ, bạn không sợ ngã
Nhờ ơn Mẹ, bạn về tới bến”.

Amen!■

Tín điều

“Maria, Mẹ Thiên Chúa”

■ Trần Việt Bắc

Tìm hiểu về nguồn gốc của tín điều “Maria, Mẹ Thiên Chúa”:

Tín điều này được đặt ra từ Công Đồng Ephesus năm 431, do Giám mục Cyril (coi như là Giáo Hoàng ở thời điểm này) của thành Alexandria (tọa lạc tại phía bắc của Ai Cập kế phía đông Cairo ngày nay, thuộc lãnh địa của đế quốc La Mã, 27BC-476AD) chủ tọa.

Tín điều này được đưa ra với mục đích nêu rõ là Maria: “**Theotokos**” nghĩa là người cu mang thai nhi Đấng Cứu Thế (Emmanuel, the Christ), thai nhi này **cùng có hai bản tính** “Người” và “Thiên Chúa” trong một bản thể!

Tín điều này được nêu ra để **chống lại** với quan niệm của Giám mục Nestorius thành Constantinople (tọa lạc tại Thổ Nhĩ Kỳ ngày nay, thời điểm này thuộc đế quốc La Mã) với quan điểm: “**Christotokos**” nghĩa là Chúa Jesus với **hai bản thể riêng biệt**, bản thể loài người là con của Maria, nhưng bản thể Thiên Chúa thì không!

“**Theotokos**” được dùng cách

đơn giản là “Mẹ Thiên Chúa” (Mother of God). Tuy nhiên, theo “Wikipedia” thì câu “Mẹ Thiên Chúa” hay dùng đã bị **phiên dịch sai** và thường đòi hỏi sự giải thích (“The English term *Mother of God* is mostly used as an imprecise translation of *Theotokos*”, and frequently requires explanation).

Đặc biệt phải hiểu là chữ “Theotokos” không bao gồm (ngoại trừ) việc Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa theo nghĩa vĩnh cửu (Theotokos specifically excludes the understanding of Mary as Mother of God in the eternal sense). Kitô hữu tin rằng Thiên Chúa là cội nguồn của tất cả, “vô thủy vô chung”, vì thế “không có Mẹ” (Christians believe that God is the cause of all, with neither origin nor source, and is therefore “without a mother.”).

Do đó “**Theotokos**” đề cập đến sự Nhập Thể, khi Ngôi Hai của Thiên Chúa Ba Ngôi lấy bản tính loài người, cùng với bản chất thiêng liêng hằng hữu và điều này có thể được thực hiện qua sự thông công của Mẹ Maria. (*Theotokos* thus refers to the Incarnation, when the Second Person of the Holy Trinity took on human nature in addition to his pre-existing divine nature, this being made possible through the cooperation of Mary)

Sự giới hạn trong ý nghĩa “Mẹ Thiên Chúa” phải được hiểu bởi người dùng câu này (This limitation in the meaning of *Mother of God*

must be understood by the person employing the term). Đề ý nghĩa được rõ ràng, đôi khi chữ này được phiên dịch là “**Mẹ của Thiên Chúa Nhập Thể**” (To make it explicit, it is sometimes translated *Mother of God incarnate*).

Tìm hiểu qua lịch sử, người viết thấy là **tín điều này được đặt ra bởi con người**, bởi sự tranh chấp quyền lực và ảnh hưởng về tôn giáo thời sơ khai giữa hai phe phái: Giám mục Cyril ở thành Alexandria (kế bên phía đông của Cairo, Ai Cập) và Giám mục Nestorius ở thành Constantinople (phía cực đông của Thổ Nhĩ Kỳ, gần Hy Lạp ngày nay). Phe Alexandria thắng nhờ quyết định của hoàng đế La Mã là Theodosius II (401-450AD), giám mục Nestorius ở Constantinople bị đày sang Kharga ở Ai Cập. Quyết định của loài người!

Tuy nhiên, niềm tin này- “**Thotokos**” (**Đức Maria là Mẹ Chúa Ngôi Hai nhập thể**) - cảm thấy phù hợp với suy nghĩ cá nhân **nên tôi tin**, niềm tin này từ lý trí chứ không ai áp đặt. Tin vì theo lời Phúc Âm của Thánh Luca (Luke):

(39) Hồi ấy, bà Ma-ri-a vội vã lên đường, đến miền núi, vào một thành thuộc chi tộc Giu-đa.(40) Bà vào nhà ông Da-ca-ri-a và chào hỏi bà Ê-li-sa-bét.(41) Bà Ê-li-sa-bét vừa nghe tiếng bà Ma-ri-a chào, thì đứa con trong bụng nhảy lên, và bà được **đầy tràn Thánh Thần**,(42) liền kêu

(xem tiếp trang 35)

VATICAN.

Chiều thứ Bảy 11-4-2015, Tông sắc của ĐTC ấn định Năm Thánh Ngoại thường về lòng thương xót của Chúa đã được công bố tại Đền thờ Thánh Phêrô.

Năm Thánh này sẽ bắt đầu từ ngày 8-12 năm nay và kết thúc vào ngày 20-11-2016, lễ Chúa Kitô Vua.

Tông sắc dài mang tựa đề “Misericordiae vultus” (Khuôn mặt thương xót); qua đó, ĐTC giải thích những lý do khiến ngài tuyên bố Năm Thánh đặc biệt về lòng thương xót, đồng thời đề ra những đường hướng giúp sống Năm Thánh tốt đẹp nhất.

Trước khi bắt đầu kinh chiều, tại tiền đường Đền thờ gần cửa Năm Thánh, trước sự hiện diện của gần 40 Hồng Y và 30 giám mục cùng các chức sắc khác, ĐTC đã đọc lời nguyện rồi trao Tông Sắc cho ĐHY Giám quản Đền thờ Thánh Phêrô, và 3 Đền thờ khác, 3 Hồng y Tổng trưởng Bộ Giám mục, Đông Phương và Truyền giáo, cũng như cho đại diện các Giáo Hội rải rác trên thế giới và cho 7 Đức Ông Công chứng viên Tông Tòa.

Một Đức Ông Công chứng đã
SỐ 162 THÁNG 5-2015

Công Bố Tông Sắc Năm Thánh về LÒNG THƯƠNG XỐT

đọc một vài đoạn trong Tông Sắc trước Cửa Năm Thánh ở cuối đền thờ thánh Phêrô.

Tông sắc gồm 3 phần: trong phần đầu ĐTC đào sâu ý niệm Thương xót; phần hai ngài trình bày một số gợi ý để cử hành Năm Thánh; sau cùng phần ba chứa đựng một số lời kêu gọi.

Nội dung Tông Sắc “Miresicordiae vultus”

I- Phần thứ I: Ý niệm Lòng Thương xót

Trong phần này, ĐTC nhấn mạnh rằng việc mở cửa Năm Thánh tại Đền thờ Thánh Phêrô sẽ diễn ra vào ngày 8-12 năm nay vì hai lý do: thứ nhất vì ngày ấy trùng vào Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm nguyên tội, là Đấng được Thiên Chúa muốn là “người thánh thiện và không tỳ ô trong tình thương” “để nhân loại không bị lẻ loi và lệ thuộc sự ác”. Thứ hai, ngày 8 tháng 12 tới đây cũng là ngày kỷ niệm 50 năm bế mạc Công đồng chung Vatican 2 là Công đồng đã “phá đổ những bức tường thành khép kín Giáo Hội trong thời gian quá lâu trong một thành trì đặc ân”, để đưa Giáo Hội “loan báo Tin Mừng một cách mới mẻ”, sử dụng “liều thuốc thương xót, thay vì dùng những vũ khí ngắt nghèo”, như Đức Gioan 23 đã nói.

Trong mỗi giáo phận cũng có

một Cửa Thánh

Tiếp đến, ĐTC Phanxicô loan báo rằng chúa nhật 13-12 năm nay, Chúa nhật thứ 3 Mùa Vọng, ngài sẽ mở Cửa Năm Thánh tại Nhà thờ chính tòa của giáo phận Roma, tức là Vương cung thánh đường thánh Gioan Laterano. Sau đó các Cửa Năm Thánh tại các Vương cung thánh đường giáo hoàng khác ở Roma cũng được mở ra.

Ngoài ra, ĐTC qui định rằng trong mỗi giáo phận và cả các Đền thánh cũng sẽ mở Cửa Thương Xót như thế trong trọn Năm Thánh, để Năm Thánh này cũng có thể được cử hành ở cấp địa phương, “như một dấu chỉ hiệp thông của toàn thể Giáo Hội”.

*Lòng thương xót, xà nhà của
Giáo Hội*

ĐTC viết: lòng thương xót là “Con đường liên kết Thiên Chúa với con người, vì mở rộng tâm hồn cho niềm hy vọng được yêu thương mãi mãi, mặc dù có những giới hạn do tội lỗi chúng ta”; lòng thương xót là “luật căn bản ở trong tâm hồn mỗi người”; là “xà nhà nâng đỡ cuộc sống của Giáo Hội”; “là lý tưởng sống và là tiêu chuẩn xác định xem niềm tin của chúng ta có đáng tin nhiệm hay không”. Có nhiều định nghĩa ĐTC Phanxicô dành cho lòng thương xót, ngài nhấn mạnh rằng lòng thương xót “không phải là một dấu chỉ sự yếu nhược, nhưng đúng hơn là phẩm tính toàn năng

của Thiên Chúa”. Lòng thương xót của Thiên Chúa là “vĩnh cửu” vì “đời đời con người sẽ luôn ở dưới cái nhìn thương xót của Chúa Cha”. Trong Chúa Giêsu, “tất cả đều nói về lòng thương xót và không gì bị thiếu sự cảm thương”, vì “con người của Chúa Giêsu không là gì khác hơn là tình thương, một tình thương trao ban nhưng không”.

Về điểm này, ĐTC nhấn mạnh một điều quan trọng: lòng thương xót “không phải chỉ là hành động của Chúa Cha, nhưng còn trở thành tiêu chuẩn để hiểu ai là những người con đích thực của Chúa”. Trong thực hành, “tất cả chúng ta đều được kêu gọi sống lòng thương xót vì lòng thương xót đã được áp dụng cho chúng ta trước tiên”: vì thế, “tha thứ những xúc phạm người ta làm cho chúng ta, chính là một mệnh lệnh mà các tín hữu Kitô không thể tránh né hoặc bỏ qua”. ĐTC nhận xét rằng bao nhiêu lần, tha thứ dường như là điều khó khăn, nhưng “tha thứ chính là phương tiện đặt trong những bàn tay mong manh của con người để đạt tới sự thanh thản trong tâm hồn”, “để sống hạnh phúc”.

ĐTC viết thêm rằng: cả “uy tín, sự đáng tin nhiệm của Giáo Hội cũng tiến qua con đường từ bi thương xót và cảm thương”: “có lẽ trong thời gian quá dài, chúng ta đã quên ấn định và sống con đường thương xót”, chiều theo cảm dỗ “luôn đòi hỏi công lý và chỉ có công lý”, trong lúc nơi nền văn hóa hiện nay, “kinh nghiệm về sự tha thứ ngày càng trở nên khan hiếm”. Từ đó, ĐTC nhấn nhủ Giáo Hội hãy đảm nhận trách vụ “vui mừng loan báo sự tha thứ”, “là sức mạnh làm tái sinh vào cuộc sống mới và mang lại can đảm để hướng nhìn về tương lai trong niềm hy vọng”.

Khẩu hiệu của Năm Thánh là: hãycólòngthươngxótnhưChúaCha

Tiếp tục Tông Sắc, ĐTC nhắc nhở rằng chủ đề lòng thương xót là điều mà ngài đặc biệt quý chuộng, đến độ đã chọn khẩu hiệu GM của ngài là “Miserando atque eligendo” (Người cảm thương và chọn [Ông Matthêu], đây là một thành ngữ “vẫn luôn gây ấn tượng mạnh cho tôi”. Rồi ĐTC trích dẫn thông điệp “Dives in misericordia” (Thiên Chúa giàu lòng xót thương) của Đức Gioan Phaolô 2. ĐTC nhấn mạnh “sự cấp thiết phải loan báo và làm chứng về lòng thương xót trong thế giới ngày nay” với một “lòng hăng say mới mẻ và bằng một hoạt động mục vụ được đổi mới”, vì đó là “điều có tính chất quyết định đối với Giáo Hội và đối với uy tín việc loan báo của Giáo Hội”. “Nơi nào Giáo Hội hiện diện, thì nơi đó lòng thương xót của Chúa Cha phải trở thành điều hiển nhiên tỏ tường”, “và nơi nào có các tín hữu Kitô, thì bất kỳ ai cũng có thể tìm được một ốc đảo từ bi thương xót”.

Phần thứ I trong Tông Sắc của ĐTC kết thúc với lời nhấn mạnh về khẩu hiệu của Năm Thánh, nghĩa là “Các con hãy có lòng thương xót như Chúa Cha”, câu này trích từ Tin Mừng theo thánh Luca, đoạn 6 câu 36. Đây chính là “một chương trình sống rất đòi hỏi, đầy hoan lạc và an bình”. ĐTC tái kêu gọi các tín hữu hãy có khả năng “lắng nghe Lời Chúa, để có thể chiêm ngắm lòng thương xót của Chúa và đón nhận lòng thương xót như chính lối sống của mình”.

II- Sang phần thứ II của Tông Sắc, ĐTC trình bày chủ đề:

“Làm thế nào để sống Năm Thánh một cách tốt đẹp nhất”. Ngài đưa ra một số chỉ dẫn thực hành, ví dụ:

- Đi hành hương, vì hành hương sẽ là một “dấu chỉ nói lên sự kiện cả lòng thương xót cũng là một mục tiêu cần đạt tới, nó đòi hỏi sự dấn thân và hy sinh”.

- Đừng xét đoán để khỏi bị xét đoán, nhưng hãy tha thứ và cho đi, xa tránh tật xấu nói hành nói xấu người khác, tránh những lời nói vì ghen tương, phân bì, và hãy đón nhận điều tốt lành ở nơi mỗi người, trở thành khí cụ tha thứ.

- Cởi mở tâm hồn đối với những môi trường bên lề cuộc sống, mang lại an ủi, cảm thương, liên đới và quan tâm đến những người đang sống trong những tình trạng bấp bênh, đau khổ trên thế giới ngày nay”, “quan tâm đến bao nhiêu anh chị em bị tước đoạt phẩm giá”, “Ước gì tiếng kêu của họ trở thành tiếng kêu của chúng ta và cùng nhau chúng ta có thể phá vỡ hàng rào của sự dửng dưng lãnh đạm là thái độ đang lan tràn, che đậy sự giả hình và ích kỷ”.

- Vui mừng thực thi những công việc bác ái về thể lý và tinh thần, để “thức tỉnh lương tâm ngái ngủ của chúng ta trước thảm trạng nghèo đói”. Đáng khác, ĐTC nhấn mạnh sứ mạng của Chúa Giêsu là: mang lại an ủi cho người nghèo, loan báo sự giải thoát cho các tù nhân của các chế độ nô lệ tân thời, trả lại thị giác cho người co cụm vào mình, trả lại phẩm giá cho người bị tước mất, có khả năng “chiến thắng sự dốt nát mà hàng triệu người đang phải chịu trên thế giới, nhất là các trẻ em không được trợ giúp cần thiết để thoát khỏi cảnh nghèo”.

Như thánh Gioan Thánh Giá đã nói, “vào cuối đời, chúng ta sẽ bị phán xét về đức bác ái”.

- Trong các giáo phận, hãy gia tăng sáng kiến cầu nguyện và thông hối “24 giờ cho Chúa”, sáng kiến này cần cử hành vào những ngày thứ Sáu và thứ Bảy tuần thứ tư Mùa Chay. Đặc biệt ĐTC nêu bật rằng bao nhiêu người trẻ đang đến gần bí tích Hòa Giải là bí tích giúp “động chạm một cách cụ thể lòng thương xót cao cả của Thiên Chúa”, nhờ đó nhiều người trẻ cảm thấy có thể “tái khám phá ý nghĩa cuộc sống của

vụ ơn tha thứ của Thiên Chúa, phải đón nhận các tín hữu “như người cha trong dụ ngôn người con trai hoang đàng”, hoặc “như một người cha chạy ra gặp con mình, dù người con ấy đã phung phí của cải của cha”. Vì thế, các vị giải tội “đừng đặt những câu hỏi không thích hợp”, “nhưng biến đón nhận nơi tâm hồn mỗi hối nhân lời kêu cầu trợ giúp và xin tha thứ”, các vị giải tội được mời gọi luôn luôn trở thành dấu chỉ sự tối thượng của lòng thương xót, ở mọi nơi và trong mọi hoàn cảnh, và dù thế nào đi nữa”.

Tiếp đến ĐTC loan bào rằng trong Mùa Chay Năm Thánh, ngài sẽ gửi các Thừa sai của lòng thương xót, tức là những linh mục mà ngài “ban quyền tha cả những tội dành quyền giải cho Tòa Thánh”. Ngài giải thích rằng “các thừa sai ấy là dấu chỉ sự quan tâm từ mẫu của Giáo Hội đối với dân Chúa, và sẽ là những vị kiến tạo nơi mọi người “một cuộc

gặp gỡ đầy tình người, nguồn mạch sự giải thoát, đầy tinh thần trách nhiệm để khắc phục những chướng ngại và trở lại cuộc sống mới của bí tích rửa tội”. Đồng thời ĐTC yêu cầu tổ chức “các cuộc đại phúc” trong các giáo phận, để những thừa sai vừa nói đến loan báo niềm vui của ơn tha thứ”.

Ân xá

Một yếu tố đặc biệt của Năm Thánh là Ân xá, ân xá chúng tỏ rằng “sự tha thứ của Thiên Chúa đối với các tội lỗi của chúng ta

không có giới hạn”. Thực vậy trong bí tích Hòa Giải, tội lỗi bị xóa bỏ nhờ ơn tha thứ của Thiên Chúa, với ân xá, tội nhân được giải thoát khỏi “dấu vết tiêu cực”, khỏi mọi tàn tích do hậu quả của tội, tàn tích còn lại nơi đường lối cư xử và tư tưởng của chúng ta. Theo nghĩa đó, người được ân xá, thì có khả năng hành động trong tình bác ái, tăng trưởng trong tình thương, thay vì tái sa ngã phạm tội.

III- Trong phần thứ ba của Tông Sắc, ĐTC đưa ra một số lời kêu gọi:

- Với những thành phần thuộc những nhóm tội phạm, ngài viết: “Vì thiện ích của anh chị em, tôi xin anh chị em hãy thay đổi cuộc sống, đừng tiếp tục dừng dưng đối với lời kêu gọi hãy cảm nghiệm lòng thương xót của Thiên Chúa. “Tiền bạc không mang lại hạnh phúc chân thực. Nó chỉ là một ảo tưởng và bạo lực sử dụng để tích lũy tiền bạc đầm máu không làm cho người ta quyền năng và cũng chẳng trở nên bất tử. Không ai có thể tránh thoát sự phán xét của Thiên Chúa.”

- Với những người gây ra hoặc đồng lõa với sự tham nhũng, ĐTC nói: “Đây là lúc thuận lợi để thay đổi cuộc sống! Chỉ cần đón nhận lời mời gọi hoán cải và từng phục công lý trong khi Giáo Hội trao tặng lòng thương xót”. Ngoài ra, ĐTC cũng nhấn mạnh rằng sự tham nhũng là “một tai ương làm cho xã hội ung thối, một tội trọng kêu thấu tới trời, vì nó làm thương tổn tận gốc rễ cuộc sống cá nhân và xã hội.” Nó là một sự miệt mài ở lại trong tội lỗi, muốn thay thế Thiên Chúa bằng ảo tưởng tiền bạc như một hình thức quyền năng; tham nhũng là một “công trình của đen

minh”.

Các linh mục được phép tha những tội dành quyền giải cho Tòa Thánh

Có một đoạn trong đó ĐTC bàn về đề tài tha tội: nhất là ngài cầu mong rằng “các vị giải tội hãy trở thành dấu chỉ đích thực về lòng thương xót của Chúa Cha”, không phải bằng cách ‘sáng tác’ theo húng trong nghĩa vụ này, nhưng bằng cách trở thành những “hối nhân đầu tiên tìm ơn tha thứ”. “Vì thế, mỗi vị giải tội, như người trung thành phục

tối, được nâng đỡ bằng sự ngờ vực và mưu mô”: nó là một cảm dỗ mà không ai có thể cảm thấy mình được miễn nhiễm. Từ đó ĐTC kêu gọi hãy loại trừ tai ương tham nhũng ra khỏi đời sống cá nhân và xã hội, bằng cách sử dụng khôn ngoan, cảnh giác, lương thiện, minh bạch, cùng với sự can đảm tố giác.

- Về việc đối thoại liên tôn, ĐTC nhắc nhở rằng: Do thái giáo và Hồi giáo đều coi lòng thương xót là một trong những phẩm tính cao trọng nhất của Thiên Chúa và hai tôn giáo này cũng tin rằng không ai có thể giới hạn lòng thương xót của Chúa, vì những cánh cửa của Chúa mở rộng. ĐTC cầu mong rằng Năm Thánh có thể “tạo điều kiện thuận lợi cho cuộc gặp gỡ với hai tôn giáo ấy và với những truyền thống tôn giáo cao quý khác, làm cho mọi người cởi mở hơn đối với sự đối thoại, loại bỏ mọi hình thức khép kín, khinh rẻ, khu trừ mọi hình thức bạo lực và kỳ thị.

- Về tương quan giữa công lý và lòng thương xót: đây không phải là hai khía cạnh tương phản với nhau, nhưng là hai chiều kích của cùng một thực tại duy nhất, hai khía cạnh này phát triển đến độ đạt tới tốt đỉnh trong tình yêu sung mãn. Chúa Giêsu đã tách rời khỏi quan niệm vụ luật thuần túy, hoặc thái độ chỉ lo tuân giữ luật lệ, Chúa Giêsu chứng tỏ rằng “đại hồng ân lòng thương xót tìm kiếm những người tội lỗi để công hiến cho họ ơn tha thứ và cứu độ”. ĐTC giải thích rằng: “Công lý của Thiên Chúa chính là sự tha thứ của Chúa”, và đó chính là vị thế tối thượng của lòng thương xót, là chiều kích cơ bản trong sứ mạng của Chúa Giêsu, vì “không phải sự tuân giữ luật mang lại ơn cứu thoát, nhưng là niềm tin nơi Chúa Giêsu

Kitô”. Theo nghĩa đó, “lòng từ bi không trái với công lý”, vì qua đó, Thiên Chúa công hiến cho tội nhân cơ hội “hồi tỉnh lại, hoán cải và tin tưởng”. Dĩ nhiên, điều này không có nghĩa là “hạ giá công lý hoặc làm cho công lý trở nên thừa thãi, trái lại: ai làm lỗi thì phải đền bù, chịu hình phạt. Có điều là sự kiện này không phải là mục đích, nhưng là khởi đầu của một cuộc hoán cải, để họ cảm nghiệm được sự dịu dàng của ơn tha thứ. Xét cho cùng, tình thương ở nơi nền tảng của một nền công lý đích thực”.

Kết luận

Trong phần kết luận Tông Sắc, ĐTC nhắc đến hình ảnh Đức Maria, “Mẹ Thương Xót”, cuộc sống của Mẹ được uôn nắn nhờ sự hiện diện của lòng thương xót nhập thể. Là hình ảnh giao ước giữa Thiên Chúa và loài người, Mẹ Maria chứng thực rằng lòng thương xót của Con Thiên Chúa không có giới hạn và đi tới mọi người không trừ một ai. Trong cùng viễn tượng ấy, ĐTC cũng nhắc đến thánh nữ Faustina Kowalka, là “vị đã được kêu gọi đi vào chiều sâu lòng thương xót của Chúa”.

Cười Tí Cho Vui

TẠI SAO

Một anh da đen sống ở Âu châu, bị mấy tên đầu trọc da trắng kỳ thị, chế diễu. Anh buồn quá, vào nhà thờ hỏi Chúa

- Tại sao Chúa tạo ra dân da đen chúng con chân dài khác người như thế này?

Tông sắc của ĐTC kết thúc với lời mời gọi “hãy để cho Thiên Chúa làm chúng ta ngạc nhiên, Chúa là Đấng không bao giờ mỏi mệt trong việc mở rộng cánh cửa tâm hồn của Người cho loài người. Vì thế, nghĩa vụ đầu tiên của Giáo Hội là dẫn đưa tất cả mọi người vào trong mầu nhiệm cao cả Lòng Thương xót của Thiên Chúa, chiêm ngưỡng tôn nhan Chúa Kitô, nhất là trong thời điểm như ngày nay, đầy những hy vọng lớn lao và những mâu thuẫn mạnh mẽ.

Chúa nhật 12-4-2015, cùng Tông Sắc của ĐTC sẽ được công bố trong lễ nghi phụng vụ tại 3 Đại vương cung thánh đường ở Roma: tại Đền thờ thánh Gioan Laterano lúc 5 giờ chiều, do ĐHY Giám quản Agostino Vallini chủ sự; tại Đền thờ Đức Bà Cả do ĐHY Santos Abril y Castello, trong thánh lễ lúc 10 giờ sáng cùng với Kinh Sĩ đoàn của Đền thờ này; còn tại Đền thờ Thánh Phaolô ngoại thành, trong thánh lễ lúc 10 giờ rưỡi sáng do ĐHY James Michael Harvey chủ sự.■

■ *G. Trần Đức Anh, OP*

Chúa trả lời

- Để giúp chúng con chạy nhanh săn bắt thú rừng

- Tại sao Chúa làm da chúng con màu đen?

- Để chúng con đỡ bị bắt nắng giữa sa mạc Phi châu

- Tại sao Chúa lại cho con sống ở đây?

- Vì bố con chạy trốn trong đêm, ta nhìn không thấy. Bố con lại có chân dài chạy nhanh, ta đuổi không kịp. ■

VATICAN.

Đức Thánh Cha kêu gọi các nước giàu đừng nghĩ rằng để cho người nghèo được hưởng những mảnh bánh vụn rơi từ bàn ăn của mình là đủ rồi.

Ngài bày tỏ lập trường trên đây trong sứ điệp gửi Hội nghị Thượng đỉnh Mỹ Châu kỳ 7, nhóm tại Thành Phố Panama trong hai ngày 10 và 11-4-2015 với sự tham dự của 37 vị nguyên thủ quốc gia, trong đó lần đầu tiên có chủ tịch Raul Castro của Cuba và ông đã có cuộc gặp gỡ lịch sử với tổng thống Barack Obama của Hoa Kỳ.

Sứ điệp của ĐTC đã được ĐHY Pietro Parolin, Quốc vụ khanh Tòa Thánh, tuyên đọc tại Hội nghị, qua đó ngài cầu xin Thiên Chúa cho Hội nghị, “nhờ sự chia sẻ các giá trị chung, đạt tới những quyết tâm cộng tác trong lãnh vực quốc gia hoặc miền, đương đầu thực tế với các vấn đề và truyền đạt niềm hy vọng”. ĐTC cho biết ngài hoàn toàn đồng ý với chủ đề Hội nghị thượng đỉnh là “Thịnh vượng trong công bằng: thách đố cộng tác tại Mỹ châu”. Ngài viết: “Tôi xác tín rằng sự chênh lệch, phân phối bất công sự giàu sang và tài nguyên, chính là nguồn mạch gây ra những xung đột và bạo lực nơi các dân tộc, vì nó giả thiết rằng sự tiến bộ của một số người được kiến tạo bằng sự nhất thiết hy sinh của những người khác, và để có thể sống xứng đáng, thì phải chiến đấu chống lại người khác. Sự sung túc đạt được như thế là điều bất công từ cội rễ và xúc

Đức Thánh Cha bên vực người nghèo tại Hội Nghị Thượng Đỉnh Mỹ Châu

“những giọt nước rơi” và sự “tràn ra thuận lợi” (Xc Evangelii Gaudium 54): hy vọng những người nghèo nhận được những mảnh bánh vụn rơi từ bàn ăn của người giàu, đó là điều sai lầm. Cần có những hoạt động trực tiếp bên vực những người kém may mắn nhất, quan tâm tới những người bé bỏng nhất trong một

phạm đến phẩm giá con người”.

ĐTC cũng nhận xét rằng “thách đố lớn trên thế giới ngày nay là hoàn cầu hóa tình liên đới và tình huynh đệ thay vì thứ hoàn cầu hóa sự kỳ thị và dửng dưng, và bao lâu người ta chưa đạt được một sự phân phối đồng đều các tài nguyên phong phú, thì sẽ không giải quyết được những tai ương trong xã hội chúng ta” (Xc Evangelii Gaudium 202).

ĐTC ghi nhận trong những năm gần đây nhiều nước đạt được sự tiến bộ kinh tế mạnh mẽ, nhưng vẫn còn nhiều nước khác ở trong tình trạng nghèo đói. Hơn nữa trong các nước đang lên, đa số dân không được hưởng sự tiến bộ kinh tế chung, và thường thường họ chia cách giữa người giàu và người nghèo trở nên sâu rộng hơn. Ngài phê bình lý thuyết sai lầm gọi là

gia đình, phải là ưu tiên của các chính quyền. Giáo Hội luôn bảo vệ sự thăng tiến con người cụ thể (Centesimus annus 46), chăm sóc các nhu cầu của họ và giúp họ cơ hội phát triển”.

Trong sứ điệp, ĐTC đặc biệt lưu ý vấn đề di cư. Sự chênh lệch quá lớn về cơ hội giữa một số nước khiến cho nhiều người buộc lòng phải rời bỏ quê hương, gia đình của mình, và họ dễ trở thành con mồi cho nạn buôn người và lao động như nô lệ, không được quyền lợi cũng chẳng được công lý... Đó là những tình trạng trong đó nếu chỉ duy trì luật lệ để bảo vệ các quyền căn bản của con người thì không đủ. Trong những tình trạng ấy, luật lệ mà không có lòng từ bi thương xót, thì không đáp ứng công lý”. (SD 11-4-2015) ■

G. Trần Đức Anh, OP

Tòa Thánh không trả lời Thổ Nhĩ Kỳ về vụ diệt chủng

Vatican 15-4-2015 -

Trong cuộc họp báo trưa ngày 15-4-2015, Cha Lombardi, Giám đốc Phòng báo chí Tòa Thánh, đã trả lời câu hỏi của một ký giả nêu lên về phản ứng của Thổ Nhĩ Kỳ đối với những lời ĐTC Phanxicô trong buổi lễ ngày 12-4-2015 gọi đích danh cuộc tàn sát 1,5 triệu người Armeni cách đây 100 năm là “cuộc diệt chủng đầu tiên trong thế kỷ 20”. Cha nói:

”Những lời của ĐGH Phanxicô về cuộc “diệt chủng người Armeni phải được xét trong một đường hướng rõ ràng, và trước sau như một, theo hướng đối thoại. ĐGH đã dẫn đo trong bài diễn văn của Ngài và nhắc lại điều đã được ĐGH Gioan Phaolô 2 khẳng định. Chúng tôi ghi nhận phản ứng của Thổ Nhĩ Kỳ nhưng chúng tôi không nghĩ đây là trường hợp để tranh luận hoặc đề cãi vã nhau. Bài diễn văn của ĐGH ghi nhận những gì đã xảy ra để có một thái độ thích hợp hầu đạt có một lịch sử tốt đẹp hơn trong tương lai”.

Sau những phản ứng gay gắt của thủ tướng, ngoại trưởng và đại sứ của Thổ Nhĩ Kỳ cạnh Tòa Thánh, về bài diễn văn của ĐTC, hôm 14-4-2015, đến lượt tổng thống Recep Tayyip Erdogan của Thổ muốn “lên

lớp” cho ĐGH và nói rằng: “Tôi muốn cảnh giác ĐGH đừng lập lại sai lầm ấy”. Ông cũng kêu gọi hãy tín nhiệm “các sử gia để tránh nói sảng” và có một cái nhìn tốt về “các thực tại”.

Hôm trước đó, ngoại trưởng Thổ cho rằng những lời tuyên bố của ĐGH hôm 12-4-2015 là một “sự vu khống”, không hợp với luật pháp về từ “diệt chủng”.

Thật ra trong diễn văn đầu thánh lễ ngày 12-4-2015, ĐTC Phanxicô đã trung dẫn nguyên văn Tuyên ngôn chung của ĐGH Gioan Phaolô 2 và Đức Tổng thượng phụ Karekin II của Giáo Hội Armeni Tông Truyền ký kết tại Etchmiadzin ngày 27-9-2001. Tuyên ngôn này định nghĩa cuộc tàn sát 1,5 triệu người Armeni hồi năm 1915 là “cuộc diệt chủng đầu tiên trong thế kỷ 20”, và cầu mong mở lại con đường hòa giải giữa dân tộc Thổ Nhĩ Kỳ và Armeni.

Trong bối cảnh này, cần ghi nhận rằng chính tổng thống Erdogan, tuy phê bình mạnh mẽ, nhưng đã lập lại đề nghị với Armeni thành lập một ủy ban chung gồm các sử gia để nghiên cứu vấn đề của hai nước về vấn đề này.

Nghị viện Âu Châu ở Strasbourg sẽ bỏ phiếu ngày 16-4-2015 về một nghị quyết trong đó có những đoạn khẳng định rằng “Những gì xảy ra từ 1915 đến 1917 trong Đế quốc Ottoman (Thổ Nhĩ Kỳ) gây thiệt hại cho người Armeni là một “cuộc diệt chủng”. Chính Phủ Thổ Nhĩ Kỳ phải tôn trọng những cam kết của mình về việc bảo vệ gia sản văn hóa, mở các văn khố của mình và trả lẽ với quá khứ, và Thổ Nhĩ Kỳ cũng như Armeni cần phải bình thường hóa quan hệ với nhau”.

Trong dự thảo nghị quyết, các đại biểu nghị viện Âu Châu lên án mọi tội ác chống lại nhân loại và diệt chủng, đồng thời mạnh mẽ lên án mọi toan tính phủ nhận”.

Tổng thống Erdogan tuyên bố sẽ bỏ ngoài tai bất kỳ nghị quyết nào của Nghị viện Âu Châu về vấn đề “diệt chủng” (Tổng hợp 15-4-2015) ▣

■ G. Trần Đức Anh OP

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

IS bắn giết và chặt đầu 30 tín đồ Thiên Chúa Giáo ở Libya

Hình ảnh IS tung lên mạng truyền thông online.
Photo Courtesy: Reuters

Một đoạn video do IS tung ra trên các mạng truyền thông online hôm qua cho thấy các tay súng IS đã bắn chết và chặt đầu khoảng 30 tín đồ Thiên Chúa Giáo ở Libya.

Cali Today News - Tuy tính chất trung thực của đoạn video đang bị điều tra, song hình ảnh rất giống với làn sóng bạo động mà IS đã ra tay trong quá khứ. Ngoài Iraq và Syria, như thế lực lượng IS đã tràn qua cả Libya.

Trong đoạn video này các tay súng IS đã gọi các nạn nhân là những tay ‘thánh chiến’ tàn sát giáo dân Hồi giáo. Có khoảng 15 người

bị chặt đầu trên bãi biển và một số khác bị bắn vào đầu.

Các viên chức của Libya vẫn chưa đưa ra nhận định còn Ethiopia cho biết họ cũng không rõ các nạn nhân có phải là công dân Ethiopia hay không. Phát ngôn nhân Redwan Hussein của Ethiopia cho hay chính phủ của ông kết án vụ thảm sát này.

Ông Hussein cũng cho hay dù không có tòa Đại Sứ ở Libya, song chính phủ Ethiopia sẽ giúp công dân của họ quay trở về nước nếu muốn, vì lo sợ trước làn sóng bạo lực ở

Libya do IS gây ra.

Chính phủ Hoa Kỳ cũng lên án vụ giết người tàn bạo này. Tòa Bạch Ốc cho hay chỉ vì niềm tin tôn giáo mà các nạn nhân phải trả giá cho sự vô nhân đạo ác độc của bọn khủng bố. Trong tháng 2 năm nay cũng có 21 người Thiên Chúa Giáo Ai Cập bị IS chặt đầu rồi. ■

■ **Đào Nguyễn** (Reuters)

TÍN ĐIỀU "MARIA MẸ..." (tiếp theo trang 28)

lớn tiếng và nói rằng: “Em được chúc phúc hơn mọi người phụ nữ, và người con em đang cưu mang cũng được chúc phúc.(43) **Bởi đâu tôi được Thân Mẫu Chúa tôi đến với tôi thể này?(44) Vì này đây, tai tôi vừa nghe tiếng em chào, thì đứa con trong bụng đã nhảy lên vui sướng. (45) Em thật có phúc, vì đã tin rằng Chúa sẽ thực hiện những gì Người đã nói với em.**”

Theo sự hiểu biết ngày nay, thì bào thai “nhảy” là sự bình thường, tuy nhiên lời Elizabeth thốt lên đã nêu rõ bản thể của bào thai trong lòng Maria: **sự nhập thể của Ngôi Hai Thiên Chúa.** Rồi qua những diễn tả từ Phúc Âm đã nói rõ về bản thể của Jesus, như khi Ngài 12 tuổi nói với Maria và Joseph trong đền thờ, cũng như rất nhiều điều Jesus nói về bản

thể của Ngài qua Phúc Âm khi giảng dạy! Rồi câu cuối đời trên thập giá, Ngài đã nêu rõ về bản thể Ngôi Hai của Jesus: “(4)6 Đức Giê-su kêu lớn tiếng: **Lạy Cha, con xin phó thác hồn con trong tay Cha.** Nói xong, Người tắt thở.” (Luke) . Chữ “Cha” và chữ “Con” đã được Jesus nói lên trong thời điểm này! Ai là “Cha”, ai là “Con” khi một “tử tội” gào lên trong lúc chót, sau đó đã tự mình sống lại với **cả hai bản thể cùng một lúc** (hầu hết là “linh thiêng” và “người” một đôi lúc, khi gặp lại các tông đồ) qua lời Phúc Âm!

Trở lại về **vấn đề ngôn từ**, người viết đã trần trở về tín điều này từ khi còn bé, lúc bắt đầu biết suy nghĩ, vì đã hiểu lầm! Vì thấy nghịch lý trong niềm tin! Vì không ai giải thích! Có lẽ cũng đã có rất nhiều tín hữu hiểu lầm về tín điều này và đã đặt câu hỏi.

Tiếc thay đã không có những giải thích đúng ý nghĩa và đầy đủ từ các bậc lãnh đạo tinh thần trong Giáo Hội Công Giáo!

Câu hỏi được đặt ra là tại sao Giáo Hội không thay đổi ngôn từ, để làm sáng tỏ ý nghĩa của tín điều này, để làm niềm tin của giáo dân không dao động, để khỏi nghĩ là mình cuồng tín vì tin, tại bị buộc phải tin! Để khỏi bị những chống đối hay nhạo báng khi đọc “Kính mừng Maria **Đức Mẹ Chúa Trời...**”, vì khi bị hỏi thì không trả lời được!■

Ghi chú: ngày 27, tháng 11, 2011
- Chúa Nhật thứ nhất mùa Vọng (Advent)
- kinh Tin Kính tiếng Anh (bài tuyên xưng đức tin - Profession of Faith hay Nicene Creed) đã được Giáo Hội sửa lại có một câu rất quan trọng như sau (về ngôn từ):

Cũ: *he was born of the Virgin Mary, and became man.*

Mới: *was incarnate of the Virgin Mary, and became man.*

“Incarnate”: nhập thể

Giải Đáp Giáo Lý

■ Lm. FX Ngô Tôn Huấn

quan trọng cho phần rỗi của con người. Quan trọng vì qua Bí Tích này, con người được tái sinh trong sự sống mới, trở nên tạo vật mới, sau khi con người cũ sinh ra trong tội của nguyên tổ và mọi tội cá nhân đã chết đi cùng với cái chết của Chúa Kitô để được hồi sinh trong sự sống mới, được trở nên con cái Thiên Chúa và được phép gọi Chúa là Cha.

Thánh Phaolô đã dạy như sau về ơn ích thiêng liêng lớn lao của Phép Rửa:

“Anh em không biết rằng:

NHỮNG NGƯỜI KHÔNG ĐƯỢC RỬA TỘI CÓ ĐƯỢC CỨU RỒI KHÔNG?

Hỏi: xin cha cho biết những người không được rửa tội và nhận biết Chúa có được cứu rỗi để vào Thiên Đàng hay không?

Trả lời:

Chúa Kitô đến trần gian để loan bào Tin Mừng “Nước Trời và hy sinh” **hiến mạng sống mình làm giá chuộc cho muôn người.**” (Mt 20:28). Sau khi hoàn tất công nghiệp cứu chuộc nhân loại qua khổ hình thập giá, chết, sống lại và lên trời ngự bên hữu Chúa Cha, Chúa Giê-su đã truyền cho các Tông Đồ” **đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần...**” (Mt 28: 19)

Trước đó, khi nói chuyện với Ni-cô-đê-mô, một thủ lãnh Do Thái đến gặp Chúa ban đêm, Chúa Giê-su đã nói với ông này như sau:

“**Thật, Tôi bảo thật ông:**

Không ai có thể vào Nước Thiên Chúa

Nếu không sinh ra bởi nước và thần khí.” (Ga 3: 5)

Trong Tin Mừng Thánh Mac-cô, Chúa cũng đã truyền cho các Tông Đồ sứ mệnh sau đây:

“**Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan bào Tin Mừng cho mọi loài thụ tạo. Ai tin và chịu phép rửa sẽ được cứu độ; còn ai không tin sẽ bị kết án.**” (Mc: 16: 15-16)

Như thế, rõ ràng cho thấy là Phép Rửa vô cùng

khí chúng ta được chìm vào nước thánh tẩy để thuộc về Đức Kitô-Giêsu, là chúng ta được chìm vào trong cái chết của Người sao? Vì được chìm vào trong cái chết của Người, chúng ta sẽ cùng được mai táng với Người. Bởi thế, cũng như Người đã được sống lại từ cõi chết nhờ quyền năng vinh hiển của Chúa Cha, thì chúng ta cũng được sống một đời sống mới.” (Rm 6: 3-4)

Giáo lý của Giáo Hội Công Giáo cũng dạy như sau về Phép Rửa tội:

“**Phép Rửa tội làm cho chúng ta trở nên những chi thể của Thân Thể Chúa Kitô...Và cũng nhập chúng ta vào thân thể của Giáo Hội. Từ nơi giếng rửa tội sinh ra một dân tộc độc nhất của Thiên Chúa, của Giáo ước mới, vượt lên trên tất cả mọi giới hạn tự nhiên hoặc nhân bản về dân tộc, về văn hóa, chủng tộc và giới tính.**” Phải chăng tất cả chúng ta đã chẳng được rửa tội để làm nên một thân thể duy nhất sao?” (1Cr 12:13) (x. SGLGHCG số 1267)

Như thế thật vô cùng cần thiết cho con người được rửa tội để được tái sinh trong sự sống mới và nhiên hậu được cứu độ để vào Nước Trời vui hưởng hạnh phúc vĩnh cửu với Thiên Chúa, **“Đấng cứu độ chúng ta, Đấng muốn cho mọi người được cứu độ và nhân biết chân lý.”** (1 Tm 2: 4).

Tuy nhiên, trong thực tế, chúng ta cũng thấy rõ điều này: không phải tất cả mọi người thuộc mọi chủng tộc và ngôn ngữ ở khắp mọi nơi trên địa cầu đều nhận biết có Thiên Chúa, có Chúa Giê-su là Đấng cứu chuộc

nhân loại và có cơ hội được lãnh nhận Phép Rửa. Cụ thể là người Việt Nam chúng ta, mãi cho đến khi có các nhà truyền giáo Tây Phương đến rao giảng Đạo Công Giáo vào thế kỷ 16 thì mới có một số người được biết Đạo và chịu Phép Rửa. Nghĩa là từ thế kỷ 16 trở về trước mấy ngàn năm, thì tuyệt đối không ai biết gì về Thiên Chúa, về Chúa Cứu Thế Giêsu và được rửa tội.

Vậy những người này đều xuống hỏa ngục hết hay sao?

Họ không biết Đạo Công Giáo và được chịu Phép Rửa hoàn toàn không vì lỗi của họ, vì không có ai rao giảng cho họ biết. Như thế, Chúa không thể bắt lỗi họ về việc họ không biết Chúa và được chịu Phép Rửa.

Thánh Phaolô đã bênh vực cho những người không có cơ hội được biết Chúa, được nghe Tin Mừng cứu độ của Chúa, không vì lỗi của họ, như sau:

“Thế nhưng làm sao họ kêu cầu Đấng họ không tin? Làm sao họ tin Đấng họ không được nghe? Làm sao mà nghe, nếu không có ai rao giảng? Làm sao mà rao giảng nếu không được sai đi?” (Rm 10: 14-15)

Nghĩa là nếu không có người rao giảng, thì không ai có thể tự mình biết gì về Thiên Chúa là Đấng tạo dựng muôn loài muôn vật, là Đấng đã sai Con Một là Chúa Giê-su-Kitô xuống trần gian làm Con Người để cứu chuộc cho nhân loại khỏi phải phạt và chết đời đời vì tội. Do đó, Chúa không thể bắt lỗi những người không biết Chúa, không được chịu Phép Rửa vì không ai nói cho họ biết về Chúa và về Phép Rửa của Người. Cho nên, điều Chúa Giêsu nói trong Tin Mừng Mác-cô 16: 15-16, và Gioan 3:5 trên đây, không thể áp dụng cho những người trên đây được vì không ai nói cho họ biết về sự cần thiết phải được tái sinh qua Phép Rửa để được vào Nước Trời.

Vì thế, để được công bằng với họ, Giáo Hội đã dạy rằng: **“Thực thế, những kẻ vô tình không nhận biết Phúc Âm của Chúa Kitô và Giáo Hội Người, nhưng nếu thành tâm tìm kiếm Thiên Chúa và dưới tác động của ơn thánh, họ cố gắng chu toàn Thánh Ý Thiên Chúa trong công việc mình làm theo sự hướng dẫn của lương tâm, thì họ có thể được cứu rỗi.”** (x. SGLGHCG số 847, Lumen Gentium số 16).

Nói khác đi, những người không biết Chúa và Phép Rửa vì không có ai nói cho họ biết, nhưng họ cố gắng sống ngay lành theo sự hướng dẫn của lương tâm thì họ vẫn được Chúa đoái thương và cứu họ, dù họ không được rửa tội như lòng Chúa mong muốn. Đó là trường hợp của cha ông Việt Nam và các dân tộc khác, sinh ra và chết đi trước khi Chúa Giêsu sinh ra và rao giảng Tin Mừng Cứu Độ thì làm sao mà nghe được Tin Mừng ấy, được biết Chúa Kitô và Phép Rửa của Người?.

Ngược lại, những người đã biết Chúa Kitô, đã nghe Tin Mừng Cứu Độ và đã được rửa tội nhưng không kiên trì sống đức tin vào Chúa để xa tránh tội lỗi, và thực thi những cam kết khi được rửa tội thì vẫn không được cứu rỗi, vì **”tuy thế xác họ thuộc về Giáo Hội, nhưng tâm hồn họ không ở trong Giáo Hội.”** (LG, số 14)

Cụ thể, những kẻ đang giết người, bắt cóc, trộm cướp, bóc lột kẻ khác, dâm ô thác loạn, buôn bán phụ nữ và bắt cóc trẻ em để bán cho bọn hành nghề mãi dâm và áu dâm... thì làm sao chúng có thể được cứu độ, nếu chúng không mau kíp từ bỏ con đường gian ác, tội lỗi? trong số những kẻ này, chắc có những kẻ đã được nghe biết về Chúa và đã được rửa tội khi còn bé, nhưng nay lại đi vào những con đường tội lỗi nói trên, thì Phép Rửa có ích gì cho họ?

Được chịu phép rửa mới chỉ là bước đầu cần thiết cho việc cứu rỗi. Bước kế tiếp quan trọng hơn là sống và thi hành những cam kết khi được rửa tội. (baptismal promises) : đó là yêu mến Chúa trên hết mọi sự và từ bỏ ma quỷ và mọi cám dỗ của ma quỷ. Nếu không thi hành những cam kết này, thì Phép rửa sẽ trở nên vô ích cho người đã lãnh nhận. Chắc chắn như vậy.

Cũng tương tự như thế, biết Chúa và biết các giáo huấn của Chúa không thôi thì chưa đủ để được cứu rỗi. Cho đủ để được cứu rỗi thì phải sống đức tin có Chúa bằng hành động tuân giữ các điều răn của Chúa như Chúa Giê su đã nói với các môn đệ xưa kia như sau:

**“Ai yêu mến Thầy thì sẽ giữ lời Thầy
Cha của Thầy sẽ yêu mến người ấy
Cha của Thầy và Thầy sẽ đến và ở lại với người ấy.”** (Ga 14: 23)

**“Nếu anh em giữ các điều răn của Thầy
Anh em sẽ ở lại trong tình thương của Thầy
Như Thầy đã giữ các điều răn của Cha Thầy**
(xem tiếp trang 79)

SỐNG ĐẠO GIỮA ĐỜI: ƠN HOÁN CẢI

BS PHẠM NGỌC TỎA, GIÁM ĐỐC TIÊN KHỞI BỆNH VIỆN VÌ DÂN

Nơi mục Gương Sống Đạo Giữa Đời này, chúng tôi không ngừng giới thiệu đến độc giả những tấm gương đón nhận Ôn Hoán Cải thuộc mọi tầng lớp trong xã hội. Về Ôn Hoán Cải nơi người Việt Nam, hẳn bạn đọc đã từng đọc những tấm gương hoán cải của *Đặng Văn Sung, Nguyễn Sa, Nguyễn Chí Thiện, Ngô Khắc Tinh, Hà Thượng Nhân, Tô Hải, Vũ Quốc Thúc, Bàng Bá Lân*, thuộc lớp người cao tuổi, hoặc thành phần trẻ như *Tạ Phong Tần, Huỳnh Thục Vỹ, Nguyễn Hoàng Vi*....

Nay chúng tôi hân hạnh giới thiệu một gương hoán cải gia nhập Giáo Hội vào Đêm Vọng Phục Sinh 04/4/2015 vừa qua tại Thánh Đường Our Lady of Czestochowa, South Plainfield, Tiểu bang New Jersey, Hoa Kỳ. Đó là Bác sĩ Phạm Ngọc Tỏa, sinh năm 1927 (88 tuổi), nguyên Giám Đốc tiên khởi Bệnh Viện Vì Dân tại Sài Gòn, được thành lập vào ngày 04/09/1971.

Bệnh Viện Vì Dân được *phu nhân* Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu (nhũ danh *Nguyễn Thị Mai Anh*) xây dựng và hoạt động từ quỹ tiền từ thiện quyên góp của nhiều mạnh thường quân bao gồm thân hào nhân sĩ, thương gia, kỹ nghệ gia.... Bệnh Viện Vì Dân¹ là một bệnh viện tư, nhưng được điều hành như bệnh viện công, nghĩa là không thu viện phí, không thu tiền khám chữa bệnh, không thu tiền các loại thuốc thông dụng có sẵn ở bệnh viện, người dân vào khám chữa được miễn phí hoàn toàn.

Bác Sĩ Phạm Ngọc Tỏa là một trong những bác sĩ quân y đầu tiên của Quân Lực Việt Nam Cộng

Hòa. Ông sinh ngày 04/7/1927 tại tỉnh Hà Đông, Miền Bắc Việt Nam. Theo học y khoa tại Đại Học Y Khoa Hà Nội. Năm 1954 di cư vào Nam. gia nhập Quân Đội VNCH, Trường Quân Y, tốt nghiệp bác sĩ quân y, phục vụ với các chức vụ Y

Sĩ Trưởng Sư Đoàn Kinh Chiến 12 tại Pleiku và Kontum, Y Sĩ Trưởng Trung Tâm Hồi Lức Vũng Tàu, Y Sĩ Trưởng Quân Y Viện Nguyễn Huệ Nha Trang, rồi năm 1969 rời quân đội khi được bổ nhiệm làm Y Sĩ Trưởng Bệnh Viện Trung

1 Sau 30/4/1975, CS Bắc Việt cưỡng chiếm Miền Nam VN, cướp đoạt bệnh viện Vì Dân, đổi thành Bệnh viện Thống Nhất không còn nữa tính chất vì dân, cho dân, mà chỉ dành cho cán bộ cao cấp.

Vương, bệnh viện do phu nhân TT Nguyễn Văn Thiệu thành lập dành cho các gia đình binh sĩ VNCH.

Năm 1970, phu nhân Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu có ý định thiết lập một bệnh viện tư “miễn phí” hay “giảm phí” cho các gia đình nghèo. Đó là lý do bệnh viện mang danh xưng **“Bệnh Viện Vì Dân”**. Bs Tỏa được mời *“cộng tác nghiên cứu tổ chức, xây cất, trang bị và điều hành”* bệnh viện này, rồi được bổ nhiệm Giám Đốc tiên khởi của Bệnh Viện (được chính thức đi vào hoạt động ngày 04/09/1971).

Phu nhân Bs Tỏa là bà Vũ Thị Hường, vốn là chuyên gia Kinh Tế trong thời gian này được bổ nhiệm đệ nhị Tham Tán Tòa Đại Sứ VNCH ở Bonn, Đức. Ba người con lớn theo mẹ sang Đức. Hai người con nhỏ ở lại Việt Nam với cha là Bs Tỏa. Ngày 30/4/1975, CSVN cưỡng chiếm toàn Miền Nam Việt Nam gây nên cảnh phân ly giữa vợ chồng và con cái của gia đình Bs Phạm Ngọc Tỏa! Lúc bấy giờ phu nhân và ba người con lớn của Bs Tỏa bỏ nước Đức, sang Pháp tị nạn chính trị. Ông Tỏa và hai đứa con còn nhỏ kẹt lại trong nước, mãi đến ngày 26/10/1981 do được bảo lãnh, gia đình mới đoàn tụ tại Pháp.

Định cư trên nước Pháp, Bs Phạm Ngọc Tỏa trình lại và bảo vệ thành công luận án, được công nhận là bác sĩ thực thụ, hành nghề

tại bệnh viện rồi mở phòng mạch tư đến năm 2000 thì hưu.

Năm 2010, phu nhân Bs Tỏa li dị sau nhiều năm lâm trọng bệnh. Ông bà Tỏa có tất cả 5 người con, 3 nam, 2 nữ. Cô gái út của Bs Tỏa (Phạm Thi Minh Châu) kết hôn với người Pháp là Jean-François Bahier, một giáo dân Công Giáo đạo đức, hòa nhã, thương người và có tinh thần phục vụ cao. Do công ăn việc làm, anh chị Bahier-Minh Châu đã sang định cư tại Hoa Kỳ, nhập quốc tịch Mỹ, sống tại Tiểu Bang New Jersey cho đến nay. Cụ Phạm Ngọc Tỏa cuối cùng chọn ở lại định cư với con gái út mình. Hai vợ chồng Bahier-Minh Châu đều rất nhiệt tình với Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam nơi cư trú. Đặc biệt anh Jean-François Bahier xông xáo vào mọi việc nặng nhẹ của Cộng Đoàn song không hề đảm nhận bất cứ chức vụ gì. Hai đứa con trai của ông bà cũng sinh hoạt trong thiếu nhi và thiếu niên Cộng Đoàn.

Sau nhiều năm đi lại giữa Pháp và Mỹ, ông quyết ở lại với cô con gái út – Minh Châu. Cô Châu thuở nhỏ học trường đạo tại Việt Nam. Cô tha thiết nhập đạo Công Giáo và thân phụ cô đã không từ chối. Do đó, Minh Châu đã nhận Bí Tích Thánh Tẩy, rồi Rước Lễ Vỡ Lòng và Thêm Sức tại Việt Nam trước khi cùng cha đi đoàn tụ với mẹ ở Pháp.

Sống cùng vợ chồng người con gái út và hai cậu cháu ngoại, Bs Tỏa dần dần cảm thấy thích

thú đi dự Lễ Chúa nhật hàng tuần cùng với con cháu và Cộng Đoàn CGVN Giáo Phận Metuchen, New Jersey. Nhờ tiếng gọi thúc bách của Chúa Thánh Thần qua những người bạn tốt trong Cộng Đoàn, ông Phạm Ngọc Tỏa quyết định xin học đạo để gia nhập Công Giáo. Dù với tuổi già bệnh tật, đi lại khó khăn, nặng tai và nói năng vấp vả, cụ Phạm Ngọc Tỏa vẫn không bỏ lỡ lớp giáo lý nào và cũng không bỏ lễ Chúa Nhật nào. Cuối cùng, trong Đêm Vọng Phục Sinh 2015, ơn Chúa Thánh Thần mang đến cho cụ Phạm Ngọc Tỏa 3 đại hồng ân: *Ơn Bí Tích Thánh Tẩy, ơn Bí Tích Thêm Sức và Ơn kết hợp với Chúa Giêsu trong Bí Tích Thánh Thể.*

Về cảm tưởng được làm con cái Chúa, người tân tòng Vincente Phạm Ngọc Tỏa cười đáp: *“Vui lắm! Mừng lắm! Còn gì sung sướng bằng được Chúa đoái thương vào buổi cuối đời của thân già! Cảm ơn được biết Chúa tuy rằng biết muộn và biết rất ít về Chúa. Nhờ lời cầu nguyện của mọi người và nhờ ơn Chúa, tôi chỉ mong trung thành với ơn gọi làm con cái Chúa một cách xứng đáng vào những ngày cuối đời mình”*. ▣

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

■ *Trần Việt Cường*

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiênn Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuân tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo ĐGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

HAI MÔN ĐỆ TRÊN ĐƯỜNG EM-MAU

Luca 24:13-35

Cùng ngày hôm ấy, có hai người trong nhóm môn đệ đi đến một làng kia tên là Emmau, cách Giêrusalem sáu mươi chặng. Họ trò chuyện với nhau về tất cả những sự việc mới xảy ra. Đang lúc họ trò chuyện và bàn tán, thì chính Đức Giêsu tiến đến gần và cùng đi với họ. Nhưng mắt họ còn bị ngăn cản, không nhận ra Người. Người hỏi họ: “Các anh vừa đi vừa trao đổi với nhau về chuyện gì vậy?” Họ dừng lại, vẻ mặt buồn rầu. Một trong hai người tên là Clêôpát trả lời: “Chắc ông là người duy nhất trú ngụ tại Giêrusalem mà không hay biết những chuyện đã xảy ra trong thành mấy bữa nay”. Đức Giêsu hỏi: “Chuyện gì vậy?” Họ thưa: “Chuyện ông Giêsu Nadarét. Người là một ngôn sứ đầy uy thế trong việc làm cũng như lời nói trước mặt Thiên Chúa và toàn dân. Thế mà các thượng tế và thủ lãnh của chúng ta đã nộp Người để Người bị án tử hình, và đã đóng đinh Người vào thập giá. Phần chúng tôi, trước đây vẫn hy vọng rằng chính Người là Đấng cứu chuộc Ítraen. Hơn nữa, những việc ấy xảy ra đến nay là ngày thứ ba rồi. Thật ra, cũng có mấy người đàn bà trong nhóm chúng tôi đã làm chúng tôi kinh ngạc. Các bà ấy ra mộ hồi sáng sớm, không thấy xác Người đâu cả, về còn nói là đã thấy thiên thần hiện ra bảo rằng Người vẫn sống. Vài người trong nhóm chúng tôi đã ra mộ, và thấy sự việc y như các bà ấy nói; còn chính Người thì họ không thấy”.

Bấy giờ Đức Giêsu nói với hai ông rằng: “Các anh chẳng hiểu gì cả! Lòng trí các anh thật là chậm tin vào lời các ngôn sứ! Nào Đấng Kitô lại chẳng phải chịu khổ hình như thế, rồi mới vào trong vinh quang của Người sao?” Rồi bắt đầu từ ông Môsê và tất cả các ngôn sứ, Người giải thích cho hai ông những gì liên quan đến Người trong tất cả Sách Thánh. Khi gần tới làng họ muốn đến, Đức Giêsu làm như còn phải đi xa hơn nữa. Họ nài ép Người rằng: “Xin Ngài ở lại với chúng tôi, vì trời đã xế chiều, và ngày sắp tàn”.

Bấy giờ Người vào ở lại với họ. Khi đồng bàn với họ, Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, và bẻ ra cho họ. Mắt họ liền mở ra và họ nhận ra Người nhưng Người lại biến mất. Họ mới bảo nhau: “Đọc đường, khi Người nói chuyện và giải thích Kinh Thánh cho chúng ta, lòng chúng ta đã chẳng bừng cháy lên sao?”.

Ngay lúc ấy, họ đứng dậy, quay trở lại Giêrusalem, gặp Nhóm Mười Một và các bạn hữu đang tụ họp tại đó. Những người này báo hai ông: “Chúa sống lại thật rồi, và đã hiện ra với ông Simon”. Còn hai ông thì thuật lại những việc đã xảy ra dọc đường, và mình đã nhận ra Chúa thế nào khi Người bẻ bánh.

Câu chuyện hai môn đệ trên đường về Em-mau là câu chuyện rất hay và rất đặc thù của thánh sử Luca vì chỉ thấy xuất hiện trong Phúc Âm thứ ba. Bản dịch nói là hai “*môn đệ đi đến một làng kia tên là Em-mau*”, nhưng trong tâm tình của hai môn đệ, nói là *đường về* thích hợp hơn. Đường về vì có lẽ hai ông đang rời Giêrusalem trở về quê cũ làm ăn. Một cuộc trở về không có gì là hào hứng, vinh quang. Còn đâu những mộng ước của thuở ban đầu, còn đâu hùng khí của một thời trai trẻ, muốn thay đổi thế giới, chuyên núi, dời non. Các ông còn mang nhiều kỷ niệm về Chúa Giêsu mà các ông đã theo làm môn đệ. Chúa Giêsu của một thời danh tiếng lẫy lừng. Chúa Giêsu, vị tiên tri mà toàn dân mến phục qua những lời giảng dạy và những phép lạ không tiền khoáng hậu. Chúa Giêsu đi trên sóng nước, dẹp tan cuồng phong giông tố. Chúa Giêsu biến nước thành rượu, nhân thừa bánh lạ cho cả chục ngàn người ăn. Chúa Giêsu chữa lành mọi bệnh tật, tha thứ tội tình, đọc thấu suốt tâm can. Chúa Giêsu phục sinh kẻ chết.

Các ông đã theo Ngài và nghĩ rằng với quyền năng ấy, việc giải phóng Israel và tái lập triều đại vinh quang của Đa-vít thật quá dễ dàng đối với Ngài. Và các ông vẫn hy vọng được dự phần trong vương quốc Ngài, góp phần xây dựng một nước Israel hùng mạnh.

Giờ đây mộng vàng tan vỡ, Chúa đã chết, nằm trơ bất động trong mồ. Hy vọng nát tan, hai ông nghĩ còn ở lại Giêrusalem làm gì, chỉ thêm đau lòng và còn nguy hiểm. Thế rồi lòng đau như cắt vì thương Thầy Giêsu với cái chết quá đọa đầy, hai môn đệ rủ nhau

đi về quê cũ, chẳng biết sẽ làm gì, tương lai vô định. Mặc dầu hai ông có nghe tin phong phanh là Chúa đã sống lại nhưng hơi đâu mà tin những chuyện hão huyền như vậy, hai ông đã quá tuyệt vọng mà mệt mỏi rồi, chẳng còn muốn cố gắng tin yêu để rồi lại thêm một lần thất vọng nào nề.

Tình trạng tâm hồn của hai môn đệ có lẽ một phần nào phản ảnh tâm trạng của mỗi người chúng ta, nhiều khi cũng đã mệt mỏi, đã gặp nhiều thất vọng trong tình yêu và thất bại trên đường đời. Đôi khi ta thấy mình chẳng còn rượu nồng của tình mến, chẳng còn muốn cố gắng để sống yêu thương. Ta chỉ muốn trở về thu gọn lại trong vỏ ốc an toàn khép kín của chính mình, để không còn bị những vết thương lòng do tha nhân gây ra, đã nhiều lần làm ta đau khổ. Ta cũng như hai môn đệ ngày xưa, muốn trốn lánh Giêrusalem của cuộc đời, càng xa càng tốt.

Chúng ta là những tín hữu, những môn đệ của Chúa Giêsu ngày hôm nay. Chúng ta đang sống trong Mùa Phục Sinh, đã nghe thấy tin mừng Chúa sống lại. Nhưng niềm hy vọng phục Sinh có lẽ chưa thật sự sống trong ta. Hai môn đệ trên đường Em-mau khi nghe các phụ nữ loan báo Chúa còn sống thì bỏ qua tai, coi như chuyện hão huyền vì các ông chưa bao giờ gặp Đấng Phục Sinh. Tâm hồn và trái tim ta cũng vậy, cũng sẽ còn mãi khép kín, chán nản và u buồn nếu chưa bao giờ ta đã một lần gặp được Chúa Giêsu Phục Sinh trong cuộc đời mình. Nhưng ta đi tìm Chúa Phục Sinh ở đâu? Ta có bao giờ thấy Chúa trong cuộc đời mình?

Trong tường thuật của Luca thì chính Chúa đã xuất hiện và tiến đến gần hai môn đệ. Chúa thấy hai ông đang đi, vẻ mặt buồn so, thất vọng vừa đi vừa chuyện trò bàn tán, không biết họ nói với nhau về chuyện gì. Có lẽ đang nói về chuyện mấy phụ nữ bá cáo là có thiên thần hiện ra nói là Chúa còn sống. Tin Chúa sống lại lúc đó cũng chẳng đem lại được cho họ niềm hy vọng mặc dầu Chúa đã thật sự phục sinh và Ngài đang tiến gần họ. Chính là vì lòng họ chưa được phục sinh. Nên khi Chúa đến và hỏi thăm trò chuyện họ vẫn chưa nhận ra Ngài. Họ như người còn đang mê ngủ. Môn đệ Clêôpát lại còn nói ngụ ý là Chúa ngủ mê hay sao mà không biết đến chuyện động trời về Đức Giêsu Na-gia-rét, vị tiên tri lừng danh mới bị kết án tử và bị đóng đinh trên thập giá. Hai môn đệ đã theo Chúa Giêsu nhiều năm, tại sao các ông không nhận ra Ngài. Thánh Luca ghi lại là mắt họ bị ngăn cản. Ta có thể hiểu là Chúa chưa muốn hai ông nhận ra Ngài.

Tại sao Thiên Chúa ẩn mặt trong cuộc đời là một vấn nạn lớn của niềm tin Kitô Giáo. Trong trường hợp của hai môn đệ, có thể Chúa Giêsu muốn dùng cơ hội này để giúp họ đi sâu hơn trong tiến trình đức tin và giúp họ xây dựng một đức tin trưởng thành hơn. Chúa đã không hiện đến với hai môn đệ trên đường Em-mau trong vinh quang của ánh sáng rực rỡ. Còn chói lợi hơn nhiều lần khi Ngài hiện hình trên núi Tabor. Vì khi đó hai ông có thể sẽ nhảy múa vui mừng khi thấy Chúa trong ánh vinh quang, nhưng thật sự vẫn chưa hiểu được mầu nhiệm của tình yêu phục sinh. Niềm vui về Tin Mừng Chúa Phục Sinh của hai ông sẽ vẫn còn hời

hạt và đặt nền trên sự vinh quang bên ngoài. Chúa Giêsu đã mời gọi hai môn đệ đi sâu vào mầu nhiệm của lịch sử ơn cứu chuộc khởi đi từ Môi-sen, xuyên qua các tiên tri trong Cựu Ước để làm nổi bật nên một mầu nhiệm nền tảng: Đức Kitô phải qua đau khổ để tới vinh quang.

Chúa cắt nghĩa cho hai môn đệ ngày xưa trên đường Em-mau, đồng thời mạc khải cho chúng ta và muôn người muôn thế hệ về mầu nhiệm đau khổ và phục sinh. Chúa cho họ thấy sự tương quan chặt chẽ giữa những lời tiên tri và những biến cố đã xảy ra trong cuộc tử nạn của Ngài. Điều này chứng tỏ Ngài đã đến để kiện toàn lời hứa về ơn cứu độ. Chúa Giêsu đến để kiện toàn lề luật và làm trọn vẹn lời các tiên tri, mở đầu một kỷ nguyên mới cho lịch sử.

Sự kiện Chúa ẩn mặt đã giúp cho niềm tin của hai môn đệ trưởng thành hơn, tình mến của họ sâu xa hơn. Niềm tin và tình mến này bắt nguồn từ những biến đổi trong chính nội tâm của hai môn đệ khi hai ông cùng đi trên đường và tâm sự với Chúa Giêsu như một người bạn đồng hành. Điều này, chính họ đã tuyên xưng: *“Đọc đường, khi Người nói chuyện và giải thích Kinh Thánh cho chúng ta, lòng chúng ta đã chẳng bùng cháy lên sao?”*. Tâm tình yêu mến Chúa Giêsu, người bạn mà các ông gặp trên đường đi đã trở thành tâm tình trông cậy khi các ông cố gắng xin Ngài ở lại và đừng rời xa họ nữa. Lời van xin càng thêm phần tha thiết trước viễn tượng các ông lại phải một mình đối diện với bóng chiều tà, trong khi tâm hồn các ông vẫn còn đang rối bời trước cuộc tử nạn của Chúa. Giờ đây hai ông mới tìm được một điểm tựa

làm cho tâm hồn được êm ấm nên họ đã xin Ngài ở lại trong một lời nguyện xin rất đẹp: *“Xin Ngài ở lại với chúng tôi, vì trời đã xế chiều, và ngày sắp tàn”*. Lời van xin này đã gợi hứng cho những vần thánh ca sau đây:

*“Chúa ở lại đây với con thôi,
Mây chiều dâng kín phủ quanh đời.*

Chiều hấp hối trên vài cánh nương xa xôi.

*Chúa ở lại đây với con thôi,
Tâm hồn con vẫn vương toi bời.
Đời con sắp tàn theo với ánh chiều rơi.”*

Lời van xin của hai môn đệ ngày xưa mời gọi chúng ta tìm đến tựa nương nơi tình thương dịu hiền của Chúa, nhất là giữa những cơn sóng gió, thử thách trên đường đời. Những khi tâm hồn ta rất đỗi đơn côi, khi ngay cả những người thân yêu nhất cũng không hiểu mình.

Sự kiện Chúa Giêsu tìm đến với hai môn đệ trên đường Emmau mà các ông không nhận ra ngài đối với chúng ta hôm nay còn mang một sứ điệp rất hiện thực và thời sự. Thiên Chúa luôn tìm đến với con người và con người, hay nói một cách cụ thể hơn là mỗi người chúng ta vẫn không nhận ra và vẫn bắt hụt Ngài trong cuộc sống. Bằng chứng rõ ràng nhất về sự kiện chúng ta chưa nhận ra Ngài là tâm hồn chúng ta chưa có niềm vui phục sinh. Chúng ta còn mang tâm trạng của hai môn đệ đi trên đường Emmau khi chưa gặp Chúa, tâm trạng đã được diễn tả trong một bài thánh ca:

*“Mộng vàng tan mây,
Nhọc nhằn lê gót chân buồn,
đường dài.”*

Chúa luôn đến với ta mà đã quá nhiều lần ta đâu có nhận ra Ngài: Chúa đến qua ánh nắng mai đẹp tuyệt vời trên ngàn cây, nội cỏ. Chúa đến trong cơn gió nhẹ miên man làm tâm hồn ta tươi mát hay trong buổi chiều tà rất đỗi thanh bình. Chúa đến với ta qua mọi biến cố trong đời. Chúa đến trong tình thương qua bao nhiêu bạn hữu và những người thân yêu vẫn ngày đêm ân cần nâng đỡ. Và nhất là Chúa đến với ta qua những người anh chị em nhỏ bé nhất của Ngài để mong tìm một bàn tay nâng đỡ. Nhưng tấm thảm kịch của ngày chung thẩm vẫn luôn tái diễn: *“Lạy Chúa, có bao giờ con thấy Chúa đói khát, khách lạ, trần trụi, ốm đau, tù rạc mà không giúp đỡ Ngài?”* Mt 25:44. Một bài thánh ca nhắc nhở ta:

*“Biết mấy lúc chúng ta đi trong cuộc sống mỗi ngày,
Đã gặp Ngài nhưng chẳng biết Ngài.*

*Ấy những lúc mắt ta không trông không thấy được Ngài
Trong những kẻ nghèo đói.”*

Tin mừng Phục Sinh chỉ thành hiện thực khi ta đã một lần gặp gỡ Đấng Phục Sinh như hai môn đệ trên đường Emmau. Gặp gỡ Ngài để thấy tâm hồn mình bốc lửa. Gặp gỡ Ngài trong Thánh Thể nhiệm mầu, khi Ngài bẻ bánh: *“Đây là Mình Thầy, sẽ bị nộp vì các con.”* Gặp Ngài để được Ngài mạc khải mầu nhiệm của tình yêu và hạnh phúc: *Đấng Cứu Thế phải qua đau khổ, mới vào vinh quang.* Lời truyền phép Thánh Thể nói rõ về mầu nhiệm hiến mình của tình yêu: *Mình sẽ bị nộp và Máu sẽ đổ ra.*

(xem tiếp trang 49)

Bệnh Thống Phong là bệnh sung khớp xương do các tinh thể của chất uric acid xuất hiện quá nhiều trong chất nhòn các khớp xương đó. Thông thường lượng uric acid trong máu vào khoảng 6.8mg/dl. Chất uric acid được tạo ra từ các đồ ăn thức uống nhất là các thịt đỏ và ảnh hưởng của rượu. Các tinh thể uric acid thường nằm trong sụn các khớp xương và từ từ các tinh thể này được đẩy vào chất nhòn của khớp. Các tinh thể uric acid sẽ làm sưng các khớp và người bệnh sẽ cảm thấy rất đau đớn. Hiện tại có khoảng hơn 2 triệu người bị bệnh Thống Phong trên toàn nước Mỹ

Xưa nay ta thường nghĩ bệnh Thống Phong là bệnh của những người giàu có, ăn uống phũ phê. Nhưng thật ra nguyên do sự tăng chất uric acid trong máu là do những yếu tố khác nhau như ảnh hưởng di truyền trong gia đình, hay do ảnh hưởng của các thuốc chữa các bệnh khác mà hai trái thận không làm tròn bổn phận thải uric acid ra ngoài. Tuy mang tính cách di truyền nhưng không phải tất cả mọi người có cha mẹ anh em bị bệnh Thống Phong đều mang bệnh này. Ngoài ra các người bị bệnh cao máu, khi dùng thuốc lợi tiểu cũng ảnh hưởng lên sự bài tiết uric acid qua ngả thận.

Bệnh Thống Phong sau khi bắt đầu sưng khớp sẽ kéo dài khoảng vài ngày cho đến vài tuần lễ. Thường bệnh sẽ xảy ra cho cùng một khớp trở đi trở lại. Có người chỉ bị sưng khớp một lần rồi không bao giờ bị lại nữa. Bệnh Thống Phong hay xảy đến cho các đấng nam nhi từ 40 đến 50 tuổi. Đa số các vị này đều mập mạp, hay rượu chè be bét hay có vị khác bị bệnh

vì uống thuốc lợi tiểu để chữa các bệnh cao máu hay tim mạch. Về phần các bà, đa số đều bị bệnh Thống Phong vào thời hết kinh. Một số ít các phụ nữ trẻ bị bệnh này có lẽ vì ảnh hưởng của thuốc lợi tiểu hay các loại thuốc khác có tác dụng lên sự bài tiết của thận hay đôi khi vì hay uống các nước có rượu hay rượu nguyên chất. Ta cũng nên biết một số thuốc như aspirin (được chế từ Salicylic acid) hay các thuốc dùng trong các trường hợp thay gan, thay thận, thuốc chữa bệnh cao mỡ (Niacin) cũng dễ gây ra Thống Phong.

Triệu chứng

Khi bị bệnh Thống Phong hoành hành, người bệnh sẽ có những triệu chứng sau:

- * Sưng khớp rất đau đớn, làm khó ngủ hay khó đi lại.
- * Khớp xương bị sưng đỏ và hâm hấp nóng.

Chữa trị

Bệnh Thống Phong là một bệnh sẽ ở với người bệnh cho đến chết. Vì vậy chữa trị bệnh này nhằm mục đích giúp người bệnh có cuộc sống thoải mái khi dùng các loại thuốc có bán trên thị trường nhằm làm giảm thiểu sự đau đớn khi bị sưng khớp. Cùng lúc các loại thuốc đặc trị giúp làm giảm lượng uric

TRANG Y HỌC

Bệnh Thống Phong (Gout)

■ *Bác sĩ Vũ Thế Truyền*

acid trong máu để tránh các khớp xương bị sưng trở đi trở lại cũng sẽ được bác sĩ sử dụng.

Khi bị sưng khớp cấp tính, người bệnh có thể dùng các thuốc giảm sưng và giảm đau có bán trên thị trường mà không cần toa bác sĩ như ibuprofen, naproxen hay motrin ... Các thuốc này có thể làm giảm sưng và làm người bệnh bớt đau. Trong trường hợp các thuốc này không đủ mạnh, các bác sĩ sẽ phải dùng các loại thuốc khác có thêm chất steroid để giúp người bệnh cảm thấy thoải mái dễ chịu hơn.

Khi khớp bớt sưng người bệnh nên bắt đầu vận động tay chân nhất là các khớp bị sưng để gân cốt và bắp thịt chóng hồi phục.

Trường hợp khớp vẫn còn sưng vì lượng uric acid quá cao bác sĩ sẽ dùng các thuốc như allopurinol hay probenecid tùy theo trường hợp khi cơ thể sản xuất quá nhiều uric acid hay vì thận suy yếu không thể bài tiết uric acid ra ngoài cơ thể được.

Các loại thuốc chữa bệnh Thống Phong có thể gây ra những phản ứng phụ như làm bệnh nhân cảm thấy nôn nao, xót ruột, đôi khi có thể gây loét hay chảy máu bao tử. Các loại thuốc này cũng làm suy yếu các hoạt động của thận.

(xem tiếp trang 74)

Gia Chánh

Bà Hương Bình.

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng càfé.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng càfé.

GỎI XOÀI

Bây giờ là mùa xoài nên nhiều chợ bán giá hạ, một đồng bốn quả. Tôi tới chợ thì thấy xoài vẫn còn xanh, chín wong wong, như thế mà làm gỏi thì tuyệt. Xoài chứa nhiều Vitamine A nên rất tốt cho thị giác của các Cụ. Đồng bệnh tương lân mà, vì tôi tuổi cũng gần 80 xuân xanh đây các Cụ ạ.

Nguyên liệu:

6 quả xoài xanh, gọt vỏ, thái sợi.

1 pound tôm cỡ nhỏ, bóc vỏ, lấy vein, xào hay hấp vừa chín.

(có thể thay bằng thịt bò, thịt heo hay gà)

½ C đậu phộng rang giã vụn.

2 quả ớt chuông đỏ, vàng, thái sợi.

5 nhát gừng gọt vỏ thái sợi thật nhỏ.

3 nhánh tỏi đập dập băm nhỏ.

3 cây hành lá cắt khúc dài 2 inches, chẻ mỏng.

1 quả chanh vắt lấy nước.

1 củ hành tây thái mỏng chia đôi.

1 bó húng quế hay rau răm thái nhỏ.

1 Tsp nước mắm thật ngon (nước mắm dở sẽ nặng mùi, mất ngon)

½ tsp muối.

1 Tsp đường.

Cách làm:

Tất cả các thứ trộn đều, trừ đậu phộng và ½ hành tây còn lại.. Bày lên 1 cái đĩa to. Xào nửa hành tây với 1 Tsp dầu Olive cho tới khi vàng rậy mùi. Rắc đậu phộng lên trên đĩa gỏi. Rắc hành lên trên cùng.

Quý vị nào muốn mặn, chua, ngọt thêm tùy sở thích.

Món này các Cụ nhâm nhi với beer, wine, bánh phồng tôm, bánh đa, và dùng với cơm cũng ngon.

*** Kính chúc Quý Vị một ngày thật vui đẹp*** ■

TRƯỚC SAU... SAU TRƯỚC

■ Đỗ Mạnh Trí

Con vòi con voi
Cái vòi đi trước
Hai chân trước đi trước
Hai chân sau đi sau
Còn cái đuôi đi sau rốt.
Tôi kể cho nốt
Cái chuyện con voi
Con vòi con voi...

Bản đồng dao ngộ nghĩnh, dễ thương. Nói mà như hát. Đọc lên, tự nhiên phải có ngắt, dài, âm điệu, nhịp điệu, và vừa hát vừa nhảy múa. Nó giúp bé học nói với cung điệu nhịp nhàng, đồng thời học quan sát và định vị sự vật trong không gian. Con voi có cái vòi ở phía trước, cái đuôi ở sau cùng. Ở giữa có hai chân trước và hai chân sau. Khi voi đi thì cái vòi «đi» trước, cái đuôi đi sau rốt. Nếu người quản tượng dắt voi trở lại, thì phía sau thành phía trước. Sau trước, Trước sau dễ dàng hoán đổi cho nhau. Chỗ nào cũng có thể là trước hay sau. Tùy cách định vị chỗ đứng, nơi nhìn. Ngồi nhà nhìn ra thì có thể ngắm như Hàn Mặc Tử: *Trước sân anh thơ thần / Đăm đăm trông nhận về*. Nhưng ra khỏi nhà đi thăm hàng xóm, thì để sân lại sau lưng.

Không gian là cõi đi về. Vào Nam, ra Bắc tha hồ. Có ngã sông cấm chợ là tại ai đó chứ không phải tại không gian. Cũng chính vì thế mà có chiêm hữu, đấu tranh, đập đồ. Bình thường, không gian phải là nơi ta ở, nơi ta xây cầu, đắp cống, nơi ta lam lũ bát mồ hôi đổ

bát com. Là chôn bèo dạt mây trôi, đợi chờ thương nhớ.

Di chuyển trong không gian, nhanh hay chậm, tùy theo phương tiện giao thông. Ngày xưa *Đi một ngày đàng* cùng lắm cũng mấy chục cây số thôi. Thế mà *học một sàng khôn!* Chắc là nhìn cảnh, nhìn người, vật nhiều nên rút được nhiều kinh nghiệm? Ngày nay, người Việt tị nạn cộng sản đi đi về về với Việt Nam như đi chợ. Nhưng ngồi máy bay, có đi nửa vòng trái đất cũng chẳng nhìn thấy gì. Ngày xưa, *Em ở đầu sông, riêng anh ở cuối dòng sông đợi chờ...* Ngày nay, lấy xe máy chạy vèo, hoặc dùng điện thoại di động, ngày đêm tha hồ tâm sự, ngắm nghía. Khỏi cần *xuống sông uống nước* (thường là ô nhiễm) *cho người tắm lòng*.

Văn minh chữ số dệt mạng toàn cầu chỉ chít trên mây. Gô ghen, vi ki, tuýt tọt, u tuýt, phát búc và gi gi nữa khiến cho ngôi nhà bên Pháp cũng được chứng kiến cảnh công an nhân dân «bảo vệ» dân oan thế nào. Không gian bây giờ cao rộng lắm. Con người vung vẩy trên ấy còn hơn dưới này. Vệ tinh, phi thuyền nhan nhản. Người ta còn làm nhà trên tấp tít ấy. Nghe nói rác rưởi quay chung quanh trái đất nhiều lắm. Kỹ thuật càng tân tiến, ô nhiễm càng mở rộng?

Các nhà thiên văn thì khỏi nói. Tâm nhìn của họ đã vượt xa sông Ngân Hà từ lâu. Ngưu Lang Chức Nữ gặp nhau coi chừng mấy ông nhòm kiếu Hubble. Những vùng

xa ta hàng mấy triệu năm ánh sáng mà họ cũng nhìn ra đấy.

Đối với không gian, quyền năng của con người quả là to lớn.

Nhưng đối với thời gian, ta khá bất lực. Và xét cho cùng, hoàn toàn bất lực. Nếu không gian là cõi đi về, thời gian chỉ có một chiều. Quá khứ không bao giờ trở lại. Hiện tại như cánh chim thoáng qua cửa sổ. Tương lai chỉ có cái chết là chắc. Sau không thể thành Trước và Trước đã trôi chìm vĩnh viễn. Lại Hàn Mặc Tử: *Đừng tưởng ngàn xưa còn phảng phất / Nơi làn gió bụi lúc ban đêm / Ngàn xưa từ ấy không về nữa / Ở cõi hư vô dấu đã chìm*.

Con người sống. Mà sống là sống thời gian. Sống và thời gian là một. Đã có sống tất có chết. Càng sống, càng chết. Viên sỏi, khối đá ngàn năm tro gan cùng tuế nguyệt, ví không có gan, không sống. Hoa tươi: sớm nở, tối tàn. Cỏ xanh: xanh ngắt một mùa rồi tàn úa. Con bê nếu không bị thui, con bò nếu không bị thành bầy món, sống lâu hơn nhiều. Còn con người thì thời nay sinh lão bệnh tử cộng lại cũng 70, 80 dễ dàng.

Khác với loài vật, loài người chẳng những sống, mà còn ý thức rằng mình sẽ chết. Sống của con người, phải nói một cách xác đáng là sống – chết.

Vì có ý thức về thời gian, vì biết rằng sống là có thể chết bất cứ lúc nào, con người giằng co với thời gian và cái chết bằng nhiều cách.

Bằng trí nhớ, ta trở lại được phần nào với quá khứ. Vậy mới có thương nhớ. Thời gian qua đi nhưng ta không hoàn toàn qua đi. Mặc cho thời gian trôi đi. Ta ở lại. Có khi ở lại hoặc trở lại một cách bệnh hoạn. Như trường hợp mắc bệnh tâm thần. Ta cũng có thể thay đổi quá khứ bằng cách sống hiện tại. Phê rô chối Chúa ba lần, nhưng hối cải và thành vị Giáo hoàng tiên khởi. Giu Đa phản Chúa một lần, treo cổ tự tử. Ăn năn hối cải, Tha thứ, Tin, Yêu có thể thay đổi bộ mặt của quá khứ. Thù có thể thành bạn. Dữ có thể hóa ra lành. Xấu có thể trở nên tốt. Và... ngược lại.

Bằng tưởng tượng, ta thêm dệt lại quá khứ để bào chữa cho hiện tại. Có khi sáng tác cả một quá khứ. Nhờ tưởng tượng ta hình dung cả một tương lai và tìm cách chống lại cái chết bằng cách để lại gì cho mai sau.

Sinh con đẻ cái, xây dựng cơ đồ. Những kim tự tháp, những điện Angkor, Những Cathédrales. Những tuyệt tác văn học, hội họa, âm nhạc... và cả những lăng mộ nguy nga, hoành tráng.

Nhưng kết cuộc là chết. Chết của bản thân. Chết của người yêu, của họ hàng làng xóm, của dân tộc, của đồng loại.. Một ngày kia, mặt trời sẽ đốt hết khối helium. Một ngôi sao chết. Trước đó trái đất đã lạnh từ lâu.

Chết là bức tường ta không thể vượt. Bức tường ấy là gì, ta không biết. Có gì sau bức tường đó, ta cũng không biết. Trí tuệ con người hoàn toàn thất bại. Cái biết của con người dừng lại đây. Ta chỉ có thể đặt câu hỏi: Tại sao bức tường?! Tìm trả lời cho câu hỏi này là đi vào lãnh vực triết lý và tôn giáo.

Từ khi người là người, từ khi có homo sapiens khoảng vài trăm ngàn năm nay, chắc con người đã tự đặt cho mình câu hỏi đó. Xem những dân tộc sống nơi rừng rú hiện nay, đâu đâu cũng chôn cất người chết bằng cách này hay cách khác. Chứng tỏ họ cũng đặng phải bức tường như ai. Không hơn, không kém.

Thời gian Planck. Nhưng chết là bức tường ta sẽ đặng phải. Bức tường trước mặt. Còn một bức tường khác: bức tường sau lưng. Nói «sau lưng» cũng là nói xạo thôi, vì đây là bức tường của vũ trụ học. Bức tường con người đặng phải trong lát đầu tiên khi vũ trụ hình thành, nghĩa là khi chưa có gì hết; chưa có thời gian, không gian với ngàn vạn tinh tú, muôn muôn thiên hà (galaxies). Các nhà thiên văn học và toán lý học hiện nay thấy rằng vũ trụ bao la càng ngày càng bao la. Vì mọi vật trong vũ trụ càng ngày càng xa nhau. Đó là hậu quả của một vụ Nổ Lớn (Big bang) xảy ra cách đây chừng 13, 14 tỷ năm thôi. Xét theo cái bao la của nó thì chừng ấy tuổi kẻ cũng không già.

Nhưng cái gì nổ? Vẫn theo khoa học, cái nổ là một cái chấm tí xíu, một cái gì cực nhỏ, cực đặc, cực nóng với một năng lượng cực mạnh. Và nó nổ trong một lát cực cực ngắn. Và chính ở cái lát cực cực ngắn này, mà con người đặng phải một bức tường khác, được gọi là bức tường Planck hay thời gian Planck.

Khi phân tách những lát đầu tiên của Big Bang, các nhà khoa học không đo thời gian bằng giây phút; họ chia dây ra thành những lát thời gian vô cùng ngắn. Và họ

nghiệm ra rằng, ở phân số (fraction) dây với 43 con zéro thì khoa học hiện đại mù tịt.

Nói cách khác, từ con số không, dùng một cái, nảy sinh vũ trụ bao la. Và cái con số không đó là gì, ta không biết.

Cái biết của con người bị đóng khung giữa hai bức tường: bức tường Planck và sự chết.

*

Nhưng không biết, thế mà hay. Dĩ nhiên không phải cái không biết của một đầu óc lười biếng. Không biết ở đây là không biết của khoa học hiện đại. Sau một thế kỷ **tiến** không ngừng, khoa học đã **tới** điểm không biết của mình và như đòi hỏi những tìm kiếm vượt khoa học.

Vậy vì không thể biết, ta cứ việc mộng mơ. Khoa học không thể giải nghĩa, tại sao ta không tìm ý nghĩa? Chết là gì, ta không biết, nhưng tại sao không thể tưởng tượng hay tin rằng chết là một cách Vượt Qua? Sau bức tường Planck là gì, ta không biết. Nhưng tại sao ta không thể coi nó như một bức màn, chỉ cần vén lên để được Mạc Khải. Biết đâu, Hư vô chẳng là Tất Cả! ▣

Viết cho Tháng Tư đen để tin tưởng vào bước tới của Dân Tộc Việt Nam.

17.04.2015.

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

CD Việt TN/CS qua ngả Giáo Dục

■ Trần Phong Vũ

Tiếp theo bài “Tập sách ‘Let’s Speak Vietnamese’ nói gì với Cộng Đồng Việt TN/CS?” đăng trên tuần báo Việt Tide Thứ Sáu 10-4 và sau buổi góp tiếng với đồng hương trong và ngoài nước từ 7 giờ đến 10 giờ 30 đêm Chúa Nhật 12-4-2015 qua hai DD Paltalk Thăng Mỗ và Yếm Trợ Khối 8406, người viết xin bàn tiếp về vấn đề hệ trọng này.

Mối quan tâm của đồng hương khắp nơi

Trong buổi Paltalk kéo dài 3 giờ 30 phút khởi sự lúc 7 giờ –giờ California- tối Chúa Nhật 12-4-2015 do diễn đàn Thăng Mỗ và diễn đàn Yếm Trợ Khối 8406 điều động, đông đảo tham dự viên trong và ngoài nước đã tỏ ra hết sức quan tâm tới chủ đề “Chúng ta phải làm gì để triệt tiêu ác tâm của Hànội nhằm đầu độc giới trẻ Việt hải ngoại qua cửa ngõ Giáo Dục”. Nhiều đóng góp thiết thực đã được nêu lên.

Sau phần nghi thức thường lệ, Lm Phan Văn Lợi đã được mời lên tiếng. Với tư cách là người trong nước, Lm thông cảm trọn vẹn mối ưu tư của bà con trước chủ trương của Hànội lợi dụng việc giảng dạy Việt ngữ để đầu độc giới trẻ hải ngoại. Cha cho biết, mặc dù được đề ra trong Nghị Quyết 36 cách đây gần 11 năm¹, nhưng cho đến năm 2009 chủ trương này mới được thực hiện với qui mô lớn. Kể từ đây, hai bộ Giáo Dục/Đào Tạo và bộ Ngoại Giao CSVN đã liên tục tổ chức

1 Cần đính chính lại cho rõ: Nghị Quyết số 36-NQ/TU về “công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài” do Bộ Chính Trị đảng CSVN công bố ngày 26-3-2004.

những buổi sinh hoạt² vào dịp nghỉ hè với sự tham dự của nhiều phái đoàn học sinh, sinh viên Việt Nam hải ngoại, phần đông thuộc hệ thống học đường địa phương, nhất là Hoa Kỳ. Vẫn theo Lm Phan Văn Lợi thì phát hiện của Thị Trưởng thành phố Westminster rất quan trọng và cần thiết vì nó báo động cho giới phụ huynh Việt Nam trong các Công Đồng tự nạn cộng sản khắp thế giới nhận ra sách lược thâm sâu của Hànội nhắm vào con em chúng ta ở nước ngoài. Lm bày tỏ niềm hy vọng việc đưa ra thảo luận công khai trong các diễn đàn Paltalk sẽ giúp cho các trí giả, giới truyền thông, cách riêng các nhà giáo và giới phụ huynh nhận thức được tính cách nghiêm trọng của vấn đề, nhắc nhở mọi người phải tích cực hơn nữa trong nỗ lực chặn đứng chủ trương lũng đoạn tập thể người Việt Quốc Gia qua cửa ngõ giáo dục.

Trong suốt mấy tiếng đồng hồ sau đó, các tham dự viên từ khắp nơi đã thay nhau nêu lên những ý

2 Ngoài những giờ học tập theo sự hướng dẫn của các cán bộ giáo dục nhà nước, các phái đoàn này còn “tham quan” (tức thăm viếng) nhiều nơi, kể cả “Lăng Bác”.

kiến quý giá liên quan tới chủ đề buổi Paltalk

Tóm tắt những ý kiến tiêu biểu

Trong khuôn khổ một bài viết ngắn, sau đây chúng tôi xin lược trình lại vài ba ý kiến chính được nêu lên trong buổi Paltalk tối Chúa Nhật 12-4 vừa qua. Với tư cách người điều hợp chương trình, Blogger Lạc Việt thẳng thắn cho rằng tập thể người Việt ở hải ngoại thường có thói quen đổ đôn cách tiêu cực khi bị tấn công hơn là tích cực dồn mọi nỗ lực để triệt tiêu cái ác đến tận căn. Cụ thể khi biết Hànội tung ra Nghị Quyết 36 nhằm lũng đoạn tập thể người Việt ở ngoài nước, chúng ta thường chú tâm vào việc tổ chức những cuộc hội thảo mang tính lý thuyết. Cũng thế, mọi người thường nôn nóng biểu tình rầm rộ khi phát hiện một viên chức, một phái đoàn của đảng hay nhà nước ra công tác, hoặc một nhóm văn công tới trình diễn văn nghệ tại một địa điểm nào đó. Đành rằng việc hội thảo rất cần thiết, vì nhờ thế mọi người thấy rõ được vấn đề để tìm phương đối phó. Cũng không ai phủ nhận tác dụng của những cuộc biểu tình, vì đây là phương sách cụ thể cho mọi người thấy lập trường kiên định của tập thể chúng ta đối với Hànội. Nó cũng giúp cho người dân và chính quyền địa phương nhận chân được bộ mặt thật tàn ác của của chế độ CSVN. Tuy nhiên, kinh nghiệm cho thấy sau những cuộc hội thảo sôi nổi, những buổi xuống đường đầy khí thế, điều buồn là từ tham luận đoàn, ban tổ chức tới cử tọa và đám đông xuống đường mạnh ai về nhà nấy, và mọi sự tuồng như lại trở về trạng thái cũ không có gì thay đổi.

Qua những ý kiến được các

tham dự viên tóm tắt trên màn hình kèm phần trả lời của diễn giả, cho thấy có nhiều người tán thành, nhưng cũng không ít người tỏ ra dè dặt không hoàn toàn đồng thuận với quan điểm kể trên. Xét riêng về khía cạnh phải chờ tới nhiều năm, sau khi ông Tạ Đức Trí phát hiện con gái ông đang bị những thầy cô giáo trong hệ thống học đường Mỹ đầu độc bằng loại sách song ngữ với nội dung tai hại... chúng ta mới biết thì quả thật, chính người đang viết những giòng này cũng cảm thấy mình có lỗi vì thiếu tinh thần trách nhiệm, thiếu sự nhạy bén cần thiết của người đã một thời dạy học để sớm nhận ra con đường ngắn nhất, hữu hiệu nhất chắc chắn Hà Nội sẽ tích cực tận dụng là con đường uốn nắn trí tuệ con em chúng ta!

Suy nghĩ về những biện pháp cụ thể nhằm khắc phục tình trạng tồi tệ đã xảy ra, một số ý kiến được bộc bạch. Tạm gác ra một bên những chương trình, kế hoạch quá nhiều tham vọng, ngoài tầm tay, không thể thực hiện trong sớm chiều... thí dụ như cần có sự kết hợp thành một khối vững chắc của Cộng Đồng hải ngoại, vận dụng bằng được những ngân khoản lớn khả dĩ đương đầu với những phương tiện thừa mứa của CSVN trong việc thi hành NQ36 (?), chúng tôi tâm đắc hai ý kiến thiết thực, cụ thể. 1/ Mỗi người, mỗi gia đình, nhất là những vị có con em đang theo học trong hệ thống học đường địa phương, dù ở Mỹ, ở Âu Châu hay Úc Châu- cần tích cực đóng góp phần mình trong nỗ lực triệt tiêu mọi hành vi gian ác của Hà Nội. 2/ Liên tưởng tới câu châm ngôn dưới dạng câu đối của nhà giáo Bùi Văn Bảo (tức nhà thơ Bảo Vân) thuở sinh thời “Chi sợ đàn con quên Việt ngữ / Đùng lo lũ trẻ kém

Anh văn”, dựa vào kinh nghiệm bản thân, ông Nguyễn Văn Bắc từ Canada cho biết: ông bà dứt khoát chỉ trao đổi chuyện trò với con cái bằng tiếng Việt. Ông xác quyết, điều này không hề ảnh hưởng tới trình độ phát triển ngoại ngữ của các cháu. Bằng chứng là khi trưởng thành, tốt nghiệp đại học, không những các cháu vẫn giữ được tiếng mẹ đẻ mà còn nói, viết thông thạo hai, ba tiếng nước ngoài. 3/ Cộng đồng cần để tâm tới các thầy cô giáo người Việt đang phụ trách chương trình giảng dạy song ngữ tại các trường địa phương, kể cả các Trung Tâm giảng dạy Việt ngữ. Chúng tôi xin khai triển thêm những ý kiến đóng góp kể trên trong phần kế tiếp.

Tính thiết thực của những nỗ lực cá nhân

Chê bai, chỉ trích, trút bỏ trách nhiệm cho người khác là bệnh chung của nhiều người. Vì thế ý kiến của một tham dự viên là mỗi cá nhân, mỗi gia đình trong cộng đồng tị nạn cùng dồn nỗ lực đóng góp phần mình vào việc chung là một ý kiến thiết thực, cụ thể cần được quan tâm và bắt tay thực hiện. Cấp thời, những gia đình có con em trong tuổi học sinh, sinh viên cần thường xuyên theo dõi bài vở của con em, quan tâm tới những sách viết về lịch sử cuộc chiến Việt Nam dùng ở nhà trường. Riêng những em theo học các chương trình song ngữ, phụ huynh cần tìm biết về thầy cô giáo phụ trách và những tài liệu giảng dạy để kịp thời phát hiện những dấu hiệu sai trái trước khi quá trễ. Xa hơn, các bậc phụ huynh cũng cần suy nghĩ về việc tập cho con em nói tiếng Việt trong gia đình từ thời thơ ấu. Cần loại bỏ quan niệm sai lầm là tiếng mẹ đẻ gây trở

ngại cho chúng trong việc học, hiểu ngoại ngữ ở trường. Ngoài kinh nghiệm của ông Nguyễn Văn Bắc trong buổi Paltalk kể trên, bản thân chúng tôi có một người bạn định cư ở San Diego. Anh chị có hai cháu trai ra đời ở Mỹ. Cả hai đều nói và viết tiếng Việt rất chuẩn. Cháu nhỏ đã tốt nghiệp Y khoa BS. Cháu lớn, sau khi tốt nghiệp cao học về ngôn ngữ đang chuẩn bị luận án tiến sĩ về văn chương Việt Nam.

Tuy có những vị không vướng vào quan niệm sai lầm trên đây, nhưng vì không nghĩ xa, vì lười muốn chọn sự dễ dãi nên quen dùng ngôn ngữ địa phương các cháu quen dùng ở trường để trao đổi, đối thoại với chúng. Đến khi bước qua ngưỡng cửa trung học, đại học thì đã quá trễ, đành khoán trắng việc học tiếng mẹ đẻ cho những lớp song ngữ.

Không thể thiếu sự can thiệp của Cộng Đồng

Từ nền tảng, sự quan tâm của cá nhân, gia đình là tối hệ trọng. Tuy vậy cũng cần có sự can thiệp và đóng góp tích cực của các hiệp hội, các tổ chức trong Cộng Đồng. Cụ thể như Hội Phụ Huynh Học sinh, Sinh viên, Hội Giáo Chức Việt Nam và các Trung Tâm Giảng Dạy Việt Ngữ trong các CĐVNTNCS. Mặc dầu có phần trễ nải, nhưng phản ứng tức thời của tân Ban Chấp Hành Hội Giáo Chức VN và của những anh chị em thuộc Trung Tâm Việt Ngữ miền nam California trong những ngày qua là những chỉ dấu đáng mừng và cũng thật đáng được khuyến khích. Được biết cả hai tổ chức này hiện đang phối hợp nghiên cứu để kịp thời soạn thảo những tập sách giáo khoa song ngữ Việt/Anh với nội dung tốt, cung ứng

cho hệ thống học đường địa phương cũng như các trường Việt ngữ tại các nhà thờ, chùa chiền, thánh thất trong cộng đồng. Mong rằng các cá nhân, các phụ huynh và các tổ chức trong các tập thể người Việt ở các Châu Lục khác, ngoài Bắc Mỹ, cũng có những thao thức và quan tâm như vậy.

Một chi tiết cần được bạch hóa trước khi tạm kết thúc

Trong bài viết đăng trên Việt Tide tuần rồi có ghi chi tiết “Sau sự kiện mùa hè năm 2014 một Giảng viên Việt ngữ (*Lecteur in Vietnamese*) tại đại học UCLA miền nam California bị công luận đặt vấn đề...” và điều này cũng được đề cập thoáng qua trên ĐĐ Paltalk đêm Chúa Nhật 12-4. Ít ngày sau, một người bạn cho hay: một vị có mặt trong ĐĐ cho rằng diễn giả có tình

bao che không nói tới danh tính vị Giảng viên Việt ngữ. Sự thật không phải vậy. Giảm đi chỉ vì cá nhân tôi ngại nếu công khai đề cập chi tiết nội vụ thì chủ đề buổi hội thảo sẽ loãng nếu không muốn nói lạc đề. Và như thế vấn đề sẽ không được bàn luận sâu rộng hầu tìm ra biện pháp đối phó.

Những ai theo dõi cuộc tranh luận nhiều ngày trên các trang mạng internet mùa hè năm ngoái về chuyện liên quan hẳn chưa quên là chính bản thân người viết những giòng này và 10 anh chị em tín hữu Công giáo khác đã minh danh ký tên trong một Thư Ngỏ³ trình bày

3 Thư Ngỏ này mới chỉ có 11 anh chị em hiện diện ký tên, chưa phổ biến. Chờ lấy thêm nhiều chữ ký khác. Tuy nhiên vì thiếu cẩn trọng, một anh em đã để lọt ra ngoài. Nếu không xảy ra sự kiện đáng tiếc này, Thư Ngỏ sẽ không bao giờ phổ biến vì chỉ vài ngày sau Đức GM Mai

quan điểm của mình đối với hành vi và thái độ của ông Quyên Di⁴ mà trong phần lý lịch lưu trữ ở đại học UCLA ghi rõ chức danh của đương sự là một trong hai “Lecteur in Vietnamese” đang hành nghề tại đây.

Nếu vì nhu cầu phục vụ lợi ích chung, có thể trong một lúc nào đó chúng tôi sẽ buộc lòng phải bạch hóa một chuyện đau lòng cũ nhưng vẫn mang tính thời sự này. ■

*Những ngày tưởng niệm
40 năm Tháng Tư Đen*

Thanh Lương đã công bố lá thư thứ hai gửi ông Quyên Di yêu cầu rút lại lá thư đầu.

4 Tôi xin phép bạch hóa ở đây như một lời xin lỗi người bạn đã nhận lời phiên trách.

TIN MỪNG GIỮA ĐỒNG ĐỜI

(tiếp theo trang 43)

Tại sao như vậy? Tại sao Chúa phải qua đau khổ để tới vinh quang? Khi phóng viên Vittorio Messori hỏi Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II tại sao Chúa Giêsu lại phải chết trên thập giá, ngài đã đưa ra một gợi ý: Chúa về phe con người, cùng đồng hành với con người trong đau khổ (*The Crucified Christ is proof of solidarity with man in his suffering*).

Ta hãy suy niệm về mầu nhiệm này dưới ánh sáng của mạc khải Thiên Chúa là tình yêu. Bản chất của tình yêu là trao ban, cho đi tất cả như trái tim luôn ban phát máu. Tình yêu càng cao sâu, hiến mình càng trọn vẹn như Chúa Giêsu đã minh xác: “*Không tình yêu nào cao cả hơn tình yêu của người đã hy*

sinh tính mạng vì bạn hữu mình.” *Gioan 15:13*. Chúa đã yêu thương nhân loại và mỗi người chúng ta và Ngài đã yêu thương cho tới cùng: Cả giọt máu và nước cuối cùng trong tim cũng đã đổ ra hết vì chúng ta. Chính tình yêu đã đóng đinh Chúa Giêsu trên thập giá. Chính vì yêu thương ta mà Chúa chọn thân phận khổ đau nhất trong cả nhân loại. Để Ngài đem lại niềm hy vọng và giá trị ơn cứu độ cho mọi nỗi đau thương của con người và của từng người trong chúng ta. Vinh quang tốt đỉnh của tình yêu chính là vinh quang trên thập giá, trong hiến lễ tình tuyên và trọn vẹn của Chúa Giêsu đang chịu tử hình.

Mỗi người chúng ta, những môn đệ của Chúa Giêsu trong thời đại hôm nay, cũng đã nhận được một lệnh truyền, một điều răn mới của Chúa: “*Hãy yêu thương nhau*

như Thầy đã yêu thương các con” *Gioan 14:34*. Và như vậy chúng ta cũng được mời gọi đón nhận một hồng ân cao quý nhất: được đồng hành với Chúa qua đau khổ để tới vinh quang của tình yêu. Hồng ân này sẽ biến đổi cuộc sống ta và đem lại một ý nghĩa mới, một niềm hy vọng mới cho mọi đau khổ, mọi vấn đề và mọi thử thách trên đường đời. .

Khi đó ta mới thật sự gặp gỡ Đấng Phục Sinh như hai môn đệ trên đường Emmau. Khi đó ta mới thấy tâm hồn mình bốc lửa và trái tim tràn ngập niềm vui và hy vọng phục sinh. Để rồi cũng như hai môn đệ đã vội vã lên đường trở lại Giêrusalem, ta cũng sẽ mỗi ngày đi vào đời làm chứng và loan báo tin mừng Chúa đã Phục Sinh bằng cuộc sống vui tươi, phục vụ. ■

40 NĂM HỒN DANH "NGUY"

và những trận đòn thù của ác quỷ!

■ *Lê Thiên (Tháng Tư 2015)*

Con người Việt Nam vốn nặng tình quê hương Tổ Quốc. “Bỏ nước” là bỏ nơi chôn nhau cắt rốn, là bỏ mồ mà ông bà cha mẹ, bỏ quê cha đất tổ... Thế mà, sau 30/4/1975, người dân Miền Nam Việt Nam, hàng triệu người hăm hở ra đi, cách này hay cách khác, bằng mọi giá, kể cả cái giá của chính sinh mạng mình: Vượt biên, vượt biển đầy hiểm nguy, bắt trắc, chín mất một còn, vẫn lao vào cõi chết để tìm sự sống! Từ 400 đến 500 ngàn người mất xác giữa biển cả làm mồi cho cá mập vì bị hải tặc sát hại hay bão tố đánh chìm tàu ghe! Hoặc bị phanh thây bởi thú rừng nơi hiểm hóc xa xôi không ai biết. Vì sao?

Những nạn nhân bị triệt đường sống.

Cách đây 40 năm, ngày 30/4/1975! Việt Nam Cộng Hòa, tức Miền Nam Việt Nam rơi vào tay quân cộng sản Bắc Việt. Vô sản chuyên chính ngụy trị! Quả không có tấm máu, nhưng tang thương bao trùm! Toàn Miền Nam Việt Nam rướm máu! Bé quan tòa cẳng! Lao động khổ sai quần quật! Đói rách triền miên! Bất bớ! Dọa dẫm! Hiếp đáp! Tù đầy! Khủng bố trắng kéo dài, năm này sang năm khác! Không ít người bị thủ tiêu, mất tích!

Người dân Miền Nam Việt Nam bị tròng vào cổ cái ách nô lệ thời đại mới với bao điều thống khổ, sống dở chết dở, ngoại trừ một số rất

nhỏ những phần tử nằm vùng tiếp tay cho CS phá hoại Miền Nam. Không ai còn lựa chọn nào khác để bảo đảm một cuộc sống an bình về tâm hồn, lành mạnh về thể xác, một cuộc sống trong đó lẽ ra mọi người đều bình đẳng cùng hưởng những quyền tự do tối thiểu như nhau.

Suốt chặng đường dài 30-40 năm, người Việt Nam nơi đất khách, như trên đất nước Hoa Kỳ chẳng hạn, ai mà chẳng trải nghiệm đôi lần bị kỳ thị, bị phân biệt đối xử? Ở bên nhà, mỗi lần vợ được một tin tức kỳ thị tại Hoa Kỳ, CSVN không bỏ cơ hội khai thác, phóng đại thành những hình ảnh vô cùng đen tối và ghê rợn. “Nước Mỹ là thế đấy! Bạo hành! Cướp giết! Kỳ thị nhan nhản!” Trong khi đó, trên thực tế, các vụ kỳ thị ở Mỹ phần lớn mang tính cá nhân hay bè nhóm riêng lẻ ở một xứ sở gọi là **Hợp Chúng Quốc** – nước của *nhieu chủng tộc, nhiều sắc dân* từ khắp thế giới tấp nập dồn về hàng ngày, hàng giờ! Làm sao tránh khỏi những va chạm về màu da chủng tộc hay văn hóa, ngôn ngữ và tập quán? Nhưng hoàn toàn thua xa chính sách, chủ trương phân biệt đối xử do chế độ CS tại Việt Nam dựng lên từ 1975 đến nay, mà nạn nhân đứng đầu bị kỳ thị là những người cộng tác với chính thể VNCH cùng thân nhân của họ!

Kỳ thị tại Việt Nam dưới chế độ cộng sản.

CSVN luôn vỗ ngực tự cho

minh “*ưu việt*”, là “*đỉnh cao trí tuệ loài người*”, là lực lượng “*bách chiến bách thắng dưới ngọn cờ Mác-Lê vĩ đại*”! Từ cái nã trạng kiêu đàng (tự tôn mặc cảm) này cộng với nỗi sợ mất đi độc quyền đảng trị (do tư ti mặc cảm), nhà cầm quyền CSVN càng đẩy mạnh chính sách phân biệt đối xử tới chỗ kỳ thị không khoan nhượng qua chiêu bài *đấu tranh giai cấp* và *phân biệt lẫn ranh đảng-ngụy*!

Kỳ thị giai cấp.

Thấy gì trong đấu tranh giai cấp của CSVN?

Năm 1954, CSVN dưới tên gọi là Việt Minh (VM) cấu kết với thực dân Pháp chia đôi đất nước Việt Nam thành hai miền. Qua Hiệp Định Genève 1954, CSVN hiến dâng Miền Nam cho thực dân Pháp, VM thống trị Miền Bắc. Quốc gia Việt Nam tẩu chạy Hiệp định vì nó vi phạm nguyên tắc “toàn vẹn lãnh thổ” của quốc gia dân tộc.

Tại Miền Bắc, VM nhận lệnh của quan thầy Mao Trạch Đông bên Tàu, thực hiện Cải Cách Ruộng Đất, phát động những cuộc đấu tố man rợ nhắm vào các thành phần “trí, phú, địa, hào, tư sản”. Hàng trăm ngàn người Việt Nam bị tố oan, tù oan, giết oan. Dân chúng quê mùa chất phác và cả trẻ em bị cán bộ VM lừa đi, ép phải dự những phiên đấu tố mất tính người, phải hò hét “*Giết nó! Giết nó đi!*”

Thực hiện khẩu hiệu “*giết làm hơn bỏ sót*”, đảng cộng sản chẳng phải chi hô hào “*Giết, giết nữa, bàn tay không phút nghỉ*” (Tố Hữu) mà còn xúi giục và cả bức bách con cái đấu tố cha mẹ, vợ chồng đấu tố lẫn nhau, bà con, hàng xóm láng giềng rình rập nhau, tố cáo lẫn nhau, buộc

15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

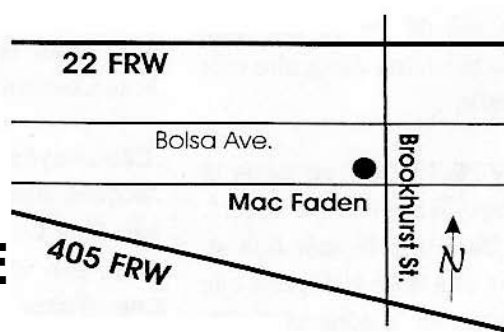
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

**THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN**

**THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE**

BAN GIÁM ĐỐC SAIGON CITY MARKETPLACE KÍNH MỜI

tội cho nhau, kết án nhau và đìm nhau chết để cho “*vô sản chuyên chính*” lên ngôi toàn trị!

Một trận càn quét mang tính kỳ thị vô nhân đạo được thực hiện dưới danh nghĩa “*đấu tranh giai cấp*” như Xuân Diệu hô hào:

*Anh em ơi! Quyết chung lưng
Đấu tranh tiêu diệt tàn hung tử
thù,*

*Địa hào, đối lập ra tro,
Lưng chùng phản động đến giờ
tan xương.*

...

Mọi giềng mối quan hệ tình nghĩa luân lý tốt đẹp bị đảo lộn và triệt tiêu hoàn toàn.

*Lôi cổ bọn nó ra đây,
Bắt quỳ mọp xuống đọa đày
chết thôi!...*

Sách báo đã nói nhiều về Cải Cách Ruộng Đất cùng với những hệ lụy của nó. Người ta ước tính có hơn 160 ngàn người là nạn nhân của những cuộc đấu tố sắt máu dã man trên.

Kỳ thị đảng -- nguy.

Ngoài Bắc thì *kỳ thị giai cấp* như vậy. Trong Nam thì sau khi thắng cuộc, CSVN đánh vào toàn thể *quân-dân-cán-chính* Miền Nam Việt Nam bằng một cuộc đấu tranh khác. Đó là *Kỳ thị đảng -- nguy*. Kể cả khi càn tranh thủ nhân tâm như thời Tết Mậu Thân 1968 ở Huế cũng như sau khi đã thắng trận (1975), CSVN luôn đặt chính sách *kỳ thị đảng -- nguy* lên hàng đầu hầu bảo đảm sự sống còn và vai trò thống trị độc quyền độc đảng trên cả nước.

Những ai phục vụ trong Chính quyền VNCH dù ở đẳng cấp nào từ Trung ương xuống xã ấp, như thu

ký xã, chạy công văn cũng đều là *NGUY QUYỀN*. Tham gia Quân lực VNCH dù là anh binh nhì, chú Nghĩa quân cũng là *NGUY QUÁN*. Người dân có thân nhân dính líu tới “nguy quân”, “nguy quyền” thì là *DÂN NGUY!*

Sức tuyên truyền, nhồi sọ kiểu tây nã của CSVN thật là khủng khiếp! Cái từ “NGUY” trở thành một thứ khắc tịt nung lửa đóng vào đầu, vào trán và sau lưng hàng triệu nạn nhân như thế. Cả đám trẻ nít mới cắp vở tới trường cũng bị nhét vào đầu những từ ngữ mất dạy để chúng “vô tư” hỗn xược với các bậc cha ông của chúng: *thằng nguy, tên nguy, bọn nguy, lũ nguy...*

“*Đánh cho nguy nhào!*” Chưa hã hê sao? Hạ nhục và nhận sâu người ta xuống hàng chó ngựa từ bao chục năm, vẫn chưa thỏa lòng sao? Tiếp tục gây hận thù, hiềm khích đến bao giờ mới thôi trong khi mồm cứ lải nhải “*hòa hợp hòa giải*” láo toét?

Có kỳ thị không trong cách gọi tên?

Có một thời, tại Miền Nam Việt Nam, người ta thỉnh thoảng nghe tới những từ “*Cộng phi*” và “*Cộng nô*”. Nhưng rồi hai nhóm từ ấy vắng bóng dần. Sau 1975, tại hải ngoại, có người gợi ý dùng lại từ “*Cộng phi*” để nói lên bản chất ăn cướp và gian ngoa của CSVN. Hay từ “*Cộng nô*” để nói về tính chất nô dịch, tội đời của CSVN đối với Tàu Cộng và Liên Xô. Hoặc gọi là “*Cộng tặc*” để chỉ cái căn tính gian ác, điều ngoa, đạo tặc của CSVN. Rất chính xác! Nhưng người dân Miền Nam Việt Nam vốn xởi lởi khoan dung, nặng tình người, nên những từ ấy không còn phổ biến tuy

ai cũng biết *PHỈ, NÔ* và *TẶC* là cốt cách, là bản chất của CSVN. Lại những từ ngữ ấy không hề là chủ trương hay mệnh lệnh xuất phát từ những nhà lãnh đạo quốc gia VNCH trước năm 1975, mà chỉ là những “*hỗn danh*” mang tính đố kỵ ghen ghét mà thôi.

Còn cái tên gọi “*Việt Cộng*” thì chỉ là viết tắt từ *Cộng sản Việt Nam!* Nó không hề ngụ ý hạ nhục. Cộng sản Việt Nam trước kia đã chẳng tự nhận mình là *Việt Minh* sao? *Việt Minh* là *Việt Nam Độc Lập Đồng Minh Hội* đấy. Những từ ngữ viết tắt kiểu như vậy đâu xa lạ gì với ngôn ngữ Việt Nam! *Việt Cách* là *Việt Nam Cách Mạng Đồng Minh Hội*. *Việt Quốc* là *Việt Nam Quốc Dân Đảng*. *Việt Tân* là *Việt Nam Canh Tân Cách Mạng Đảng*, vân vân.

Về tên người cũng thế, người dân VNCH thể hiện tâm lòng độ lượng của mình trong cả cách gọi tên. Chẳng hạn, họa hoàn mới thấy có một bài báo hay một người nào đó gọi tắt Hồ Chí Minh, Lê Duẩn, Trường Chinh... là *Minh, Duẩn, Chinh...* Đó không hề là chủ trương của nhà cầm quyền VNCH trước 1975! Trong khi đó đối với các nhà lãnh đạo VNCH, nhà cầm quyền CSVN luôn buộc cả cán bộ lẫn dân chúng phải dùng một lối gọi hoàn toàn vô văn hóa, mất dạy, như *Mỹ-Diệm, Mỹ-Thiệu...* hoặc “*thằng*” này, “*con*” nọ, “*tên*” kia, với các bậc đáng tuổi cha, tuổi mẹ, ông, bà. Nhà văn Vũ Thư Hiên, tác giả quyển *Đêm Giữa Ban Ngày*, xác nhận: Báo chí, sách vở tại miền Bắc đều được lệnh phải gọi tắt cả những nhà lãnh đạo các nước không theo Cộng Sản là “*thằng*” để tỏ ra là có lập trường giai cấp. Theo ông Hiên, cái thói gọi bằng “*thằng*” là do chính

ông Hồ Chí Minh đặt ra, chẳng phải chỉ gọi nhà lãnh đạo VNCH là “**thằng Ngô Đình Diệm**”, (sau này là “**thằng Thiệu**”, “**thằng Kỳ**”), mà còn cả với nhà lãnh đạo Singapore, cũng là “**thằng - thằng Lý Quang Diệm**” chỉ vì các vị trên đều chống chủ nghĩa Cộng sản.

“**Ngụy**”! – **Còn từ nào độc địa hơn?**

Cái từ “**ngụy**” mà CSVN gán cho **quân-dân-cán-chính** VNCH rõ ràng là từ ngữ bộc lộ cách gọi hoàn toàn vô giáo dục xuất phát từ miệng lưỡi bệnh hoạn hôi hám của phường bất lương hạ cấp! Bộ máy tuyên truyền CSVN phổ biến cái “**hồn danh**” mất dạy ấy, cấy nó vào đầu óc người dân, để ai nấy khi nói tới “**ngụy**” là nói tới những thứ ghê lở cùi hủi gớm ghiếc. Trong khi trên thực tế, những người bị đóng khắc tự “**ngụy**” chẳng làm gì phân dân hại nước cả. Chính nghĩa họ sáng ngời trong việc họ hy sinh xương máu để bảo vệ từng tấc đất của Tổ quốc từ nội địa tới tận các vùng biển đảo xa xôi!

Trái lại, ai hèn với giặc, ác với dân, cả nước đều rõ! Bằng chứng rành rành! Thậm thụt nộp đất, dâng đảo cho Hán tặc, là ai, ai là thù phạm? Còn biết bao điều bí mật, rồi đây trước sau gì cũng sẽ “**thanh thiên bạch nhật** rõ ràng cho coi”! Cái bọn mại quốc cầu vinh ấy, cứ theo phép nước của vua Lê Thánh Tôn mà **tru di** chúng là vừa!

Khốn nạn thay! Tất cả những nạn nhân bị gán cho cái nhãn NGUY đều bị loại ra khỏi dòng sinh hoạt của dân tộc, bị chặn đường sống, chặn đường tiến thân, cả gia đình bị chìm vào cái án “**lý lịch đen**” muôn năm với từ “**ngụy**” tô đậm!

Là “**ngụy**” thì đâu có quyền sống cuộc sống yên hàn. Đâu có quyền sở hữu tài sản đáng giá, nhất là bất động sản ở thị xã, thành phố. Đâu được quyền có công ăn việc làm xứng hợp với khả năng, kiến thức hay sở trường chuyên môn. Và dĩ nhiên cũng mất đi quyền có một chỗ đứng xứng đáng trong xã hội! Nông thôn sẽ là nơi cư trú cố định cho “**thành phần ngụy**” với sự giám sát và quản lý của HTX/NN và chính quyền địa phương. Chỉ cạp gốc rễ, ăn tro mò trâu! Con cháu của “**ngụy**” phải chịu chung một số phận cha ông của chúng! Suối đời mang bản án “**ngụy**” cùng mọi hệ quả mà bản án chung thân truyền đời ấy định đoạt!

“**Ngụy ác ôn**”.

Xin ghi lại đây lời kể của một bà mẹ: *Năm 1983, đưa con trai 10 tuổi của tôi theo học tại trường học xhcn ở vùng nông thôn. Một hôm, sau buổi học, về nhà cháu bỗng lăn ra vật vã trên giường, khóc suốt mướt. Hỏi mãi điều gì đã xảy ra. Nó cứ lắc đầu và không hết khóc. Cuối cùng, nó hỏi tôi: “Ba ác ôn lắm hở mẹ? Ác ôn làm sao?”*

Tôi lờ mờ đoán ra được điều gì, nhưng vẫn hỏi lại con mình: “Ác ôn thế nào? Ai bảo thế?” Thằng con tôi nói: “Cô giáo, cô giáo người Bắc kêu học trò trong lớp hãy cảnh giác lánh xa cái thằng con của ‘tên Cảnh sát ngụy ác ôn’; nếu không, điểm đạo đức sẽ bị hạ xuống loại kém!”

Tôi nghẹn ngào chảy nước mắt cùng với con mình!

Điều đáng buồn là ngay sau biến cố trên, trường học xhcn ở Việt Nam trở thành nổi ám ảnh kinh hoàng cho đứa con trai tôi. Bạn bè

nó nhìn nó bằng những con mắt khác, nghi ngờ trộn lẫn khinh chê! Nó mặc cảm với hết mọi người ở đó, luôn tìm cách vắng lớp, bỏ học. Nhà trường thì coi đó là dịp để loại trừ một phần tử ngụy hiểm cho chế độ - con của “cảnh sát ngụy ác ôn”!

Cái án dành cho “**con ngụy**” không phải chỉ chừng ấy thôi. Nó bao trùm nhiều mặt trong mọi lãnh vực, hận thù đảng đảng vô cùng đã man.

Phân loại đối tượng¹ trong giáo dục.

Chẳng hạn, CSVN tổ chức xây dựng đoàn-đảng trong trường học, dùng học sinh “**con cái cách mạng**” như là “**hạt nhân đỏ**” nắm giữ các chức vụ chi ủy đảng/đoàn nhà trường, hoặc trưởng lớp, trưởng trường, mà nhiệm vụ chính là bám sát, theo dõi, báo cáo mọi hành vi của đám học sinh đối tượng - “**con cái bọn ngụy ác ôn**”.

Từ hồ sơ nhập học tới phiếu điểm, sổ điểm, học bạ, mọi thứ đều thông qua **chính sách phân loại đối tượng** (gồm 14, 15 cấp đối tượng khác nhau). Những học sinh thuộc diện “**Thứ nhất con lai, Thứ hai con ngụy, Thứ ba Thiên Chúa giáo**”² đều là đối tượng từ số 11 tới 15, đứng cuối bảng vì... “**lý lịch đen**”!

Còn cái nhóm gọi là con nhà **cách mạng** dĩ nhiên “**ưu tiên 1**”.

1 Chế độ phân biệt đẳng cấp ưu tiên đến nay vẫn tồn tại tuy rằng có phần giảm nhẹ hơn phần nào so với trước đây. Báo VNExpress ngày 28/2/2015 nêu rõ: “**Điểm ưu tiên để xét công nhận tốt nghiệp THPT được tính theo 3 diện** (1, 2 và 3)”. Trong đó diện 2 con ông cháu cha được cộng thêm điểm...

2 Giai đoạn 1975 tới 1991, CSVN chưa liệt kê các tôn giáo khác vào nhóm đối tượng nguy hiểm như với Thiên Chúa Giáo (Công Giáo và Tin Lành).

dù học hành, đạo đức chẳng ra gì, hầu hết u mê dốt nát, đầu trộm đuôi cướp, lưu manh, ngỗ ngược! Vẫn ngồi trên đầu thiên hạ!

Tội nghiệp cho thân phận các em con lai, con nguy, Thiên Chúa giáo, trở thành những đứa trẻ bên lề xã hội, chúng buộc phải bỏ trường, bỏ lớp, cù bơ cù bất, cu li cu liếc, lang thang bươi rác nhặt ve chai hay lao vào những ổ ma túy, trộm cắp, du côn du đảng! Để rồi người ta vin vào đó mà la toáng lên: chúng nó đó, “tàn dư văn hóa đồi trụy Mỹ-ngụy”.

Thú nhận có phân biệt đối xử.

Năm ngoái, ngày 03/4/2014, người ta đọc thấy trên báo Đất Việt một bài của tác giả Thuận Hòa nhan đề **Trăn trở về hòa hợp dân tộc của cố Thủ tướng**. Bài viết cố ý gọi nhắc lời phát biểu của ông Võ Văn Kiệt rằng “*Có một thời kỳ sự hẹp hòi, thành kiến và đổ kỵ đã làm tổn thương tình cảm của dân tộc... Thay vì phải làm sao giảm bớt nỗi đau của những gia đình Việt Nam có người thân... phải cảm sung... và đã tử trận, thì cho đến bây giờ vẫn còn nhiều trường hợp bị phân biệt đối xử. Không ai lựa cửa để sinh ra. Vì vậy, chúng ta không nên khoét sâu thêm vết thương trong lòng mỗi người Việt Nam.*”.

Tác giả lại trích lời ông Gs Cao Huy Thuần (cán bộ CSVN tại Pháp) nói rằng “*Đã gọi là dân tộc, sao còn phân biệt ngoài với trong, sao còn chia năm xẻ bảy hạng người Việt này với hạng người Việt kia?*”

Thuận Hòa còn trích dẫn lời phát biểu của ông Võ Văn Sung, cựu đại sứ CSVN tại Pháp: “*Những người bị ép cảm sung vì không trốn lính được đó phải mang cái án suốt đời, đó là án ‘ngụy quân’.* Còn

người làm trong chính quyền cũ cũng mang cái án ‘ngụy quyền’... Sự phân biệt đối xử kéo dài nhiều năm và khó có thể kể hết những tổn thất từ đó sinh ra. Sự tổn thất không chỉ đối với cá nhân mà đó là thiệt hại chung cho cả xã hội.”

Võ Văn Sung còn nêu rõ: “*Duy chỉ chủ nghĩa lý lịch thôi cũng vùi dập không biết bao nhiêu nhân tài hoặc người có năng lực. Có không ít học sinh thi đậu đại học nhưng không được học. Các em không thể ‘lựa cửa để sinh ra’ nhưng phải chịu trách nhiệm về việc làm của cha mẹ mình.*”.

Những trích dẫn trên cho thấy những điều chúng tôi trình bày trong bài này là sự thật, không hề tô vẽ, thêm bớt.

Phân biệt đối xử tài năng.

Sự đối xử mang tính loại trừ và triệt tiêu đường sống “*thành phần nguy*” không là chuyện riêng lẻ cá biệt, mà là một **sách lược trường kỳ** của cái đảng không có tính người, chủ trương đày đọa đến cùng hết mọi đối phương! Nghĩa là hàng triệu người dân Miền Nam Việt Nam đã là “*nguy*”, thì muôn đời cứ là “*nguy*”, là kẻ thù của chế độ CS, là những kẻ hoặc phải vất ra bên lề xã hội, hoặc phải chết thôi!

Nhớ lại sau năm 1975, có vài nhân vật “*gốc nguy*” được CS tái sử dụng trong một ít lãnh vực chuyên môn, như ngành y tế, giáo dục và ngành khoa học kỹ thuật. Nhưng việc lưu dụng ấy chỉ mang tính giai đoạn tạm thời khi mà “*người rừng về phố*” còn cần đến! Được việc rồi, khi người rừng đã biết mặc chiếc áo thị thành thì lập tức họ giở quẻ chơi trò tráo trở lưu manh, thay trắng đổi đen, đập người tài xuống tận đáy

cùng của xã hội sau khi vất cạn kiệt ngón nghề của người tài! Gán cho họ một cái tội “*phản động*” vu vơ nào đó rồi tống vào tù! Thầy giáo tháo giày! Kẻ sĩ vào chuồng khi!

Với CS, *ngụy là nguy!* Mà *nguy* thì chỉ có *loại trừ và đày đọa!* CIA cài lại cả đấy! Trừ một ít viên chức VNCH cấp thấp trong ngành giáo dục và y tế tuy được chế độ mới tái sử dụng, nhưng luôn bị canh chừng và nhiều khi bị đặt vào những vị trí lệch với khả năng chuyên môn của mình. Khốn nạn nhất là, khi các viên chức ấy đến tuổi hưu, “*thâm niên công vụ*” của họ chỉ được xem xét để cho hưởng chế độ hưu bổng kể từ sau 30/4/1975; còn thời gian phục vụ trước đó thì đều là *công dã tràng*, bị xóa hoàn toàn, dù trong thực tế dưới chế độ cũ lẫn chế độ mới, họ cũng đều miệt mài trong lãnh vực giáo dục tuổi thơ, mầm non của Tổ quốc và phục vụ bệnh nhân!

Thế nên, nơi thiên đường CS, chuyện trọng dụng nhân tài, chuyện chiêu hiền đãi sĩ là chuyện không tưởng! Ai cho phép chiêu hiền đãi sĩ để bọn hiền sĩ chiếm lĩnh quyền đảng? Đảng ta ưu việt! Đỉnh cao trí tuệ! Cho nên tiến sĩ, thạc sĩ, giáo sư, phó giáo sư đều phải từ đảng mà ra! Đảng độc quyền trong mọi lãnh vực! Nhưng trên thực tế, mấy ông “*sĩ*” bà “*sur*” trong đảng lại nhờ đến đô-la Mỹ mới có được mấy mảnh bằng trương lên lòe chức sư, chức sĩ, để được tăng lương và thăng chức! Toàn bằng mua, bằng giả, hoặc bằng thật học giả! Khiến cho bày trẻ nít dung dăng dung dề bài đồng dao “*Dốt như chuyên tu, ngu như tại chức*”. Vậy mà người ta vẫn vênh vênh tự đắc... đại trí thức, trung bằng, trung chức, trung học vị ào ào! “*Trí thức – cục phân*”, có

lẽ lời của Mao Trạch Đông áp dụng đúng nhất cho loại trí thức “**ngụ**” và “**dốt**” này!

Kỳ thị là căn tính và là sự sống còn của đảng CSVN.

Sau 30/4/1975, cả triệu công chức, cán bộ, quân nhân VNCH bị tống vào các trại tù gọi là “trại cải tạo” sau khi bị đóng khắc tự “ngụ”, bị ép lao động khổ sai quần quật năm này sang năm khác chẳng hề được xét xử. Không bản án, nhưng không biết ngày nào, tháng nào, năm nào ra khỏi nhà tù!

Đảng hô hào “cải tạo tốt, về sớm”! Nhưng đó ai biết được như thế nào là tốt, tốt tới đâu, lúc nào thì được nhìn nhận là đã “cải tạo tốt”? Năm năm, sáu năm, bảy năm, mười năm, mười lăm năm, hai mươi năm, ba mươi năm, “*quyền họa phúc đảng tranh mắt cá*”. (nhại Kiều)! Vợ con ở ngoài xã hội thì luôn bị khủng bố dọa dẫm: “*Các người ở ngoài mà lộn xộn không chấp hành tốt, thì chồng con các người đừng hòng được tha về*”. Khốn nạn chưa cái án ngục? Ngụ trong nhà tù, ngụ ngoài nhà tù đều đều đứng!

Nhiều nạn nhân “cải tạo” ngã chết tức tưởi trong trại tù: Chết vì thiếu ăn, bị bỏ đói? Chết vì ngộ độc? Chết vì đau bệnh không được chữa trị? Chết vì bị hành hạ, đánh đập, bức tử? Mặc kệ! Ngụ chết, hết chuyện! Một manh chiếu rách, mấy tấm gỗ cưa xẻ thô, sai tù hình sự mang xác vùi chôn giữa rừng già, không để lộ dấu vết! Một tờ khai tử “*chết vì sốt ác tính*”! Thế là xong!

Những người may mắn sống sót

trở về, kẻ thì thân tàn ma dại, bệnh hoạn tật nguyên, kẻ khác mắc chứng tâm thần, xóm làng dè bủ... Khốn nạn nhất là ở tù về, người cựu tù lại cứ mãi mang cái khắc tự “ngụ” không gỡ ra được, không xóa được! Tù quản chế!

Thương phế binh “ngụ”

Tội nghiệp nhất là các anh em Thương Phế Binh VNCH. Các anh bị “chung thân ngoài đời” do sự tật nguyên của mình. Vì thương tật, các anh không sinh lãi mà có thể báo cô cái chế độ toàn trị là CSVN, các anh TPB/VNH không bị lôi vào nhà tù cùng với đồng đội, nên các anh không được coi là cựu tù nhân chính trị. Các anh không đi tị nạn chính trị. Nhưng tội nghiệp thay! Ở lại Việt Nam, các anh vẫn là “ngụ”,

những “**tên ngụ**” nguy hiểm cho chế độ CS. Các anh đối diện với sự ngược đãi, sống lay lắt trên đất nước giữa những người đang phân biệt đối xử nhân danh ý thức hệ, coi khinh, giày xéo các anh, dù thân thể của các anh chẳng còn gì khác ngoài những mảnh hình hài dị dạng lê lét thảm thương trên những nẻo đường vắng thôn quê hay phố phường. Tên các anh bị liệt vào sổ bìa đen; và dĩ

nhiên “**lý lịch đen**” của các anh là: *phản tử phản động cần theo dõi!*

Bạn bè từ hải ngoại nhớ thương bạn đồng đội xấu số, gửi về chút quà! Quà bị đoạt sạch! Các anh bị hạch sách, gây khó dễ! Những xe lăn, gậy chống, chút ít đô la ăn sáng đều bị lên án có “*yếu tố nước ngoài*”, có “*bàn tay lông lá CIA*”, hoặc do “*bọn ngụ quân, ngụ quyền cực kỳ phản động*” chuyên về, nuôi hận thù, kích động âm mưu lật đổ! Tâm thân tàn các anh còn gì nữa để mà tiếp tay cho ai đến nỗi bị đối xử tàn nhẫn đến như vậy?

Truyền thống đạo lý của dân tộc ta nay hết rồi cái lý tưởng của một dân tộc “*đạo nghĩa*”, “*chí nhân*”, hay “*việc nhân nghĩa cốt ở yên dân*”! (Bình Ngô đại cáo). Rõ ràng CSVN không hề thuộc về dân tộc Việt Nam mà chỉ là bầy tôi của cái đảng cướp mang danh quốc tế vô sản chuyên gây ác mà nhân loại đã đào thải từ hơn 20 năm nay!

Kinh Tế Mới, nơi nhốt gia đình “ngụ”!

Chồng làm, vợ chịu, con mang! Đó là lý lẽ và luật lệ của Cộng sản. Cứ theo cái lý và cái luật ấy mà trừng trị: Lùa gia đình “ngụ” vào các nơi khi ho cò gáy được gọi là Vùng Kinh Tế Mới (KTM), cô lập khỏi cộng đồng xã hội trong nước. KTM lập ra không hề có mục đích phục vụ kinh tế-xã hội như Khu Trù mật, Khu Dinh điền của thời đệ nhất Cộng hòa hay những Ấp Tân sinh thời đệ nhị Cộng hòa! Vùng KTM của CSVN là nhà tù kiểu mới, nơi đày ải, cô lập gia đình “ngụ” cùng một số “**đối tượng**” thù địch của chế độ! Tù nhân không ăn chôn vùi đời

minh ở đó, mẫn đời mẫn kiếp từ thế hệ này sang thế hệ khác, theo kế hoạch đảng đã vạch.

Đảng sau sách lược đầy ải này, CSVN còn bộc lộ lòng tham vô độ hết sức bản thủ: Lợi dụng khai mở vùng KTM mới, CSVN còn nhằm mục đích tư lợi, tư túi, phá rừng, đoạt gỗ, nhất là các loại danh mộc, bất chấp hậu quả của việc xâm hại môi trường, gây bão lụt thiệt hại mùa màng và đời sống người dân. Lừa đẩy người dân thành thị về nông thôn hay đi KTM đều là mách khõe bọn quan chức CS bày ra để đoạt nhà, cướp đất, vơ vét tài sản của “ngụy” và của “tư sản” trong thành phố một cách ngang nhiên vô liêm sỉ. Hoảng hốt trước sự đối xử tàn bạo của nhà cầm quyền CS, người dân tìm cách thoát thân. Nhà cầm quyền CS âm mưu lợi dụng những cuộc trốn thoát ra khỏi nước bằng đường vượt biên vượt biển để tiếp tục đoạt vàng, cướp của và chiếm hữu nhà cửa, đất đai của những người trốn chạy ấy. Người rừng phút chốc bỗng trở nên giàu to, chẳng phải mất một giọt mồ hôi, nước mắt!

Ngoài những người đã trốn thoát thành công bằng đường vượt biên, nêu từ Liên Xô, Gorbachov không thổi lên luồng gió đổi mới và mở cửa vào cuối thập niên 1980, chẳng biết đến bao giờ các gia đình “ngụy” mới thoát khỏi cảnh ngục tù mang tên Kinh Tế Mới ấy, và số phận họ chẳng biết sẽ bị đẩy vào đâu. Tuy nhiên, thoát khỏi nhà tù KTM, các bà mẹ, người vợ và con cái “nhà ngụy” chưa hẳn đã được yên. Nhà cửa, đất đai của họ trong thành phố trước đây nay đã thuộc về chủ mới! Quyền cư trú của họ cũng đã bị tước đoạt. Họ đành thất tha thất thểu chui nhủi nơi các khu

lầy lội tối tăm trong thành phố hay lẫn trốn quanh các công viên, vỉa hè... “ăn lậu ở lậu”, đi nhặt từ mảnh giấy vụn và ve chai để đổi lấy miếng cơm manh áo sống lay lắt qua ngày. Muốn có sổ hộ khẩu, phải chạy chọt lâu dài và mua bằng vàng! Trong khi cái bản án “ngụy” thì cứ bám chặt vào thân phận bọt bèo của những người đã bị xô ngã, nhận chìm!

40 năm chưa hết hằn học sĩ và “ngụy”.

Có người phản bác rằng, đã 40 năm rồi, làm gì còn có chuyện phân biệt “ngụy” hay không “ngụy”? Xin dẫn ra 2 bằng chứng mới nhất ở đầu năm 2015 này. Đó là 2 bài báo, một trên tờ Quân Đội Nhân Dân, và một trên báo Đời Sống & Pháp Luật dưới đây.

Bài 1 (báo QĐND ngày 02/01/2015) của tác giả Hương Ngọc “Nhà tình báo kể chuyện... gặp may” ghi lại lời tường thuật của chính “Đại tá, Anh hùng Tình báo Nguyễn Văn Tàu (Tư Cang) ở Sài Gòn”. Một bài báo ngắn mà từ “ngụy” trải dài từ đầu tới cuối: **ngụy, lính ngụy, tên ngụy, tên sĩ quan ngụy, bên ngụy, quân ngụy, thẳng sĩ quan** (ngụy).

Bài 2 (báo Đời Sống & Pháp Luật ngày 22/02/2015) của tác giả Chí Công: “Đại tá tình báo và cuộc chiến cân não với ‘toà án **Ngụy quyền**’ Tết 1972” có những câu chữ như “**Ngụy, Ngụy quyền, Bọn an ninh Ngụy quyền, Vùng I chiến thuật Ngụy, thành phố Sài Gòn (sào huyệt của Mỹ - Ngụy)**” vân vân. Tất cả từ **Ngụy** ở đây đều viết N (chữ hoa)! Không hiểu ông đại tá tình báo hay tác giả bài viết có ý đồ gì cho từ **Ngụy** (ngụy viết N hoa) ở đây?

“Tên riêng” của một nhóm người đó chẳng? Hay là ngầm ý bày tỏ sự trân trọng như từ **Nhân dân** (với N viết hoa) trong bản Hiến pháp 2013 mà các báo luồng đảng đều tung hô là “*lâu đầu tiên, từ Nhân dân (N viết hoa) được Hiến pháp ta trân trọng*”. Nhưng, đọc hết bài báo, mới hay từ “Ngụy” (N viết hoa) chỉ dùng cốt để thóa mạ, hạ nhục, đim “ngụy” xuống tận đáy cùng xã hội, phe thắng cuộc vẫn chưa hả dạ!

Rõ ràng, lời hô hào “*hòa hợp hòa giải*” từ trước đến giờ của tập đoàn CSVN chỉ là những lời lừa phỉnh dối trá để che mắt thiên hạ chứ không hề là một thiện chí, một “thái độ biết điều của kẻ ở thế thượng phong”. Đã đánh ai là đánh cho chết; mới hả hê với lời thề “**phanh thân, uống máu**”. Một tay giơ cao **búa** đập vào đầu “ngụy”, tay kia dùng **liềm** cắt cổ vợ con “ngụy”! **Búa** vẫn lơ lửng trên đầu, **liềm** mãi kề sát cổ đối phương! Suốt 40 năm của thế! Có là bậc thánh tu rừng thời thượng cổ tự bịt tai bịt mắt mới không hận, không căm bọn quỷ khát máu.

Búa và liềm không phải chỉ nhắm vào “ngụy” mà còn là vũ khí hiểm độc đánh vào toàn dân Việt Nam. Mỗi khi có dịp, cụ thể mỗi năm, khi gần tới ngày 30/4, truyền thông CS luôn moi ra cho được một vài hình ảnh xấu xa xưa nào đó của vài cá nhân để làm bằng chứng kẻ lè “tội ác của Mỹ-ngụy”! Nhưng tập đoàn CSVN lại cố tình làm ngơ trước bao hình ảnh chứng minh cụ thể người dân Việt Nam sợ hãi, trốn chạy CS và quyết cùng sống chết với những người mà phe CS bôi xấu! Sợ loài ác quỷ hiện hình thành bày ác thú ăn thịt người! Mỗi lần ác thú xuất hiện ở đâu, dù núp dưới chiêu bài “*giải phóng dân tộc*” gì

gi đi nữa, nhân dân cũng đều khiếp hãi tháo chạy trốn chết! Cuộc di cư 1954 từ Miền Bắc, Mùa hè Đỏ lửa 1972 ở Quảng Trị, biển cô 1975... là những chứng tích sống động! Người dân không tháo chạy vì “bị VNCH tuyên truyền” như CS xuyên tạc, mà là phản ứng tự nhiên từ kinh nghiệm bản thân của mỗi người về những hành động gian ác của CS đối với mọi tầng lớp dân chúng trong vô vàn trường hợp trước đây.

Hàng triệu người “*được cách mạng giải phóng*”, sướng quá đi chứ! Sao dân không ở lại với CS, không chạy theo CS để sống cõi “*thiên đàng CS*”? Trái lại, ai nấy đều ùn ùn chạy theo “*Mỹ-ngụy*” bắt chước CS truy đuổi, bắn giết bằng đại pháo, bằng súng liên thanh, súng trường và lựu đạn cá nhân? VNCH tuyên truyền đó ư? Hãy xem kia: Người dân Đông Đức xô ngã bức tường Bá Linh có phải do Tây Đức tuyên truyền không? Dân Đông Âu và cả Nga cùng các nước chư hầu Liên Xô cùng vùng lên quật ngã thần tượng Lê Nin và cái sản phẩm Cộng sản chủ nghĩa thối tha kia là do đâu?

Sau 30/4/1975, Miền Bắc từng được ơn mưa móc của Đảng hơn 20 năm ròng, thế sao dân Miền Bắc (người của xhcn đây) lại theo chân dân “ngụy” Miền Nam trốn chạy, ào ào vượt biên, vượt biển tìm tới những thứ “nước tư bản đang giãy chết”? Hoặc ùn ùn “di cư” vào Nam hít thở chút bầu khí thị trường tự do đang còn le lói chút ánh sáng trước khi bị CS tìm cách thủ tiêu!

Chế độ xhcn ưu việt lắm! Thế sao đến bây giờ vẫn chưa dứt những cuộc tháo chạy hồi hải kinh hoàng? Tháo chạy qua đường dây xuất khẩu lao động! Tháo chạy trong

thân phận cô dâu Đài Loan, Đại Hàn và cả Trung Cộng..., nhục nhã ê chề! Tháo chạy trong nỗi nhục nô lệ tình dục qua buôn bán phụ nữ, trẻ em! Tháo chạy bằng núp bóng hôn nhân ghép, giả. Tháo chạy bằng đường du học Mỹ, Nhật, Úc, Pháp, Đức, Canada... học xong không về! Và cả tháo chạy bằng tổ chức vượt biên lậu sang Pháp, sang Úc, sang Anh, sang MỸ những năm gần đây, mỗi đầu người “đi lậu” mất hàng chục ngàn đô la Mỹ, bất kể bao tai họa chờ đợi họ! Nghĩa là thà chọn “ngụy” hơn là sống với quý!

Thế lực thù địch.

Khi từ “ngụy” trở thành “gây ông đập lưng ông” đối với CSVN, nhà cầm quyền chế độ CS chuyển sang độc chiêu khác, thâm độc không kém. Mỗi khi có dấu hiệu tình hình bất lợi cho chế độ là mỗi lần CSVN gán tội cho một thế lực vô hình có tên gọi là “***thế lực thù địch***”. Và bất cứ người nào “khả nghi” cũng đều là thế lực thù địch. Thế lực thù địch không chỉ ám chỉ “ngụy quân, ngụy quyền” chế độ cũ, mà còn với cả những ai không a dua, đồng tình với Đảng CSVN về một khía cạnh nào đó.

Dân oan đòi hỏi giải quyết nỗi oan chồng chất của mình: *thế lực thù địch!*

Dân phản đối chặt cây thành phố Hà Nội cũng bị vu là *thế lực thù địch!* Chính Phạm Quang Nghị, Bí Thư TP Hà Nội phát ngôn chắc nịch: “*Nhân danh bảo vệ cây xanh nhưng thực ra là chống chế độ, chống lại chính quyền các cấp. Tôi nói đây là cái kích động từ bên ngoài chứ không nhằm lẫn với cái bức xúc của người dân phê bình chúng ta chính đáng.*” (Người Buôn Gió - Bản lĩnh lãnh đạo của Phạm Quang Nghị qua

vụ chặt cây xanh, 31/3/2015.

Trung Cộng xâm lăng biển đảo VN, dân uất ức biểu tình phản kháng quân xâm lược: *thế lực thù địch*. Thế lực bá quyền xâm lược nước ta không là thế lực thù địch, mà nhân dân bày tỏ lòng yêu nước lại bị gán là *thế lực thù địch*, là làm sao?

Dân phản đối những hành vi bức hiếp của chính nhà cầm quyền hay bọn tay sai nhà cầm quyền: *thế lực thù địch*.

Dân tổ chức vinh danh những chiến sĩ vị quốc vong thân ở Hoàng Sa và Trường Sa cũng bị quy kết là *thế lực thù địch*. Trong khi bọn thảo khấu côn đồ được chính các cơ quan đảng-nhà nước CSVN sử dụng làm công cụ mang tên “*đư luận viên*” đánh phá dã man những cuộc tưởng niệm yêu nước thì lại được tuyên dương, cổ võ!

Cả những cuộc biểu tình đấu tranh cho nhân quyền và dân quyền cho Việt Nam hay cho quyền tự do tôn giáo, tự do tín ngưỡng cũng là “*phản động*”, là “*thế lực thù địch*”.

Biểu tình vì “*Hoàng Sa-Việt Nam, Trường Sa-Việt Nam*” cũng bị ghép là “*thế lực thù địch*”. Đàn áp bằng lực lượng chính quy (Công An) chưa đủ, nhà cầm quyền sử dụng tới cả côn đồ đàn áp thô bạo!

Kiêu đảng, loạn quan... bán nước.

Làm sao không căm hận khi trước mắt mình vẫn tái hiện cái cảnh kiêu binh trấn áp dân lành. Suốt 40 năm thống trị, CSVN không ngừng tổ chức ăn chặn, cướp giạt tổ chức có hệ thống quy mô từ trên xuống, từ dưới lên. Họ vỗ ngực khoe khoang thành quả phục vụ công ích xã hội

với những công trình cầu cống, đường sá, dinh thự “hoành tráng”! Nhưng đều là từ vốn ODA! Vốn viện trợ hay vay mượn từ các nước tư bản Mỹ, Anh, Pháp, Đức, Nhật! Dùng vốn ấy cho công trình công ích chỉ một phần, rút ruột chia chác nhau đến hai ba phần! Cho nên rút cuộc, công trình nào cũng vỡ, cũng đổ ngay sau khi khánh thành, chưa kịp đưa vào sử dụng. (Những PMU 18, Xa lộ Đông Tây, Dự án Đường Sắt, Đường Cao tốc, Đập Thủy Lợi... là bằng chứng).

Rồi đến những “công ty quốc doanh” núp dưới cái vỏ bọc “kinh tế thị trường định hướng xhcn” để cướp giật, chia nhau trắng trợn hàng tỉ tỉ bạc. Chỉ mới lòi ra 2 đại công ty quốc doanh Vinashin và Vinalines trong hàng chục, hàng trăm công ty đội lốt quốc doanh chuyên rút ruột, ăn cướp, ăn giật mà đã lộ ra hàng triệu, thậm chí hàng tỉ đô-la thâm lạm. Hệ lụy của “kinh tế thị trường định hướng xhcn” đây! Thế mà, kẻ nào dám bảo thị trường định hướng xhcn là quái thai, kẻ ấy bị quy kết ngay là “thế lực thù địch”.

Cái đuôi định hướng xhcn

Thử đọc bài báo nhan đề “*Chỗ cần nhà nước thì không thấy đâu*” trên tờ VietNamNet để xem người ta nói gì về cái gọi là “kinh tế thị trường định hướng xhcn”?

Đây lời giáo đầu bài báo trên: “*Các chuyên gia kinh tế hàng đầu VN thừa nhận thực tế suốt gần 30 năm đổi mới, đã có nhiều cuộc thảo luận, nghiên cứu về kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa nhưng câu trả lời vẫn chưa rõ ràng*”.

Trong phần 1 bài giới thiệu “*cuộc phỏng vấn bàn tròn với TS Lưu Bích Hồ, nguyên Viện trưởng Viện Chiến lược phát triển, Bộ Kế hoạch*

Đầu tư và TS Trần Đình Thiên, Viện trưởng Viện Kinh tế VN”, VietNamNet nêu ra lời nhận định xót xa của TS Trần Đình Thiên như sau:

“Trước kia, chúng ta mới chỉ hiểu về kinh tế thị trường, còn thực tiễn nó vận hành như thế nào thì còn khá mơ hồ. Tất nhiên, thực tiễn cũng có. Ví dụ như sau giải phóng, kinh tế thị trường vốn rất phát triển từ phía nam đã âm thầm lan dần ra bắc theo mạch vận động ngầm của người dân trong bối cảnh cấm đoán, ‘ngăn sông cấm chợ’. Nhưng ngược lại, lúc đó cũng có một luồng quan điểm về CNXH đóng đinh về mặt nguyên lý trong nhận thức chúng ta là gắn với kế hoạch hóa tập trung, sở hữu toàn dân, sở hữu tập thể mà về bản chất là công hữu. Luồng tư duy này tràn vào nam theo con đường quốc doanh hóa.

Hai làn sóng ngược chiều này trên thực tế đã xung đột nhau dữ dội và càng chứng tỏ cho chúng ta thấy CNXH và kinh tế thị trường không thể trong dung được, đến mức chúng ta phải đổi mới. Luận đề đổi mới là chấp nhận kinh tế thị trường.”

Lời nhận định trên đây cho thấy cái đuôi “*định hướng xhcn*” lòng thông lừa bịp vô nghĩa nay không còn lý do gì tồn tại được nữa!

Kết: Thà Văn Ngụy như Ngụy Văn Thà!

Chúng tôi kết thúc bài viết với lòng bùi ngùi nhớ thương người anh em chiến sĩ anh dũng của VNCH **Ngụy Văn Thà, Thà Văn Ngụy**, cùng với 73 chiến sĩ đồng đội liêu hy sinh vì Tổ Quốc Việt Nam yêu dấu hơn là sống ô nhục liếm gót giặc phương bắc như bọn CSVN tham tàn!

Tin chắc hết thảy quân-dân-cán-chính VNCH cùng một lòng

Thà Văn Ngụy như **Ngụy Văn Thà** chứ không chịu khuất phục tà quyền Cộng sản hèn với giặc ác với dân, đang tâm bán nước cho Hán tặc.³

Thiết tưởng cũng cần nói rõ rằng, qua chứng cứ lịch sử, không hề có bút tích văn tự nào cho thấy có bất cứ một **quân-dân-cán-chính Việt Nam Cộng Hòa** giao nộp cho bất kể thế lực ngoại lai nào một rẻo đất nhỏ từ nội địa cho tới hải đảo xa xôi của quốc gia. Trái lại, ai nấy cùng một lòng hy sinh xương máu bảo vệ từng tấc đất bờ cõi non sông Tổ Quốc trong mọi hoàn cảnh và mọi biến cố của lịch sử. Trong khi giấy trắng mực đen từ văn kiện chính thức cấp nhà nước (**Công hàm 1958**, rồi **Hiệp định Biên giới 1990**) đến sách giáo khoa (**bản đồ sách Địa lý**) và truyền thông (**báo Nhân Dân 1956 & 1958**)... là bằng chứng mạnh mẽ xác quyết CSVN công khai nộp đảo, dâng đất thuộc chủ quyền quốc gia Việt Nam cho Tàu Cộng.

Người quốc gia VNCH **không bao giờ là “ngụy” đối với Tổ quốc mình** dù bọn Cộng sản cố tình gán cho cái từ NGỤY sỉ vả nham nhở hạ cấp đầy khiêu khích, hòng che đậy bản chất **tà quyền** của họ, một chế độ CS vô Tổ quốc buôn dân bán nước trắng trợn mà nhân dân cả nước đang vạch trần! ■

(Tháng Tư 2015)

³ **Ngụy Văn Thà** là Thiếu tá Hải quân Việt Nam Cộng Hòa, thuyền trưởng hộ tống hạm Nhứt Tảo HQ-10, dũng cảm chết theo tàu (hy sinh cùng với 73 chiến sĩ Hải quân VNCH) trong trận hải chiến Hoàng Sa chống quân Trung cộng xâm lược ngày 19 tháng 1 năm 1974 và được truy phong Trung tá Hải quân VNCH.

40 NĂM PHÁ SẢN, kinh tế quốc doanh

■ Trần Nguyễn Thuao

Thủ Tướng VC Nguyễn Tấn Dũng, đã bất ngờ gây ngạc nhiên, “giật mình” trong phiên họp chính phủ đầu tháng 4, khi xác định rằng kinh tế Việt Nam “tăng trưởng tới 6,03% trong quý một năm nay”, cao nhất so với cùng kỳ trong 5 năm trở lại đây. Ngay sau đó, giới chuyên gia vạch ra rằng: “giá dầu thì thấp, xuất khẩu giảm sút, khách du lịch cũng giảm, mà chỉ số GDP lại tăng rất cao! Số liệu không đáng tin này sẽ dẫn đến sự méo mó trong chính sách kinh tế, trong đầu tư và những đánh giá không chính xác về thực trạng xã hội, và rằng tác động của nó thì vô cùng tai hại”. Không phải chỉ giới chuyên gia phản bác số liệu tăng trưởng kinh tế của ông Thủ Tướng. Chủ tịch Quốc hội VC Nguyễn Sinh Hùng nói là, cách tính GDP của Việt Nam rất lơ mơ, không biết thế nào mà lần”. Áo ảnh mà ông Dũng cố ý tô vẽ trong một tình huống “chiến lược kinh tế sau 40 năm, ở khu vực công coi như phá sản”; càng làm rõ thực trạng nợ công của Hanoi còn mang trên vai đến 303 tỷ Đôla, bằng 164% so với GDP. Vì vậy, cho dù tăng trưởng kinh tế có đúng như lời huyền hoang của ông Dũng, cũng chưa thể kiểm ra đủ tiền để chỉ trả “phần tiền lời” khi các món nợ đáo hạn. Ngoài ra, nợ xấu trong toàn hệ thống ngân hàng thương mại Việt Nam cũng được nói là trên 500 ngàn tỷ đồng, tiềm ẩn rất nhiều bất trắc.

nói: “Khi nghe tin tăng trưởng kinh tế quý một đạt 6,03%, quả thật là hơi giật mình.” Trong khi đó, Bộ trưởng Bộ Kế hoạch và Đầu tư Bùi Quang Vinh nói ông “hơi choáng” khi nghe về tuyên bố này. Ông Nguyễn Bích Lâm, Tổng cục trưởng Tổng cục Thống kê, xác quyết, đã “rà lại rất kỹ” sau khi có con số tăng GDP “khá đẹp” quý một vừa rồi.

Trước đó, hôm 12 tháng 3, ông Nguyễn sinh Hùng, chủ tịch Quốc Hội VC từng công khai chê trách là, “cách tính GDP của Việt Nam rất lơ mơ, không biết thế nào mà lần”.

Tháng Tám năm ngoái, ngay trong hội nghị về đầu tư tại Đà Nẵng, chính Thủ tướng VC Nguyễn Tấn Dũng đã nhìn nhận “cách tính GDP của các địa phương không

giống ai, không xác thực, không đúng thực tế” (BBC)

Phía Ban Kinh Tế Trung Ương thuộc Cộng đảng, gồm toàn những người có thể giá và từng giữ các chức vụ then chốt trong kinh tế, tài chánh không đưa ra nhận định nào về loan báo kinh tế tăng trưởng đột ngột của ông Dũng.

Trên lý thuyết, trong một nền kinh tế không có lạm phát, nếu nợ là 100% bằng với GDP, có lãi suất khoảng 5%, mà GDP tăng 5% thì chỉ đủ để trả tiền phân lời cho các món nợ đó. Nhưng nay tỷ lệ nợ của toàn bộ nền kinh tế Việt Nam đã là 303 tỷ Đôla, bằng 164% GDP, như thế GDP phải tăng gần 9% thì mới có thể đủ trả được tiền lời. Riêng nợ của khu vực doanh nghiệp nhà nước (DNNN) đã tương đương 53% tổng nợ của cả nền kinh tế.

Nhiều thành viên quan trọng thuộc khối Kinh tế, tài chánh trong chính phủ Hanoi đã bày tỏ ngạc nhiên về tỷ lệ tăng trưởng kinh tế do chính ông Thủ Tướng của họ đưa ra. Thống đốc Ngân hàng Nhà nước Nguyễn Văn Bình

**Cali
Home
Finance**

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HÙNG
(714) 636-9880

Quality from the top...

ROOFING & SOLAR Power

Lic.#: 870435

Chuyên trị mái nhà, gắn năng lượng mặt trời

Vince Lê **(714) 531-4249**

**ROOFING &
SOLAR Power**

Quality from the top...

Lic.#: 870435 **Bond and Insured!!!**

**Định giá miễn phí.
Free Estimate!**

- For Residential, Commercial.
- Hãy tận dụng 30% off Federal Tax Rebate for Solar Power để giảm bớt tiền điện hàng tháng.
- Chúng tôi chuyên về mái nhà, lắp ráp năng lượng mặt trời.
- Có thợ trên 15 năm kinh nghiệm.
- Dùng vật liệu tốt. Công việc bảo đảm tận tâm.

Please call Vince Lê (714) 531-4249

PARACEL Seafood

Nhà Hàng Tiệc Cưới HOÀNG SA

- **Mở cửa phục vụ khách hàng từ 11am đến 10pm, 7 ngày mỗi tuần**
- **Có LUNCH SPECIAL từ 11am đến 3pm**

- ❖ Nơi lý tưởng để tổ chức cưới hỏi với trên 500 chỗ ngồi.
- ❖ Nhà hàng Paracel đã được báo chí và giới sành điệu bầu là nhà hàng đẹp và sang trọng nhất quận Cam
- ❖ Có giá đặc biệt cho các hội đoàn, học sinh, sinh viên, Đại Nhạc Hội, Cải Lương và các Quân Binh chủng.
- ❖ Bếp chánh từng nổi tiếng tại Hồng Kông đảm trách
- ❖ Parking trên 500 xe, an toàn và rộng rãi.

ĐẢM TRÁCH TIỆC CƯỚI TẠI CÁC KHÁCH SẠN TRONG QUẬN CAM

15583-15589 Brookhurst St., Westminster, CA, 92683

Tel (714) 775-3077 Cell: 714-697-8614

Hàng ngàn công ty thuộc khu vực kinh tế nhà nước, gồm Tập Đoàn, Tổng Công Ty và Công ty chỉ sản xuất ra 32% GDP. Trong số này, chỉ có 11 công ty được nhìn nhận là có thông tin minh bạch!

Nợ xấu trong hệ thống ngân hàng thì bị nhà nước che đậy; đôi khi tung ra các số liệu khác nhau làm nhiễu thông tin. Nhưng giới chuyên gia ước lượng nợ xấu cũng trên 500 ngàn tỷ đồng. Hanoi cũng có dự án dẹp bớt ngân hàng thương mại, từ 37 xuống còn 15 ngân hàng trong năm nay. Nhưng đây cũng là bài toán khá gay go, phức tạp. Bởi quyền lợi các nhóm lợi ích chòng chéo nhau trong hệ thống ngân hàng thương mại, nên rất dễ gây ra cảnh “kẻ mạnh đè người yếu” để sang đoạt (**). Hanoi cũng vừa tăng vốn cho Công Ty Quản Lý Tài Sản (VAMC) lên 200 ngàn tỷ, thay vì 5 trăm tỷ như lúc ban đầu. VAMC thành lập tháng 5-2013 như công cụ giải quyết nợ xấu. Nhưng giới chuyên ngành tiên đoán là VAMC cũng sẽ không làm nên trò trống gì.

Ngân sách của Hanoi bội chi nhiều năm liên tiếp. Riêng năm nay, có thể bội chi đến 280 ngàn tỷ, vì giá dầu xuống thấp, làm mất gần 10% số thu cho ngân sách. Hanoi phải nuôi một lúc cả công nhân viên nhà nước, lẫn cán bộ đảng và những tổ chức râu ria, an ninh chìm nổi và hàng ngàn cơ quan truyền thông các loại.

Dù cho tình huống rất thê thảm, Hanoi cho đến nay vẫn theo đuổi “kinh tế thị trường, định hướng xã hội chủ nghĩa”, nhưng Cộng đồng cũng không định nghĩa được một cách minh bạch nghe cho lọt tai về nền kinh tế họ đang theo đuổi.

Một nền kinh tế quốc doanh với doanh nghiệp nhà nước đóng vai trò chủ đạo, không thể gọi là kinh tế thị trường. Nhưng lâu nay Hanoi mở nhiều chuyến công du đi khắp thế giới qua Mỹ, châu Âu để yêu cầu lãnh đạo nước ngoài công nhận Việt Nam là nền kinh tế thị trường.

Chuyên gia tài chính Bùi Kiến Thành cho rằng, Việt Nam chưa có nhân sự được huấn luyện về quản lý kinh tế thị trường mà chỉ mới định hướng xã hội chủ nghĩa thôi.

Việt Nam tồn tại hai khu vực kinh tế : khu quốc doanh có trên 4000 loại công ty nằm gọn trong tay nhà nước, chiếm thế thượng phong trong kinh doanh, nhưng nợ ngập đầu, thiếu hiệu quả... Nhưng Cộng đồng vẫn muốn giữ cho chặt, vì đây là “chỗ tham nhũng” vô tội vạ.

Trước áp lực từ nhiều phía, 24 năm trước, Hanoi đề ra cổ phần hóa DNNN. Đợt 3 kéo dài từ năm 2013, dự tính bán ra 432 công ty, đến nay là giữa năm 2015, mới bán được trên 70. Nhà đầu tư nhìn thấy thông tin không minh bạch, nợ xấu ngập đầu, lại bị quy định giới hạn cổ phần. lại đòi giá cao... Nên nhiều nhà đầu tư ngấm nghĩa rồi lại quay đi nơi khác.

Năm ngoái, Hanoi ra lệnh bán 3.5% cổ phần của Hàng không Việt Nam. Cuối cùng các nhà đầu tư không mua, phải bán cho chủ nợ. Hanoi muốn làm nản lòng giới đầu tư, sau đó sang lại cổ phần cho các công ty cùng băng đảng. Cuối cùng là chuyện “đánh bòn sang ao” Kinh tế vẫn nằm trong tay Cộng đồng.

Viện trưởng Viện Kinh tế Việt Nam Trần Đình Thiên từng nói rằng kinh tế Việt Nam “là nền kinh tế định hướng “công nghiệp - phi công nghệ”, không khuyến khích sản xuất nội địa, không có công nghiệp hỗ trợ.”

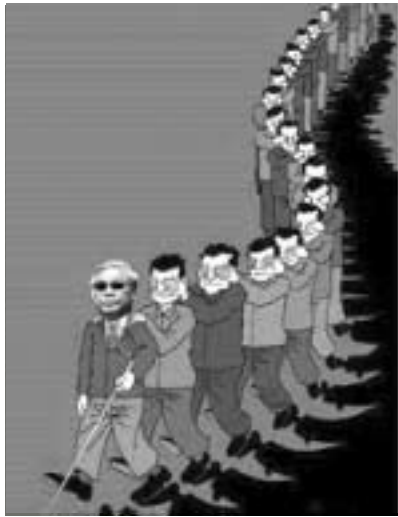
Ông Thiên nói có tới 76% máy móc, thiết bị dây chuyền công nghệ ở Việt Nam thuộc thế hệ 1950-1960 và Việt Nam “quá thiên

lệch về khuyến khích nhập khẩu để gia công lắp ráp (thường gọi là chế xuất), và mang tính đầu cơ.”

Ông Thiên cho rằng kinh tế Việt Nam phát triển và tái cơ cấu chậm là do “đang tồn tại một hệ thống không chịu trách nhiệm và không thể chịu trách nhiệm”.

Độc giả hẳn chưa quên hai đại Tập đoàn Vinashin và Vinalines, hai “quả đấm thép” đã lần lượt “tan chảy” ngay trong tay Hanoi, từ giữa năm 2010. Sự việc này là cao điểm ghi dấu chiến lược kinh tế mang cái đuôi “xã hội chủ nghĩa” của Hanoi bị hoàn toàn phá sản. Hai vụ này

đã đưa đến các cuộc họp kín kín, hờ hờ của Cộng đảng. Cũng ngày đó, Dân Việt chứng kiến thêm tính cực kỳ gian manh khi Cộng đảng sáng chế ra một “con người” không có thật mang tên “đồng chí X” để “gánh hết tội tình”. Còn những con người thật thì tiền vẫn bỏ túi, không ai chịu trách nhiệm gì cả. Rốt cuộc, toàn dân đã bị đấm cướp ngày mớc túi; 90 triệu người, chia đều ra mỗi người cũng mất gần vài triệu đồng.

Khu vực kinh tế của tư nhân, nhỏ hơn khối DNNN rất nhiều, chú trọng vào chế xuất, phần lớn là các xí nghiệp người nước ngoài mang nguồn vốn FDI (Foreign Direct Investment)

Phó Chủ tịch Moody's Investor Service, Christian De Guzman nhận định, tiềm năng của các doanh nghiệp tư nhân Việt Nam là không thể chối cãi, nhưng trong hoàn cảnh hiện nay, khi các nhóm lợi ích đang chi phối khối doanh nghiệp nhà nước, khu vực này vẫn không thể phát triển hết mức.

Doanh nghiệp tư nội địa bị DNNN chèn ép rất thâm. Từ 2010 đến nay, khu vực tư nhân nội

địa đi vào con đường “thi nhau phá sản” hàng trăm ngàn công ty.

Đời sống tinh thần và kinh tế của dân chúng quá thấp kém so với các nước trong vùng (*), làm lộ ra bản năng lãnh đạo mù lòa, yếu kém, che đậy, lừa đảo

và đầy tàn ngược của một chế độ theo đuổi chiến lược kinh tế “kỳ sinh trùng”; chuyên về mè nheo, xin xỏ, vay nợ khắp nơi để dồn vào túi riêng. Không phải vô cớ mà dân chúng gắn vào trán Hanoi là “hèn với giặc, ác với dân”. Hanoi đã quá nhu nhược để Việt Nam bị lệ thuộc quá đáng vào phương Bắc về kinh tế, và làm mất chủ quyền biển, đảo. Riêng về Biển Đông, Hanoi không hề nghĩ cũng như “rất ngu ngơ” về giá trị to lớn của kinh tế biển. Ngay khi Trung Cộng đánh chiếm quần đảo Hoàng Sa vào năm 1974, Hanoi vẫn thản nhiên, an tâm trong ảo tưởng về một thế giới đại đồng của chủ nghĩa Cộng Sản. Ngày nay Bắc Kinh ngày đêm xây dựng các

đảo nhân tạo để chiếm đoạt nguồn kinh tế biển của Việt Nam, Hanoi rất hiếm khi lên tiếng phản đối, dù chỉ cho có lệ. Các điểm này đang làm rầy lên trong lòng dân chúng một phong trào chống đối không hề tắt. Có thể vì vậy mà Cộng đảng có nhu cầu phải lừa gạt dư luận rằng kinh tế đang tăng trưởng mạnh, đồng thời trấn áp bất bớ để cố đậy nắp “nồi súp-de” đang sôi sục trong dân chúng.

Hàng chục năm nay, Cộng đảng gieo rắc rất nhiều cảnh trần lộ dưới nhiều hình thức gây kinh hoàng trong dân chúng, thì chắc chắn chế độ phải chốc lầy nỗi sợ hãi, bất an đe dọa theo tỷ lệ thuận gia tăng của dân chúng; tương ứng với hành động tàn ngược vô luân của một chính quyền dã man chưa từng có trong lịch sử Dân Tộc Việt.■

TNT, Apr 20-15

(*) Thu nhập bình quân đầu người của Việt Nam tụt hậu tới 51 năm so với Indonesia, 95 năm so với Thái Lan và 158 năm so với Singapore.

(**) Tại VN có 3 loại ngân hàng : Ngân hàng hay Quỹ Tín Dụng quốc doanh, Ngân hàng thương mại, Ngân hàng Thương Mại ngoại quốc có đại diện tại VN.

7 SỰ THẬT TRÊN ĐỜI

- 1 - Bạn không thể bỏ sà-bông vào mắt mình
- 2 - Bạn không thể đếm tóc mình

- 3 - Bạn không thể thở bằng lỗ mũi nếu bạn thè lưỡi ra ngoài
- 4 - Bạn cười vì vừa làm điều số 3
- 5 - Sau khi làm điều số 3, bạn nhận ra bạn làm giống con chó
- 6 - Bạn đang cười vì biết bạn bị lừa
- 7 - Chia sẻ những điều này để đánh lừa người khác cho vui.■

CHÀO ĐỜI KHÔNG CHA

■ *Trang đài Glassey-Trần Nguyễn*

* Viết cho những thế hệ mồ côi hậu 30-4-1975 *

Tôi mới hai tuần tuổi.

Mẹ đem tôi theo trên chuyến xe đò liên tỉnh để đi từ quê tôi tới chỗ dạy mới. Đi cả nửa ngày mới tới. Cái lệnh đổi trường này là cách chính quyền mới trừng phạt người thân của những quân nhân miền Nam.

Mẹ gói tôi trong miếng vải tốt nhất kiếm được ở nhà. Trước cuộc đổi đời, Mẹ thường mua vải cô-tông tốt nhất và mướn người may áo quần cho anh chị tôi. Mẹ móc vớ, nón, và áo lạnh trắng thật đẹp cho mỗi đứa mặc lúc mới sanh. Mẹ khéo lắm, và lúc nào cũng dồn sự sáng tạo của mình cho con cái.

Miếng vải cô-tông mềm duy nhất mà Mẹ kiếm được cũng không lớn đủ để gói tôi. Mẹ gói thêm vài miếng vải thô mà Di Thơ mót được trong rương ngày hôm qua. Những vật quý giá trong rương đã bị tịch thu năm tháng trước, hồi tháng Năm. Cái rương phản ánh một cách xác đáng cảnh nhà chúng tôi: dở khóc dở cười, trơ trụi, buồn thiu, và bị lột sạch.

Mấy người bộ đội ập vô sáng đó khi cả nhà còn đang ngủ. Gà trong xóm còn chưa ngó tiếng gọi mặt trời. Họ mặc quần áo kaki xanh lá cây và đeo một cái cờ đỏ sao vàng trên tay áo, và sục sạo cùng nhà với một thứ quyền uy tối thượng. Họ ra

lệnh cho Ba Mẹ đứng sát vô vách, rồi bắt đầu lấy đồ đạc như thể đang đua nhau coi ai lấy được nhiều nhất. Họ không lấy mấy cái tã vải, nên Mẹ mừng thầm trong bụng và lượm lên cất cho tôi. Lúc đó, bụng Mẹ đã bắt đầu đội lên.

Đám bộ đội tập trung lấy những thứ tiện lợi hoặc có giá: cái tủ lạnh, chiếc xe hơi, cái truyền hình, bộ áo dài đẹp hồi đó Mẹ mặc đi dạy ở trường tiểu học gần nhà, cái ghế nhung, cái quạt máy, cái bếp ga ba nôi, bộ nôi không rỉ sét, cái xe gắn máy của gia đình, cái điện thoại, cái giường gỗ mun, cái tấm nệm, cái tủ đựng quần áo, cái tủ thờ khảm xà cừ, bộ chén kiêu Ông Bà Ngoại tặng cho Ba Mẹ ngày cưới, cái xe đạp mini ruột của Mẹ, cái máy chụp hình, bộ nữ trang đơn sơ của Mẹ, cái bàn làm việc ở nhà của Ba, vài quyển sách còn sót lại sau khi cả nhà đã đốt trụi sách vở ngày 30 tháng Tư. Họ lấy sạch. Đám bộ đội trở lại ngày hôm sau để đục nền gạch bông lên và lấy đi từng miếng một. Trong suốt hai mươi năm sau, chúng tôi ở trên một nền đất mà mỗi lần mưa xuống, nó nhũn ra và cả ba ngày sau, cứ làm cho mọi thứ trong nhà trườn tới trườn lui. Cho tới khi chúng tôi đi Mỹ.

Cả nhà bị chặt chân. Chúng tôi không còn gì để đi lại. Không bàn ghế. Không hy vọng. Anh Hai và

Chị Ba sợ quá tới nổi sau khi người ta đã tịch thu đồ đạc và lấy gạch đi cả mấy tiếng đồng hồ sau mà cả hai còn khóc ròng. Anh Hai mới bốn tuổi, Chị Ba mới hai tuổi, cùng ôm chặt lấy Ba Mẹ, nắm níu an toàn. Ba Mẹ vẫn còn bị kinh động cả mấy ngày sau đó. Ba Mẹ không biết làm gì hơn là tập thích nghi và lo cho con cái.

Nhưng chúng tôi không ngờ là họ vẫn chưa lấy đi những gì quý giá nhất. Ít ngày sau, họ tới bắt Ba. Mẹ bắt đầu cuộc viêt dã bằng nước mắt mà bốn tháng sau, khi tôi đã chào đời, vẫn chưa chấm dứt. Mẹ làm đủ mọi cách để kiếm Ba một cách vô vọng. Mẹ nhờ Ông Ngoại kiếm. Ông Ngoại đi hỏi hết những người bạn đã từng chiến đấu với Ông hòi kháng Pháp, hỏi ở đâu được là hỏi, và cam đoan với Mẹ là Ông Ngoại sẽ ráng hết sức để kiếm Ba. Cả nửa năm sau, Ông Ngoại vẫn chưa tìm được tin Ba. Nhưng ngay cả trong những tháng dài không có tin của Ba, dù chúng tôi không có lương thực dự trữ, Mẹ vẫn ráng để riêng bất cứ lương khô nào Mẹ để dành được cho Ba. Mẹ hy vọng một cách tuyệt vọng rằng Mẹ có thể gửi những thứ đó cho Ba một khi kiếm được chỗ Ba bị giam. Mẹ nguyện xin một cách mãnh liệt rằng Ba vẫn còn sống.

Giữa quay cuồng nước mắt, lo lắng cho hai con nhỏ, và một cái thai trong bụng, Mẹ nhận được lệnh phải nghỉ dạy ở trường gần nhà. Mẹ phải chờ lệnh mới. Bao nhiêu bất định dồn dập. Mẹ phải làm gì để nuôi hai con nhỏ, chính mình, và một đứa con sắp chào đời? Mẹ lặng lẽ khóc mỗi ngày sau khi cho anh chị tôi ngủ trưa trên tấm chiếu mà Mẹ trải phía sau nhà, trên lớp gạch bê Mẹ lượm lặt được và làm thành một cái

giường đã chiến. Trái tim Mẹ cũng giống như những miếng gạch: vụn vỡ, cứng trơ.

Chỉ trong vòng hai tuần lễ, cả đời sống của gia đình đã thay đổi. Căn nhà trống hoác làm Mẹ sợ mỗi lần Mẹ ngừng tay trong lúc làm việc nhà và nghĩ tới Ba. Gió thổi thông thốc từ trước ra sau, rồi ngược lại. Không có gì cản gió. Không cả Ba. Mẹ sợ khi hỏi chính mình: Rồi cả nhà sẽ ra sao?

Thực phẩm khan hiếm. Mọi thứ đều theo hộ khẩu. Mẹ để dành hết mớ gạo mốc Mẹ mua được hằng tháng để cho anh chị tôi. Mẹ nấu cơm trên ba cục gạch, chất lấy nước cơm, uống làm canh. Mẹ để dành cơm cho hai đứa con nhỏ luôn phải ăn đói. Anh chị tôi càng đói thì lòng Mẹ càng no đau đớn. Mẹ không thiết ăn, và nhiều năm sau, tự trách mình rằng Mẹ đã không tiếp lương cho tôi lúc tôi còn trong bụng Mẹ. Nhưng tôi không bao giờ oán Mẹ. Tôi không bao giờ hiểu được làm cách nào Mẹ - hay bất cứ ai khác - có thể vượt qua được những tháng ngày đó.

Chúng tôi trở thành vô gia cư ngay tại nhà mình. Mẹ xếp những thanh gỗ Mẹ kiếm được sau nhà lại với nhau và lấy dây chuối khô cột lại để làm chỗ cho chúng tôi ăn cơm. Có bữa, đang húp phân cháo tem phiếu của mình, Anh Hai hỏi Mẹ có muốn ảnh làm một cái bàn cho cả nhà không. Anh Hai mới bốn tuổi. Mẹ chỉ xoa đầu Anh Hai mà không nói gì.

Điện nước cũng không có. Mọi thứ bị cắt, trung ương hoá, và chuẩn phát tùy theo nắng mưa của ông khóm trưởng. Mỗi ngày, ông để cho nhà ông lấy đủ nước để xài trước,

rồi mới mở cho cả khóm sau. Nếu trong nhà ông cần xài điện ban ngày, thì ông bật điện lên. Nếu không, chỉ có điện ban đêm, từ 8 giờ tối tới 4 giờ sáng. Người dân phải tự tìm cách thắp sáng cho nhà mình trong khoảng hai tiếng trước và sau giờ có điện mỗi đêm. Nhiều khi nhà tôi đang ăn cơm thì bị cúp điện. Mẹ đốt đèn dầu để ăn cho xong, rồi mau thôi tắt để để dành lượng dầu ít ỏi mua theo hộ khẩu. Mẹ cho Anh Hai và Chị Ba đi ngủ sớm, hoặc ra trước sân đón trăng nếu đêm đó trăng rằm.

Mấy tháng hè lết đi trong những trận mưa nhiệt đới. Mưa lớn mấy cũng thua cái dầm dề của nước mắt Mẹ tuôn. Lòng Mẹ ngập lụt những nỗi lo ngày càng trĩu nặng cho tính mạng và sự an nguy của Ba. Trong những đêm mưa lớn mà cúp điện, Mẹ vừa ôm Anh Hai và Chị Ba, vừa chống chọi với đau lưng của thai kỳ cuối. Sấm đánh rầm rầm trên mái tôle, sách nhiễu mấy lớp hợp kim và cả những con người đang co rúm bên dưới. Giữa những tiếng sét chói tai, Mẹ nghe được cả nỗi ai oán của đời mình trong đó. Anh Hai và Chị Ba không còn quần áo ấm để mặc nữa, cũng không còn mền để đắp những đêm mưa. Cả hai cuộn tròn như hai con mèo trúng nước, rút vô mình Mẹ cho đỡ sợ và cho ấm.

Giống như mọi người, Mẹ không được đi đâu xa. Ngay cả khi Mẹ xin ông khóm trưởng cho đi thăm Ông Bà Ngoại ở xã kế bên, ông cũng không cho. Mẹ là người tù không có danh xưng. Nỗi lo và ức uất bào mòn sức chịu đựng của Mẹ từng ngày. Ông khóm trưởng lệnh cho Mẹ nghỉ dạy một cách đột ngột, mà cũng không cho biết sau này có được đi dạy lại hay không. Mẹ trông rau trong miếng đất nhỏ trước nhà

để có cái ăn, nhưng trồng mấy thì cũng không đủ cho hai đứa bé háu đói. Mẹ muốn tạo một mảnh vườn trong lòng mình để trồng một chút hy vọng, nhưng cũng không có chỗ. Lo sợ và oán giận đã chiếm hết.

Tháng Chín. Tôi ra đời sớm mấy tuần. Bà Tám Thịnh, bà mẹ đỡ đẻ trong xóm, quen biết Ông Bà Ngoại và hồi trước 75 hay được Ông Bà Ngoại giúp. Khi Mẹ sai Anh Hai qua kiểm, bà tới liền chỉ trong ít phút. Bà nói Mẹ vịn vô vách rồi ngồi chồm hồm trên đất. Bà Tám Thịnh đem theo mớ rơm mới để lót chỗ Mẹ ngồi. Mẹ đã nở được tám phân. Mẹ đau bụng oằn oại, nhưng Mẹ không để bật ra tiếng rên nào. Mẹ không muốn Anh Hai và Chị Ba sợ. Hồi này, Mẹ đã biểu cả hai dắt nhau ra phía trước chơi. Anh chị tôi không biết nên vui hay nên sợ.

Sau mấy lần rặn, Mẹ hét lên một tiếng. Bà Tám Thịnh reo lên, “Con gái!” Bà lẹ làng lau chùi tôi với cái khăn lông Mẹ đã chuẩn bị sẵn, và sau khi gói tôi lại trong một cái khăn lông khác, bà đặt tôi lên giường gạch đã chiến mà Mẹ làm, rồi đỡ Mẹ dậy. Bà dọn sạch chỗ Mẹ ngồi đẻ, rồi lấy miếng gừng tươi bà đem theo để nấu nước ấm cho Mẹ uống trước khi bà về. Mẹ kêu Anh Hai và Chị Ba vô gặp tôi. Cả hai líu ríu dặt dừ nhau, từng bước từng bước từ phía trước ra phía sau căn nhà trống hoác. Khi tới bên cái giường gạch vụn, cả hai cùng dừng và đứng hồi lâu. Mẹ kêu đi tới, mà anh chị còn sợ. Anh chị thấy tôi nhỏ quá, sợ làm tôi đau.

Tôi cũng khoẻ, nhưng không chịu khóc. Hình như tôi khóc rất ít. Làm Mẹ lo. Mẹ tự trách mình đã khóc quá nhiều trong bốn tháng cuối có mang tôi, nên chắc đã làm cho

cảm xúc của tôi bị tê cứng. Mẹ cho tôi bú thường xuyên, ngay cả những lúc tôi không nhép môi đòi ăn, Mẹ cũng cho tôi bú. Mỗi lần Mẹ ôm tôi trên ngực, Mẹ dặn tôi phải nút cho hết cái bầu sữa ít ỏi của Mẹ, để cơ thể của Mẹ biết mà tiếp tục làm thêm sữa cho tôi. Mẹ nói năm học mới đã bắt đầu, rồi Mẹ sẽ sớm được đi dạy trở lại và mua thức ăn cho ba chúng tôi. Mẹ nói rồi cả nhà cũng sẽ bình yên, nhưng giọng của Mẹ nghe không thuyết phục.

Anh Hai không được đi học trường mẫu giáo trong xóm nữa vì Mẹ không có tiền đóng tiền ‘dân’ theo luật mới. Anh nhớ Thầy Cô, bạn bè, rồi không biết tại sao, những bài đồng dao Anh thích hát mới mấy tháng trước bây giờ cũng không còn sức hút nữa, nhưng cũng là điều tốt. Anh Hai không được hát những bài này nữa. Trẻ con phải học những bài hát mới, ngợi ca Bác Hồ, Đảng Cộng Sản Việt Nam, Ông Lenin, Ông Stalin, và Ông Gác Ba Chóp. Ngay cả khi Mẹ hát ru Chị Ba và tôi ngủ, Mẹ cũng hát thật kín đáo. Không gian và âm thanh nhũn vào nhau thành một sự thình lạng vô biên bóp nghẹt chúng tôi.

Chỉ một tuần sau khi sanh, Mẹ nhận được lệnh về dạy ở trường xa ngoài Xuân Lộc, một trong những vùng kinh tế mới. Mẹ phải ra nhận lớp tuần sau đó. Ông khóm trưởng đã báo cáo lên cấp trên về việc tôi chào đời, và nhận được giấy lệnh cho Mẹ phải dọn đi. Để chuẩn bị dọn nhà, Mẹ được phép đi thăm Ông Bà Ngoại ở xã bên cạnh. Không có điều kiện để liên lạc thường xuyên, Mẹ không thể báo để Ông Bà Ngoại đến giúp một tay trong lúc Mẹ sanh nở. Không có một người lớn nào khác trong nhà, nên bất cứ đi đâu, Mẹ

cũng phải đưa Anh Hai và Chị Ba đi theo. Để thu xếp mọi chuyện đầu vô đó trước khi lên đường, Mẹ phải hỏi ý kiến Ông Bà Ngoại coi phải lo cho Anh Hai Chị Ba như thế nào. Ai cũng biết vùng kinh tế mới rất khắc nghiệt đối với trẻ con. Mẹ bắt buộc phải đưa tôi theo tới trường mới vì tôi vẫn còn phải bú sữa Mẹ.

Mẹ đỡ Anh Hai và Chị Ba lên yên sau của chiếc xe đạp duy nhất còn sót lại, rồi đặt tôi trong một cái túi vải mà Mẹ cột vô trước ngực. Cả nhà khởi hành. Bốn mẹ con từ từ đi qua những con đường trống. Sau cuộc đổi đời, mọi người được lệnh ở trong nhà và không được tụ tập, hội họp. Bụng và chỗ kín của Mẹ còn đau vì mới sanh. Mỗi lần đi qua những cái ổ gà đầy dẫy trên suốt đường về nhà Ngoại, Mẹ lại rên nhỏ nhỏ. Nhưng Mẹ cứ đạp tiếp.

Hai tiếng sau thì tới nhà Ngoại. Thường chỉ đi một tiếng là tới, nhưng tại Mẹ còn như vậy nên mới lâu hơn. Anh Hai và Chị Ba thiệt là ngoan. Cả hai ôm Mẹ thiệt chặt, và không nhúc nhích suốt dọc đường. Ông Bà Ngoại hỏi hả chạy ra cửa đón Mẹ con chúng tôi và đỡ anh chị tôi xuống. Bà Ngoại không ngớt căn nhắc sao Mẹ không tìm cách báo tin đã sanh tôi, và không nên đi ra ngoài như vậy, nhất là không nên đạp xe đạp chỉ có mấy ngày sau khi sanh. Ở Việt Nam, phụ nữ mới sinh thường phải ở trong nhà cả tháng để được chăm sóc và hồi phục. Trong hoàn cảnh của Mẹ thì chuyện nằm trong nhà để dưỡng sức sau khi sanh là chuyện không tưởng. Bà Ngoại đón tôi từ tay Mẹ và hôn nhẹ lên trán tôi. “Con đặt tên cho em là gì?” Ngoại hỏi. Mẹ nói cho Ngoại biết và kể lại, mấy tháng trước, Ba Mẹ đã chọn tên cho tôi trước khi Ba bị bắt đi.

Ông Bà Ngoại sống ở miệt ruộng, trên mảnh đất mà thân sinh của Ông Ngoại đã khai khẩn. Ông Bà Ngoại xây nhà bằng những vật liệu từ thiên nhiên: mấy cây dầu gió để làm cột lớn, tre để làm sườn nhà, lá dừa nước phơi khô để làm nóc và vách, lát dừa để cột lá vô sườn nhà hay nóc nhà khi lợp. Ông Bà Ngoại mua mấy tấm gỗ mỏng ở tiệm mộc dưới thị xã, ở gần nhà chúng tôi, để làm cửa sổ. Những vật liệu thiên nhiên này làm cho căn nhà thoáng khí, thích hợp và dễ chịu cho khí hậu nhiệt đới. Ngôi nhà ba căn này đã che chở cho bốn thế hệ của gia đình Mẹ: Ông Bà Nội của Mẹ, thế hệ của Ông Ngoại, thế hệ của Mẹ, và thế hệ chúng tôi.

Âm thanh chuyện đi xa và rõ ở miền quê. Di Thơ, con thứ năm trong gia đình, đang làm cỏ ngoài gò ôi, đã nghe Mẹ nói chuyện với Ông Bà Ngoại. Di chạy vô. Không kịp chào hỏi Mẹ và anh chị tôi, Di nhìn tôi ngủ ngon lành trong tay Bà Ngoại, rồi chạy thiệt lẹ xuống bếp để rửa tay. Xong Di tới bồng tôi từ tay Bà Ngoại. “Con nhỏ giống Ba nó như đúc,” Di Thơ nói. Di nói, tôi là con mèo, sẽ rượt Mẹ và Anh Hai chạy vòng vòng, bởi vì cả hai người cùng sanh năm Tí, cách nhau hai con giáp.

Di Hiền, em út của Mẹ, cũng biết chúng tôi lên chơi ngay từ đầu, nhưng đang kẹt nấu cơm trên bếp củi phía sau nên không thể chạy lên được. Chắt cơm xong, Di dụi lửa trong cái bếp ba cục gạch kê lại, rồi chạy lên. Di Hiền luôn từ tốn và hiền lành. Mẹ với Di Hiền giống Ông Ngoại lắm, nên có tóc quăn. Di Hiền tới gặp tôi và nói thiệt nhỏ, như chỉ để mình tôi nghe, “Coi đó. Ai mà sướng quá vậy.”

Mẹ báo cho Ông Bà Ngoại và hai Di biết Mẹ phải chuyển qua vùng kinh tế mới để đi dạy trong ít ngày nữa. Mẹ sẽ đem tôi theo, nhưng Mẹ chưa biết phải tính sao với Anh Hai và Chị Ba. Mẹ nghĩ là anh chị tôi theo Mẹ không tiện, vì ai cũng biết điều kiện sống ở những vùng kinh tế mới còn rất khó khăn. Mẹ nói không biết có nên đưa anh chị tôi về trên này ở với Ngoại không, nhưng phải có người coi cái căn nhà dù trống hoác nhưng rất mực dẫu yêu của chúng tôi. Chúng tôi phải giữ tất cả những gì có thể giữ được, nhất là căn nhà, để khi Ba được thả về hoặc khi Mẹ được chuyển về lại trường cũ còn có chỗ ở. Mà anh chị tôi chắc chắn cũng cần chỗ để ở. Mẹ cũng không muốn con cái phải đi theo mình, vì như vậy anh chị tôi phải cùng Mẹ gánh chịu hình phạt gắt gao của chính quyền mới.

Di Thơ trước là sinh viên luật, nhưng trường đại học của Di ở Sài Gòn đã bị đóng cửa sau cuộc đổi đời và sau đó bị giải tán. Di sẽ không hoàn tất chương trình học được. Chính quyền mới đã ra sắc lệnh là hệ thống giáo dục mới sẽ hoàn toàn khác với nền giáo dục ở miền Nam trước 75, trước khi bị họ tiến chiếm. Di Thơ trở về giúp Ông Bà Ngoại canh tác. Di nói Di sẽ xuống ở nhà chúng tôi để lo cho anh chị tôi.

Mẹ cảm ơn em gái đã sẵn lòng giúp đỡ mình trong lúc hoạn nạn. Vì chưa ai ăn trưa, nên Ông Bà Ngoại nói Di Hiền mau dọn cơm. Anh Hai và Chị Ba thích lắm, vì cơm nhà Ngoại lúc nào cũng ngon và ấm cúng. Bà Ngoại thúc Mẹ ăn thêm cho có sữa, nhưng tâm trí Mẹ còn hoang mang với việc thay đổi chỗ ở bất ngờ. Việc ăn uống từ lâu đã trở thành hình phạt cho Mẹ. Mặc dù bây

giờ Mẹ đã an tâm là Di Thơ sẽ chăm lo cho anh chị tôi, nhưng lòng Mẹ trĩu nặng nghĩ đến việc xa hai con. Mẹ ráng sức nhai uế oải mà chỉ ăn được một chén cơm nhỏ.

Ông Bà Ngoại kêu Mẹ ở lại chơi thêm một lát để anh chị tôi chạy ra vườn trái cây chơi, nhưng Mẹ sợ ông khóm trưởng làm khó dễ và đòi tiền phạt nếu chúng tôi về trễ. Mẹ xin phép Ông Bà Ngoại để đưa chúng tôi về. Di Thơ nói để Di chở Mẹ và tôi, còn Di Hiền thì chở Anh Hai và Chị Ba. Bà Ngoại xuống bếp và gói tất cả đồ ăn mà Ngoại đã nấu sáng đó cho chúng tôi. Ngoại quay qua cái cũ gỗ đựng đồ ăn rồi lấy ra rổ cá khô mà hai Di đã phơi tuần trước. Ngoại chọn mấy xâu cá ngon nhất rồi gói trong lá chuối khô được giữ trong bếp để xài cho nhiều chuyện khác nhau. Di Thơ chạy ra vườn hái một giỏ trái cây thiệt lớn cho chúng tôi. Di Hiền ra đĩa hái một rổ rau muống nước, thân màu tím. Ông Ngoại bắt ba con cá đang rộng trong khạp đất mà Ông Bà Ngoại để dành ăn từ từ, bỏ vô túi đệm, rồi lấy dây lạt cột chặt miệng giỏ lại. Ông Ngoại còn lấy thêm cho chúng tôi một bao gạo nhỏ. Đây là gạo ngon nhất tỉnh, vì Ông Bà Ngoại luôn chịu mất tiền mua giống tốt nhất. Chỉ trong ít phút, chúng tôi nhận được thức ăn ngon bỏ cho suốt mấy tuần lễ, và tình thương đủ cho mấy đời người.

Bà Ngoại lần lưng quần, lấy ra cái khăn vải đã xếp làm đôi và cuộn tròn. Bà Ngoại từ từ mở ra, ở giữa là một xấp tiền giấy xếp ngay ngắn. Bà Ngoại lấy phân nửa số tiền đưa cho Mẹ. Mẹ khe khẽ đẩy tay Bà Ngoại ra rồi nói, “Con không lấy đâu, Má. Má giữ đó để còn lo trong nhà.” Bà Ngoại không vui, “Đừng có dại. Con

phải có tiền để lo mắm lo muối khi tới nơi. Còn lo cho con nhỏ nữa.” Bà Ngoại không nói thêm tiếng nào, mà nhét tiền vô túi áo Mẹ với sự dứt khoát đầy yêu thương. Ngoại ẵm tôi lần cuối, rồi dặn tôi phải mau lớn và được bình an. Người ta thường dặn trẻ con phải ăn nhiều để mau lớn, nhưng hình như cái phần ăn-nhiều bị bỏ rớt đầu mắt, vì ở thời buổi đó, nói như vậy nghe giống như đang mĩa mai.

Mẹ cảm ơn Ông Bà Ngoại đã chăm chút thương yêu chúng tôi, và dặn Ngoại giữ gìn sức khỏe. Mẹ xin lỗi đã không lên thăm Ngoại trong mấy tháng qua, vì Mẹ có xin phép nhiều lần mà không được phép đi. Trong những lần Mẹ xin phép đi qua xã bên để thăm Ngoại, ông khóm trưởng đã có lần nói với Mẹ, “Chùng nào ông bả chết, tui chắc chắn cho chị hay.” Những lời nói đó làm Mẹ đau lòng, nhưng Mẹ vẫn tiếp tục xin, dù không có kết quả. Mẹ nói không biết lúc nào Mẹ mới về được, và xin Ông Bà Ngoại dòm ngó hai anh chị tôi dùm. Ông Ngoại có thể xin phép đi xuống thăm Di Thơ và anh chị tôi vì hồi trước, Ngoại có đi kháng chiến chống Pháp, và chính quyền địa phương cũng có lúc châm chước cho Ngoại những trói buộc gắt gao mà người trong làng phải chịu. Thịnh thoảng thôi.

Di Hiền đi vô buồng lấy ra ba cái áo bà ba đẹp nhất của Di. “Chị ơi, Chị đem theo mặc đi dạy. Chắc Chị không còn mấy cái,” Di nói. Mẹ không lấy, nhưng Di không chịu. Di đã bắt đầu học may áo quần mấy tháng nay, và đã may quần áo cho trong nhà. Di Thơ xếp năm bộ quần áo của Di còn sót lại sau mấy lần tịch thu, rồi bỏ hết vô trong cái giỏ làm bằng sọc nylông nhiều màu.

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ **NGUYỄN ANH LINH, O.D.**

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lần)

TEL: (714) 531-9900

FAX: (714) 531-0236

GIỜ LÀM VIỆC:

Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM

Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

**16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708**
(Trong khu chợ Smart &
Final và Dairy Queen,
chỗ đậu xe thoải mái)

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

Di dắt xe của Ông Ngoại ra rồi treo cái giỏ quần áo của Di lên tay cầm. Xong Di treo tiếp mấy túi đồ ăn lên xe đạp, rồi kêu Mẹ ngồi lên yên sau. Sau khi khoanh tay cúi đầu thưa Ông Bà Ngoại, anh chị tôi được đỡ lên ngồi trên băng sau của xe chúng tôi. Chúng tôi đạp về khi mặt trời bắt đầu rời chính Ngọ và ngả về hướng Tây.

Vừa về tới nhà, Di Hiền phụ một tay đem đồ đạc xuống, rồi lật đật trở về nhà Ông Bà Ngoại vì sợ ông khóm trưởng thấy, sẽ hỏi giấy phép đi đường mà Di không có. Mẹ bắt đầu soạn hành lý để lên đường. Đạo đó, Mẹ làm gì cũng lâu hơn bình thường, nhất là soạn hành lý đi xa như vậy. Mẹ cứ ngừng tay rồi ngồi đó thờ dài, lắc đầu nhẹ như đang nói chuyện với ai trong đầu. Mẹ chỉ

còn ở nhà được ít bữa nữa thôi. Di Thơ hỏi Mẹ có được tin gì của Ba chưa, vì hồi nãy ở nhà Ngoại ai cũng rối trí với chuyện Mẹ phải đi xa bất ngờ nên Di chưa kịp hỏi. “Chưa,” Mẹ nói mà không nhìn lên. Mẹ đang giấu nước mắt.

Sáng bữa sau, Di Thơ đi với Mẹ lên gặp ông khóm trưởng để báo cáo là Di sẽ sống ở nhà chúng tôi để chăm sóc cho anh chị tôi. Mẹ đã chuẩn bị quà lễ ẩm thực mà Mẹ đau lòng rút từ phần thức ăn Ông Bà Ngoại chia sót cho chúng tôi. Cuộc sống của tất cả chúng tôi đều tùy thuộc vào việc ông khóm trưởng sẵn lòng cho Di Thơ ở nhà chúng tôi hay không. Mẹ phải hy sinh thức ăn quý báu của chúng tôi với hy vọng tìm được sự yên ổn. Ông khóm trưởng mở giỏ, nhìn soi mói bên trong, thò

tay kéo chùm cá khô lên để ngắm nghía, rồi một sự thỏa mãn háo hức tràn ra trên mặt ông. Ông răn đe Di Thơ phải ở yên một chỗ và không được đi lung tung. Khi Mẹ xin ông rộng lòng viết dùm ít chữ bảo chứng là Di được phép ở lại, phòng trường hợp hạ cấp của ông đến hạch hỏi giấy tờ, thì ông nói để ông coi. Ông chỉ quan tâm đến chuyện tận hưởng cái giỏ thức ăn Mẹ tôi vừa dâng nộp chứ không màng đến chuyện giấy tờ. Mẹ và Di Thơ hiểu ý nên mau mắn chào rồi ra về.

Anh Hai và Chị Ba bắt đầu hoảng hốt về ngày ra đi đã gần kề của Mẹ. Cả hai đều hứa sẽ nghe lời Di Thơ, nhưng cứ hỏi không biết bao nhiêu câu hỏi về chuyến đi bí hiểm của Mẹ và tôi. Anh chị tôi ghen tỵ với tôi vì tôi được đi theo Mẹ. Chị Ba cứ lập

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.

- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
  - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
  - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

Bác Sĩ Nha Khoa **NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	■
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday

714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

TOBIA CASKET

www.tobiacaskets.com

CÁC DỊCH VỤ NHÀ QUẢN - QUAN TÀI - MỘ BIA

13951 Newland St.
Westminster, CA 92683

1-877-44-TOBIA
714-894-3723

THIỆM NGUYỄN
License No. OG94331

Là người Công Giáo nên có tinh thần phục vụ của người Công Giáo

- Trên 12 năm phục vụ về tang chế
- Lo từ A đến Z các dịch vụ nhà quản (có thể thăm viếng tại một số nhà thờ hoặc cơ sở Công Giáo)
- Có showroom lớn, bán trực tiếp các mặt hàng đẹp về hậu sự với giá sỉ (wholesale):
quan tài, mộ bia, kim tinh, tiểu đưng cốt, quần áo tang, hoa tang, v.v.
- Văn phòng luôn có nhiều phần mộ đã được mua trước cần sang lại với giá hạ từ 30% đến 60%.
Cemetery Broker #CBB1163

đi lập lại, “Có xa hôn Mẹ?” Chị hỏi hoài đến nỗi làm cho câu hỏi nghe như một điệp khúc trong một bài hát chỉ có điệp khúc. Chị Ba hỏi riết mà cứ đứng đó chờ Mẹ trả lời. Nhưng Mẹ đã cạn kiên nhẫn. Mẹ không chịu trả lời nữa và kêu Anh Hai dẫn Chị Ba đi ra ngoài trước chơi. Trước khi đi, Anh Hai còn ráng hỏi thêm, “Rồi Mẹ có nhắn về cho tụi con biết Mẹ ở đâu hôn Mẹ? Chắc lần này không giống như hồi Ba đi đâu há Mẹ.” Mẹ không trả lời Anh Hai. Vì Mẹ cũng không có câu trả lời cho chính mình. Anh Hai chờ một chút với đôi mắt thành khẩn buồn thiu, rồi như cảm nhận được sự im lặng của Mẹ, Anh nắm tay Chị Ba rồi dắt Chị ra phía trước. Hai anh em chơi với mấy vỏ sò tìm được trong nhà, từ chuyến đi biển của Ba Mẹ trong những ngày gia đình còn bình yên hạnh phúc.

Hai ngày sau khi Di Thơ xuống ở nhà chúng tôi, ông xã trưởng khám nhà Ông Bà Ngoại và hạch hỏi về sự vắng mặt của Di. “Nó sẽ bị trừng phạt đích đáng,” ông xã trưởng nói hết sức kiên quyết. Ông Ngoại điềm đạm giải thích về lệnh thuyền chuyển Mẹ về chỗ dạy mới chỉ ít ngày trước, và vì vậy cần có người coi sóc anh chị tôi. Ông xã trưởng, dù nhỏ tuổi hơn Ông Ngoại tôi rất nhiều, lớn tiếng, “Tại sao ông không đến xin phép tôi? Nó không được phép chạy rong như gà ra ràn. Ông không tôn trọng chính quyền hả?” Bà Ngoại biết ý ông xã trưởng. Ngoại xuống bếp và gom một bịch gạo thơm và hai con cá lớn vô một cái nỏ thiết lớn. Ngoại trở lên nhà trên rồi nhẹ nhàng nói, “Ông xã trưởng thông cảm dùm, cho vợ chồng tui xin lỗi nghen. Con gái tui phải đi xa gấp quá. Ông làm ơn bỏ qua sơ xuất của tui tui một lần này thôi.” Ông xã trưởng liếc qua những

vật hồi lộ, rồi đứng bật dậy. “Chi lần này thôi. Mấy người cần phải học cách vâng lệnh chính quyền,” hấn ta nhấn mạnh từng chữ cách hẳn học, quơ túi gạo và cá, rồi lĩnh.

Đã tới ngày Mẹ và tôi lên đường. Sau khi nhắc Di Thơ cách chăm sóc trẻ em, Mẹ ôm anh chị tôi vào lòng một cách trìu mến. Mẹ dặn anh chị phải ngoan khi Mẹ không có nhà, và nói Mẹ thương cả hai rất nhiều. Chị Ba bật khóc, và níu lấy Mẹ. Anh Hai đứng kể, nước mắt chảy rờn rờn, nhưng không khóc ra tiếng. Chị Ba lấp bắp dứt quãng giữa những tiếng khóc nấc nghẹn ngào, “Mẹ... Mẹ... Mẹ... ở nhà thêm bữa nữa, nghe Mẹ?” Mẹ không muốn trễ chuyến xe đò duy nhất trong ngày. Mẹ xiết chặt anh chị tôi một lần nữa, đặt tôi vô trong túi vải, cột túi vô ngực như lần Mẹ chở tui tôi về thăm Ông Bà Ngoại. Mẹ đeo cái túi đồ của tôi trên vai trái. Trong túi có mấy cái tã vải, đồ em bé tôi thừa hưởng của anh chị, và một cái khăn lông. Mẹ đưa tay trái đỡ lấy túi vải để ôm tôi vô ngực. Bên tay phải, Mẹ xách cái giỏ đựng quần áo của Mẹ, một cái nồi, hai cái chén, ít gạo và cá khô của Ông Bà Ngoại cho. Mẹ bước từ từ nhưng cương quyết ra phía trước nhà. Di Thơ ôm anh chị tôi trong tay. Cả ba ngồi ở cửa trước, nhìn theo Mẹ và tôi. Tiếng Chị Ba khóc thút thít xen lẫn với tiếng nấc cục buồn tủi. Mẹ đi tiếp. Nhọc nhằn. Trái tim Mẹ chắc nặng ngàn cân. Mặt trời như đã héo hắt dù mới giữa ngày.

Mẹ con tôi phải mất gấp đôi thời gian mới ra tới trạm xe buýt vì Mẹ vẫn còn yếu sau khi sanh và vì những biến động mới nhất. Chúng tôi tới nơi cũng vừa kịp lên xe. Mẹ lấy một trong mấy tờ giấy bạc Bà Ngoại cho để trả tiền xe đò. Anh lơ

xe chụp lấy cánh tay Mẹ rồi đẩy lên bậc thang cuối cùng bên trong xe, chộp lấy tiền trong tay Mẹ, rồi đóng sầm cửa lại. Anh ta leo lên mui xe và ở trên đó. Xe đò lúc nào cũng quá tải, vì thời đó không có phương tiện di chuyển nào khác. Tất cả các xe con và xe gắn máy đều đã bị tịch thu. Chỉ có xe đạp cà tàng mới bị bỏ lại cho dân trong những lần tịch thu. Tuy có nhiều người có ghe và có thể dùng đó làm phương tiện di chuyển, họ vẫn phải tuân theo những luật gắt gao cũng giống như khi đi lại trên cạn. Xin giấy phép đi đường thủy còn khó hơn vì Nhà Nước đã chú trọng vô an ninh trên cạn, và chưa thiết lập những trạm gác đường thủy. Nhưng ngay năm sau đó, Nhà Nước đã kiểm soát gắt gao di chuyển đường thủy vì nhiều người bắt đầu vượt biên từ các hải khẩu.

Xe đò chật đến nỗi không có chỗ để đứng. Mọi người chen chúc nhau để thở. Mới lên xe ít phút là Mẹ con tôi đã nếm đủ mồ hôi của những người đang đứng, quỳ, ngồi xung quanh. Tài xế xe đò hay thắng gấp, và mỗi lần thắng, thì hành khách lại dạt tới dạt lui một lượt, như một dề cá trong cái tàu đang lắc lư. Mẹ xoay mặt ra cửa và đứng trụ một khoảng cách để cho tôi có chỗ mà thở. Biết có người cứ nhìn mình, Mẹ quay lại và bắt gặp ánh mắt sỗ sàng của một thằng dê sòm. Mẹ trừng mắt liếc hấn, và hấn quay đi.

Xe đò ngừng nhiều lần để cho người ta lên hoặc xuống. Mỗi lần ngừng, anh lơ xe lại la lớn tên chỗ ngừng. Hành khách đứng ở cửa trước và sau phải xuống xe mỗi lần xe ngừng dù đó không phải trạm xuống của họ. Anh lơ xe thường hỏi những người xuống xe coi họ có xe đạp ở trên mui không. Những người bạn

hàng bán lẻ cũng để hàng hoá trên mui. Có nhiều người muốn đem súc vật sống lên xe, như gà vịt, nhưng mấy con vật này xông mùi hôi nồng nặc nên hành khách ai nấy đều phản đối. Gà vịt sống cũng phóng uế bừa bãi, vừa khó chịu cho hành khách, vừa thêm việc cho anh lơ xe. Nhưng anh lơ cũng tăng lơ ngó lơ nếu bạn hàng đó là khách thường xuyên, và vì vậy, là một thân chủ quan trọng. Chỉ trừ khi người bán gà vịt lên xe trước tiên, thường họ bị hành khách trên xe áp lực để đưa gà vịt lên mui. Dù vậy, nhưng cũng có những bạn hàng hung dữ và ngang nhiên đưa gà vịt sống lên xe dù họ đón xe giữa chừng. Nhiều người la ó và phàn nàn nhưng vô hiệu. Sau một hồi, xe tiếp tục lăn bánh, tiếng phàn nàn cũng tan đi.

Sau khi hành khách cần xuống xe đã đi rồi, những người đứng ở bậc thang chỗ cửa xe dò lại trở lên xe. Mẹ cứ phải leo lên leo xuống như vậy cho tới khi chúng tôi tới trạm xe của tỉnh, vốn chỉ là một bãi đất trống với một cái cổng ghi địa danh của nơi đó. Nhà Nước vẫn chưa thiết lập mọi thứ đầu ra đó, và trạm xe dò là một trong những thứ còn dang dở dang. Năm sau, các trạm và tuyến xe dò được ấn định, nhưng nhiều thứ khác vẫn mãi còn dở dang hàng thập niên sau, như nhân phẩm và quyền tự do. Bởi vì thiếu phương tiện giao thông, ai cũng đón xe dò khi cần đi lại. Xe dò cứ ngừng bất cứ nơi nào có một hành khách tương lai đang đứng chờ ở lề đường và đã vẫy tay rồi rít ngay từ khi xe vừa mập mờ ló dạng từ xa để kêu xe ngừng.

Chuyến xe dò nửa ngày làm Mẹ và tôi nhừ tử. Cả chuyến đi chỉ mất bốn tiếng, nhưng Mẹ phải lên xe xuống xe cả chục lần. Tôi không khóc nhiều lúc đi xe, nhưng bị người

ta thúc cùi chỏ cũng mệt, dù Mẹ hết mực che chắn cho tôi. Khi chúng tôi đến nơi, trời đã chạng vạng tối. Mẹ phải kiếm một hồi mới ra địa chỉ trường. Nó cũng không thật sự là một cái trường, mà là một căn nhà tranh vách đất với nhiều vách ngăn để cho việc dạy tạm. Lúc đó Mẹ mới biết là Mẹ phải mượn một cái chái phía sau cái nhà kế bên trường. Ông bà chủ nhà là một cặp vợ chồng già, bà con ruột thịt của ông hiệu trưởng nên được sống ngay tại trường. Họ ở đó coi trường. Nhà Nước đã chỉ định cho Mẹ tôi ở đó, để ông bà gác trường có thể theo dõi mọi hành tung của Mẹ và báo cáo lên ông hiệu trưởng, để ông lại báo cáo lên cấp trên của ông. Sự sắp xếp này mang lại một thu nhập lớn cho đôi vợ chồng già, bên cạnh tiền lương giữ trường và tiền lời họ thu được từ việc bán bánh kẹo cho học trò trong giờ chơi. Chỉ nhờ quan hệ máu mủ mà ông bà gác trường mới được chỗ tốt như vậy, nên họ cũng phải biết hậu lễ cho tương xứng nếu không thì mất.

Mẹ cảm ơn ông bà gác trường đã cho mượn nhà, và hứa sẽ trả tiền nhà liền khi lãnh lương tháng đầu. Đồng thời, Mẹ cũng biếu họ ít cá khô và gạo thơm để ăn lấy thảo. Thức ăn ngon có lẽ là quà tặng ưa thích nhất của mọi người lúc đó. “Cao lễ dễ thừa,” quà tặng càng quý thì nói năng càng dễ. Mẹ đã học cách sống bằng câu tục ngữ này suốt mấy tháng nay. Mẹ hỏi xin một ca nước nếu ông bà không phiền. Bà lão vui vì Mẹ đã biếu thức ăn, và thông cảm đàn bà con mọn đang cho bú mà phải đi đường xa. Bà về nhà và quay lại với một cái lon đã rỉ sét. Người dân ở đây uống nước múc về từ một cái ao trong vùng. Mẹ uống một hơi không chớp mắt.

Nhà mới của chúng tôi là một căn phòng nhỏ tạm bợ được dựng thêm ở vách sau của nhà vợ chồng người gác trường. Chúng tôi sống trong thời đại của tạm bợ, mọi thứ. Mẹ để giỏ xuống trên sàn đất, nhìn quanh phòng. Mẹ quyết định tối nay, hai mẹ con sẽ ngủ ở kế cái vách sau. Cả cái phòng và cánh cửa duy nhất được làm bằng khung tre và những tàu lá chuối khô bện thành những mảng dày. Cánh cửa được cột vô vách sau của nhà ông bà quản trường bằng một hàng dài những dây chuối khô. Không có khoá. Mẹ kiểm tra trong giỏ ra một sợi dây vải rồi cột cái thanh tre trên mép cửa với thanh tre trên vách kế bên. Ba bức tường và mái nhà đều làm bằng nẹp tre và lá chuối khô bện lại.

Vừa cột dây đóng cửa xong, Mẹ ngồi xếp bằng như toạ thiền trên nền đất rồi mở nút áo cho tôi bú. Tôi nút ngon lành. Đó là lần thứ hai tôi được bú trong ngày. Mẹ tìm nhiều cách để cho tôi bú trong lúc đứng trên xe buýt bị người ta dồn đẩy vào cái cửa xe kêu rung rúc, nhưng vô hiệu. Tôi nút hết sữa thì ngủ liền. Mẹ quấn tôi lại trong cái khăn lông mà Mẹ đem theo cho tôi để cho tôi ấm. Sàn nhà không dơ, nhưng cũng chưa được quét. Mẹ thấy có mấy tàu chuối khô nằm ngổn ngang ở góc phòng, chắc còn sót lại khi họ cấp tốc dựng cái phòng này để làm nhà mới cho mẹ con tôi. Mẹ ôm tôi một tay, tay kia cầm một tàu lá chuối khô để quơ cho sạch khoảng đất gần vách tường phía trong. Mẹ giữ mấy tàu lá chuối cho sạch bụi, rồi xếp chúng thành cái nệm tạm bợ. Mẹ ôm tôi trên ngực rồi nằm xuống. Mấy tay chuối khô cứng thọc vô lưng Mẹ, nhưng Mẹ đã ngủ mất rồi.■

Số Tay Thường Dân Tưởng Năng Tiến

THẮNG & THUA SAU MỘT CANH BẠC BỊP

Với ý thức phản tỉnh chúng ta có thể nói cho nhau hôm nay về ý nghĩa đích thực của ngày 30 tháng 4 là đây là một ngày toàn thắng trong tiến trình cướp chính quyền của ĐCSVN và là một ngày đại bại của toàn dân tộc Việt.

Đỗ Kim Thêm

Tác phẩm *Biển San Hô* của nhà văn Trần Vũ vừa được khởi đăng trên Tuần báo Trẻ, số ra ngày 12 tháng 3 năm 2015 – phát hành từ Dallas, Texas – với lời dẫn nhập của chính tác giả:

Cuối thập niên 70 cùng với những ghe vượt biển mong manh còn xuất hiện những thuyền nhiều tầng được Công an Biên phòng hộ tống ra tận cửa biển, do chính nhà nước đứng ra tổ chức dưới tên gọi *Vượt biên Bán Chánh thức*. Với chính sách bài Hoa, chính quyền muốn triệt tiêu “đội ngũ Hán gian” nhưng trong thực tế là những gia đình Hoa kiều đã sinh sống nhiều thế hệ trong Chợ Lớn và có cả những thanh niên Việt mua khai sinh Tàu để ra đi. Giá trung bình là 12 lượng vàng cho người lớn và 7 lượng vàng cho trẻ em, cùng hai trăm đồng “cụ Hồ” cho thị thực khai sinh ma. Đóng cho chủ tàu và công an thị xã điểm xuất phát. Chuyến tàu MT-603 khởi đi từ Mỹ Tho đêm 29 rạng 30 tháng 5-1979 chứa 405 thuyền nhân đã đâm vào bãi ngầm Trường Sa bốn ngày sau

đó. Ngày 21 tháng 6-1979 khi được Hải quân Phi Luật Tân cứu đưa vào hải đảo Liminangcong, điểm danh còn đúng 285 người. Tôi ở trong số những thiếu niên đi chuyến tàu này, ghi lại dưới dạng tiểu thuyết.

Không ai biết chính xác có bao nhiêu “con thuyền nhiều tầng” đã được công an “hộ tống” ra cửa biển, bao nhiêu người đã vùi thây dưới biển sâu, và bao nhiêu lượng vàng đã nộp cho nhà đương cuộc Hà Nội trong chiến dịch bán bãi thu vàng. Đến nay thiên hạ chỉ được biết về số vàng thất thu (vì cán bộ thu nhưng không trình) tại vài địa phương:

Hậu Giang, 4.866 lượng; Minh Hải, 48.195 lượng; Bến Tre, 3.789 lượng; Cửu Long, 27.000 lượng; Nghĩa Bình, 27.000 lượng; Phú Khánh, 10.987 lượng; Thuận Hải, 1.220 lượng; An Giang, 1.445 lượng”. (Huy Đức. *Bên Thắng Cuộc*, tập I. OsinBook, Westminster, CA: 2013).

Bán bãi lấy vàng không phải là mẻ thu đầu tiên của bên thắng cuộc. Trước đó đã có nhiều “chiến dịch” tương tự, xin được ghi lại (tóm lược) theo theo thứ tự thời gian:

“Chưa đầy ba năm sau khi

chủ nghĩa xã hội được áp dụng ở miền Nam, các nhà doanh nghiệp, với tên gọi mới là “tư sản”, đã phải trải qua hai lần bị “đánh”.

“Chiến dịch X-2”

Vào lúc 7 giờ 30 phút sáng ngày 10-9-1975, Ủy ban Quân quản Thành phố Sài Gòn họp báo, đưa ra “Bản Tuyên bố của Chính phủ Cách mạng Lâm thời Cộng hoà Miền Nam Việt Nam”, ra lệnh “bắt giữ một số tư sản mại bản có chứng cứ đầu cơ

tích trữ, phá rối thị trường...

Về lý luận, “tư sản mại bản” được chính quyền cách mạng coi là “địch” nên phương thức mà Chiến dịch X-2 tiến hành được xác định rõ là “đánh”...

Tối 10-9-1975, “tin chiến thắng” liên tục được báo về “Đại bản doanh” của Trung ương Cục đóng tại Dinh Độc Lập. Con số bị bắt cho đến khi ấy vẫn tăng lên. Các đoàn đưa ra những con số chi tiết: hàng chục triệu tiền mặt, hàng chục ký vàng, cả “kho” kim cương, hàng vạn mét vải và cả một cơ sở chăn nuôi gồm “7.000 con gà, thu hoạch 4.000 trứng mỗi ngày” 120 ở Thủ Đức...

Sau “Chiến dịch X-2”, Thành uỷ nhận định: “Bọn tư sản mại bản bị cô lập rất cao, chúng đã mất hết chỗ dựa về mặt quân sự và chính trị. Lực lượng kinh tế của chúng đã bị sút mẻ và đang bị tan vỡ dưới sự tiến công của ta”¹²². Nhằm “giáng tiếp những đòn mới vào giai cấp tư sản”, ngày 22 và 23-9-75, đồng tiền cũ của chế độ Sài Gòn đã được thay thế bởi đồng tiền mới. Đồng tiền cũng được coi là “chiến dịch” với mật danh “X-3”...

Năm 1976, tình hình tiếp tục khó khăn. Một đợt “đánh tư sản” lại được tiến hành, lần này tập trung hơn vào giới tư sản người Hoa.

- Những gì mà Cách mạng lấy được của “nhà giàu” trên toàn miền Nam được liệt kê: “Về tiền mặt ta thu được 918,4 triệu đồng tiền miền Nam; 134.578 Mỹ Kim [trong đó có 55.370 USD gửi ở ngân hàng]; 61.121 đồng tiền miền Bắc; 1.200 đồng phrăng (tiền Pháp)...; vàng: 7.691 lượng; hạt xoàn: 4.040 hột; kim cương: 40 hột; cẩm thạch: 97 hột; nữ trang: 167 thứ; đồng hồ các loại: 701 cái. Trong các kho tàng ta thu được: 60 nghìn tấn phân; 8.000 tấn hoá chất; 3 triệu mét vải; 229 tấn nhôm; 2.500 tấn sắt vụn; 1.295 cặp vỏ ruột xe; 27.460 bao xi măng; 644 ô tô; 2 cao ốc; 96.604 chai rượu; 13.500 ký trà; 1000 máy cole; 20 tấn bánh qui; 24 tấn bơ; 2.000 kiếng đeo mắt; 457 căn nhà phố; 4 trại gà khoảng 30.000 con và một trại gà giá 800 triệu; 4.150 con heo; 10 con bò, 1.475.000 USD thiết bị tiêu dùng; 19 công ty; 6 kho; 65 xí nghiệp sản xuất; 4 rạp hát; 1 đồn điền cà phê, nho, táo rộng 170 hecta ở Đà Lạt” (Sđd, trang 71 - 80).

- “Tại Sài Gòn, 28.787 hộ tư

sản bị cải tạo, phần lớn bị “đánh” ngay trong bốn ngày đầu với 6.129 hộ “tư sản thương nghiệp”, 13.923 hộ “trung thương”. Những tháng sau đó có thêm 835 “con phe”, 3.300 “tiểu thương ba ngành hàng”, 4.600 “tiểu thương và trung thương chợ trời” bị truy quét tiếp. Theo ông Huỳnh Bửu Sơn, người trông coi kho vàng của Ngân hàng, trong đợt đánh tư sản này, Cách mạng thu thêm khoảng hơn năm tấn vàng, chưa kể hạt xoàn và các loại đá quý. Có những gia đình tư sản giấu vàng không kỹ, lực lượng cải tạo tìm được, khai ra, vàng chất đầy trên chiếu.” (Sđd, trang 71 - 90).

Cũng theo ông Huỳnh Bửu Sơn:

“Ngay trong ngày 1-5-1975, Cách mạng đã biết trong kho có số vàng này, nhưng phải khi ông đi học tập về thì mới chính thức bàn giao. Ông Huỳnh Bửu Sơn là một trong hai người nắm giữ chìa khóa kho vàng và trực tiếp giao vàng cho hai người, một người bộ đội tên là Duyệt, một người về sau làm giám đốc ngân hàng Cần Thơ. Kho dự trữ chứa 15,7 tấn vàng, gồm: vàng thoi FRD của Mỹ, vàng thoi Montagu của Nam Phi và vàng thoi Kim Thành, có nguồn gốc là vàng lậu do hải quan bắt tịch thu về đưa cho hãng Kim Thành đúc lại. Ngoài ra còn có các đồng tiền vàng của Mỹ, Double Eagle, mệnh giá 20 USD nhưng được làm từ một lượng vàng trị giá 420 USD; đồng Pesos của Mexico; đồng vàng Napoleon...” (Sđd, trang 31).

Đó là chưa kể đến hàng chục ngàn cơ sở thương mại bị tịch thu hay công hữu hoá, và không biết bao nhiêu hãng xưởng, nhà cửa mà dân miền Nam đã ký giấy “hiến” cho

“cách mạng” với hy vọng (mỏng manh) của đi thay người.

Kẻ bên thua cuộc thì trắng tay là chuyện tất nhiên nhưng người bên thắng cuộc – tuyệt đại đa số – cũng chẳng “chiếm hữu” được chi. Dân quê ở hậu phương không với tay được đến chiến lợi phẩm, đã đành, các chiến sĩ ngay tại trận tiền cũng không “vơ vét” được của cải gì đáng giá – ngoài mấy cái khung xe đạp vác vai, hay vài “con búp bê nhựa, biết nhắm mắt khi năm ngựa và có thể khóc oe oe, buộc trên ba lô của ...anh bộ đội phục viên may mắn” – vẫn theo lời Huy Đức.

Bỏ cái ba lô, cái khung xe đạp, và con búp bê có thể khóc oe oe ra, những chiến sĩ giải phóng quân hoàn toàn trần trụi: không học vấn, không nghề nghiệp, không không một đồng xu dính túi, và – tất nhiên – không một tấc đất cắm dùi!

“Họ ngỡ ngác tìm kế sinh nhai,” Vi Đức Hồi kể lại:

“Tôi đã được chứng kiến cảnh hăng hực của nhiều người khi họ tâm sự, cảnh ngỡ ngàng tìm kế sinh nhai, đã không ít người đòi đảng, chính quyền cơ sở phải chia ruộng đất cho họ, và tất nhiên đảng, chính quyền không thể moi đâu ra ruộng đất để cho họ cày, cực chẳng đã, nhiều người đã trực tiếp đòi ruộng cha ông mà ngày trước họ đã góp vào hợp tác xã, không ít người đã tự ý đi cày ruộng cha ông của mình, thế là hình ảnh người chiến sỹ năm xưa cả nước trân trọng, mến mộ:

‘hoan hô anh giải phóng quân
kính chào anh con người đẹp
nhất

lịch sử hôn anh, chàng trai
chân đất

sống hiền ngang bất khuất trên
đời’

Nay họ đã trở thành đối tượng của đảng, chính quyền địa phương, họ được quy là công thần, gây rối, chống lại đường lối của đảng, nhà nước, kết cục có người bị đui ra khỏi đảng, có người bị bắt lên xã, lên huyện tạm giam để xử lý vì đã ngang nhiên lấn chiếm đất đai của nhà nước đã giao cho người khác.”

Đó là hoàn cảnh “hụt hăng” của những binh sỹ hay sỹ quan phục viên lành lặn, và may mắn. Nói chi đến đám thương binh (“nặng gỗ khua rổ mặt đường làng”) hay những gia đình liệt sỹ.

Năm 1983 ông Nguyễn Vĩnh Rượu nhận được 90 đồng tiền chính sách, hỗ trợ vì gia đình có ba thân nhân là liệt sỹ. Số tiền này, vào thời điểm đó, mua được “gàn” ba bao 555 hay Craven A. Tính cho gọn theo “chính sách” thì mỗi liệt sỹ tương đương với một bao thuốc lá.

Ông Rượu gửi hết 90 vào quỹ

tiết kiệm, loại không kỳ hạn và có lời. Ba mươi hai năm sau, vào ngày 31 tháng 3 năm 2015, gia đình ông Rượu mang sổ tiết kiệm đến Ngân hàng VietinBank và nhận lại được hơn 20.000 đồng. Tính luôn “cả lãi lẫn gốc không đủ một cuộc xe ôm,” như nguyên văn lời của ký giả Tấn Tài trong bài báo (“Gửi Tiết Kiệm Một Chỉ Vàng Nhận Lại Một Ổ Bánh Mì Thịt”) trên báo Một Thế Giới, số ra ngày 2 tháng 4 năm 2015.

Bởi vậy không có gì ngạc nhiên là bốn mươi năm sau, sau khi cuộc chiến đã tàn, người ta vẫn còn tiếng kêu cứu thống thiết của những gia đình thương binh hay liệt sỹ ở khắp mọi nơi. Hãy xem hoàn cảnh của bà Hà Thị Thủy:

“74 tuổi, trú tại thôn Cái Tắt, xã An Đồng (An Dương, thành phố Hải Phòng)... Thời kỳ chiến tranh, bà là thanh niên xung phong. Bà gặp và kết hôn cùng ông Nguyễn Văn Viên là bộ đội. Ông Viên hy sinh năm 1968, khi con gái vừa mới sinh.

Bản thân bà là người ngoại tỉnh, gia cảnh lại neo đơn không có anh em ruột thịt, bà phải gửi con nhỏ về quê Nam Định cho mẹ già chăm sóc. Bà lặn lội kiếm tiền gửi về cho mẹ nuôi con gái...

Trước hoàn cảnh khó khăn trên của gia đình thân nhân liệt sỹ, rất mong các cá nhân, nhà hảo tâm quan tâm giúp đỡ gia đình bà Thủy. Mọi sự giúp đỡ xin gửi về bà Hà Thị Thủy hoặc bà Vũ Thị Hải – Trường văn phòng đại diện Báo Nông Thôn Ngày Nay tại Hải Phòng – số 31 Điện Biên Phủ, quận Hồng Bàng, ĐT: 0903212789; hoặc Báo Nông Thôn Ngày Nay – 13 Thụy Khuê, Hà Nội, tài khoản 1506311002117, chi nhánh Ngân

hàng NNPTNT Tây Hồ, Hà Nội.”

Chúng ta có bốn phận phải giúp đỡ lẫn nhau khi tha nhân lâm vào cảnh khó khăn. Tôi hy vọng sẽ không ai trù trù, do dự hay quay lưng với gia đình bà Hà Thị Thủy chỉ vì họ là những người thuộc ... bên thắng cuộc.

Người dân Việt Nam không ai thắng ai sau cuộc chiến vừa qua. Tất cả chúng ta đều thua, thua đau, sau một canh bạc bịp bởi những kẻ gian manh. Phải nhận diện rõ được kẻ thù như thế để đánh thẳng vào mặt chúng, và đừng ...đánh lẫn nhau! ▣

BỆNH THỐNG PHONG

(tiếp theo trang 43)

Bị bệnh Thống Phong ta phải làm gì?

Đồ ăn hay thức uống có thể làm cho lượng uric acid trong máu tăng bất thường. Vì uric acid được tạo ra từ các chất purine trong đồ ăn. Rượu làm suy yếu hoạt động của thận khi không bài tiết chất uric acid được. Vì vậy ta nên ăn ít các loại thịt đỏ, các đồ lòng như thận hay gan hay một vài loại đồ biển. Ta cũng nên giảm thiểu dùng các loại rượu hay thức uống có pha rượu.

Ngoài ra ta nên uống nhiều nước để cơ thể có thể bài tiết các chất uric acid ra ngoài theo đường tiểu tiện. ▣

Bánh Canh 4 Miền và 20 Tỉnh Thành

Bánh Canh Cung Đình

Lẩu Kim Cương

Cơm Thịnh Vương

Phở Thành Công

Đầu Bếp Andy Trần là người chế biến ra 35 loại bánh canh đã phục vụ Quý Khách bao năm qua tại Little Saigon

---

GIỜ MỞ CỬA: THỨ HAI - THỨ SÁU: 11AM-10PM

THỨ BẢY & CHÚA NHẬT: 10AM-11PM

12342 BROOKHURST ST. GARDEN GROVE, CA 92840

657-233-5333

LET US HELP YOU REALIZE YOUR FINANCIAL GOALS.

PERSONAL BANKING

- Checking Account
- Savings Account
- CDs
- Auto Loans
- Online Banking

COMMERCIAL LENDING

- Asset Based Accounts Receivable and Inventory Financing
- Business Consortium Fund (BCF) Program
- Certified Minority Business Enterprise
- Entertainment Financing
- Equipment Financing
- Equipment Leasing
- Green Project Financing
- Leveraged Buy Out Financing
- Small Business Loans and SBA loans
- Technology Banking
- Working Capital Financing

COMMERCIAL REAL ESTATE LENDING

- Construction Financing
- Credit Enhancement of Low-income Housing
- Revenue Bonds Financing
- Low-income Housing Tax Credit Financing
- Mortgage Financing (Commercial and Residential)

INTERNATIONAL BANKING

- Correspondent Banking Services
- EWB (China) & EWB Hong Kong Branch
  - Local Currency Banking Services
- Export Financing
  - Bills Discount
  - Foreign Account Receivable Insurance Policy Financing
  - U.S. EXIMBANK Programs
- Foreign Exchange Management
  - Remittance, Checks and Drafts
  - Foreign Currency Accounts & CD
  - Banknotes
  - Risk & Hedging Solutions
  - Advisory Services
  - China / US Bridge Banking Assistance
- Import Financing
  - Revolving Line of Credit
  - Letter of Credit and Collection Services
- Individual and Corporate Accounts

Hãy Chọn Một Ngân Hàng Tốt Nhất *Thuận Tiện*
Nhiều Quyền Lợi Có Nhân Viên Việt Nam Phục Vụ
Ấn Cầu, Hướng Dẫn Mọi Chi Tiết Từng Tận Rõ Ràng.

9032 Bolsa Ave.
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh : CINDY HO
714-895-2575

 EAST WEST BANK
Your Financial Bridge®

www.eastwestbank.com

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

Á Đông Supermarket với 5 cái nhất:

- 👉 **Giá hạ nhất,**
- 👉 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👉 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👉 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👉 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683
714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

Dòng Chúa Cứu Thế

VÀ SỨ VỤ VÌ NGƯỜI NGHÈO

LTS: Cũng như nhiều người khác, chúng tôi rất ngạc nhiên và rất buồn khi nghe tin DCCT Sài Gòn đã đột ngột chấm dứt công tác nhân đạo dành cho thương phế binh VNCH, theo lệnh của LM tân Giám Tỉnh Giuse Nguyễn Ngọc Bích. Chưa ai hiểu vì lý do gì mà LM Bích lại có quyết định cấp kỳ như vậy, không cho phép cả việc khám bệnh và phát thuốc lần chót đã được sắp xếp và công bố cho từng người. Nhiều nghi vấn và chỉ trích đã được đưa ra trước dư luận. Rất mong LM tân Giám Tỉnh giải thích rõ ràng việc này, đừng đổ thừa kiểu “Cha Giám Đốc nhà sách Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp không cho mượn cơ sở”. Cha tân giám đốc này do ai bổ nhiệm và có trực thuộc dưới quyền giám tỉnh không? Hiện chúng tôi không đưa ra lời bình luận nào trong khi tìm hiểu thêm sự việc. Khi có những dữ kiện mới, chúng tôi sẽ thưa chuyện với độc giả. Chúng tôi dang dưới đây lời mở đầu của một người đã tìm ra đầy đủ Thư Xin Lỗi không bị cắt xén như khi đăng trong web chính thức của DCCT.

Ý Chúa nhiều khi bị người ta lợi dụng, chỉ những ai chỉ trí yêu thương, can đảm bước theo chân Chúa, dẫn thân vì công bằng xã hội, sẵn sàng lên tiếng vì sự thật, lúc thuận tiện cũng như không thuận tiện, như Chúa từng lên tiếng và sinh hoa kết trái.

Nhìn hoa trái sinh ra từ Dcct những năm trước, có thể nhận biết ý Chúa. Nhưng ý Chúa thường bị tội lỗi loại trừ, không phải Chúa thua cuộc. mà chính chúng ta lơ là trong cuộc chiến với ma quỷ trong hành trình khổ giá, quỷ luôn bám theo Chúa. nó đẩy Chúa ngã xuống và rồi Chúa đứng dậy như thể “ngã xuống” ý của quỷ. “đứng dậy” mới là ý Chúa.

Juda bán Chúa là ý của quỷ, để

cho con người tự do, Chúa sống lại, mang ơn cứu độ cho trần gian là ý Chúa.

Những người trong nhà dòng ngăn cản, từ bỏ sứ vụ vì người cùng khổ bị áp bức bất công, là hình ảnh các môn đệ từ bỏ Chúa khi người bị hành hình, là ý định của ma quỷ gieo vào lòng họ sự sợ hãi, lòng hoài nghi. Nhưng các ông đã kiên nhường, xám hối và bước ra khỏi ngôi mộ tội lỗi của các ông cùng với Chúa toàn thắng, quyết tâm bước theo Người và đã làm thay đổi bộ mặt thế giới.

Xin các anh chị em thiện chí cùng lên tiếng và cầu nguyện cho nhà dòng CCT trung thành với hiến pháp, sứ vụ luôn đứng về phía người nghèo bị áp bức. Trước mắt

là trung thành bảo vệ những thành viên truyền thông công tác với nhà dòng từ trước đến nay. Tiếp theo là gì, có phải phòng Công lý và Hoà bình không được phép tồn tại, cũng như Thánh lễ cầu cho CL & HB mỗi tháng còn tiếp tục?

Vấn đề tất cả mọi người quan tâm Là DCCT có còn thực sự thi hành sứ vụ đứng bên cạnh những người nghèo bị áp bức, bất công, bỏ rơi. lên tiếng thay cho họ vì sự thật và công bằng nữa không? **Ai, thế lực nào ngăn chặn cả nhà dòng đến với TPB là những người bản cùng nhất trong xã hội VN và bị bỏ rơi gần nửa thế kỷ.** ĐTC Francis đã mời gọi và làm gương. thế lực nào cản trở nhà dòng bước ra khỏi nhà mồ theo chân Chúa Yêsu phục sinh, là câu hỏi công luận đặt ra cho cha tân GT DCCT Giuse Nguyễn ngọc Bích

Thư xin lỗi quý Thương phế binh VNCH

ĐĂNG NGÀY: 15.04.2015
, MỤC: - TIN NỔI BẬT, DÒNG CHÚA CỨU THẾ

VRNs (15.04.2015) – Sài Gòn – Kính thưa quý TPB VNCH đang sống tại các tỉnh/thành phố Sài Gòn, Đắk Lắk, Lâm Đồng, Bình Dương, Bến Tre, An Giang, Kiên Giang, Vĩnh Long, Tiền Giang, Long An, Đồng Tháp, Đồng Nai, Bà Rịa-Vũng Tàu, Cà Mau, Bình Thuận, Đà Nẵng, Quảng Ngãi và Tây Ninh.

Trước hết, Ban tổ chức chúng tôi thành thật xin lỗi quý anh em đã được gọi về DCCT Sài Gòn ngày 17.04.2015 sắp tới để được kiểm tra sức khoẻ đợt 7 vì chương trình này đã bị hủy.

Kể đến chúng tôi xin gửi lời

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

xin lỗi sâu xa đến quý y, bác sĩ thiện nguyện, quý vị hảo tâm xa gần, quý anh chị em tình nguyện viên, tổ phục vụ cơm trưa, 4 Phòng khám Đa khoa mà chúng tôi đã làm hợp đồng xét nghiệm cận lâm sàng.

Nguyên nhân sự việc là, ngày 02/04/2015 chúng tôi đã làm hợp đồng, mượn các phòng lầu 2, Giê ra đô, và Anphong, nhà mục vụ DCCT làm khu vực, hợp mặt và khám bệnh cho 152 anh em TPB VNCH đợt 7. chúng tôi đã gọi điện thoại cho 152 anh em vừa nói, thuộc các tỉnh nêu trên, để hẹn ngày kiểm tra sức khỏe. chúng tôi cũng đã hợp đồng với 4 phòng khám đa khoa và xin các y bác sĩ thiện nguyện sắp xếp công việc đến khám bệnh cho anh em, đồng thời mời các tình nguyện viên có mặt để phụ giúp công việc khám bệnh.

Tuy nhiên ngày 13/04/2015 vừa qua cha Vũ Trọng Phiệt (Hoàng Phúc) tân giám đốc nhà sách Đức Mẹ và nhà mục vụ DCCT. Thông

báo cho chúng tôi rằng, cha giám tỉnh Giuse Nguyễn Ngọc Bích quyết định từ nay không cho phép khám chữa bệnh cho TPB, với danh nghĩa DCCT nữa. Đồng nghĩa với cũng không được sử dụng các cơ sở của nhà dòng, để thực hiện các hoạt động tri ân TPB VNCH. Chiều ngày 14/04/2015 cha giám tỉnh đã xác nhận sự việc này.

Quyết định được thông báo quá gần ngày tổ chức. Chúng tôi biết việc huỷ bỏ ngày kiểm tra sức khỏe này gây ra cho anh em nhiều hụt hẫng và bất tiện vì anh em đã chuẩn bị mọi sự để lên đường. Chúng tôi biết rằng quý y, bác sĩ và các tình nguyện viên cũng rất buồn lòng. Chúng tôi sẽ cố gắng thông tin đến từng người.

Ban tổ chức chúng tôi thành thật xin lỗi tất cả quý vị về sự việc đáng tiếc này.

Trong tương lai, với tư cách cá nhân Tu sĩ, Linh mục DCCT, chúng tôi sẽ tìm cách để quý anh em TPB VNCH được phục vụ tiếp

tục, vì lương tâm chúng tôi xác tín rằng quý anh em chính là những người bơ vơ tất bật, những người bị bỏ rơi hơn cả, là đối tượng của Tu sĩ DCCT chúng tôi.☐

TM. nhóm phục vụ TPB VNCH

■ *Lm. Giuse Đình Hữu Thoại*

TIN GIỜ CHÓT

Sau khi soạn đăng tài liệu trên, chúng tôi nhận được một thông báo mới nhất của Cha Đình Hữu Thoại và nhóm Phục Vụ TPB VNCH như sau:

“Trong tương lai, với tư cách cá nhân Tu sĩ, Linh mục Dòng CCT, chúng tôi sẽ tìm cách để giúp anh em TPB VNCH được phục vụ tiếp tục, vì lương tâm chúng tôi xác tín rằng quý anh chị em chính là những người bơ vơ tất bật, những người bị bỏ rơi hơn cả, là đối tượng của Tu sĩ DCCT chúng tôi.”

LM Giuse Đình Hữu Thoại, C.Ss.R”

GIẢI ĐÁP GIÁO LÝ

(tiếp theo trang 37)

Và ở lại trong tình thương của Người.” (Ga 15: 10)

Giữ lời Thầy có nghĩa là thi hành những gì Chúa dạy về mến Chúa, yêu người, tôn trọng công bằng và thực thi bác ái cũng xa tránh mọi tội lỗi để cộng tác với ơn cứu độ của Chúa cho phần rỗi của mỗi người chúng ta. Không có sự cộng tác này thì Chúa không thể cứu ai được, cho dù Người đã chết để đền tội thay cho kẻ có tội.

Tóm lại, Phép Rửa là cần thiết và quan trọng cho việc cứu rỗi của mọi người tin có Chúa và yêu mến Người. Nhưng nếu không được rửa tội vì không ai dạy bảo cho biết thì đó không phải là lỗi của người không được rửa tội. Cho dù không được rửa tội, nhưng nếu họ sống theo tiếng nói của lương tâm và trong tinh thần tìm kiếm chân lý, tức là mặc nhiên tìm kiếm Chúa, thì họ vẫn có thể được cứu rỗi nhờ lòng thương xót vô biên của Thiên Chúa và công nghiệp cứu chuộc vô giá của Chúa Kitô... Ngược lại, những ai có đức tin, đã được rửa

tội - tức là đã gia nhập Giáo Hội - mà không sống đức tin ấy, và thực thi những cam kết khi được rửa tội, thì Phép Rửa vẫn không giúp ích gì cho phần rỗi của những người đó như Giáo Hội dạy trên đây.

Ước mong những giải đáp trên đây thỏa mãn câu hỏi được đặt ra.☐

Xô xát giữa giáo dân Giáo xứ Dũ Lộc và công an ở Hà Tĩnh khiến nhiều người bị thương

VRNs (08.04.2015)

Sáng 6/4/2015, tại địa bàn thôn Hoà Lộc, xã Kỳ Trinh, huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh đã xảy ra vụ xô xát giữa giáo dân Giáo xứ Dũ Lộc và lực lượng công quyền khiến nhiều người bị thương ở cả hai phía.

Báo chí trong nước ghi nhận có 10 công an phải nhập viện nhưng không nhắc đến số thường dân bị thương. Trong khi nguồn tin địa phương cho rằng, có 2 người bị thương nặng và hàng chục người bị thương nhẹ.

Người dân cũng cáo buộc chính quyền đã bắt một số người của họ sau khi vụ việc xảy ra, nhưng đã thả ra sau đó.

Theo thông tin từ người dân cung cấp: “Chính quyền đang cho xây dựng đường điện 500 KV đi

Anh Đậu Phi Hùng bị công an đánh trọng thương

qua khu vực dân cư sinh sống nhưng chưa có sự chấp thuận và đền bù thỏa đáng cho người dân. Vì vậy, những người dân sinh sống ở đây nhất quyết không cho thi công công trình đường điện 500 KV.”

Theo đó, hàng trăm công nhân điện lực sáng ngày 6/4 tiến hành thi công đường dây điện 500 KV qua địa bàn thôn Hòa Lộc.

Về phía người dân, khi nhận được thông tin chính quyền tiếp tục thi công đường điện nên bà con phụ nữ và trẻ em đã ra để ngăn cản.

Một lực lượng gần 500 công an và dân quân tự vệ sau đó đã được huy động để cưỡng chế người dân và bảo vệ nhóm thi công.

Hai bên lời qua tiếng lại với nhau nên đã xảy ra xô xát. Người dân nghe tin lực lượng công quyền đang đánh đập người thân, xóm giềng của mình thì đã bỏ việc đang làm để chạy ra tương trợ.

Một người dân chứng kiến sự việc nói phía lực lượng công quyền được trang bị gậy, pháo cay, súng cao su bắn lại người dân. Người dân thì dùng gậy, đá để ném lại.

Một nguồn tin khác cho biết: “Công an và dân quân tự vệ đã đánh 2 người dân bị trọng thương đang trong tình trạng nguy hiểm là ông Nguyễn Xuân Hường 60 tuổi và anh Đậu Phi Hùng 39 tuổi; cha quản xứ [Dũ Lộc] đã ra ngay tại hiện trường để xức dầu và làm các

phép cho ông Hường vì sợ ông không qua khỏi cơn nguy hiểm. Còn phía người dân cũng đã đánh bị thương một vài người công an và dân quân tự vệ.”

Ông Nguyễn Xuân Hường bị đánh nằm ngất giữa đường

Một người dân chia sẻ: “Chính quyền chưa đền bù gì cho gia đình tôi cũng như mọi người trong giáo xứ Dũ Lộc nên chúng tôi ra ngăn cản không cho thi công vì đường điện 500 KV rất nguy hiểm, ảnh hưởng sâu sắc đến sức khỏe và tính mạng con người. Chúng tôi chưa đồng ý thỏa thuận để đường điện 500 KV đi qua khu vực sinh sống vì phía chính quyền chưa có sự đền bù thỏa đáng.”

“Chính quyền huyện Kỳ Anh đã nhiều lần hứa sẽ đền bù xứng đáng nhưng không chịu thực hiện. Nếu mắc dây điện thì người dân không làm ruộng được nữa vì nguy hiểm.”

Một số người dân nói sẽ ngăn cản đến cùng nếu chính quyền huyện Kỳ Anh (Hà Tĩnh) không đền bù thỏa đáng và tiếp tục cho

(xem tiếp trang 93)

Tên Gọi Của ĐẠO CÔNG GIÁO

■ Sơn Hà

Câu nhắc nhở nhau thường nghe là gặp nhau đừng nên thảo luận các vấn đề liên quan đến chính trị và tôn giáo. Hai lãnh vực ấy dễ gây ra những cuộc tranh cãi dai dẳng. Nhưng ngoài hai lãnh vực ấy thì có gì để bàn luận? Chẳng lẽ nói những chuyện ăn chơi tào lao chẳng ích lợi gì cho ai. Đọc email của bạn bè, lướt xem các trang Web thì cũng chỉ thấy phần lớn thuộc hai lãnh vực ấy: chính trị và tôn giáo. Mà thấy những bài viết sai nhiều hơn bài viết đúng thì làm sao lặng thinh được. Vì vậy mới có bài viết này, không ngoài mục đích giúp điều chỉnh những suy nghĩ không đúng về một tôn giáo.

Khi viết về tôn giáo, gọi tên tôn giáo, người ta thường gọi tên theo hai cách:

1. Tên vị giáo chủ, như đạo Khổng (hay Khổng Giáo), đạo Lão, đạo Kitô, đạo Phật, đạo BàLaMôn,...

2. Tên từ nơi xuất phát, như Ấn Giáo (đến từ Ấn Độ), Anh Giáo (đến từ Anh Quốc), Do Thái Giáo (từ Do Thái),...

Riêng về đạo Công Giáo La Mã (Roman Catholic) thì có những tên gọi là Thiên Chúa Giáo, Công Giáo, Kitô Giáo, Giatô Giáo (có sách cũ viết là Datô Giáo),... Nguồn gốc những chữ này như thế nào, từ đâu mà có?

Thiên Chúa Giáo là đạo của những người thờ Thiên Chúa. Công Giáo từ chữ Catholic (Catholic có nghĩa là phổ biến, rộng lượng, không có nghĩa là của công chúng như nhiều người lầm). Kitô giáo là đạo do đấng Christ lập ra. Chữ Giatô Giáo là do người Tàu gọi đạo Catholic. Nó có nghĩa là đạo do ông Giatô lập ra.

Nguồn gốc chữ Gia Tô Giáo

Ở đây chỉ chú trọng đến nhóm chữ Giatô Giáo. Trong thời gian đầu tiên khi đạo Thiên Chúa du nhập Việt Nam, cũng là lúc chữ Quốc Ngữ còn phôi thai, nên khi gặp chữ ngoại quốc người ta thường tìm xem Tàu phiên âm ra sao rồi mình phiên âm lại từ chữ Tàu để dùng. Ngày nay thói quen này không còn nữa, vì chúng ta đã có nhiều người giỏi ngôn ngữ, không cần phải mượn chữ Tàu nữa.

Chẳng hạn như thành phố San Francisco được người Tàu phiên âm rồi được các ngôn ngữ gia của ta phiên âm là Cựu Kim Sơn, Washington được phiên âm thành Hoa Thịnh Đốn, New York phiên âm là Nữ Ước, v.v... Chúng ta dùng mãi thành quen. Nhưng cũng có chữ không còn dùng nữa, hoặc ít dùng, như thành phố Paris được người Tàu phiên Âm thành ra Pa-Li vì người Tàu không đọc được

âm r (rờ), rồi lại được các nhà ngôn ngữ Việt phiên âm thành Ba Lê. Về sau những chữ phiên âm theo kiểu này bị coi là dị hợm và dần dần bị quên đi.

Jésu là tên của vị giáo chủ, người lập nên đạo Thiên Chúa, có biệt hiệu là Christos (hay Christ). Người Tàu phiên âm chữ Jésu thành Yêsu. Người Việt phiên âm từ chữ Tàu sang Hán Việt là Gia Tô. Còn chữ Christos người Tàu phiên âm thành Kirisitu, nhưng lại đọc là Ki-Li-Si-Tu và người Việt phiên âm sang tiếng Việt là Cơ Lợi Tư Đốc, rồi sau đó sửa lại là Cơ Đốc. Rồi cứ thế, dựa theo người Tàu gọi đạo này là Gia Tô Giáo hay Cơ Đốc Giáo.

Các giáo sĩ truyền giáo của Thiên Chúa giáo đã đem đạo này vào Việt Nam, sử dụng chữ Nôm rồi sau đó sáng chế chữ Quốc Ngữ để Việt hóa những chữ ngoại quốc: Jésu là Giêsu, Christ là Khirixitô hay Kirixitô, viết ngắn là Kitô. Jésu hay Giêsu là tên người lập đạo, và biệt hiệu của ông Giêsu là Kitô (Christ). Đạo của những người tin vào đấng Kitô thì gọi là Kitô Giáo. Những người theo đạo này thì được gọi là Kitô hữu.

Người không theo đạo Kitô thì khó biết gọi đạo của họ là gì. Có người đi tìm tài liệu của Tàu và phiên âm Hán Việt để gọi đạo ấy là Giatô Giáo hay Cơ Đốc Giáo. Cả hai tên này, ngày nay đã mang ý nghĩa khác. Cơ Đốc Giáo là đạo thờ đấng Christ nhưng không phải là Catholic. Tên Việt Nam của Catholic thì không phải là Gia Tô Giáo.

Tóm lại, người hiểu biết về đạo Catholic thì gọi đạo ấy là Kitô Giáo hay Thiên Chúa Giáo. Người

không biết thì có thể vẫn gọi là Gia Tô Giáo. Khi gọi đạo người ta với tên không đúng, thì những gì viết về đạo ấy sẽ không có tính thuyết phục, hoặc bị xem là viết những điều mà mình không biết tường tận.

Nói Về Bốn Chữ Gia Tô Tả Đạo hay Gia Tô Tà Giáo

Gia Tô Tả Đạo hay Gia Tô Tà Giáo, đã được những người chống đạo Công Giáo đặt cho. Các thời đại dưới triều nhà Nguyễn, đã có các chiến dịch bách hại những người truyền giáo và những người theo Thiên Chúa Giáo. Các Kitô hữu có biết điều này không? Thưa, họ biết rất rõ. Họ bị chế diễu; họ bị sỉ nhục; họ bị đàn áp; họ bị hành quyết; họ chịu chết. Nhưng họ không bị tiêu diệt.

Sách Thánh Giáo Yếu Lý Quốc Ngữ của giám mục Pierre Joseph-George Pigneau de Béhaine, hay còn gọi là Giám Mục d'Adran, tên Việt gọi là Giám Mục Bá Đa Lộc biên soạn và xuất bản lần đầu vào năm 1774 với bản viết tay, tái bản năm 1837, in mộc bản. Mới đây ở hải ngoại, sách này được tái bản với sự phiên âm và chú giải của hai ông Y Doãn Ninh và Lê Bảo Tịnh cùng sự giúp sức của giáo sư Trần Văn Toàn và Linh mục Trần Văn Kiệm, vào năm 1998 tại Hoa Kỳ. Sách viết ở trang LXXVIII: “Đạo Thiên Chúa bị liệt vào loại ‘tả đạo’ nghĩa là đạo bất chính, còn giáo dân bị mang một hỗn danh ‘dữu dân’ là dân xấu như cỏ lồng vực làm hại lúa, và mãi đến năm Tự Đức thứ 21 (1868) mới được hủy bỏ...”. Tinh thần bất khuất của người Kitô hữu đã giúp họ vượt qua nỗi cùng cực, hải hùng ấy.

Dưới triều đại vua Minh Mạng,

các tài liệu nói về Kitô giáo viết rằng: “Đạo Gia Tô là đạo ngoại lai thâm nhập vào nước ta,... chủ trương lấy mắt người ốm, cầm đồ dâm ô phụ nữ, mê hoặc đám ngu phu, ngu phụ noi theo,... không thờ tổ tiên, ông bà, cha mẹ, cam tội bất hiếu...”.

Cuộc bách hại đạo Công Giáo từ thời Gia Long cho đến Tự Đức là những cuộc truy bức từ lệnh của nhà vua, xuống đến các làng mạc xa xôi, luôn luôn dùng đến bốn chữ Gia Tô Tả Đạo để miệt thị những người theo Kitô Giáo. Máu bắt đầu đổ ra từ hai vị, một là linh mục người Pháp và hai là sĩ quan trong Ngự Lâm Quân của triều đình bị trăm quyết (chém đầu ngay), ngay sau khi chỉ dụ cấm đạo của vua Minh Mạng công bố vào tháng Giêng năm 1833. Hàng trăm, hàng ngàn Kitô hữu, từ cấp lãnh đạo đến giáo dân, đều phải rùng mình khi phải nghe đến bốn chữ Gia Tô Tả Đạo hay Gia Tô Tà Giáo. Nó nhắc đến một thời bách hại với những hình phạt tử hình: trăm quyết, trăm giam hậu, trăm kiêu, bá đao hành quyết, lăng trì (chém hết tay chân trước khi chém đầu), giáo hình,...

Cụ Phan Bội Châu đã từng thốt lên: “Từ đời Lê Huyền Tôn (1663-1671), niên hiệu Cảnh Trị đến bản triều Tự Đức (1847-1883) khoảng những năm đầu, đều có cái tệ cấm dương giáo, giết giáo đồ. Than ôi! Thời đại chưa khai hoá, có những việc như vậy, nay cũng không nữa” (Việt Nam Quốc Sử Khảo, tr146).

Sách báo Việt Nam từ lâu đã tránh dùng những chữ Gia Tô Giáo hay đạo Gia Tô, ngoại trừ những đoạn trích dẫn từ những tài liệu bất đạo dưới thời nhà Nguyễn.

Cộng Sản Khai Thác Nhóm Chữ Gia Tô Giáo

Thập niên 80, cộng sản Việt Nam cho xuất bản những sách tiểu thuyết về tôn giáo với mục đích tiêu diệt tôn giáo. Đơn cử, sách “Giòng Sông Thơ Ấu” của Nguyễn Quang Sáng được xuất bản để bôi bác Đức Huỳnh Giáo Chủ của Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo. Tín Đồ Phật Giáo Hòa Hảo phản đối mãnh liệt. Tuy đó là một cuốn tiểu thuyết với nhiều hư cấu, ngụy tạo nhưng dùng những địa danh và nhân vật gần giống sự thật, nằm trong âm mưu đen tối của đảng cộng sản.

Một sách khác, với tựa lớn “**Tây Dương Gia Tô Bí Lục**” và tựa nhỏ “*Ghi chép những chuyện kín đáo của đạo Gia Tô Tây Dương*” do nhà xuất bản Khoa Học Xã Hội của cộng sản Việt Nam, phát hành và xuất bản vào năm 1981. Trong sách phê bình văn học, nhà văn Võ Phiến viết: “*Cuốn Chử nôm của Đào Duy Anh in 5.200 bản..., cuốn Thơ văn Nguyễn Công Trứ của Trương Chính in 10.000 bản, mà cuốn Tây Dương Gia-tô Bí Lục in 20.500 bản, lẽ nào vì quần chúng ham đọc bí lục hơn xem thơ Nguyễn Công Trứ hay tìm hiểu chữ nôm!*”. Ngoài ra, trên bìa sách này còn ghi “luu hành nội bộ” và “in ngoài kế hoạch”.

Lời giới thiệu cho biết, đây là cuốn tiểu thuyết nguyên bản viết bằng chữ Hán, do bốn người tên là Phạm Ngô Hiên, Nguyễn Hoà Đường, Nguyễn Bá Am và Trần Đình Hiên hợp soạn, được cán bộ nghiên cứu thuộc Viện Khoa Học Xã Hội của cộng sản Việt Nam, tên là Ngô Đức Thọ dịch chú. Đến nay, chưa ai thấy nguyên bản ra sao. Cả bốn người đồng tác giả sống

vào thời kỳ cuối thế kỷ thứ 18. Cũng theo nhà xuất bản cho biết, bản tiếng Hán do hai giám mục Việt Nam tên là Phạm Ngô Hiên, Nguyễn Hoà Đường viết dở dang và được hai giáo sĩ trẻ là Nguyễn Bá Am và Trần Đình Hiên hoàn tất.

Mặc dù rằng, sách nguyên bản viết bằng chữ Hán, nhưng nội dung là chuyện Việt Nam, liên quan đến “Gia Tô Giáo”. Viết rằng, hai ông Giám Mục già chứng kiến những lọc lừa của Giáo Hội Công Giáo La Mã nên đã ghi chép lại những điều mắt thấy tai nghe. Hai ông đã đến tận Vatican và được yết kiến Đức Giáo Hoàng. Nơi đây, hai ông được cho xem những “tài liệu bí mật” của La Mã. Hai ông nhất định sẽ bỏ đạo và viết lại những “âm mưu thâm độc” của Giáo Hội Công Giáo La Mã. Việc chưa thành thì một trong hai ông đã ra người thiên cổ. Còn một ông tuổi đã yếu thì may thay gặp hai linh mục trẻ hơn, có cùng tâm trạng, đã hoàn tất ‘bí lục’ này.

Cuốn sách có chủ đích lên án Giáo hội Công Giáo La Mã là ‘tà đạo’, và vạch trần những ‘âm mưu đen tối’ của tôn giáo ấy. Dù nhân vật và địa danh là Việt Nam nhưng phản phát sự lo sợ trước mưu toan thôn tính nước Trung Hoa của Gia Tô Giáo bằng cách đem thuốc phiện đến “ngắm ngòm đầu độc bọn ‘quan lại sĩ phu’ khiến cho dân nước ấy mãi mãi bị hao mòn” (tr. 307-311).

Nhóm Giao Điểm ở hải ngoại nhanh chóng khai thác sau khi sách này được phát hành. Trong những bài viết chống Công Giáo của Chung Trần Ngọc (Trần Chung Ngọc), Trần Văn Kha, Lê Hiếu Liêm, Lý Khôi Việt,... những đoạn trích từ sách “Tây Dương Gia Tô Bí Lục” với hình thức làm cho người đọc tin rằng đây là những đoạn lấy từ sách tài liệu, chứ không phải là một thứ truyện chương của Tàu.

Kết Luận về nhóm chữ Gia Tô Giáo

Bấy nhiêu dẫn chứng ở trên đã đủ cho thấy những chữ **Gia Tô giáo**, hay **đạo Gia Tô** không còn ý nghĩa bình thường để chúng ta sử dụng. Hơn nữa, chữ đúng hơn là Kitô Giáo, Thiên Chúa Giáo hay Công Giáo. Người Việt trong nước cũng như hải ngoại lâu nay vẫn gọi đạo này là đạo Công Giáo. Nếu muốn tránh sự lầm lẫn với đạo khác thì có thể gọi là Công Giáo La Mã, Thiên Chúa Giáo La Mã, Kitô Giáo La Mã.

Ai cũng có thể chỉ trích những sai trái, hoặc phê bình một tôn giáo nào với những lý lẽ xác đáng. Tuy vậy, chúng ta cũng nên tránh gây ngộ nhận cho người khác rằng, ta đang miệt thị một tôn giáo vì dùng chữ không đúng. Nếu có chủ ý miệt thị thì không còn gì để nói. ■

Tháng Hai-2015

NGUỒN GỐC THÁNG HOA...

(tiếp theo trang 21)

- Cha sở nói thêm: Nhờ lời bà cầu nguyện và những việc lành ông ấy đã làm để tôn kính Đức Mẹ, Chúa đã thương cho ông ấy được ăn năn tội cách trọn trong giờ chết. Ông ấy đã thoát khỏi hỏa ngục, nhưng còn bị giam trong luyện ngục, xin bà dâng lễ, cầu nguyện, làm việc lành thêm cầu cho ông chóng ra khỏi nơi đền tội nóng nãy mà lên Thiên đàng.

Nghe xong lời cha Gioan, bà hết sức vui mừng tạ ơn Đức Mẹ.

(Sách Tháng Đức Bà, Hiện Tại xuất bản, 1969, trang 10)

Nếu chỉ vì mây bông hoa mơn dâng kính Đức Mẹ cũng được Đức Mẹ ban ơn cứu rỗi lớn lao như vậy, thử hỏi, những ai trong tháng Năm này tham dự dâng Hoa, rước kiệu, đọc kinh Môi côi, hơn nữa, họ dâng lên Mẹ những hoa tin, cây, mền, hi sinh, đau khổ, bệnh nạn... chắc sẽ còn được Đức Mẹ ban muôn ơn trọng hơn nữa. Vì Mẹ thích những bông hoa Xanh của Lòng Cây, hoa

Đỏ của Lòng Mến, hoa Trắng của lòng Trong Sạch, hoa Tím của Hăm Minh, hoa Vàng của Niềm Tin, hoa Hồng của kính Kính mừng.

Thánh Anphongsô Ligeri quả quyết rằng: “Nếu tôi thật lòng yêu mến Mẹ, thì tôi chắc chắn được lên thiên đàng”.

Thánh Bênadô thì diễn tả văn vẻ hơn: “Được Mẹ dẫn dắt, bạn sẽ không ngã. Được Mẹ che chở, bạn sẽ không sợ. Được Mẹ hướng dẫn, bạn sẽ an lòng. Được Mẹ ban ơn, bạn sẽ đạt đích mong chờ”. ■

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG

NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

THƠ GIÓ CHUỖNG

CUÔNG PHONG

ÚM BA LA... CẢ NHÀ LÀM TỔNG THỐNG

Mợ Clinton từng làm ngoại trưởng
Sau tám năm tọa hưởng Bạch Cung
Phu Nhân Đệ Nhất oai phong
Đĩnh cao danh vọng, còn mong muốn gì?
Phu quân đã được ghi sử sách
Ghế quân vương ngồi rách mới thôi
Dẫu rằng có tiếng ỷ ôi
Đem xì gà gộc dụ mời Monica.
Ông khéo léo vượt qua rắc rối
Bà tím gan tìm lối trả thù
Giận hờn, ly dị là ngu
Người cao tay ẩn tình bơ bề ngoài
Nhưng vận dụng đủ tài tính toán
Thế thượng phong đánh loạn cả bày
Làm tổng thống cho biết tay
Cho Bill đừng tưởng gái này ba xu
Cho “em gái” vừa ngu vừa hỗn
Thấy chị đây là chốn bề trên
Chị tha làm phước cho êm
Chị mà nổi đóa thì em tan tành.
Cho cái gã lạnh chanh cướp giật
Obama dám lật tình hình
Chị đang ở thế minh tinh
Hắn dùng miệng lưỡi đưa mình vượt lên
Để hắn thấy “minh ên” xứng đáng
Tám năm trời dân ngán hẳn ta

Rồi đây sẽ biết tay bà
Clinton đệ nhị cả nhà làm vua!
Giòng ông Bush cũng chưa chịu lép
Nghe kỳ này chú Jeb cũng ra
Nổi ngôi tổng thống vua cha
Nổi ngôi anh cả cũng là vua con
Nếu em Jeb gặp cơn vượng khí
Được vô ngôi cái ghế Bạch Cung
Thật là hãn hữu vô cùng
Nhà 3 tổng thống vậy vùng nước non!

Thời dân chủ đâu còn phong kiến
Chuyện nổi ngôi đã biến từ lâu
Muốn lên phải được dân bầu
Nhưng trò cổ cánh vẫn hầu như xưa
Tài giỏi mấy nhưng chưa nổi tiếng
Cũng chỉ ngồi đáy giếng à uôm
Con vua mới dễ ra tuồng
Phu nhân tổng thống có đường nổi danh
Biết lợi dụng đua tranh kiếm phiếu
Là thay nhau ngồi chiếu quân vương
Úm ba la... thử dò đường
Cả nhà tổng thống thấy thương không
nào!☛

**Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả
giới thiệu thêm Độc Giả mới.**

Dầu gội đầu

CHÙM KẾT - HÀ THỦ Ô

Giữ cho tóc ít rụng, hết gàu, hết ngứa.

CÁI RĂNG CÁI TÓC LÀ GỐC CON NGƯỜI

Muốn có mái tóc

đẹp óng ả, mượt mà

hãy dùng dược thảo thiên nhiên

1 - 855 - 848 - 8224

www.CHUMKET.COM

HERBAL Chumket®

2 in 1 Shampoo & Conditioner

Chumket (Gleditsia)
Hà Thủ Ô (Foti Root)
Green Tea - Ginseng
Horsetail - Aloe Vera
Niacin - Biotin - Keratin

**Promotes healthy hair growth
Helps eliminate dry scalp dandruff
Nourishes follicles to prevent hair loss
Detangles and thickens hair**

**MADE IN THE
USA**

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Săn Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN

NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM

DONG NAI PHARMACY Dược Sĩ **TRẦN ĐỨC HIẾU** Dược Sĩ **TRẦN LƯU THỊ ÁI**

CÔNG TY CUNG CẤP DƯỢC PHẨM VÀ DỤNG CỤ Y KHOA

9081 Bolsa Ave., Suite 108, Westminster, California
(gần tiệm Hòa Bình Food To Go, trong khu Guaranty Bank of California)

Tel: (714) 379-5072 Fax: (714) 379-5074

BÁN VÀ CHO THUÊ CÁC DỤNG CỤ Y KHOA:

- XE LĂN - NẠNG CHỐNG - NẠNG TẬP ĐI (Walker)
- GIƯỜNG BỆNH VIỆN VÀ CÁC ĐỒ DÙNG PHỤ THUỘC (Hospital Bed & Accessories)
- DỤNG CỤ AN TOÀN TRONG PHÒNG TẮM (Bathroom Safety Products)
- CÁC LOẠI MÁY ĐO ĐƯỜNG TRONG MÁU (Blood Glucose Monitor)
- MÁY ĐO HUYẾT ÁP (Blood Pressure Monitor)

CUNG CẤP ĐẦY ĐỦ:

- CÁC LOẠI DƯỢC PHẨM BÁN THEO TOA (Prescription Drugs) HAY BÁN TỰ DO (OTC Drugs)
- CÁC LOẠI SẢN PHẨM NUÔI DƯỠNG BỆNH NHÂN QUA ỐNG CHUYỂN VÀO RUỘT
- HAY CHUYỂN VÀO MÁU (Enteral & Parenteral Nutrition Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN TIỂU TIỆN BẤT THƯỜNG (Incontinence Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN GIẢI PHẪU LỖ THÔNG QUA THÀNH BỤNG (Ostomy Products, TÚI DẪN LỖ THÔNG ĐẠI TRÀNG (Colostomy Products).

SẢN PHẨM TỐT - AN CẦN - TẬN TÂM - NHANH CHÓNG

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10AM - 6PM Thứ Bảy: 10AM - 3PM

NHẬN:

MEDICAL - MEDICAL - CÁC
LOẠI BẢO HIỂM - AETNA -
ALTARX - BLUE CROSS -
BLUE SHIELD - CARE MARK
- CIGNA - COMPLETE - DI-
VERSIFIED - EXPRESS
SCRIPTS - FOUNDATION -
GEHA - HEALTHNET - MET
LIFE - PACIFICARE - PAID -
PCS - PCN - PERFORM - PER-
CARE - RESTAT - RX NET -
SCRIPCARD - TRAVELER -
VALUE RX

Miền đất gấm hoa

■ *Trần Lữ*

Chưa năm nào làng An Lạc chúng tôi mừng lễ Phục Sinh vui đến thế. Các cụ có biết tại sao không? Thưa, vì vị tiên chỉ làng tôi, Cụ Chánh, nhập đạo Công Giáo. Trong lễ đêm Thứ Bảy trước Chủ Nhật Phục Sinh, Cụ và cụ B.95 đã được Cha Paolo làm lễ Thánh Tẩy. Mỗi cụ được choàng một tấm khăn trắng lớn và tay cầm một cây nến cháy sáng tượng trưng cuộc đời mới, sức sống mới. Chưa bao giờ cộng đoàn nhà thờ vỗ tay chào mừng hai cụ to đến thế. Giáo dân ở đây đã quen Cụ lâu rồi, vì mỗi ngày lễ Tạ ơn hằng năm, Cụ đều đến dự và lập lại lời cảm ơn giáo xứ đã bảo lãnh cụ từ trại tỵ nạn Thái Lan khi xưa. Lần này Cụ cũng làm cả nhà thờ cảm động. Cụ nói: Năm 1981, khi đón chúng tôi tại phi trường, Cha Paolo bảo: Chúng tôi biết cụ theo đạo Ông Bà ở VN từ bé, xin cụ cứ tiếp tục sống theo đạo của cụ. Đời sống, lời nói và việc làm của Cha đã làm tôi thao thức bao nhiêu năm. Tôi và bà bạn già của tôi đây thấy mình hạnh phúc vô cùng vì chúng tôi vẫn còn được thờ ông bà tổ tiên như xưa, chỉ thờ thêm Thiên Chúa ở bên trên. Từ nay, trong thánh lễ chúng tôi có thể cầm tay mọi người và cùng đọc chung lời kinh kêu Thiên Chúa là Cha, *Lạy Cha chúng con ở trên trời...*

Nói đến đây rồi Cụ Chánh nghẹn ngào, cụ B.95 cũng khóc theo. Ai trong nhà thờ cũng cảm động. Cha Paolo chủ lễ liền ôm lấy hai cụ. Cha Paolo lên tiếng trong cơn xúc động: Lời cụ vừa nói hay hơn bài giảng của tôi.

Trong lễ rửa tội này, anh John là người đỡ đầu cho cụ Chánh, và Chị Ba Biên Hòa đỡ đầu cho Cụ B.95. Bây giờ là thời đại điện tử, trong túi ai cũng có iPad. Bao nhiêu người trong nhà thờ đã đưa máy iPad lên để chụp những giây phút đáng ghi nhớ này.

Chiều chủ nhật Phục Sinh là một đại tiệc tại nhà Cụ Chánh. Đầu bếp là Chị Ba Biên Hòa. Người khách danh dự là Cha Paolo. Trong buổi tiệc chúng tôi đã nói bao nhiêu chuyện, nhưng câu chuyện làm tôi cảm động và nhớ nhất là chuyện Cụ Chánh kể. Rằng một lần kia vào mùa xuân Cha đến thăm chúng tôi bất chợt, ngay đầu bữa ăn. Tôi mời Cha ăn cơm với chúng tôi, Cha đã vui vẻ ngồi ngay xuống và ăn rất vui vẻ thân tình. Cuối bữa ăn, lúc uống trà, tôi hỏi Cha rằng: Ông bà chúng con ở trên bàn thờ kia, chúng con nhìn thấy ông bà hằng ngày, thế còn Thiên Chúa của Cha thì Ngài ở đâu, ở trên trời hay ở trong nhà thờ? Cha đã trả lời tôi ngay: Thiên

Chúa ở ngay đây, rồi Cha chỉ tay ra mảnh vườn trước cửa kia, Cha nói: Vườn bây giờ đầy hoa vàng hoa đỏ, đầy rau xanh tươi thơm ngát. Khi Cụ trồng hoa và trồng rau, cụ có thấy màu vàng màu đỏ ở trong đất không, cụ có thấy mùi hoa ngọt ngào ở trong đất không? Chắc chắn là cụ không thấy gì. Thế cái màu vàng màu đỏ, cái mùi hương thơm ngát kia từ đâu ra? Đó, cụ ơi, Thiên Chúa đó. Câu này làm tôi nhớ đời. Cái vườn nhỏ trước cửa sổ phòng ăn đã làm tôi thấy Thiên Chúa. Bây giờ mỗi lần tôi cầu xin với ông bà tổ tiên thì tôi cầu với Thiên Chúa trước vì Thiên Chúa là đáng để ra ông bà tổ tiên...

Người vui thứ hai trong bữa tiệc này là anh John và Chị Ba Biên Hòa. Anh John nói trước mặt Cha Paolo: Chúa đã nhận lời chúng con hằng cầu xin. Từ bữa nay trở đi, mỗi sáng chủ nhật vợ chồng con sẽ lái xe đến rước hai cụ cùng đi lễ nhà thờ với gia đình chúng con. Nào, còn niềm hạnh phúc và niềm vui gì lớn hơn!

Sau bữa tiệc thì Cha Paolo ra về vì ngài còn bao nhiêu việc ở nhà thờ. Dân làng An Lạc của tôi thì ở lại rất lâu, vì còn bao nhiêu chuyện vui vẻ để kể cho nhau nghe.

Cụ Chánh tâm sự đầu tiên: Xưa

nay lão hằng kính phục 2 người, đó là Đức Lạt Ma và Đức Giáo Hoàng đương kim Phan Xi Cô. Câu Cha Paolo nói với lão ở phi trường ngày xưa đúng y chang lời Đức Lạt Ma nói với một anh Do Thái. Anh này không thích đạo Do Thái nên đã nhập đạo Công Giáo. Theo đạo ít lâu, anh chán và đi sang gặp Đức Lạt Ma để xin theo đạo của Ngài. Đức Lạt Ma đã vỗ vai anh mà nói: xin bạn cứ giữ đạo của bạn hiện nay, hãy sống vui vẻ hết mình theo lời Chúa dạy, yêu tha nhân như chính mình. Như vậy cũng là đạt đạo của tôi. Còn Đức Phan Xi Cô thì hôm Thứ Năm Tuần Thánh vừa qua, ngài đã làm tôi cảm động quá. Các bạn biết gì không, Thứ Năm trước lễ Phục Sinh thì các nhà thờ có nghi lễ Rửa Chân cho 12 người được kén chọn trong cộng đoàn tượng trưng 12 môn đệ khi xưa. Vị chủ tế đến quỳ xuống trước mặt họ rồi rửa chân cho từng người. Năm nay, tại Roma, Đức Phanxicô đã không làm lễ rửa chân cho 12 người vị vọng ở đại giáo đường, mà ngài đã vào trong nhà tù rửa chân cho 12 tù nhân, 6 tù nam và 6 tù nữ. Cử chỉ và nét mặt của ngài rất chân thành, ngài quỳ xuống, rồi đổ nước rửa chân, rồi lau chân cho từng người, lau xong ngài còn hôn vào chân họ. Tôi thấy 3 tù nhân đã khóc. Có một nữ tù nhân ôm đứa con hai tuổi trên tay, ngài đã rửa chân và hôn chân cả hai mẹ con. Đây là một vị đại thánh.

Tuần trước, có ông bạn già bên Âu Châu đã viết thư sang chúc mừng lão nhập đạo Công Giáo. Ông ta cho biết là ông ta rất vui mừng vì lão đã đi cùng con đường với Cựu Hoàng Bảo Đại, GS Vũ Quốc Thúc, GS Nguyễn Sa Trần Bích Lan, Thi Sĩ Hà Thượng Nhân, Thi sĩ Nguyễn

Chí Thiện. Lão giật mình. À, thế ra vào cuối đời các vị này cũng nhìn thấy Thiên Chúa như mình.

Cụ Chánh vừa ngưng thì anh John tiếp lời ngay. Anh bảo: Hôm nay là ngày vui lớn, ngày hạnh phúc của 2 Cụ. Chắc ai cũng muốn phát biểu, cháu sợ mất phần nói nên xin cho cháu nói liền bây giờ. Bữa nay cháu không cần Cụ B.95 yêu cầu, không cần vợ nhắc, cháu xin kể chuyện thời sự ngay. Tháng Tư này nhiều chuyện lắm.

Thứ nhất là chuyện 2 con cá. Sáng sớm ngày mùng một vừa qua, cô Tôn Nữ gọi điện thoại. Ở Canada này, thường không ai gọi điện thoại trước 8 giờ cả. Điện thoại mà reng trước 8 giờ sáng là chắc có việc khẩn cấp. Cô Tôn Nữ gọi lúc 7 giờ, giọng đầy hốt hoảng: Anh Chị John ơi, CSVN tan rồi. Em vừa đọc email trên mạng rằng tứ trụ Sang Trọng Hùng Dũng tuyên bố giải thể Đảng CSVN như Ông Gorbachev ở Liên Xô ngày xưa. Anh Chị mở máy ra coi ngay đi.

Bà cụ B.95 lên tiếng hỏi: Đó là tin đảng CSVN đổ mà sao vừa rồi anh bảo là tin mua cá? Anh John cười ha ha một chập rồi nói: Ở Canada có thói quen là ngày đầu tháng Tư bạn có thể nói phịa ra nhiều tin, càng phịa giỏi càng lừa được nhiều người thì càng vui, và việc bịp và đánh lừa này không ai bắt lỗi cả. Dân Canada gọi việc này là ‘*cá Tháng Tư, Poisson d’avril, April Fool*’.

Đó là con cá của Cô Tôn Nữ. Còn một con cá thứ hai của báo chí. Cũng sáng sớm ngày mùng một tháng Tư, tờ nhật trình ‘24’ ở Toronto đã đăng một tin lớn, kèm với một họa đồ chi tiết. Bài báo đưa tin là chính quyền Canada thấy dân

chúng càng ngày càng hay xuống tắm biển ở miền Trung Mỹ, nhất là mùa đông, nên chính quyền đã quyết định dùng ngân sách thặng dư và các khả năng về khoa học kỹ thuật, sẽ xây một cái đảo nổi rộng 10 cây số vuông, ở gần xứ Jamaica và Haiti. Trên đảo sẽ trồng rất nhiều cây phong và các vườn cây ăn trái, với những nhà nghỉ mát, quanh đảo là những bãi tắm rộng mênh mang. Tất cả đều miễn phí cho công dân Canada xuống đây tắm nắng...

Chị Ba Biên Hòa thấy cô Tôn Nữ mắc cỡ đỏ mặt, chị liền giơ tay ngăn chông không cho anh kể chuyện cá tháng Tư nữa. Anh John thấy dân làng cười vui đủ rồi anh mới kể sang chuyện khác. Anh bảo: Xin hết chuyện cá nha, sau đây là chuyện thời sự có thiệt:

- Một di dân gốc Việt Nam định cư tại Montreal miền nói tiếng Pháp ở Canada đã đoạt giải nhất về văn chương, giải mang tên ‘Canada Reads 2015’. Giải này do thông tấn xã CBC đề xuất, đã được tổ chức trong 14 năm qua. Mục đích là tuyển chọn những tác phẩm có thể làm thay đổi nhận quan và vượt qua mọi định kiến để soi sáng một vấn đề.

Người đoạt giải toàn quốc năm nay là nhà văn Kim Thúy với tác phẩm RU viết bằng Pháp văn.

RU là câu chuyện một em bé rời Saigon khi mới 10 tuổi, theo gia đình vượt biên, ty nạn ở Mã lai, được Canada nhận và cho định cư tại Montreal. Trong tác phẩm RU, Kim Thúy viết về chính đời mình.

Ông Camaron Bailey, giám đốc nghệ thuật Đại Hội Phim quốc tế ở Toronto đã nhận định trên đài CBC: Đây là một trong hàng triệu

câu chuyện về những người nhập cư Canada. Một phụ nữ ty nạn gốc Việt viết chuyện về đời mình, câu chuyện thật đau lòng, nhưng đẹp, được thể hiện với một bút pháp tài tình. Tôi đọc RU bằng kỹ trí và rồi trí tôi được nối với con tim. RU đã mở rộng lòng nhân đạo và nhân quan của người Canada.

Nhà văn Kim Thúy năm nay 46 tuổi. Tác phẩm RU đã đoạt 2 giải văn chương khác vào năm 2010 và 2012. Đã có ấn bản bằng Anh văn. Thật là một niềm hãnh diện lớn không chỉ riêng cho nhà văn Kim Thúy mà cho cả cộng đồng người Việt, trong đó có vợ tôi, và cả tôi nữa, ha ha.

Tin thời sự tiếp theo là tin Rước Đuốc cho Thế Vận PAN AM. Đây là thế vận hội của Liên Mỹ Châu, năm nay được tổ chức tại Toronto vào tháng Bảy sắp tới. Còn hơn hai tháng nữa mới bắt đầu, nhưng cuộc rước đuốc cho lễ khai mạc đã khởi sự. Khởi điểm là thành phố Teotihuacan ở Mexico, sẽ di chuyển qua 130 vùng, bó đuốc sẽ được 3.000 lực sĩ chuyển tay nhau, theo hướng bắc tiến, qua các phương tiện xe hơi, máy bay, xe lửa và tàu biển. Thế vận hội Liên Mỹ Châu này có 41 quốc gia tham dự với 6.600 lực sĩ thi tài trong 16 ngày.

Thời sự tiếp theo là tin những quả bom trong cộng đồng người Việt ở hải ngoại liên hệ tới tên gọi ngày đau thương 30 tháng Tư. Ngày này nên mang tên gì? Tôi thấy nhiều tên lắm: Tháng Tư Đen, ngày Quốc hận, Ngày tranh đấu cho Tự Do, Hành Trình tìm Tự Do...Chỉ vì cái tên mà nhiều người chống nhau, chống một cách dữ tợn, chống mạnh hơn là chống VC.

Về việc cãi nhau này tôi thấy

nhà văn Mặc Giao đã viết một bài rất hay, đăng trên DienDanCongLuan ngày cuối tháng Ba vừa qua và trên nhiều cơ quan ngôn luận khác. Tôi thích bài này. Xin trích vài dòng của Mặc Giao:

...Việc đầu tiên khỏi người Việt chúng ta phải làm là đừng tấn công nhau nặng hơn đánh cộng sản, đừng rút giây chặt cầu để khi cần nhau còn có thể nhìn mặt nhau không gương. Bốn mươi năm rồi, chúng ta không học được bài học này sao? Miền Nam VN mất vào tay CS cách đây 40 năm. Phe thắng cuộc gọi ngày 30/4 là ngày chiến thắng, ngày giải phóng Miền Nam. Phe thua cuộc gọi đó là ngày quốc hận, ngày mất nước, tháng Tư đen. Ai muốn gọi gì thì gọi, muốn kỷ niệm kiểu gì tùy ý và tùy theo lập trường của mình. Chẳng ai áp đặt được ai. Bốn mươi năm qua vẫn vậy.

... Năm nay chuyện tranh cãi về tên gọi ngày 30/4 trở nên sôi nổi. Lý do xuất phát từ Canada do việc Ông Nghị sĩ gốc Việt Ngô Thanh Hải đệ nạp Dự luật S-219 ' Hành Trình Đến Tự Do ' (Journey to Freedom) tại Thượng Nghị Viện Canada. Nội dung ghi nhớ ngày mất Saigon mở đầu cho phong trào bỏ nước đi tìm tự do của hàng triệu người VN, trong đó có khoảng 300.000 người hiện sinh sống ở Canada. Dự luật đã được Thượng Viện chấp thuận ngày 8/12/2014 và đã chuyển sang Hạ Viện ngày 10/12/2014...Ngày khi dự luật được phổ biến, nhiều cuộc tranh cãi đã xảy ra xoay quanh cái tên và tác giả....

Việc tranh cãi đang đi vào gay gắt. Nhiều mũ VC đã được đem ra... Cụ Chánh làng tôi lên tiếng: Giá mà chúng ta biết tương kính, bất đồng nhưng không bất hòa, thì

tốt đẹp biết bao. Các bạn có nghe thấy tiếng cười và vỗ tay của CSVN không? Canada quá tốt với người Việt ty nạn chúng ta chứ. Cách đây 20 năm, Canada cho chúng ta dựng đài kỷ niệm thuyền nhân ở thủ đô Ottawa, và 20 năm sau lại cho dựng đài tưởng niệm các nạn nhân CS cũng tới thủ đô Ottawa, và sắp ban hành luật S-219 ghi nhớ ngày các thuyền nhân ty nạn bỏ nước đến đây tìm Tự Do. Chúng ta còn muốn gì nữa?

Cộng sản VN đã phản ứng mạnh mẽ chống dự luật này, từ Nguyễn Tấn Dũng đến bộ Ngoại Giao. Một số người Việt xưa nay chống CS cũng lớn tiếng chống đối dự luật, thậm chí còn mạ lỵ Thượng Nghị Sĩ Ngô Thanh hải, kết tội ông là Việt gian. Những người này làm như vậy thì có khác gì về cùng phe với CS để vô hiệu hóa một cơ hội hiếm có chưa từng xảy ra trong Thế Giới Tự Do. Nào có nước nào tốt với người Việt ty nạn chúng ta bằng nước Canada không?

Ông ODP gật gù hoan hô kiến chúng ta phải biết ơn nước Canada. Ông nhiệt liệt tán dương bài ca của hai vợ chồng nhạc sĩ Vũ Tiết Hùng và Tôn Nữ Thùy Lan ở Ottawa. Bài ca rất hay, cả nhạc cả lời. Mấy dòng cuối bài làm ai cũng cảm động:

*... Oh Canada! Oh Canada!
Forty years ago I was lost and stateless,*

*Then Canada adopted me,
let me stay, and gave me a new homeland*

Thank you Canada ! Merci Canada !

Canada oi ! Canada oi! Bốn mươi năm xưa tôi là người mất nước và vô tổ quốc. Canda đã nhận tôi,

cho tôi ở lại, và còn cho tôi một mái ấm gia đình. Xin cảm ơn Canada, xin ghi ơn Canada !

Kỹ giả Robert Bosteller của báo Ottawa Citizen đã viết bài giới thiệu bài hát và hết lời khen ngợi trên trang nhất.

Rất nhiều dân biểu Canada đã ủng hộ dự luật S.219 mang tên 'Hành Trình tìm Tự Do'. Đặc biệt ông Peter Kent, cựu bộ trưởng, hiện là dân biểu vùng Thornhill, Ontario, đã ca ngợi dự luật này rất dài, phần cuối bài phát biểu, ông kết luận:

... Dự luật tưởng niệm 'Hành Trình tìm Tự Do' mang 3 ý nghĩa này:

- nó đánh dấu sự kiện bị thảm Saigon thất thủ 30/4/1975

- nó vinh danh những người Canada đã bảo trợ và đón nhận những người tỵ nạn VN

- nó tán dương những đóng góp phi thường của những người tỵ nạn VN cho đất nước gấm hoa này của chúng ta.

Ông ODP giờ tay xin phát biểu: chưa biết việc một số đồng hương đang đánh nhau này sẽ đi tới đâu. Gần đây tôi đọc được câu chuyện tiếu lâm, nó diễn tả y boong việc phe ta đánh phe mình hiện nay. Chuyện kể 2 ông đi câu cua, họ ngồi bên nhau. Một ông Mỹ một ông Việt. Ông Mỹ câu được con cua nào thì bỏ vào giỏ rồi đập nắp rất cẩn thận, trong khi đó ông Việt câu được con nào thì cũng bỏ vào giỏ nhưng không hề đập nắp. Ông Mỹ thấy lạ mới hỏi ông Việt về việc này. Ông Việt cười tinh bơ:

- Con cua bạn câu được là cua Mỹ. Bạn phải đập nắp giỏ vì các con cua công kênh nhau bò lên, con

này giúp con kia cùng thoát hiểm. Còn con cua Việt của tôi, không con nào bò lên được cả, con nào mà mon men bò lên cao một tí là những con cua khác kéo nó xuống liền...

Làng tôi nghe xong thì ai cũng gật gù rồi nói: Quả đúng vậy.

Ông ODP thấy dân làng còn muốn ông nói nữa nên ông kể tiếp. Rằng ông cũng mới đọc được câu chuyện về sự thành công của một người Việt ở Hawaii, do nhật báo Người Việt ở Cali phổ biến nhân dịp 30 tháng Tư. Đó là triệu phú Lâm Quốc Thanh chủ nhân hệ thống bánh ngọt nổi tiếng *La Tour Bakehouse*. Lò bánh của ông làm không kịp bán. Ông cung cấp bánh cho nhiều hãng máy bay quốc tế, nhiều khách sạn nổi tiếng, nhiều hệ thống siêu thị. Sau 1975 ở VN ông làm nghề bán vé số. rồi nhờ vượt biên thành công, ông được tới Mỹ. Ông làm đủ nghề để sinh sống. Nghề cuối cùng là làm cho Bánh Mì Ba Lẹ. Từ nghề này, ông tìm hiểu và học hỏi về làm bánh, rồi từ đó ông tiến lên thành triệu phú. Mỗi năm số doanh thu của ông hơn 20 triệu mỹ kim. Kỹ giả Thiên An thuộc báo Người Việt đã đến phỏng vấn và hỏi ông về những bí quyết đã giúp ông thành công như hiện nay, 'Ông Thanh Ba Lẹ' đã vui vẻ trả lời: Tôi thường khuyên con tôi những điều này:

- không cờ bạc hút sách
  - phải thành thật, thành thật và thành thật
  - không kiêu ngạo và ức hiếp người nghèo
  - cố học lên cao, càng cao càng tốt
  - lễ phép với mọi người.
- Ai khen con tôi thông minh thì tôi

không thích bằng khen nó lễ phép

- đặt nhân viên lên hàng đầu, mình tốt với nhân viên thì nhân viên sẽ hết lòng với mình

- đọc sách Học Làm Người. Cuốn sách Đắc Nhân Tâm nổi tiếng của Dale Carnegie là sách gối đầu giường của cha con chúng tôi. Đọc, suy ngẫm rồi thực hành.

Cả làng vỗ tay khen bài học quý của triệu phú Lâm Quốc Thanh trên đây .

Anh John lại giờ tay xin nói tin thời sự chót: Làng ta nhớ đi coi xuất hát *Exodus Saigon* vào ngày 2 tháng Năm của cửa đạo diễn Hoàng Hùng nha. Nghe nói quá nửa tài tử là những thiên tài người Canada. Canada hát về VN...

Chú Ba Biên Hòa nhân danh chủ bếp bữa tiệc mừng, đã hỏi Cụ Chánh: Trên đây là kinh nghiệm của người ở xa. Thế còn cụ tiên chỉ ở ngay đây, nhân đại lễ hôm nay xin Cụ đôi điều với dân làng.

Cụ Chánh giọng đầy cảm động: Tôi được sống tự do và ấm no như thế này, luôn có bạn vàng vây quanh như thế này, luôn sống trong không khí đầy tiếng cười như thế này, tôi thấy mình hạnh phúc vô cùng. Xin tạ ơn Thiên Chúa, xin tạ ơn đất nước gấm hoa thiên đàng này. ■

Tin vui: Tác giả Trà Lũ đã viết xong 'Chuyện Cười Trà Lũ Toàn Tập', gồm 4 cuốn 300, 400, 500, 600 chuyện cười, tổng cộng hơn 1.800 chuyện cười khác nhau. Đây là món quà trang nhã và ý nghĩa để tặng người thân. Giá bán 4 cuốn và cước phí bưu điện là 95 Gia kim hay Mỹ kim. Xin liên lạc trực tiếp với tác giả petertralu@gmail.com.

NỖI LÒNG 30/4

của nữ nghệ sỹ Kim Chi

Trước đây mỗi năm tới ngày 30/4 tôi rất vui nên hay tổ chức gặp gỡ bạn bè. Nhiều lần tôi bay vào SG cùng đồng đội về thăm căn cứ cũ ở miền Đông, miền Tây Nam bộ. Chúng tôi thấp hươg cho bè bạn đã hi sinh để bày tỏ lòng tri ân với những người đã để lại tuổi xuân ở chiến trường. Rồi chúng tôi quây quần bên nhau cùng ôn lại bao kỉ niệm buồn, vui những năm chiến tranh ác liệt. Trong lòng chúng tôi tràn ngập niềm vui và tự hào vì nghĩ rằng mình đã dâng hiến cả tuổi trẻ để góp phần giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước.

Những lần gặp gỡ truyền thống như thế, chúng tôi thường ngồi bên sông Sài Gòn hát bài “Mùa xuân trên TP HCM” của Nhạc sĩ Xuân Hồng: ...”Ôi đẹp biết bao biết mấy tự hào/Sài Gòn ơi cả nước vẫy chào/Cờ sao đang tung bay cao, qua hết rồi những năm thương đau.../Mà niềm vui như đến bất ngờ/Ngày đi như trong đêm mơ tuổi lớn rồi mà như ngày thơ”...

Ngày còn trẻ khi đang phục vụ trong đoàn Văn công Giải Phóng ở chiến trường, tôi rất tha thiết được kết nạp vào đảng NHÂN DÂN CÁCH MẠNG. Ngày kết nạp tôi đã sung sướng đến trào nước mắt. Tôi nghĩ là mình đang được đứng trong đội ngũ những người tiên phong nhất, tốt đẹp nhất, những con người dám đem cả mạng sống ra để giải phóng quê hương. Ngày

ấy tôi tin mãnh liệt vào sự lãnh đạo tuyệt đối của đảng NHÂN DÂN CÁCH MẠNG. Rằng “Giải phóng miền Nam để chấm dứt chiến tranh. Sẽ xây dựng một Việt Nam ÁM NO, TỰ DO, DÂN CHỦ, HẠNH PHÚC và GIÀU MẠNH”. Vì tin cho nên tôi luôn trong tâm thế sẵn sàng hi sinh cho tương lai tốt đẹp của đất nước...

Ngày 30/4/1975, chúng tôi vui thực sự, vui đến phát khóc. Xuân Hồng viết đúng: “Vui sao, nước mắt lại trào...”! Những văn nghệ sĩ trên chiến trường thời ấy, cũng như tôi, ai cũng tin tưởng sau chiến tranh Việt Nam sẽ có một tương lai tươi sáng. Nhưng bây giờ, nếu Xuân Hồng còn sống, chắc ông sẽ chọc tôi: “Buồn chi, nước mắt lại trào?”. Đúng, ngày xưa khóc trong niềm vui chiến thắng, nay tôi lại phải khóc ‘trong nỗi đau thời cuộc’, trong những nỗi buồn da diết!

“Vui sao, nước mắt lại trào” - bây giờ tôi mới thấy đó là niềm vui ngộ nhận. Hóa ra, niềm vui, niềm tin và những hy vọng cứ sáng lên trong tôi suốt thời chiến trường khói lửa ấy là do “nghệ thuật tuyên truyền”, và có lẽ chính người đi tuyên truyền thời ấy nay cũng “tâm tự vẫn tâm” sự ‘ngộ nhận’.

Mấy năm qua, mỗi lần 30/4 tôi mất hẳn trạng thái cảm giác hạnh phúc, tự hào như những năm trước đây. Tôi buồn vì niềm tin trong tôi

hoàn toàn đổ vỡ. Nghĩ lại, nhận rõ và xác thực hơn: Những năm bom đạn ‘đi theo lý tưởng’ thì quả là “lớn rồi mà như ngây thơ”. Tôi cũng như biết bao đồng đội đã ‘ngây thơ’.

Đúng thế, dần dần tôi nhận ra lời tuyên bố hùng hồn của đảng CS ngày ấy nay như không hồn! Những điều nói và làm khác biệt, làm ngược với nói như thế, dân Nam bộ chúng tôi đã đúc rút: “Nói dzậy mà hông phải dzậy”. Thực tế đời sống chính trị-xã hội đã khác hoàn toàn những điều tôi hằng tâm niệm, một sự giả dối mà họ không để tự nhận biết, không để sám hối!

Trong cương lĩnh đảng CSVN tuyên bố “người cày có ruộng”. Vì lẽ đó nên con em nông dân đi lính đông nhất khi đất nước có chiến tranh. Ở nông thôn miền Bắc VN đóng góp quá nhiều máu xương cho những cuộc chiến. Vậy mà cho đến hôm nay có rất nhiều gia đình vẫn đói nghèo vì bị cướp đất cho những dự án. Có còn xứ sở nào nhiều dân oan như ở VN không? Hiến pháp VN không công nhận quyền tư hữu ruộng đất là cố tình để những nhóm lợi ích tước đoạt ruộng đất của nông dân. Câu chuyện chính quyền Tiên Lãng Hải Phòng dùng cả lực lượng quân đội và công an tấn công cưỡng chế đất của anh em nhà Đoàn Văn Vươn đã khiến dư luận trong và ngoài nước phẫn nộ. Kết quả là luật pháp VN đã dùng luật rừng để bỏ tù người nông dân can đảm dám chống lại cường quyền. Rồi cái chết của Đặng Ngọc Việt ở Thái Bình càng khiến dư luận xót xa. Rồi tiếp nữa Cán Thị Thêu ở Dương Nội đang phải ở tù vì bảo vệ đất... Khắp nơi dân oan khiếu kiện bị mất đất, mất nhà. Đau xót lắm! Căm hận lắm!

Người nông dân mất ruộng buộc phải ra thành phố kiếm sống ở các khu công nghiệp. Các chủ nhà máy bóc lột họ đến tận xương tủy.

Trong số đó có nhiều người thuộc diện gia đình có công, đáng ra họ phải được nhà nước quan tâm chăm sóc. Mỗi khi tổng động viên, chính cha, anh, chồng, con họ đã ra trận và có rất nhiều người đã không trở về. Cho tới nay có rất nhiều gia đình còn chưa lấy được hài cốt của con em mình.

Đó là những chiến sĩ VN đã hi sinh trong chiến tranh biên giới phía Bắc. Phần đất đó nay bị Trung Quốc lấn chiếm.

Lãnh đạo VN sợ Trung Quốc đến nỗi cho đục bỏ cả tên tuổi của các chiến sĩ khắc trên bia đá ở biên giới. Tàn nhẫn hơn là mỗi lần anh em chúng tôi tổ chức những cuộc tưởng niệm các chiến sĩ đã hi sinh ở Gạc Ma, ở Hoàng Sa, ở biên giới đều bị đám côn đồ và dư luận viên quấy phá, chửi bới tục tĩu. Mọi người đều thừa biết nếu không có đảng và công an đứng phía sau thì bố bảo bọn giặc ấy cũng không dám láo xược như thế.

Đã 40 năm “giải phóng miền Nam” nhưng với người miền Nam thì từ “giải phóng” đầy mĩa mai. Miền Nam trước đây được biệt danh là “hòn ngọc viễn đông”. Nhưng “giải phóng” vô thì họ mất nhà cửa, tiền bạc. Rồi chồng con bị tù đầy...Mất tất cả nên hàng triệu người miền Nam buộc phải trở thành thuyền nhân. Đã hàng ngàn người chết trôi, làm mồi cho cá mập. Những kẻ chiến thắng đã cư xử với người thua cuộc tàn bạo một cách tiêu nhân. Khi nhân ra được sự tồi tệ này tôi thấy vô cùng đau đớn.

Ừ thì gọi là thống nhất non sông liền một dải. Nhưng lòng người thì li tán hận thù vô biên. Nỗi đau mất miền Nam trong lòng những người Việt ở nước ngoài đâu dễ xóa trong vài mươi năm. Đáng lẽ nhà nước VN phải tìm mọi cách hàn gắn vết thương vẫn còn đang rỉ máu đó thì tới giờ này vẫn khoét sâu thù hận. Vẫn luận điệu “thế lực thù địch”, “bọn nguy quân, nguy quyền MN”. Kêu gọi Việt Kiều về đầu tư xây dựng đất nước thì đã xảy ra bao vụ lừa lọc, cướp tiền của người ta...

Báo chí của đảng cứ ra rả nhận mình là “công bộc của dân”. Nhưng “công bộc” đất đai, nhà cửa nguy nga, tráng lệ ở khắp nơi trong, ngoài nước. Tiền bạc họ gửi ra bạc tỉ dollars ở ngân hàng thế giới. “Công bộc” to ăn công trình, dự án to. “Công bộc” nhỏ ở nông thôn thì hiện nay bò, dê, gà chạy lạc vào chuồng nhà họ hàng đàn. Mà đó là những vật nuôi hỗ trợ cho chương trình xóa đói giảm nghèo ở nông thôn. Họ dọa sẽ trả thù những người dám tố cáo. Cái bọn “công bộc” giả hiệu ấy chúng ăn từ dưới ăn lên, từ trên ăn xuống thì hỏi dân lành sao sống nổi? Con cháu các quan và các đại gia đều được đưa sang du học ở các nước tư bản tự do, nhiều nhất là ở Mỹ. Khi trở về nước họ đều nắm giữ những chức vụ quan trọng để tiếp tục đục khoét.

Cái gọi là “xây dựng kinh tế định hướng XHCN” đã làm cho nhà nước thua lỗ hàng nghìn tỉ đồng ở nhiều dự án như Vinasin, Vinalines, Bauxite...Đường sá chỉ làm vài hôm đã sứt lún vì nhà thầu ăn bớt vật tư, làm ăn dối trá...Họ bán tất cả những gì có thể và giờ đây bán tiếp cây xanh ở thủ đô. Họ san lấp cả sông Đồng Nai để xây

nhà hàng, khách sạn đón đầu dự án sân bay quốc tế Long Thành. Tham nhũng đã trở thành quốc nạn vào loại xếp hạng đứng đầu thế giới.

Nhà nước tiêu tốn quá nhiều tỉ đồng cho những việc xây dựng các tượng đài chỉ nhằm để phô trương. Thay vì dùng tiền đó để xây những chiếc cầu cho các tỉnh nghèo miền núi để trẻ em đi học qua sông không phải đu giây, không phải lội nước.

Về đường lối thì ĐCS và nhà nước VN vẫn quyết tâm xây dựng đất nước theo con đường CNXH không tưởng. (Mặc dù tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng nói rằng “có thể trăm năm nữa XHCN cũng chưa hoàn thiện”).

Chính vì cái đường lối kì quái này mà hiện nay đất nước vẫn đói nghèo lạc hậu. Về quan hệ quốc tế thì VN ngày càng phụ thuộc vào Trung Quốc một cách thảm hại cả kinh tế lẫn chính trị:

- Biển đảo, đất đai biên giới của VN bị Trung Quốc ngang nhiên lấn chiếm mà các lãnh đạo VN cam tâm im lặng. Đáng lẽ ra VN phải kiện Trung Quốc ra tòa án quốc tế về việc TQ ngang nhiên đưa con tàu HD 981 vào hải phận VN. Không dám kiện đã là hèn. Hèn hơn nữa là thẳng tay đàn áp những ai lên tiếng phản đối. Đội ngũ công an luôn sẵn sàng khủng bố, bắt bớ, tù đầy những người chống Trung Quốc. Đám dư luận viên hung hãn như một lũ chó điên, chúng tấn công, chửi bới những người đi tưởng niệm các chiến sĩ hi sinh ở Hoàng Sa, Trường Sa. Chúng dấn cho những người dám đấu tranh cái nhãn “phản động”.

- VN cho Trung Quốc thuê đến

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

340.000 ha đất rừng hạn 50 năm. Đó là những vùng rừng núi có tính chiến lược dọc các tỉnh biên giới phía Bắc, là cửa ngõ từ Nghệ An sang Lào. Trung quốc đưa bao thức ăn tẩm độc vào để gây bệnh tật cho dân VN. Họ bày trò mua địa, mua dân để phá hoại môi trường VN. Rồi họ hợp đồng mua rẫy hồi, củ hủ dứa... để phá hoại nền kinh tế tiểu nông của ta. Vậy mà nhà nước lúc nào cũng ra rả “bạn 16 chữ vàng” và “4 tốt”. Giờ luận điệu đó chỉ lừa được trẻ con chứ sao lừa được nhân dân.

- Các blogger, các nhà báo dám lên tiếng tố cáo tham nhũng và chống Trung Quốc lần lượt vào tù. Hiện nay trong các trại giam còn rất đông các tù nhân lương tâm.

- Những đảng viên, những trí thức chân chính lên tiếng đấu tranh thì họ gán cho cái tội “bắt tay với các thế lực thù địch để chống phá nhà nước” và họ bị bôi nhọ đủ kiểu, họ còn dọa sẽ xử lí.

- VN đã tham gia kí kết quốc tế nhân quyền (QTNQ), có chân trong ban lãnh đạo QTNQ.

Nhưng chính VN là nước vi phạm quyền con người nhiều nhất. Nhiều TNLT bị tra tấn đánh đập hết

sức dã man trong các trại giam.

Bao nhiêu vụ án oan sai đầy người vô tội vào cảnh tù đầy...

Với tôi bây giờ 30/4 không phải là giải phóng miền Nam. Miền Nam trước đây là mơ ước của Thái Lan, của Singapore. Vậy mà bây giờ VN ta tụt sau họ hàng thế kỉ. Miền Nam là vựa lúa xuất khẩu đi các nước. Vậy mà sau 30/4 một thời gian thì các nhà lãnh đạo đã khiến cho cả nước phải ăn độn khoai, sắn, ngô. Cảnh cấm chợ ngăn sông ngày ấy đã dẫn tới cảnh thiếu từng con khô, chai nước mắm...

Bây giờ mỗi lần 30/4, tâm trạng tôi rất đau đớn, vì niềm tin vào đảng CSVN và chế độ XHCN hoàn toàn đổ vỡ. Nỗi đau buồn không diễn tả được bằng lời. Nhưng tôi có một niềm tin mãnh liệt vào ý chí của toàn dân VN cả trong và ngoài nước sẽ không để mặc cho những người lãnh đạo muốn làm gì cũng được. Những trí thức, đảng viên cấp tiến, những sĩ quan quân đội bên anh em trẻ trong các tổ chức xã hội dân sự cùng sát cánh trong đội ngũ xuống đường ngày càng đông. Theo xu thế văn minh tiến bộ của loài người nhất định nhân dân

sẽ đòi được NHÂN QUYỀN, DÂN CHỦ, phải có hai thứ đó thì mới mong THOÁT TRUNG. Chỉ có thoát Trung thì Việt Nam mới cất cánh. Hiện nay các tỉnh phía Nam công nhân các nhà máy đã xuống đường hàng trăm ngàn người. Đó là báo hiệu đã có nhiều người bước qua nỗi sợ hãi. Tôi tin rồi sẽ tới lúc mọi người sẽ nhận ra mình phải tự cứu mình. Nhất định ngày đó sẽ tới. Các vị quan chức cao cấp hãy tin đi khi mà nhân dân đã nổi giận thì các vị sẽ mất tất cả. Nhất định nhân dân sẽ CHIẾN THẮNG.

Tôi mơ ước một ngày rất gần nước Việt Nam sẽ đổi mới theo cùng thời đại trên trái đất này với một thể chế chính trị thực sự hợp lòng dân, không còn ‘độc đảng sinh ra đảng trị độc đoán, chuyên quyền’, đi lên bằng chính sức mình bằng ‘cơ chế thị trường’, một đất nước thực sự có tự do, dân chủ, nhân quyền. Khi đó, tôi ‘lại sẽ vui’ biết bao khi được đoàn tụ cùng tất cả bà con, anh chị em ở hải ngoại trở về trong niềm vui hòa hợp dân tộc, cùng xây dựng một nước Việt Nam giàu mạnh, văn minh. ■

Hà Nội, tháng 4.2015

XÔ XÁT GIỮA GIÁO DÂN...

(tiếp theo trang 80)

thi công thi công đường điện 500 KV.

Tuy nhiên họ cũng lo ngại: “Nếu cả hai bên đều nhất quyết làm theo ý mình thì chắc chắn sẽ xảy ra án mạng nên chúng tôi mong là sẽ có cuộc đối thoại giữa người dân và chính quyền nhằm tìm ra giải pháp thích hợp.” ■

■ Ant - Chu Mạnh Sơn

Một lực lượng hàng trăm công an, CSCĐ trang bị đầy đủ để cưỡng chế người dân

Lời sám hối muộn màng

■ Lê Quốc Trinh

Hôm nay ngày 3 tháng 3 năm 2015, tôi quyết định viết bài sám hối này để dứt khoát với những sai lầm trong quá khứ và nhân dịp chính thức xin lỗi tất cả người dân miền Nam (từ vĩ tuyến 17 trở xuống) cùng với hàng triệu người Việt Nam di tản trốn ngục tù cộng sản, đã hy sinh hay đang sinh sống khắp nơi trên thế giới.

Trước hết tôi xin tự giới thiệu. Tôi tên là Lê Quốc Trinh, sinh năm 1948 cư ngụ tại Canada từ năm 1967, là kỹ sư cơ khí về hưu, gia đình gốc Việt Nam, nuôi dưỡng con cái theo truyền thống Việt Nam. Cha mẹ tôi là người miền Bắc, 1945 di cư vào Nam. Tôi sinh ra và lớn lên ở miền Nam Việt Nam, tại Saigon thân yêu; tôi được hấp thụ một nền giáo dục cao thượng, nhân bản, nồng nàn yêu nước dưới chính thể Việt Nam Cộng hòa; vì thế, tôi không thể nào quên công ơn của toàn thể nhân dân và chính phủ miền Nam đã góp phần đào tạo tôi thành một con người lương thiện, biết tự duy và có tình cảm.

Lời xin lỗi

Trước hết tôi thành thật xin lỗi cố tổng thống Ngô Đình Diệm vì hành động theo đuôi phong trào Phật giáo xuống đường chống đối chính phủ trong lúc không hiểu rõ nguồn cơn và sự thật của vấn đề. Năm 1963 tôi còn là một thanh niên

trẻ tuổi bồng bột; là một học sinh trường trung học Võ Trường Toản, sát cạnh dinh tổng thống nên tôi dễ dàng bị lôi cuốn theo những đoàn biểu tình một cách thiếu ý thức. Qua đến Canada tôi tìm, hiểu được thêm nhiều chi tiết lịch sử, được nghe các nhân chứng kể lại về phong trào Phật giáo, và tôi truy ra được nguồn gốc của sự kiện. Tôi sẽ trình bày rõ thêm về vấn đề sau này.

Thứ hai, tôi thành thật xin lỗi gần hai triệu người tị nạn miền Nam Việt Nam đã vượt biển, vượt biên đi tìm tự do(1), vì những hành vi khi tôi sinh hoạt và đóng góp tích cực cho Hội Việt Kiều Yêu Nước tại Canada (HVKYNTC), từ năm 1973 đến năm 1990. Tôi đã vô tình tiếp tay cho một tổ chức ủng hộ và phục vụ cho Đảng Cộng sản và Nhà Nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa và sau này là CHXHCN Việt Nam, làm những việc góp phần xây dựng cho một chế độ phi nhân bản, phản khoa học tại quê nhà. Tôi sẽ tiếp tục trình bày cặn kẽ những sự kiện xảy ra ở trong tổ chức này này để tất cả bạn đọc có thể thấy rõ bộ mặt thật của một nhóm người gọi là trí thức thân Cộng trong thời gian Hội còn hoạt động (1969-1990) và cho đến ngày nay.

Thứ ba, tôi thành thật xin lỗi các bác, các anh chị, công chức chính phủ và toàn thể các chiến sĩ,

sĩ quan quân lực Việt Nam Cộng hòa đã hy sinh để bảo vệ tự do – trong gần 21 năm, 1954-1975 – và đời sống của người dân miền Nam Việt Nam. Tôi rời Sài Gòn, du học từ cuối năm 1967, nên không có công lao gì trong công cuộc chiến đấu đầy xương máu chống cộng sản xâm lược từ phía Bắc. Có quá nhiều tấm gương hy sinh quả cảm của sĩ quan và binh sĩ quân lực Việt Nam Cộng hòa mà tôi không biết đến, đó là lỗi lầm và thiếu sót của tôi. Đến nay nhờ thông tin quảng bá trên mạng lưới Internet và qua thông tin cặn kẽ từ nhiều trang báo mạng hải ngoại mà tôi mới thực sự hiểu nỗi thống khổ và hy sinh của các anh chị, các bác trong hàng ngũ quân cán chính Việt Nam Cộng hòa.

Nguyên nhân dẫn đến sự thay đổi suy nghĩ

Thật tình mà nói, tôi đã hoạt động tích cực ở đủ mọi lĩnh vực trong một tổ chức thân cộng hơn 17 năm ròng nhưng không hề bị tư tưởng Mác Lê ảnh hưởng vì những yếu tố sau:

- Là người suy nghĩ độc lập, bướng bỉnh, không a dua và không quy lụy từ nhỏ;

- Thích đọc sách, truyện, bị lôi cuốn theo lối sống miền Nam ngày trước, chịu nhiều ảnh hưởng của nền văn hoá miền Nam dân chủ tự do.

- Gần 40 năm hoạt động trong ngành công nghiệp khai khoáng và hoá dầu của Canada tôi đã học được nhiều điều hay về cách tổ chức, tư duy, cách làm việc trung thực của hệ thống tư bản Bắc Mỹ. Điều này đã giúp tôi đã gạt bỏ đi nhiều tàn dư rơi rớt trong lối học từ chương của Việt Nam thời xưa cũng như

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 534-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ **DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.**

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người Già

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

tinh thần bảo thủ phương Đông; kinh nghiệm làm việc đã giúp tôi hiểu rõ xã hội tư bản hơn và tránh được cạm bẫy dụ dỗ của ý thức hệ cộng sản Mác Lê, và đã giúp cho tôi có cái nhìn chính xác về những con người trí thức thiên tả thấp ngà trong Hội VKYNTC.

- Tôi cũng có được những tấm gương yêu nước dưới thời thực dân Pháp từ những bậc tiền bối của gia đình. Ông ngoại tôi, cụ cử Nguyễn Hữu Cầu, ông bác tôi, cụ Từ Long Lê Đại, là hai trong số những sáng lập viên Trường Đông Kinh Nghĩa Thực, đã từng bị thực dân Pháp bắt giam đầy ra đảo hơn 17 năm trời. Bác tôi, cư sĩ Phật học nổi tiếng Thiệu Chử Nguyễn Hữu Kha, người soạn ra bộ Hán Việt Tự Điển lừng danh, cũng từng bị Việt Minh đem ra đấu tố trong Cải Cách Ruộng Đất 1954 khiến ông đã phải trầm mình tự tử để minh oan. Tôi sẽ có dịp nói nhiều đến những kỷ niệm khó quên về mặt tâm linh với bác Hai Kha Thiệu Chử cùng con cháu hậu duệ đã giúp tôi lần dò tìm lại truyền thống yêu nước của giòng dõi nhà Nguyễn Đông Tác ở Hà Nội.

- Là một trong những thành viên tích cực hoạt động giúp HVKYNTC vì tôi nghĩ rằng mình đang góp phần giúp ích cho quê hương; với kinh nghiệm của một kỹ sư cơ khí thích thiết kế và sáng tạo, tôi là người phụ trách chính về công cuộc cải tạo xây dựng lại Hội quán, số 1450 đường Beaudry, Montreal, giúp cho Hội đoàn này có cơ sở vật chất vững mạnh để phát triển thịnh vượng từ năm 1984 đến 1990. Và tôi cũng có một số hiểu biết nhất định về nhiều vấn đề liên quan đến những công ty kinh doanh do một số nhân vật trong ban lãnh đạo Hội đứng đầu. Tôi sẽ trở lại vấn đề này ở những bài sau.

- Mẹ tôi là một hình ảnh tiêu biểu của người phụ nữ Việt Nam, tận tụy tần tảo hy sinh xây dựng gia đình, nuôi nấng con cái. Nhà in Hung Long, ở Chợ Cũ Saigon, do mẹ tôi thành lập từ 1960, đã từng in ấn rất nhiều kinh sách nhà Phật. Tôi là thầy cò, có trách nhiệm kiểm tra văn tự, lỗi chính tả trước khi lên khuôn. Do đó tôi có cơ duyên tiếp xúc với triết lý nhà Phật sớm; sau này, qua nhiều tác phẩm của bác Thiệu Chử tôi lại có dịp tìm hiểu nghiên cứu thâm sâu về đạo Phật. Mạng lưới Internet cùng với nhiều diễn đàn đã giúp tôi hiểu rõ phong trào Phật giáo thời 1963, cùng với kinh nghiệm sống trong xã hội tự do dân chủ tư bản ở Bắc Mỹ đã khiến tôi đã phải tự thay đổi tư duy để có quan điểm đúng đắn về lĩnh vực tôn giáo tâm linh;

- Tôi là người thích âm nhạc từ nhỏ, tự học thổi sáo, chơi khẩu cầm, đánh đàn mandoline, và tôi đã đi vào thế giới tân nhạc Việt Nam với cả trái tim nồng nhiệt. Tôi đã từng mời nhiều em khiếm thị ở trường mù Saigon đến nhà giúp tôi học thêm về lý thuyết và thực hành âm nhạc. Tôi biết đến nhạc tiền chiến rất sớm, thường thức nhiều bản nhạc xa xưa ngay tại miền Nam trong những năm 1960, những tác phẩm mà chính quyền cộng sản miền Bắc đã nghiêm cấm. Tôi sưu tầm những bản hùng sử ca Việt Nam từ thời kháng chiến chống thực dân Pháp để hiểu rõ thêm bối cảnh lịch sử và tâm tư của nhiều nhạc sĩ dân gian nổi tiếng. Tôi sẽ trình bày cặn kẽ thêm sau này.

Đối tượng của lời sám hối

Tôi biết trước những hậu quả khó tránh khỏi khi viết bài đăng tải rộng rãi trên các trang báo Mạng.

Trước tiên là tình bạn hữu có thể sẽ bị sứt mẻ trầm trọng với những người tôi từng sát cách sinh hoạt trong HVKYNTC; sau nữa là những thay đổi có thể có trong quan hệ gia đình từ Canada cho đến Việt Nam. Tôi chấp nhận tất cả và xem như đó là cái giá có thể phải trả; tôi sẽ chấp nhận, chịu đựng mọi hệ quả để lương tâm được thanh thản không còn bị giầy vò.

Tuy nhiên, tôi xin phép có đôi lời nhắn gửi đến với tất cả các anh chị bạn bè quý mến trong Hội.

Thân gửi các anh chị em quý mến trong Hội,

Tôi đã kiên nhẫn chờ đợi phản ứng của các anh chị em hơn hai năm qua, từ khi tôi viết và đăng trên Mạng bài “Sự thật nằm sau bức công hàm Phạm Văn Đồng 1958”(2). Tôi đã gửi riêng cho các anh chị bài viết đó qua e-mail để giúp các anh chị tìm hiểu rõ hơn nội dung bức công hàm và bối cảnh lịch sử xung quanh sự kiện rất quan trọng này. Thế nhưng tôi đã hoài công và vô cùng thất vọng, vì không được một câu trả lời dù đồng ý hay phản đối lập luận của tôi. Tôi xin phép được nhắc lại bài viết đó để anh chị đọc lại và cho cộng đồng người Việt hải ngoại cùng xem và phê phán.

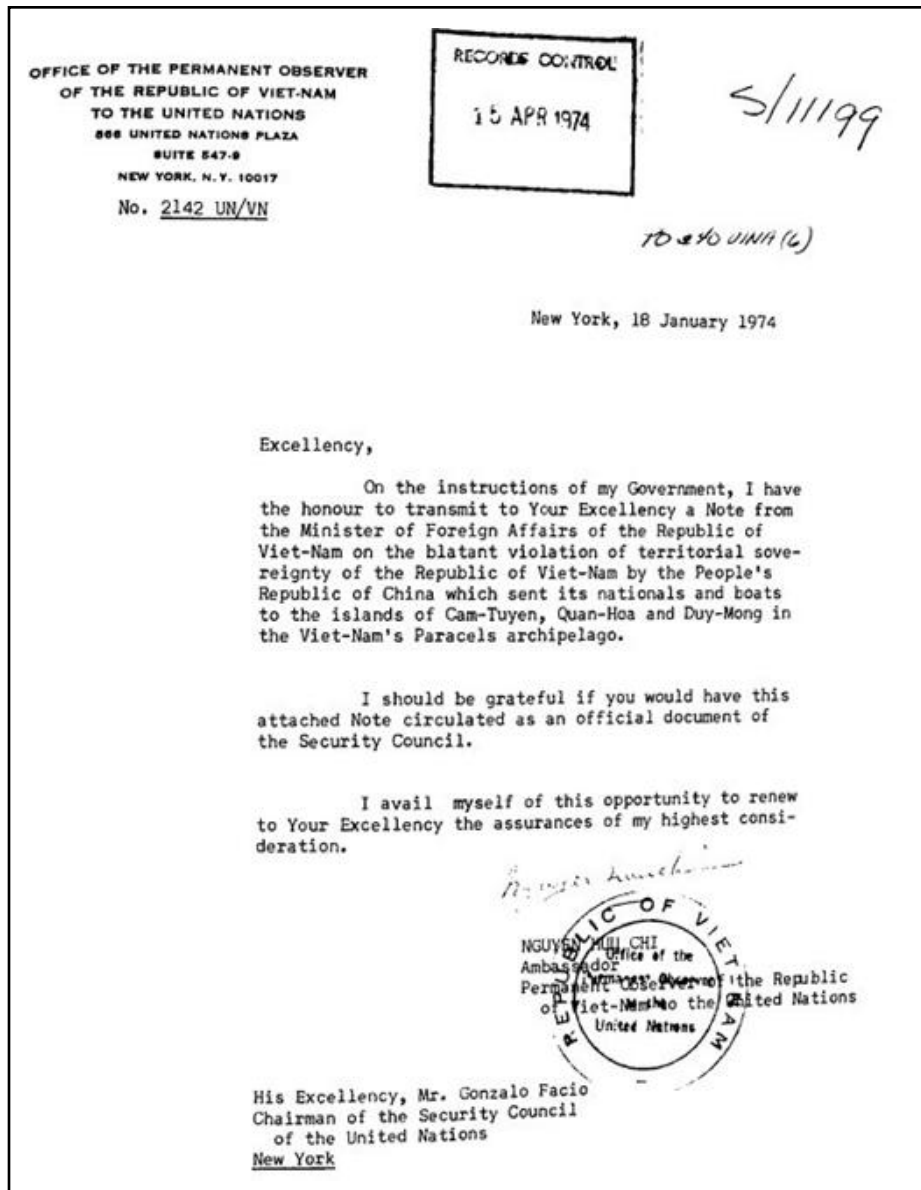
Hai năm trôi qua, những gì xảy ra ở Biển Đông, xung quanh hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa đã đủ để chứng minh cho những lập luận, phân tích và nhận định của tôi. Trung Quốc càng ngày càng hung hăng, xâm lấn ngang ngược. Trong khi đó thì tập đoàn lãnh đạo đảng Cộng sản Việt Nam và Nhà Nước CHXHCN Việt Nam lại càng co vòi, lép vế, ngậm miệng nín khe. Họ cùng ngồi yên, nhìn ngư dân Việt Nam bị cướp phá uy hiếp. Tất cả

đều chứng tỏ lãnh đạo Việt Nam chỉ là một bè lũ bù nhìn, bán nước. Họ đã lấy giang san lãnh thổ đem bán – bằng văn tự – cho lũ láng giềng hung tợn phương Bắc, để nhận được viện trợ vũ khí đạn dược, nhiên liệu thực phẩm, hầu thực hiện mưu đồ chiếm nốt miền Nam trù phú phì nhiêu. Trong khi đó, ngay sau khi Trung Quốc đưa Tuyên bố về Lãnh hải ngày 4 tháng 9, 1958 chính phủ Việt Nam Cộng Hòa, bằng hành động, đã khẳng định chủ quyền lãnh thổ ở đảo Quang Hòa(3) và ở quần đảo Hoàng Sa bằng trận hải chiến năm 1974, cũng như những công văn gửi đến Liên Hiệp Quốc phản đối CHNDTH vi phạm trắng trợn chủ quyền Việt Nam(4).

Các anh chị theo dõi sát tình hình Biển Đông từ lúc dàn khoan HD-981 lừng lững đi vào lãnh hải Việt Nam và ngang nhiên cắm sào thăm dò dầu khí của Việt Nam. Các anh chị cũng đã xuống đường phản đối theo đúng chỉ thị... rồi sau đó mọi việc, một cách êm thấm, lại đầu vào đó. Trung Quốc vẫn tiếp tục ngang nhiên xâm phạm biển đảo Việt Nam, và anh chị vẫn im hơi lặng tiếng. Đó có phải là hành động và tư cách của những con người trí thức hải ngoại, những người đã từng hấp thụ một nền giáo dục nhân bản, khai phóng của miền Nam Việt Nam, những người từng vỗ ngực tự xưng là Việt Kiều Yêu Nước Tại Canada?

Tôi rất mong các anh chị suy nghĩ lại, đặt quyền lợi đất nước và con người Việt Nam lên trên tất cả mọi quan hệ lợi nhuận riêng tư với chế độ cộng sản đương quyền, để cùng nhau lên tiếng sám hối vì an nguy của cơ đồ tổ quốc. Cơ hội để cứu nguy cho đất nước không còn nữa đâu! Hơn 60 năm qua, chủ

Công văn của Đại sứ Nguyễn Hữu Chí gửi Chủ tịch HĐ Bảo an LHQ, Gonzalo Facio, phản đối CHNDTH trắng trợn vi phạm chủ quyền Việt Nam ở quần đảo Hoàng Sa, trang 1/5 (New York, 18/01/1974).

nghĩa cộng sản ngấm quá sâu vào não trạng người dân miền Bắc, toàn thể Bộ Chính trị đảng cộng sản và tập đoàn lãnh đạo Nhà Nước Cộng sản Việt Nam đã và đang bị thế lực từ phương Bắc uy hiếp, mua chuộc, ly gián. Bài học lịch sử về tình báo, nội gián Trọng Thủy-Mỵ Châu vẫn là tấm gương lớn cho hậu thế luận cổ suy kim. Giặc bên ngoài và bè lũ tay sai nội gián bên trong đã và đang gặm nhấm, bào mòn truyền

thống yêu nước chống xâm lược của dân tộc, các anh chị chưa thấy sao? Nếu quả thật văn kiện bí mật từ Hội Nghị Thành Đô năm 1990(5) có thật, vì Đảng và Nhà Nước Việt Nam vẫn còn ngậm miệng nín khe trước sức ép dư luận trong nước [xem thêm Kiến Nghị của 61 vị nhân sĩ tướng tá QĐND Việt Nam năm 2014], thì chúng ta chỉ còn không tới 5 năm để lên tiếng phản kháng và để nuôi hy vọng dân tộc Việt

**3111 NW Bucklin Hill Road
Silverdale, WA 98383**

**Business Hours:
Mon-Sat: 11 AM - 9 PM
Sunday: 12 PM - 8 PM**

(360)-662-1205

Vietnamese Noodle Soup – Phở

Pho is a fragrant beef noodle soup unique to Vietnam. The dish consists of rice noodles and a variety of meats mixed in a steamy beef broth or chicken broth seasoned with cinnamon, anise star, cloves and ginger. Chopped green onions and fresh coriander finish each serving. Pho is served with a side plate of garnishes at the table so diners can season the soup to taste. Lime, crunchy bean sprouts, Vietnamese basil, Asian mint and slices of jalapeno pepper enhance the dish's fresh flavor and add texture to this aromatic broth.

Large Bowl ... \$9.95

Small Bowl ... \$7.95

P1 Steak Phở - Phở Tai

Beef noodle soup topped with rare beef eye of round

P2 Brisket Phở - Phở Chín

Beef noodle soup topped with well done brisket

P3 Steak, Brisket Phở - Phở Tai Chín

Beef noodle soup topped with rare beef eye of round and well done brisket

P4 Combination Phở - Phở Tai, Nạm, Gầu, Gân, Sách

Beef noodle soup topped with rare beef eye of round, fatty flank, flank, tendon and tripe

P5 Meatball Phở - Phở Bò Viên

Beef noodle soup topped with beef meatballs

P6 Chicken Phở - Phở Gà

Chicken noodle soup with shredded chicken breast

P7 Tofu Phở

Chicken broth noodle soup topped with tofu and vegetables

P8 Phở without Meat \$5.95

Vermicelli Bowl – Bún

All rice noodle dishes are served in a bowl with fresh head lettuce, cilantro, bean sprouts, shredded carrots, chopped peanuts and Vietnamese sauce.

V1 Bún Chả Giò

Vietnamese eggroll with vermicelli noodle \$7.95

V2 Bún Tofu

Grilled tofu and vegetables \$7.95

V3 Bún Special - Bún đặc biệt

Grilled prawns, beef or chicken with eggroll \$10.95

Side Orders

Meatball & Broth \$5.00

Noodle or Broth ..... small \$2.50

Extra Lime (3 pcs) \$0.75

Extra Vegetables \$1.50

Small Dish of Jalapenos \$0.75

Beverages

Soft Drinks
Nước Ngọt \$1.75

Soybean Milk (cold)
Sữa Đậu Nành \$2.50

Vietnamese Style Drip Coffee with Condensed Milk (Hot or iced)
Café Sữa \$3.25

Vietnamese Style Drip Coffee: Black (Hot or iced)
Café Đen \$3.25

Appetizer – Khai Vị

Fresh springroll served with noodles, lettuce, and choice of meat or tofu

A1 Vietnamese eggroll - Chả Giò
3 rolls ..... \$5.25   one \$1.85

A2 Shrimp springroll - Gỏi Cuốn Tôm
2 rolls ..... \$5.25   one \$2.75

A3 Chicken springroll - Gỏi Cuốn Gà
2 rolls ..... \$5.25   one \$2.75

A4 Tofu springroll - Gỏi Cuốn Chay
2 rolls ..... \$5.25   one \$2.75

Teriyaki Entrees

Served with steamed rice and stir-fried vegetables (substitute brown rice for \$0.75 or fried rice for \$1.50 extra)

Chicken Teriyaki \$7.50

Pork Teriyaki \$7.50

Beef Teriyaki \$8.95

Tofu Teriyaki \$6.95

Chicken & Pork \$8.50

Chicken & Beef \$8.75

Pork & Beef \$8.95

Tofu with Pork, Chicken or Beef \$7.95

Chung's Special with Pork, Chicken & Beef \$10.95

Half order of Chicken, Pork, Beef or Tofu \$5.25

Side Orders

Steamed Rice
Small \$2.50
Large \$5.00

Veggies
Small \$2.50
Large \$5.00

Fried Rice
Small \$3.75

Brown Rice
Small \$2.50
Large \$5.00

Stir-Fried Hong Kong Noodles & Veggies \$6.95

Stir-Fried Hong Kong Noodles with Chicken, Pork or Tofu \$8.50

Stir-Fried Hong Kong Noodles with Beef \$9.95

Stir-Fried Hong Kong Noodles with Shrimp \$10.95

Chicken Fried Rice \$7.50

Shrimp Fried Rice \$9.50

Pork Fried Rice \$7.50

Beef Fried Rice \$8.95

Veggie Fried Rice \$6.95

Nam sẽ thoát khỏi ách thống trị Đại Hán. Các anh chị không cảm thấy quan tâm, áy náy và trăn trở trước vấn đề nghiêm trọng này hay sao?

Nguyện vọng tương lai

Nghĩ lại thời gian đã qua, tôi thảm tiếc nuối cho một đời thanh niên đã bị lừa dối, bị đánh cắp, và cảm thấy rất ăn năn vì đã không trực tiếp góp phần với cuộc đấu tranh đòi lại công lý cho toàn thể nhân dân miền Nam. Tôi cảm thấy xấu hổ khi có lúc đã sử dụng ngôn ngữ tuyên truyền của chủ nghĩa cộng sản một cách vô ý thức. Nay là lúc cần phải phân tích và tìm hiểu cặn kẽ, nhận định rạch ròi xem ai mới chính là những kẻ “phản động, phản quốc, bù nhìn, tay sai ngoại bang”. Như thế là một phần nhỏ góp vào việc viết đúng sự thực lịch sử Việt Nam cận đại, đặt quân cán chính và người dân miền Nam Việt Nam cũng như hàng triệu người tị nạn cộng sản khắp nơi vào đúng vị trí trong lịch sử nước nhà. Lời sám hối của chúng ta có thể là những nhúm lửa nhỏ đốt cháy những ngôn từ tuyên truyền của tập đoàn cộng sản đang tiếp tục lừa bịp nhân dân Việt Nam và cả những thế hệ tiếp nối của chúng ta.

Tôi rất mong được đứng nghiêm, chào lá cờ vàng ba sọc đỏ của Việt Nam Cộng hòa và cất cao tiếng, hát bài Tiếng Gọi Thanh Niên (Quốc Ca Việt Nam Cộng hòa) ngày trước. Tôi rất mong được trở về quê hương như một kỹ sư đã nghỉ hưu, đem 40 năm kinh nghiệm ở xứ người góp phần phục vụ đất nước trước khi chết.■

Đường Hàm Nghi – Sài Gòn 1967,
ngày ấy tôi đi.

Montréal, Canada 4 tháng 3, 2015

(Văn Nghệ)

(1) 1,642,179 người đã rời bỏ Việt Nam (kể cả người gốc Hoa và người miền núi) đi tị nạn khắp thế giới trong giai đoạn 1975 – 1997. Canada đã nhận định cư cho 163,415 người. Nguồn: Robinson, W. Courtland, Terms of Refuge, United Nations High Commissioner for Refugees, London: Zed Books, 1998 p. 270, 276, Appendix 2; Far Eastern Economic Review, June 23, 1978, p. 20.

(2) Lê Quốc Trinh, Sự thật năm sau “Bức công hàm Phạm Văn Đồng 1958”, Dân Làm báo, 30/04/2013.

(3) Năm 1957, hãng thông tấn Tân Hoa (New China News Agency) của Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa đưa tin “quân đội miền Nam Việt Nam của Ngô Đình Diệm” đã chiếm đóng các đảo Hữu Nhật (Robert), đảo Hoàng Sa (Pattle), đảo Quang Ảnh (Money) thuộc quần đảo Hoàng Sa. (Nguồn: South Vietnam Troops Illegally Occupied Chinese Island, NCNA, New China News Agency Peking, March 6, 1957 in SCPM, no. 1486 (March 11, 1957), p.22 trích dẫn lại trong Hungdah Chiu & Choon-Ho Park (1975): Legal status of the Paracel and Spratly Islands, Ocean Development & International Law, 3:1, 1-28).

Ngày 4 tháng 9, 1958 chính phủ nước CHNDTH công bố Tuyên bố Lãnh hải 12 hải lý kể cả các quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa cũng như Bãi Macclesfield (quần đảo Trung Sa). Ngày 22 tháng Hai, 1959, Chính phủ Việt Nam Cộng hòa đã trả lời Trung Cộng bằng hành động, Hải quân

VNCH đã đến đảo Quang Hòa bắt 82 ngư dân Trung Hoa (sau đó đã trả tự do) và một tháng sau đó lại khẳng định chủ quyền của Việt Nam một lần nữa, cũng tại đảo Quang Hòa. (Nguồn: Statement of the Ministry of Foreign Affairs on the Encroachment upon Our Territorial Sovereignty and the Capture of Our Fishermen by the South Vietnamese Authorities, February 27, 1959, in Chung-hua jen-min kung-ho-kuo tui-wai kuan-hsi wen-chien-chi, vol. 6, 1959, pp. 27-28; Further Statement by the Ministry of Foreign Affairs of the People’s Republic of China Protesting the Illegal Acts of the South Vietnamese Authorities on the Encroachment of Our Territorial Sovereignty, Capture and Mistreatment of Our Fishermen, April 5, 1959, ibid., pp. 37-38 trích dẫn lại trong Hungdah Chiu & Choon-Ho Park (1975): Legal status of the Paracel and Spratly Islands, Ocean Development & International Law, 3:1, 1-28).

(4) Thư của Đại sứ Nguyễn Hữu Chí gửi ông Gonzlío Facio, Chủ tịch HĐ Báo an LHQ, Văn phòng Quan sát viên Thường trực, Việt Nam Cộng hòa, tại Liên Hiệp Quốc, Số 2142 UN/VN và 2143 UN/VN. Thư của Đại sứ Nguyễn Hữu Chí gửi ông Kurt Waldheim, Tổng thư ký LHQ, Văn phòng Quan sát viên Thường trực, Việt Nam Cộng hòa, tại Liên Hiệp Quốc, Số 2144 UN/VN.

(5) Nguyễn Trọng Vĩnh – Mặc Lâm (RFA), Hậu quả sau hội nghị Thành Đô? RFA, 2012-10-09

Cười Ti Cho Vui

GIỐNG SẾP

Ông sếp có vợ đẻ, nhưng ông bận việc không về thăm con mới sinh được. Ông nhờ cô thư ký về

thăm giùm. Khi cô trở lại, ông hỏi
- Cháu bé ra sao? có khỏe mạnh không?

- Thưa, cháu rất khỏe và giống ông như đúc

- Giống những điểm nào?

- Thưa, giống đầu không tóc, miệng không răng, tròn ửng, thấp tẹt và hét rất to.■

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Long An: Dân oan liêu chết ném bom xăng, tạt axit chống trả CA cướp đất

Trước khi xảy ra vụ cưỡng chế, gia đình ông Nguyễn Trung Can và bà Mai Thị Kim Hương tuyên bố sẽ liêu chết giữ đất.

12 dân oan đã bị bắt đi sau vụ liêu chết chống trả lực lượng cưỡng chế khiến ít nhất 20 viên CA bị thương nặng. Vụ việc xảy ra vào sáng ngày 14/4/2015, người dân đã phải ném bom xăng, tạt axit, thậm chí cho nổ cả bình hàn gió đá... để phản đối hành vi cướp đất của nhà cầm quyền CS tỉnh Long An.

Trung tá CA cầm đầu đoàn cưỡng chế bị tạt axit

Sáng ngày 14/4/2015, nhà cầm quyền CS đã huy động lực lượng hùng hậu kéo đến cướp phá căn lều tạm bợ của gia đình ông Nguyễn Trung Can và bà Mai Thị Kim Hương tại huyện Thạnh Hóa, Long An.

Cuộc cưỡng chế nhanh chóng bùng phát thành bạo lực khi lực lượng CA phá cửa xông vào đàn áp, ném gạch đá và bắt bớ nhiều

người. Quá phần uất, ông Nguyễn Trung Can đã buộc phải nổi lửa đốt nhà, dùng bom xăng chống trả lực lượng cướp đất.

Chị Trần Ngọc Anh – thành viên Phong Trào Liên Đới Dân Oan Tranh Đấu cho biết: khi bị dồn đến đường cùng, ông Nguyễn Trung Cang đã hất cả thau axit đậm đặc vào lực lượng CA.

Người cầm đầu lực lượng cưỡng chế là trung tá Nguyễn Văn Thủy, trưởng công an xã Thạnh An bị tạt axit trúng thẳng vào mặt gây thương tích nặng. Ông Nguyễn Văn Thủy sau đó đã phải đưa về bệnh viện Chợ Rẫy cấp cứu.

Được biết, hàng chục viên CA khác cũng bị trúng axit và bom xăng khiến bỏng nặng, phải đưa đi cấp cứu.

Trong một nỗ lực tuyệt vọng, gia đình ông Nguyễn Trung Cang thậm chí còn cho nổ bình hàn gió đá, nhưng cũng không thể đẩy lùi được đội

quân cướp đất hung bạo.

CA bắt 12 dân oan, trả thù tàn độc

Trưa cùng ngày, căn lều tạm bợ của gia đình ông Nguyễn Trung Can và bà Mai Thị Kim Hương hoàn toàn cháy rụi.

Một cuộc trả thù tàn độc diễn ra ngay sau đó khi CA đã đánh đập dã man đối với nhiều người phản đối vụ cướp đất, trong đó có chị Phùng Thị Ly.

Ít nhất 12 dân oan tham gia vào vụ phản kháng đã bị CA bắt đi, gồm có:

1. Nguyễn Trung Can
2. Mai Thị Kim Hương
3. Nguyễn Mai Trung Tuấn (con trai hai ông bà Can – Hương)
4. Nguyễn Trung Tài
5. Nguyễn Thị Nhâm
6. Phan Thị Mai Trinh
7. Phùng Thị Ly
8. Phùng Văn Tuấn
9. Nguyễn Thị Thắng
10. Mai Văn Đạt
11. Mai Văn Tuấn
12. Mai Quốc Hạ.

Tối ngày 14/4/2015, chị Trần Ngọc Anh cho biết:

“Cha của bà Hương là ông Mai Văn Tuấn, một người trong số
(xem tiếp trang 113)

Hiện trường vụ việc lúc 8 giờ sáng, trước khi xảy ra vụ cưỡng chế cướp đất

Dân Bình Thuận biểu tình phản đối nhà máy điện

lại không cho xe chạy, không đi qua đi lại, kẹt xe nhiều cây số. Bởi vì nhà máy nó thải nhiều khói ra, bụi bẩn không à, sống không được, ô nhiễm lắm!”

Theo Vinh, nếu như nói về sự bức xúc, có vẻ như người dân các tỉnh nghèo khổ thường mang nhiều ảm ức, bức xúc và thất vọng về chính quyền địa phương nhiều hơn các tỉnh không nghèo. Nhưng vì điều kiện kinh tế khó khăn, suốt ngày chỉ quần quật làm lụng, sự vất vả đã chiếm rất nhiều thời gian trong cuộc sống, khiến người ta không còn thời giờ để suy nghĩ về những chuyện khác như quyền con người hoặc những chính sách phúc lợi xã hội cần thiết.

Chính vì không có thời gian, không có lực lượng thanh niên chủ chốt và không có điều kiện mà suốt nhiều năm nay, mặc dù bị ép chế mọi bề nhưng người dân Ninh Thuận, Bình Thuận và những tỉnh miền Trung vẫn không có những phản ứng mạnh mẽ như nhiều tỉnh khác.

Người dân chặn đường lại không cho xe chạy, không đi qua đi lại, kẹt xe nhiều cây số. Bởi vì nhà máy nó thải nhiều khói ra, bụi bẩn không à, sống không được, ô nhiễm lắm!

Anh Vinh ở Vĩnh Tân

Tuy nhiên, một khi người dân các tỉnh này lên tiếng phản ứng những chính sách bất công của nhà nước thì câu chuyện đã đến hồi khó cứu vãn. Cũng theo nhận định của Vinh, hầu hết các cuộc cách mạng lớn trong lịch sử đều hình thành ở những tỉnh nghèo khổ của miền Trung, các phong trào cách mạng lớn trong lịch sử cũng vậy, từ Cần Vương, Duy Tân cho đến những phong trào cách tân văn chương đều có những thủ lĩnh miền Trung xuất hiện. Và đất nghèo như một cái nôi tốt nhất của cách mạng.

Cuộc biểu tình, biểu thị sự bất mãn của người dân xã Vĩnh Tân nhằm phản đối nhà máy điện Vĩnh Tân xả khói bụi, chất độc làm ảnh hưởng môi sinh của người dân Tuy Phong, Bình Thuận vào ngày 14 tháng 4 dù sao đi nữa cũng đóng vai trò là cú châm ngòi nổ của những cuộc biểu tình khó có thể nói là không xảy ra trong thời gian tới ở Bình Thuận, Ninh Thuận và các tỉnh miền Trung.

Trước đây, người dân ở Ninh Thuận cũng từng nhiều lần phản đối nhà cầm quyền địa phương xây dựng nhà máy điện hạt nhân nhưng qui mô và độ căng chưa đến mức như cuộc phản đối hiện tại. Theo bạn Vinh, cuộc xuống đường của bà con Tuy Phong có thể lên đến con số vài ngàn người và đoạn đường kẹt xe đã lên đến hàng chục cây số. Nhưng đây chỉ là con số xuống đường chặn xe,

Nhà máy nhiệt điện Vĩnh Tân, Bình Thuận (Hình RFA)

Ninh Thuận, Bình Thuận và cả miền Trung nối liền được xem là hiền hòa, chịu đựng nhiều nhất so với cả nước, chính vì điều kiện khó khăn, kém cái ăn chật vật, thời tiết thổ nhượng cũng khắc nghiệt nên miền đất này cũng là nơi có nhiều người tha phương cầu thực, bôn tẩu xa xứ nhiều nhất. Lực lượng lao động chính trong gia đình đều đi làm ăn xa hoặc người còn lại cũng gắng gượng mà chịu đựng mọi khó khăn để nâng đỡ gia đình. Cũng chính vì lẽ này mà hầu hết các cuộc đình công, biểu tình phản đối giới chủ hay phản đối nhà cầm quyền đều ít xuất hiện ở các tỉnh nghèo khổ này. Tuy nhiên, một khi các tỉnh này đứng dậy phản đối những bất công thì nghe có vẻ như cuộc cách mạng lớn đang đến gần.

Con tàu biểu tình đang tăng tốc

Một bạn trẻ tên Vinh ở Vĩnh Tân, Ninh Thuận chia sẻ về vấn đề người dân đang ngày càng căm phẫn và có xu hướng nổi dậy để chống lại bất công, giải tỏa những vô lý: “Người dân chặn đường

Hàng ngàn xe ùn tắc trên quốc lộ 1A đoạn qua huyện Tuy Phong

Sài Gòn mà dễ công khai những thông tin mà trước đây họ bưng bít. Mỗi khi nhân dân biểu tình hay phản đối gì thì nhà cầm quyền cho công an đóng vai người dân, chen lẫn vào dân rồi bày trò quậy phá sau đó công an trấn áp dân. Nó vừa làm vừa dàn dựng để đài truyền

hình nhà nước quay, để ai cũng nghĩ là dân đánh công an. Bây giờ nó đang chơi trò an dân, ru ngủ dân nhưng cũng chưa biết sẽ tới đâu... ”.

những người ở nhà chuẩn bị tinh thần xuống đường có thể còn đông hơn nhiều.

Sở dĩ bà con nhân dân ở Tuy Phong phản đối mạnh mẽ như vậy là vì môi trường ở đây đã quá ô nhiễm, ống khói cao 210m với đường kính 7m của nhà máy nhiệt điện Vĩnh Tân luôn tỏa ra một lượng khói hôi hám và nặng nề, bao phủ toàn bộ khu vực dân sinh trong huyện.

Hơn nữa, bãi xỉ thải ra từ hai tổ máy phát điện mỗi ngày từ hai ngàn tấn đến bốn ngàn tấn cũng làm cho môi sinh, nguồn nước ở đây trở nên dơ dáy, độc hại. Công nghệ nhiệt điện lỗi thời của Trung Quốc sử dụng nhiên than cám 6A – Hòn Gai Cẩm Phả với mức đầu tư 23477 tỉ đồng. Với mức giá đầu tư quá cao trích từ thuế của dân, giao cho công ty Thượng Hải của Trung Quốc xây dựng để rồi tạo ra hàng loạt tai hại cho nhân dân như vậy, chuyện người dân phản đối là chuyện rất tự nhiên.

Chưa có chính sách nào cho dân

Một người dân khác tên Thụy, ở Vĩnh Tân, Tuy Phong chia sẻ: “Ở đây không phải Hà Nội hay

Mỗi khi nhân dân biểu tình hay phản đối gì thì nhà cầm quyền cho công an đóng vai người dân, chen lẫn vào dân rồi bày trò quậy phá sau đó công an trấn áp dân. Nó vừa làm vừa dàn dựng để đài truyền hình nhà nước quay, để ai cũng nghĩ là dân đánh công an

Ông Thụy

Theo ông Thụy, sở dĩ người dân xã Vĩnh Tân hiền lành, chịu đựng lâu nay trở nên bức xúc là vì nhà cầm quyền địa phương quá đáng, họ không những đã tiếp tay cho nhà máy điện này xây dựng quá gần khu dân cư, để lọt công nghệ Trung Quốc lạc hậu vào địa phương thải ra khí độc, khói bụi và xỉ than đậm đặc mà lại không có một chính sách bảo vệ người dân cho hợp lý. Một kiểu làm việc hết

sức “đem con bỏ chợ” của nhà cầm quyền trong vấn đề nhà máy nhiệt điện Vĩnh Tân đang tồn tại ở Tuy Phong nói riêng và Bình Thuận nói chung.

Và không dừng ở hai tổ máy đang hoạt động, sắp tới đây sẽ có thêm một hoặc hai tổ máy nữa sẽ hoạt động để đạt được công suất đề ra lúc trình dự án. Điều này cũng đồng nghĩa với lượng khói bụi, chất độc hại sẽ tăng gấp đôi hiện tại. Trong khi đó, nhà nước chưa hề có kế hoạch nào để đảm bảo an toàn cho đời sống của người dân.

Hiện tại, với mức độ ô nhiễm như đang thấy, chỉ còn một trong hai lựa chọn, hoặc là di dời nhà

Bãi xỉ than không được xử lý, bốc bụi mỗi khi có gió. RFA

máy điện đi nơi khác cách xa khu dân cư, không ảnh hưởng đến đời sống người dân hoặc là di dời khu dân cư với điều kiện tốt nhất cho bà con nhân dân. Bởi trong chuyện này, bà con nhân dân phải chịu hy sinh quá nhiều khi rời bỏ mảnh vườn, căn nhà thân yêu và ổn định của mình để đến một nơi ở mới, lạ lẫm.

Và cũng theo ông Thụy, đây là vấn đề hết sức cấp bách, thể hiện

(xem tiếp trang 113)

Xuống đường lớn nhất! Đông nhất!

PHẢN ĐỐI CHẾ ĐỘ SAU 40 NĂM!

Biến Động Tháng Tư! “Khi người dân tràn ngập xuống đường, tín hiệu rõ ràng nhất là chế độ ấy đã đến giờ sụp đổ!” Hơn 90 ngàn người biểu tình tại Sài Gòn qua ngày thứ 7, giờ thì làn sóng công nhân đình công bắt đầu lan khắp các tỉnh phía Nam! (Tin tổng hợp)

*Phải làm sao cho công nhân hiểu rằng tất cả những thứ mà chế độ Cộng sản rêu rao, dạy dỗ cho bao nhiêu thế hệ rằng Tư bản bóc lột công nhân, địa chủ bóc lột nông dân tận xương tủy...vv toàn là thứ bịp bợm xảo trá, chính CSVN mới là thủ phạm.

*Dưới chế độ Cộng sản hiện nay chẳng có gì bóc lột khủng khiếp công nhân nông dân bằng một chính quyền, một đám đảng Cộng thối nát tham nhũng thậm tệ cả.

*Tiền thu ngân sách do đám đảng Cộng thu được chúng xà xẻo

bằng đủ trò gọi là đầu tư cho đến phát lương cao ngất cho đám sĩ quan Côn an quân đội (cấp tá lương hưu khoảng 15tr/tháng, cấp tướng trên 20tr/tháng) chỉ tồn tại để đàn áp và đục khoét của công. Ngoài ra còn đi vay thêm nước ngoài về bòn rút, bán đất bán rừng bán biển cho Tàu, cướp đoạt đất đai dân đen bằng cách

đền bù chia lô phân nền để bán. Chưa hết mỗi năm chúng móc túi người dân một cách trắng trợn nhưng vô hình dưới dạng một danh từ rất danh chính ngôn thuận là “Lạm phát” mà thực chất là độc quyền in tiền ra xài. Đến những cái mãi mãi chúng cũng đặt ra ngoài vòng luật pháp chỉ để thuận tiện cho đám Côn an xã hội bất bớ đe dọa tổng tiền cái mãi mãi. Tội ác của Cộng sản chất cao như núi, phải bắt chúng sớm đền tội cho dân VN bớt lầm than

*Cái vấn đề ở đây là đã có số đông trên 90 ngàn người dám đứng lên đình công chống lại chính sách bóc lột của ĐCSVN và chưa từng xảy ra dưới chế độ độc tài công an trị. Một ngày nào đó sự tranh đấu tương tự như Công Đoàn Đoàn Kết độc lập Ba Lan sẽ trỗi dậy mà đem cái đám cướp, côn đồ ở Ba đình cho chúng chạy sang Tàu lánh nạn.

*”Lời hứa của Thủ Tướng CS”

+ “lời hứa của Đảng Trưởng ĐCS”
+ “lời hứa của Chủ Tịch Nước CS”
& “lời hứa của Cuộc Hội CS” = toàn những điều xảo trá, bịp bợm. Từ thời Hồ đến nay vẫn thế. Dân vẫn đổ lệ sâu! Muốn thoát kiếp ngựa trâu... Không có cách nào khác là dẹp bỏ ĐCSVN!

*Nữ 55t & năm 60t , lãnh tiền BHXH ko mua nổi một ổ bánh mì nữa, chúng ta đừng tin vào tụi nó, ko còn một hạt thóc mà ăn, công nhân cứ biểu tình đòi hỏi quyền lợi cho chính mình. Đảng nói: “mọi người đều bình đẳng”. Vậy, tại sao không áp dụng “điều 60 bộ luật bảo hiểm xã hội” cho lãnh đạo, cho quân đội và các lực lượng vũ trang ? Chúng tôi yêu cầu được giải thích !!

*GIÓ XOAY CHIỀU HÒA THIÊU ĐẶC CỐ

Tỉnh dậy đi hỏi thất phu trí thức Bốn mươi năm vẫn ngu ngu nường sao

Hãy đứng lên đòi lại tâm kỳ đảo Không mãi mượn lá phướn màu đẫm máu

Tứ thập niên thối đổi lừa con cháu Khoác chiến bào tổ quốc đã từng trao

Phủ quan tài cho những bậc anh hào Ba giòng kẻ khởi đầu nam trung bắc Dậy mà đi cùng xung phong đánh giặc

Mặc Ba Đình nội gián lở tràn lan Hà Nội thành thái thú lũ ngoại gian Đang cười cở đè đầu trên trăm họ

Làn sóng công nhân đình công ngày 2/4/2015 lan khắp các tỉnh phía Nam

Sáng ngày 2/4/2015, một nửa số công nhân công ty PouYuen, công nhân công ty Q.M.I Industrial Việt Nam, 3Q Vina... đã trở lại làm việc sau khi có thông tin trên báo Người

Lao Động cho rằng: “Chính phủ sẽ kiến nghị với Quốc hội để xem xét lại điều 60 của luật BHXH”. Tuy nhiên công an TpHCM vẫn duy trì một lực lượng đáng kể tại đây bao gồm CSGT, công an, an ninh... và xe đặc chủng để sẵn sàng đàn áp.

Trái lại với tình hình yên ắng ở TpHCM, “bão” đã nổi lên ở Tiền Giang, Tây Ninh, Long An...

Theo FB Nguyễn Thiện Nhân cho biết:

* Tại Tây Ninh, công ty POULI Việt Nam (KCN Phước Đồng, Gò Dầu, Tây Ninh), đã đình công để phản đối điều 60 của luật BHXH.

* Tại Long An, các Công ty Shin Sung Vina, Shilla Bags, Vina MyLan (?)... thuộc huyện Đức Hòa công nhân đình công bỏ về hết.

* Tại Tiền Giang:

Cả một KCN Tân Hương, Tiền Giang đình công.

Hôm nay 2/4: Cả Khu Công Nghiệp Tân Hương-Tỉnh Tiền Giang đình công! Công nhân bỏ về hết, vắng tanh, chỉ còn loe hoe vài nhân viên văn phòng bị ép ở lại.

Các công ty lớn như **Dụ Đức, Simone, On Accessories, Freeview Industrial, HANSAE VIETNAM, Quảng Việt**... công nhân đều bỏ về.

Bất chấp lời hứa của thủ tướng, phong trào đình công lan rộng sang ngày thứ 8 liên tiếp

104

Các cuộc đình công phản đối điều luật quái đản cho phép nhà nước tự ý ‘giữ hộ’ tiền công nhân đến năm 60 tuổi đã bước sang ngày thứ 8 liên tiếp. Bất chấp thông báo sẽ sửa luật bảo hiểm xã hội của thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, làn sóng đình công từ Sài Gòn tiếp tục lan tỏa đến các tỉnh lân cận như Long An, Tiền Giang, Tây Ninh...

Ngày 2/4/2015, toàn bộ khu công nghiệp Tân Hưng (Tiền Giang) – nơi có gần 50 ngàn công nhân đã đồng loạt bỏ ra về và không làm việc. “*Công nhân bỏ về hết, vắng tanh, chỉ còn loe hoe vài nhân viên văn phòng bị ép ở lại. Các công ty lớn như Dụ Đức, Simone, On accessories, Freeview, Hansae, Quảng Việt... công nhân đều bỏ về*”, facebook Nguyễn Thiện Nhân cho biết. Cuộc đấu tranh phản đối luật bảo hiểm xã hội cũng đã bắt đầu diễn ra tại Long An, Tây Ninh..., điều này cho thấy những lời hứa hảo của thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng và nhà cầm quyền CSVN đã không còn được ai tin tưởng.

Tại công ty Pou Yuen (Sài Gòn) – nơi đã khởi phát phong trào đình công từ hôm 26/3, truyền thông nhà nước nói rằng vào sáng ngày 2/4,

hầu hết các công nhân đã quay trở lại làm việc sau khi nghe loa thông báo về lời hứa của thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng.

Trước đó, hàng ngàn công nhân đã được huy động đến công ty Pou Yuen để đàn áp, bắt bớ những công nhân biểu tình ôn hòa hôm 1/4. Phóng viên Lao Động Việt có mặt tại hiện

trường cho biết một số công nhân đã bị bắt và đánh đập, khiến nhiều người phần nộ xông đến giải vây.

Để đối phó với các cuộc đình công, bộ LĐTBXH còn ban hành công điện khẩn ra lệnh “*xử lý cá nhân lợi dụng tình hình kích động, lôi kéo người lao động ngừng việc, đình công*”.

Trong khi đó, ông Đặng Ngọc Tùng – chủ tịch tổng Liên đoàn Lao động Việt Nam không hề đứng về phía công nhận, mà thậm chí còn ngang ngược yêu cầu công nhân “*không để kẻ xấu lợi dụng, kích động, xúi dục làm ảnh hưởng đến doanh nghiệp và tình hình an ninh trật tự tại địa phương*”.

Bộ máy CA với quân số khổng lồ cũng đã được lệnh trực chiến tại những nơi có đông công nhân tập trung.

Hiện không rõ tình trạng của những công nhân bị CA bắt bớ trong những ngày đình công vừa qua. ■

Chính quyền huyện Đăk Tô

tiếp tục khủng bố giáo dân có nhà dùng làm nơi thờ phượng

VRNs (14.4.2015) – Kom Tum – Ngày 30.01.2015, chính quyền tỉnh Kon Tum, cụ thể là UBND huyện Đăk Tô ra bản kế hoạch số 03 về việc tuyên truyền, vận động xử lý các công trình sinh hoạt tôn giáo trái pháp luật trên địa bàn huyện Đăk Tô. Chúng tôi được biết, nếu phải thực hiện theo kế hoạch trên thì sẽ có tới 22 nhà nguyện của bà con dân tộc thiểu số trong vùng phải phá hủy hoặc tháo dỡ.

Dịp lễ Phục Sinh vừa qua, chúng tôi có dịp thăm gặp một số bà con trong vùng Đăk Tô. Khi nhắc đến kế hoạch của huyện Đăk Tô, bà con dân làng rất căm phẫn về việc làm này của chính quyền. Họ nói rằng, sinh hoạt tôn giáo là quyền của người dân và không làm hại đến ai. Đạo dạy họ phải làm điều lành, mà không biết vì lý do gì chính quyền cấm không cho sinh hoạt tôn giáo và phá bỏ nhà nguyện của họ.

Được biết hiện nay nhà cầm quyền huyện Đăk Tô đang thực hiện bước một trong bản kế hoạch ba bước mà họ đưa ra. Đó là “vận động các hộ gia đình cam kết không sử dụng nhà vào mục đích sinh hoạt tôn giáo”. Nhưng thực ra họ đang gây áp lực, khủng bố tinh thần những gia đình đó ký vào biên bản cam kết có sẵn. Trong biên bản có nội dung: “cấm tụ tập đông người và sinh hoạt tôn giáo”.

Để rõ hơn, chúng tôi đã đến

nhà chú Yao Phu Vom thuộc thôn 3 xã Tân Cảnh, huyện Đăk Tô để tìm hiểu. Ông Vom cho biết: “Ở thôn 3 đã có nhà nguyện từ trước năm 1975, nhưng vì chiến tranh nhà nguyện đã bị phá hủy. Sau 1975 bà con qui tụ nhau tại nhà chú Yao Phu để đọc kinh cầu nguyện. Vào thời điểm đó các cha không thể vào được, vì vậy tôi cho bà con trong làng mượn nhà của tôi để cầu nguyện. Đến năm 2006 vì bà con quá đông mà nhà tôi thì nhỏ và chật hẹp, nên tôi xin phép chính quyền cho tôi coi nói bên hông nhà để dành riêng làm nhà cầu nguyện che nắng, che mưa cho bà con nhưng họ không cho. Dù vậy, gia đình tôi vẫn quyết định làm và gia đình tôi đã bán một số cây trắc để làm nhà tạm. Khi làm, vì còn thiếu tiền nên tôi đã xin thêm cha Tổng thời đó là cha Liên. Ngài cho được 07 triệu đồng để làm. Trong khi làm thì chính quyền có kêu lên hỏi và làm khó dễ chúng tôi. Nhưng rồi chúng tôi cũng dựng xong nhà tạm. Chiều ngang ngôi nhà rộng 6m, dài 9m dành cho bà con cầu nguyện. Khi đó thỉnh thoảng Cha Liên cũng có về dâng lễ cho chúng tôi. Ngôi nhà đó còn cho tới nay.”

Chú Yao Phu Vom nói tiếp: “Sau khi Cha Tổng Đại Diện Liên mất thì Cha Bá Năng Lý thay thế. Hàng tuần cha Lý về dâng lễ tại nhà nguyện của chúng tôi. Rồi khi cha Lý mất thì cha Tiên cũng về dâng lễ mỗi tuần cho đến nay. Ngày lễ thường thì từ 300 – 500 người,

những ngày lễ lớn có khoảng 2000 – 3000 người tham dự, chật hết cả trong nhà, ngoài sân, ngoài vườn nhà của tôi. Chúng tôi không biết vì sao chính quyền lại cấm không cho chúng tôi sử dụng ngôi nhà nguyện đã có trên 9 năm. Nếu không dự lễ ở đây thì bà con phải đi lên Đăk Môit, hay về Giáo xứ K’ Hring thì quá xa đối với bà con (hơn 15km)”

Chú Yao Phu Vom nói về suy nghĩ của mình khi biết chính quyền bắt tháo dỡ ngôi nhà nguyện nơi gia đình mình: Khi chúng tôi biết chính quyền cấm không cho sinh hoạt tôn giáo và phải tháo dỡ nhà nguyện của mình thì bà con rất căm phẫn và buồn. Riêng đối với gia đình tôi thì chính quyền thôn, xã liên tục xuống nhà tôi gây áp lực. Họ bắt tôi phải ký vào bản cam kết gì đó. Lúc đầu tôi không ký thì ngày nào họ cũng xuống nhà tôi ngồi từ sáng đến chiều yêu cầu tôi phải ký, không ký thì họ không về. Tôi đi làm cũng không yên! Khi tôi đi làm ruộng họ cũng kêu về bắt ký. Tôi nói với họ: Tôi đi làm, các ông cứ bắt tôi về thì lấy gì nuôi gia đình tôi. Tôi cương quyết không ký và họ cứ đến liên tục, ngày nào cũng đến và tôi đi đâu họ cũng đi theo, khoảng 10 ngày như vậy. Tôi chịu không nổi, bởi hết thôn rồi đến xã, vì vậy tôi đã ký một cái bản cam kết gì đó mà họ chỉ đọc cho tôi nghe. Họ không cho tôi giữ lại cho mình một bản nào sau khi ký (họ nói nội dung bản cam kết là cấm tụ tập sinh hoạt tôn giáo tại nhà tôi vì không có phép và cũng không phải là nơi thờ tự)”

“Sau khi ký rồi, tôi có kể lại với dân làng sự việc trên. Tôi rất buồn và ân hận vì thấy mình đã phạm lỗi với Chúa, với bà con dân làng

Chú Yao Phu Vom đứng trong ngôi tạm bợ làm nơi cho bà con cầu nguyện, tham dự hành lễ mà chính quyền bắt tháo dỡ.

nhà sử dụng cho việc thờ phượng. Bước ba: Những hộ chấp nhận triệt hạ nhà nguyện thì phần coi nói hay nhà mới làm thêm được tiến hành làm giấy tờ hợp thức hóa nhà ở, những hộ không chấp nhận thì dứt khoát không làm thủ tục chuyển đổi mục tiêu sử dụng đất.

và kẻ cả với vợ con tôi. Tôi cũng đã xin lỗi Chúa, xin lỗi vợ con. Tôi cũng xin bà con dân làng hiểu và thông cảm cho tôi, sau này tôi không bao giờ ký gì nữa hết. Tại sao chính quyền lại cấm sinh hoạt tôn giáo vì mỗi người có quyền tự do tín ngưỡng mà. Nhà nước bảo là tự do tôn giáo mà lại cấm không cho sinh hoạt tôn giáo là như thế nào? Và uy hiếp tinh thần tôi, để tôi chịu không nổi áp lực mà phải ký vào biên bản để giờ đây bà con dân làng đang hiểu lầm tôi. Giờ đây tôi biết phải làm sao để tạo lại niềm tin với bà con dân làng?”

Xin nhắc lại kế hoạch được triển khai làm ba bước của UBND huyện Đắk Tô. Bước một: Trục tiếp vận động yêu cầu các hộ gia đình cam kết không sử dụng nhà vào mục đích sinh hoạt tôn giáo. Bước hai: Theo dõi, nếu tiếp tục sử dụng nhà cho sinh hoạt tôn giáo thì sẽ bị lập biên bản, phạt hành chính và buộc tháo dỡ hoặc đập phần

Theo luật pháp hiện hành, nhà ở thuộc về sở hữu cá nhân, nên gia chủ có quyền làm tất cả những gì pháp luật không cấm. Cho đến nay chưa có một văn bản có hiệu lực pháp luật nào cấm công dân không được sinh hoạt tôn giáo trong nhà mình cả. Ngược lại Khoản 01 Điều 9 Pháp lệnh Tín ngưỡng – Tôn giáo qui định: “Người có tín ngưỡng, tín đồ được tự do bày tỏ đức tin, thực hành các nghi thức thờ cúng, cầu nguyện và tham gia các hình thức sinh hoạt, phục vụ lễ hội, lễ nghi tôn giáo và học tập giáo lý tôn giáo mà mình tin theo”

Với những việc làm trên thì nhà cầm quyền huyện Đắk Tô đang dùng công quyền

khủng bố, ép buộc người dân thực hiện theo ý đồ của mình, như vậy có đúng tư cách công chức và quan chức hay không ?

Được biết Giáo phận Kontum là Giáo phận được thành lập lâu đời nhất ở vùng Tây Nguyên và cũng là Giáo phận lớn thứ ba trong tổng số 26 Giáo phận ở Việt Nam. Địa giới giáo phận rộng 25.728 km², bao gồm hai tỉnh Gia Lai và Kontum. Dân cư cũng như các tín hữu chủ yếu là người các sắc tộc như dân tộc Xơ Đăng, Bahnar, Giê, Triêng, Jarai, Rơ Ngao... Niềm tin Công giáo đã được người thuộc các sắc tộc thiểu số ở vùng đất này đón nhận từ giữa thế kỷ 19. Hiện nay, giáo phận có khoảng 300.000 giáo dân.

Chúng tôi sẽ tiếp tục thông tin đến quý vị về 22 nhà nguyện trên trong thời gian tới. ▣

■ Bài và ảnh: *Giêna VRNs*

Theo kế hoạch chính quyền đưa ra, sẽ có 22 ngôi nhà nguyện tạm như thế này bị tháo dỡ trên địa bàn huyện Đắk Tô.

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

NEW YORK NĂM 2015 :

Mùa Xuân đến chậm, mà tình người vẫn nồng ấm

■ Bài ghi nhanh của *Đoàn Thanh Liêm*

Cuối tháng Ba năm 2015 này, tôi lại đến New York để vừa tham dự Đại Hội Thường Niên của tổ chức Ân xá Quốc Tế và vừa đi thăm viếng bạn bè thân thiết từng gắn bó với mình từ bao nhiêu năm qua.

Miền Đông nước Mỹ năm nay trời khá lạnh và đến giờ này dù đã qua ngày Xuân Phân 21/3, New York vẫn còn có tuyết phủ trắng khắp nơi. Chiều ngày Chủ nhật 29/3, tôi ra công viên Inwood Hill Park ở phía Bắc Manhattan, thì vẫn còn thấy tuyết đóng chặt ngay trên một số lối đi – nên tôi không dám mạo hiểm bước tới vì sợ bị trượt chân té ngã rất nguy hiểm. Nhiệt độ ban ngày vào buổi chiều dù có nắng, thì vẫn ở mức 35 – 40 độ F, tức là vào khoảng 3 – 5 độ C. Cây cối trụi khảnh khi, toàn cùng một màu đen xám ngắt – thật khác hẳn với cảnh sắc ở California với nắng ấm chan hòa và hoa lá nở rộ tung bừng khắp chốn.

Thế mà trong hơn một tuần lễ qua, tôi đã được sống an vui ấm cúng trong tình thương mến của những bạn bè thân thiết – mà đã từng sát cánh với nhau trong công cuộc tranh đấu cho nhân phẩm và quyền con người. Tôi xin lần lượt ghi lại chi tiết về những cuộc hội họp gặp gỡ trao đổi đó trong những ngày qua giữa lòng thành phố được nhiều người gọi là kinh

đô tài chánh thương mại của cả thế giới.

I – Đại Hội Thường Niên năm 2015 của Ân xá Quốc Tế Phân Bộ Hoa Kỳ tại Brooklyn New York 20 -22 March.

(Annual General Meeting 2015 – Amnesty International USA, viết tắt là AGM/AIUSA)

Đây là AGM lần thứ 50 của AIUSA. Riêng đối với tôi, thì tôi đã liên tục tham gia các AGM trong 6 lần, bắt đầu từ AGM 2010 ở New Orleans, tiếp theo là ở San Francisco, Denver, Washington DC, Chicago và đến năm nay ở New York. Với số tham dự viên vào khoảng 800 người đến từ khắp nước Mỹ, Canada và khách mời từ nhiều quốc gia khác, AGM 2015 sinh hoạt thật sôi nổi sinh động, tất cả đều được diễn ra trong nhiều phòng họp lớn nhỏ của khách sạn Marriott sát với chân của cây cầu lịch sử Brooklyn Bridge.

Chủ đề của AGM 2015 là : “From Moment To Movement” (Từ Khoảnh Khắc Lịch Sử Tới Phong Trào). Ngoài 5 phiên họp khoáng đại, thì có đến trên 40 cuộc hội thảo nhóm theo các đề tài riêng biệt, mỗi nhóm từ 50 đến trên 100 người. Có đến trên 50 diễn giả là những người hoạt động nhân quyền khắp thế giới, các vị dân cử, nhà báo, luật sư, giáo sư v.v...,

thường thường các diễn giả trình bày ngắn gọn để dành nhiều thời gian cho cử tọa nêu câu hỏi khiến cho sự trao đổi thảo luận diễn ra trong bầu không khí linh động hào hứng hơn.

Ngoài hai chức sắc hàng đầu là Ann Burroughs người gốc Nam Phi hiện là Chủ Tịch Hội Đồng Quản Trị (Board Chair) và Steve Hawkins người Mỹ gốc Phi châu là Giám Đốc Điều Hành (Executive Director) của AIUSA, thì phải kể đến mấy nhân vật nổi tiếng thế giới hiện nay như Mabel Abu, Giám đốc Amnesty Hongkong, Kayla Reed từ Saint Louis Missouri, hoạt động thật sôi nổi sau vụ Mike Brown bị cảnh sát bắn hạ tại Ferguson hồi tháng 8/2014, rồi đến Linda Sarsour người phụ nữ Hồi giáo Mỹ gốc Palestine, hiện là Giám đốc Điều hành Hiệp hội Mỹ Á rập tại New York v.v...Đề tài “Bạo hành của Cảnh sát Mỹ” vẫn còn lôi cuốn sự dân thân nhập cuộc của nhiều giới trẻ vào công cuộc tranh đấu nhân quyền tại khắp nơi trên đất Mỹ cũng như tại các nước như Mexico, Brazil, Trung Đông v.v...

Một điểm đáng chú ý nhất là số người trẻ cỡ tuổi hai mươi tham dự rất đông, có thể lên tới 30% trên tổng số cử tọa. Tất cả đều tham gia phát biểu hăng say với phong cách trang nhã chín chắn nghiêm túc. Điều này gây cho tôi thêm tin tưởng về sự lớn mạnh của phong trào nhân quyền trên đất Mỹ.

1 – Những cuộc gặp gỡ trao đổi thân tình trong suốt 3 ngày Đại Hội.

Trong AGM này, tôi đã gặp lại nhiều người bạn đã quen biết trong những kỳ họp trước đây. Điển hình như chị Carol Pearson từ tiểu bang

New Mexico, chị là người hoạt động rất năng nổ nhiệt tình với Amnesty từ bao nhiêu năm nay. Lần mới nhất, tôi gặp chị tại Đại hội cấp Miền Tây (Western Regional Conference) vào tháng 11/2014 tại thành phố Albuquerque. Người khác nữa là Jonathan giáo sư môn Pháp văn từ thành phố Birmingham Alabama, chúng tôi thật vui vẻ nói tiếng Pháp với nhau v.v...

Nhưng tôi cũng gặp gỡ quen biết thêm được với rất nhiều bạn mới nữa. Xin kể ra vài trường hợp như sau : Gia đình 3 cha con Rodriguez từ thành phố Fairfax, Virginia là dân Mỹ gốc từ Puerto Rico. Con trai Lucas sinh năm 1994 mà lại vào cùng ngày sinh nhật với tôi, như thế là cháu thua tôi đến đúng 60 tuổi. Tôi phải bảo Lucas : “Cháu phải gọi tôi là Grandpa, đúng không?” Cả ba cha con đều cười thật vui vẻ. Nhân ngồi chung trong một bàn tròn, nên tôi mở laptop cho ba cha con đọc một số bài viết của tôi; tất cả đều thích thú được biết rõ ràng hơn về hoạt động của tôi ở Việt nam, kể cả chuyện bị giam giữ trong tù của tôi nữa. Còn Jack Warner 23 tuổi là một sinh viên bậc cao học quê tại New Jersey, tôi cho Jack coi bài thơ tôi làm trong tù nhan đề là “A Message to Youth” và giải thích cho cháu biết là tôi được gọi hứng từ hai câu của nhà tư tưởng Bertrand Russell là : “Right Thinking” và “Nice Feeling”. Jack gật gù và nhẩm đọc lại hai câu này, rồi nói : “Cháu hết lòng cảm ơn bác đã chỉ dẫn cho cháu cái tư tưởng tốt đẹp đó của Bertrand Russell v.v...”

2 – Chuyện Việt nam được chú ý trong Đại Hội.

Tại AGM 2015 lần này, chuyện

Việt nam gây được sự chú ý hơn so với mọi năm. Đó là nhờ có sáng kiến của cô Hương một sinh viên đang theo học bậc Tiến sĩ tại Đại học Indiana. Cô Hương thực hiện được hai tấm ảnh của hai tù nhân lương tâm là Tạ Phong Tần và Trần Huỳnh Duy Thức với lời kêu gọi chính quyền Hà nội phải trả tự do cho họ. Mặt sau mỗi tấm ảnh có phần để trống dành cho người kí vào bức thư gửi cho các ông Trương Tấn Sang, Nguyễn Tấn Dũng với lời yêu cầu phải thả người tù này. Đây là một sáng kiến rất đáng khen ngợi, vì gây được sự tham gia hưởng ứng cuộc tranh đấu nhân quyền ở Việt nam hiện nay.

Và riêng bản thân mình, thì tôi cũng có dịp phát biểu trong một cuộc hội thảo vào buổi sáng Thứ Bảy 21/3 dành cho “các tù nhân lương tâm chia sẻ câu chuyện của mình”. Tôi nói : “ Năm nay tôi đã 80 tuổi, là người cao tuổi nhất trong Đại Hội ở đây. Tôi là một luật sư bị bắt giam ở Việt nam từ năm 1990 và nhờ được Amnesty vận động can thiệp tích cực, nên tôi được trả tự do vào năm 1996 và hiện định cư tại California. Từ nhiều năm nay tôi tham gia sinh hoạt với Nhóm 178 Irvine California của Amnesty, cũng như tham dự liên tục 6 AGM kể từ năm 2010 đến nay. Tôi rất vui mừng vì thấy rất đông các bạn trẻ tham gia với Amnesty. Các bạn đó đang chuẩn bị thay thế cho thế hệ những người lớn tuổi như tôi ở đây- thật là điều làm cho tôi thêm phần khởi nờ nức và tin tưởng nơi tương lai tươi sáng của phong trào nhân quyền trên khắp thế giới vậy...” Cử tọa vỗ tay hoan hô nồng nhiệt và có vài em đến nói với tôi : “You are truly an inspiration for us. Thank

you very much”.

Lại nữa, trong bữa tiệc do AIUSA khoản đãi vào buổi trưa Thứ Bảy 21/3, trước số thực khách đông đến 700 người, một vị đại diện Amnesty còn mời riêng tôi lên khán đài và trao tặng cho tôi một Certificate of Appreciation ghi nhận tôi là một Anh Hùng Nhân Quyền (A Human Rights Hero) nữa. Ngay sau đó, tiếng vỗ tay tán thưởng đã vang dội khắp hội trường

Và lúc tôi trở về lại chỗ ngồi của mình, thì có nhiều người đến bắt tay và nói lời chúc mừng với tôi. Quả thật, đây là một vinh dự bất ngờ đối với tôi. Sau ít phút giao động, tôi lấy lại được sự bình tĩnh và thật tâm phần khởi vui mừng coi đây cũng là một cơ hội thêm nữa để làm sáng tỏ chính nghĩa của phong trào tranh đấu nhân quyền của Việt nam đối với cộng đồng thế giới vậy.

II – Những cuộc thăm viếng bạn hữu tại New York.

Mỗi lần đến New York, tôi đều tìm đến thăm những người bạn tâm đắc của mình, cụ thể như chị Dinah Pokempner thuộc tổ chức Human Rights Watch, anh Doug Hostetter Giám đốc Văn phòng Liên lạc với Liên Hiệp Quốc của tổ chức Mennonite Central Committee và đặc biệt là đến ở nhà với anh Dick Hughes người bạn thân thiết đã trên 45 năm. Và vì đã có nhiều lần viết về các người bạn này trước đây rồi, nên lần này tôi sẽ chỉ ghi lại thật ngắn gọn những câu chuyện trao đổi với các bạn ấy mà thôi.

A - Riêng lần này, tôi lại đến thăm anh Zeke Johnson tại văn phòng của AIUSA đặt trong một

ABC Westminster Adult Day Health Care

(Chương Trình CBAS)

Trung Tâm Chăm Sóc Cao Niên

202 Hospital Circle, Westminster, CA 92683

Chương trình Medical Đài Thọ

Phone: **714-894-5880** Fax: **714-894-5879**

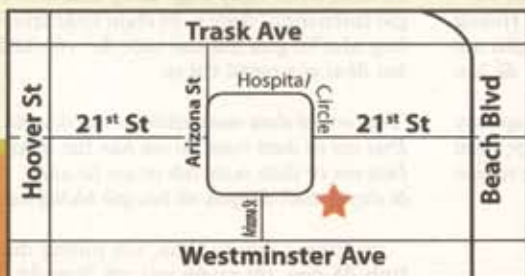
Muốn biết thêm chi tiết
xin liên lạc

714-894-5880

- Khung cảnh lịch sự, kang trang, an toàn.
- Nơi dành cho quý vị cao niên đến **sinh hoạt ban ngày**, gặp gỡ đồng hương cùng đồng niên để tránh cảnh neo đơn lúc tuổi già.
- Nơi đáng tin cậy cho các đồng hương gửi gắm cha mẹ lúc phải đi làm vì sinh kế.
- Ăn sáng ăn trưa, cung cấp các món ăn Á Đông đầy chất dinh dưỡng, hợp khẩu vị người lớn tuổi.
- Có xe chuyên chở miễn phí.

Nếu không đủ điều kiện Medical đòi hỏi để được gia nhập chương trình thì sẽ đóng lệ phí **RẤT NHẸ NHÀNG**

- Có lớp dạy English và Computer (basic)
- **Sinh Hoạt:** Âm nhạc, Hội họa, Thể dục...

BANQUET & MEETING ROOM FOR RENT
Giá cả nhẹ nhàng, liên lạc **714-478-8866**

Ghi chú: Chỗ có giới hạn, để tránh sự chờ đợi,
xin vui lòng ghi danh trước.

building ở gần nhà ga thời danh của New York gọi là Penn Station tại khu trung tâm của Manhattan nữa.

Zeke là một nhân viên cao cấp của AIUSA, anh là Giám đốc Chương trình gọi là Individuals At Risk của Amnesty. Ở vào tuổi trên 55, Zeke có kinh nghiệm vững vàng trong giới lãnh đạo của AIUSA. Văn phòng đặt trên lầu 16 với chừng trên 40 nhân viên – mà nhiều người bạn trẻ đã ở trong Ban Tổ chức AGM 2015 tôi đã gặp bữa trước ở Brooklyn.

Tôi nói với Zeke và các bạn trẻ này rằng : “ Tại AGM, tôi đã không có nhiều thời gian để phát biểu chi tiết về những kỷ niệm thật đẹp của mình với Amnesty. Cụ thể như vào năm 1996, khi tôi từ nhà tù ở Việt nam để qua định cư ở Mỹ, thì Amnesty International ở London có gửi cho tôi một chi phiếu 1,000 US\$; họ nói là để góp phần chi phí chữa bệnh cho tôi sau những năm tù đầy bệnh hoạn. Tôi thật hết sức cảm kích về sự ân cần này. Đó là lí do thêm nữa để thúc đẩy tôi tham gia hoạt động với AIUSA từ nhiều năm qua v.v...” Một người bạn nói, đó là AI ở London, chứ nếu mà là Amnesty USA, thì có thể số tiền gửi tặng cho ông Liêm sẽ lớn hơn rất nhiều. Tất cả chúng tôi đều phá lên cười thật hồn nhiên vui vẻ. Tại phòng làm việc của Zeke, theo lời yêu cầu của anh, tôi đã lấy USB cài vào máy computer để chuyển cho anh một số bài viết gần đây của tôi.

B – Thăm anh Doug Hostetter tại Văn phòng MCC United Nations Liaison Office sát với trụ sở Liên Hiệp Quốc.

Lần này văn phòng lại dọn lên

lầu 10, nên tôi phải dùng thang máy mới lên tới được. Doug rất mừng được tin tôi được Amnesty vinh danh là một Human Rights Hero, nên tôi đã tặng cho anh bản phóng ảnh của Chứng chỉ này. Doug còn gửi cho tôi bài báo anh mới viết sau chuyến trở lại thăm Việt nam vào năm 2013 nhân kỷ niệm 40 năm ngày kí kết Hiệp Định Paris năm 1973. Bài báo khá dài với nhiều chi tiết lí thú và hình ảnh được đăng trong tạp chí Fellowship số Mùa Xuân năm 2014 của Tổ chức Fellowship of Reconciliation (FOR) ở Mỹ. Theo lời yêu cầu của Doug, tôi đã gửi một số bài tôi viết gần đây cho anh và cho cô Kati là thư kí của văn phòng nữa.

Cũng trong building chung với văn phòng của Doug, còn có hàng mấy chục văn phòng liên lạc bên cạnh Liên Hiệp Quốc của các tổ chức tôn giáo khác, điển hình như Quaker, Methodist, World Council of Churches, Caritas Internationalis, Maryknoll v.v...

C – Đến ngụ tại căn phòng của Dick Hughes tại phía bắc Manhattan.

Cũng như mọi khi, mỗi lần đến New York, thì tôi thường đến sinh sống với Dick là người bạn rất thân thiết đã góp công sức và cả tiền bạc để vận động cứu thoát tôi ra khỏi nhà tù cộng sản từ hồi đầu thập niên 1990. Dick có một căn hộ riêng và Sherry người bạn đời của anh cũng lại có một căn riêng tại building gần đó. Cả hai anh chị đều lo lắng chăm sóc chu đáo cho tôi bất kỳ lúc nào tôi đến New York. Rõ ràng, đây là một cuộc vãng gia (home visit) thật hào hứng đối với tôi.

Gần đây, Dick bận rộn phải

lo lắng cho anh Joe bị bệnh ung thư giai đoạn cuối ở thành phố Pittsburgh, tiểu bang Pennsylvania. Còn cháu Tara, thì đã có gia đình và ở riêng trong một trang trại ở cách New York trên 2 giờ lái xe. Trong mấy ngày sinh sống với Dick, tôi đã tha hồ chuyện trò tâm sự với anh về đủ mọi thứ chuyện xưa nay. Dick gợi nhớ lại những người từng hoạt động chung trong Chương trình Giúp Trẻ Bụi Đồi ở Việt nam trước năm 1975 – mà nay đã ra đi, điển hình như Linh mục Lương Tấn Hoàng, Luật sư Phạm Quý... Anh Đỗ Ngọc Long thì bị đau nặng, phải chịu giải phẫu cột sống từ mấy năm nay. Và anh cũng cho tôi biết tin tức về một số các em Bụi Đồi ngày trước mà nay đều đã ở vào lứa tuổi trên dưới 60 cả rồi.

Dịp này, tôi còn gọi điện thoại cho các con tôi ở California và trao phone cho Dick để anh nói chuyện với các cháu. Dick thật cảm động thuật lại với tôi là cháu Trang nói sẽ gửi vé máy bay để mời chú qua California vào năm 2016 nhân kỉ niệm 20 năm ngày cả gia đình chúng tôi qua định cư trên xứ Mỹ. Đại khái chuyện tình cảm thân thương gần bó đã trên 45 năm giữa Dick Hughes và tôi, thì thật là sâu đậm tuyệt vời – mà tôi không thể nào diễn tả trọn vẹn bằng lời nói hay chữ viết ở đây được. Đứng như câu ngạn ngữ trong tiếng Anh : “Friends are blessings” - Bạn bè là phúc lộc Trời ban cho mình vậy.

D – Gặp gỡ với Dinah Pokempner của tổ chức Human Rights Watch (HRW).

Dinah là luật sư làm việc lâu năm với tổ chức HRW. Từ năm

(xem tiếp trang 118)

THÔNG CÁO CỦA HỘI GIÁO CHỨC VN NAM CALIFORNIA

Little Saigon, ngày 17 tháng 4 năm 2015

Thưa quý cựu đồng nghiệp và thân hữu,

Như quý vị đã biết, Đại hội khoáng đại của hội Giáo chức Việt Nam nam California ngày 14-3-2015 đã bầu ra một ban chấp hành gồm 11 người, tuy nhiên chưa có ngay sự phân nhiệm hôm đó.

Do đó, một phiên họp nội bộ để phân nhiệm ban Chấp hành nhiệm kỳ 2015-2017 đã được tiến hành vào ngày 15 - 4 - 2015 với kết quả như sau:

- Chủ tịch: Trần Huy Bích
- Phó Chủ tịch Nội vụ: Văn Tường
- Phó Chủ tịch Ngoại vụ: Nguyễn Khoa Diệu Quyên
- Thư ký: Nguyễn Đình Cường
- Thủ quỹ: Nguyễn Ngọc Tuyết
- Ủy viên: Đỗ Anh Tài, Phạm Quân Hồng, Vũ Ngọc Mai, Đặng Ngọc Sinh, Nguyễn Phương Lê, Phạm Lan Phương.

Địa chỉ Hội: 9242 Bolsa Ave, # B, Westminster, CA 92683.

(tức là tiệm sách VĂN BÚT, cạnh khu Phước Lộc Thọ)

Cũng trong buổi họp kể trên, vấn đề cuốn sách Let's Speak Vietnamese đã được các anh Đặng Ngọc Sinh, Văn Tường và chị Diệu Quyên trình bày và cho biết là các Trung Tâm Việt Ngữ đã nghiên cứu vấn đề, đang xúc tiến soạn một cuốn sách để thay thế. Hội sẽ phối hợp tiếp tay với các TTVN và các hội đoàn, cá nhân trong cộng đồng để cùng thực hiện công tác quan trọng này.

Ngoài ra một số vấn đề như nộp đơn xin hợp thức tình trạng pháp lý của hội, mở trương mục ngân hàng, lập một website, thu nhận thêm hội viên cũng đã được thảo luận và xúc tiến.

Trân trọng thông báo và kính chào quý cựu đồng nghiệp và thân hữu.

Thư ký Hội Giáo chức Việt Nam nam California.

Nguyễn Đình Cường

Ban Thường Vụ-Ban Chấp Hành Hội Giáo Chức Việt Nam-Nam California
NĐCường(171), VănTường(171), THBích(171), NKDiệuQuyên(171), NNNgọcTuyết(171)

Tờ mờ sáng, nghe tin Cha đã ra đi! Cây đại thụ truyền thông Việt Nam: Đức Ông Phêrô Nguyễn Văn Tài đã ngã!

Một ơn gọi rất đặc biệt đến với Đức Ông Phêrô.

Đức Ông là người con thứ tư trong gia đình có 6 anh chị em. trong một gia đình nông dân ở họ đạo Rạch Lọt, giáo phận Vĩnh Long. Khi được 10 tuổi, Đức Ông được gửi vào Tiểu Chủng Viện và đi tu từ đó. Và rồi Đức Ông lãnh sự vụ linh mục nhưng gần như cả đời Đức Ông chưa bao giờ làm cha sở.

Hơn một lần tôi được nghe Đức Ông chia sẻ cuộc đời Đức Ông như cuộc đời của ngôn sứ Gio-na. Khi đang học ở Roma năm thứ hai, Đức Ông được cha thư ký của Đức Thánh Cha thông báo cha sẽ đi Phi Luật Tân để làm việc cho Đài Phát Thanh Chân Lý Á Châu.

Nghe tin ấy, Cha như người từ trên trời rơi xuống đất vậy. Với bản tính của con người, ai ai muốn an thân cũng như không muốn cuộc sống bị xáo trộn, Cha cũng vậy, Cha không muốn đi và lấy cơ sang Đức học tiếng, nhưng cũng chỉ học được một kỳ hè và phải trở về Roma chuẩn bị cho nhiệm vụ ở Manila.

Cha vẫn cứ đinh ninh rằng Cha làm việc cho đài vài ba năm nhưng Chúa để Cha hiện diện như một ơn gọi đặc biệt suốt 38 năm. 38 năm dài đằng đằng với công việc âm thầm trong một góc phòng để làm truyền thông, để loan báo Tin Mừng cho Chúa một cách khiêm hạ.

ĐỨC ÔNG PHÊRÔ NGUYỄN VĂN TÀI, NGUYÊN GIÁM ĐỐC ĐÀI VERITAS Á CHÂU, ĐÃ ĐƯỢC CHÚA GỌI VỀ

Đức Ông Phêrô từ trần ngày 21-4-2015 ở VN và sẽ được an táng ở quê nhà, họ Rạch Lọt, Vĩnh Long

Một cuộc đời dài loan báo Tin Mừng qua Radio, chẳng ai biết mặt nhưng chỉ biết giọng của Ngài, giọng đọc của Cha không lẫn đi đâu được. Giọng đặc sệt người miền Nam truyền cảm và nhẹ nhàng đã để lại trong lòng thánh giả qua những dòng tin tức, những dòng suy niệm Tin Mừng và những câu chuyện Cha góp nhặt trong Lễ Sùng.

Ai cũng nhớ, thời bao cấp ở Việt Nam cũng là thời có quá nhiều khó khăn của nền kinh tế thế giới và Châu Á, nhờ Đài Phát Thanh Chân Lý Á Châu mà biết bao nhiêu anh chị em không có điều kiện tham dự thánh lễ được thông công. Hơn thế nữa, không ai thống kê được đã có bao nhiêu anh chị em nhờ vào cái

radio nho nhỏ và giọng đọc trầm ấm mỗi ghe được mà xin rửa tội gia nhập vào Giáo Hội. Những công việc âm thầm trong phòng thu âm và những ngày tháng rút ruột nhả tơ để có chương trình phát mỗi ngày quả là một thách đố lớn.

Điều kỳ diệu là Đức ông đã miệt mài cần mẫn trong công việc đòi hỏi nhiều tài lực này suốt bốn thập kỷ.

Cha đã nhiều lần và quá nhiều lần tạ ơn Thiên Chúa đã cho Cha sống đến hôm nay và đó là một ngạc nhiên lớn cho Cha. Cha chia sẻ Cha ngạc nhiên vì khi chịu chức, Cha chỉ xin cho sống được 20 năm, vậy mà Chúa để cho đến hôm nay là 40 năm. Hơn thế nữa, Cha đã hai lần bị nhồi máu cơ tim và gần đây nhất một cơn nữa, vậy mà Chúa vẫn để cho Cha còn sống. Chắc có lẽ Chúa cứ cho Cha được gấp đôi.

Với ân huệ đó, Cha cũng dí dỏm: “Tôi xin Chúa cho tôi 40, có thể Chúa cho tôi gấp đôi chẳng?”

Ước muốn của con người, mơ ước của một người tha thiết với loan báo Tin Mừng bằng truyền thông đã khép lại bởi giới hạn cũng như không qua khỏi bàn tay Thiên Chúa.

Do hoàn cảnh, do sự vụ Cha đã rời xa quê hương vài chục năm trường nhưng ước mơ đầu đầu được trở về quê hương luôn ở trong Cha. Chính vì thế, sau khi rời nhiệm vụ,

Cha đã trở về quê hương để sống trong âm thầm lặng lẽ và nhất là để đón nhận những đau đớn từ căn bệnh thể xác mà Cha đang mang.

Sống âm thầm, làm việc cũng âm thầm và ra đi cũng âm thầm.

Đức Ông chưa bao giờ nói rằng phải sống như thế này như thế kia hay như cách tôi đã sống nhưng qua đời sống chân chất của một người miền Nam cũng đã để lại cho mọi người nhiều bài học. Ít nhiều về chuyện truyền thông, con đường truyền thông Đức Ông đi là con đường ôn hòa và mềm mại. Đã không biết bao nhiêu lần Đức Ông như là sứ giả của Tin Mừng, sứ giả của Thiên Chúa để nối kết lại những hiểu lầm, những đối chọi của tôn giáo, của kỳ thị tín ngưỡng

... tất cả đều âm thầm và dường như Đức Ông không muốn cho ai biết công việc âm thầm đó. Đức Ông không một lần phô trương rằng tôi đã làm được chuyện này chuyện kia trong đối thoại, trong giảng hòa một cách êm thấm ... và rồi Đức Ông cũng không hề bám víu một chút gì đó cho Đức Ông vào những ngày cuối đời.

Ấn náu trong căn phòng nhỏ bé của các nữ tu Mến Thánh Giá Chợ Quán đối với Đức Ông cũng là đủ.

Đức Ông đã sống sứ mạng truyền thông cách đặc biệt bằng chính đời sống nhỏ bé khiêm nhu.

Cây đại thụ truyền thông Việt Nam đã ngã nhưng hình bóng cũng như cách sống của Cha vẫn còn

mãi trong lòng của thánh giả, của những ai đã hơn một lần quen biết Đức Ông.

Xin Chúa thương đón nhận Đức Ông và để cho Đức Ông một chỗ trong cung lòng Thiên Chúa như suốt cả cuộc đời Đức Ông hằng mong ước. Lẽ nào cả cuộc đời loan báo Tin Mừng, loan báo Tình Thương Thiên Chúa cho mọi người mà Chúa lại bỏ Đức Ông sao ? Chúng con tin tưởng tin thác Đức Ông vào lòng thương xót của Chúa.

Xin tạm biệt Đức Ông và thầm mong gặp Đức Ông trong Nước Trời. ☐

■ *Micae Bùi Thành Châu*

LONG AN: ĐÀN LIỀU CHẾT...

(tiếp theo trang 100)

thân nhân của gia đình bà Hương bị côn an đàn áp rồi bắt đi trong vụ này, hiện đang được cấp cứu trong bệnh viện huyện Thạnh Hóa.

Ông Tuấn bị bắt tình và nay đã hồi nhưng còn rất mệt nhọc đau đớn vì thương tích do côn an gây ra trong lúc đàn áp. Ông thều thào khó nhọc kể lại cho con gái nghe: 3 tên côn an cưỡng chế ông vào 1 phòng kín rồi bắt đầu bạo hành ông, ông bị chúng đánh tím sưng mắt trái, xương hông trái bị sưng vù, ông Tuấn đang rất khó thở”.

Đây là cuộc phản kháng đã được cảnh báo từ trước. Ngay khi nhận được lệnh thông báo cưỡng chế đất, gia đình ông Nguyễn Trung Can và bà Mai Thị Kim Hương đã treo biểu ngữ tuyên bố sẽ liều chết giữ chết với nội dung:

“Gia đình tôi thề quyết tử chống bè lũ CSVN cướp đất. Ngày 14/4/2015, máu chúng tôi sẵn sàng đổ để cảnh tỉnh 90 triệu đồng bào về đại họa CSVN.” ☐

Nguồn: [Dân Làm Báo](#)

BÌNH BÌNH THUẬN BIỂU TÌNH

(tiếp theo trang 102)

quyết tâm bảo vệ dân hay bảo vệ nhà máy điện của nhà cầm quyền địa phương. Không thể phạt nhà máy điện một tỉ, hai tỉ để rồi họ lại tiếp tục hứa sẽ giảm bớt khói bụi, độc hại. Vì làm như thế, nhân dân chỉ chịu thiệt thòi hơn mà giới tham quan lại có cơ hội vòi vĩnh nhà máy điện để kiểm soát.

Vấn đề người dân cần và đòi hỏi nhất là chính sách an dân hợp lý, tránh tham nhũng và không

được hứa lèo. Nhưng nhà cầm quyền Bình Thuận và Tuy Phong đã không làm được điều này. Chính vì vậy, cuộc đấu tranh của nhân dân vẫn còn tiếp diễn và đi đến cao trào.

Ông Thụy cũng đưa ra nhận xét là mọi tỉnh ở Việt Nam đều có vấn đề, đều có thể nổ ra những cuộc biểu tình nhằm đòi hỏi quyền lợi chính đáng của nhân dân. Và có vẻ như chuyện tàu đấu tranh chống bắt công của nhân dân đang tăng tốc từ Sài Gòn ra Ninh Thuận, Bình Thuận và miền Trung trong thời gian tới. ☐

■ *Nhóm phóng viên RFA*

tường trình từ Việt Nam.

ĐẠI HỘI GIỚI TRẺ VIỆT NAM

VIETNAMESE YOUTH CONVENTION - VYC

■ *Charlie Nguyễn Mạnh Chí*

Đường Thập Tự, Đường Hy Vọng - *CrossRoad Dare-2-Be*... Đó là chủ đề của Đại Hội Giới Trẻ Kỳ I, Vietnamese Youth Convention-I (VYC-I). Nhắc đến chủ đề, một số người trong chúng ta chắc cũng đang tưởng nhớ đến Đức Cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận, liên quan đến đề tài Đường Hy Vọng - The Road of Hope mà Ngài đã chọn như một gia sản tinh thần để lại cho Giáo Hội, nhất là giáo Hội Việt Nam.

Chủ đề **Đường Thập Tự, Đường Hy Vọng - Crossroad Dare-2-Be** cũng đã được chọn để học hỏi qua những ý tưởng đầy ý nghĩa của Đức Cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận. Tổ chức đại hội VYC được thực hiện trong niềm ao ước của Ngài. Ý tưởng tổ chức Đại Hội Giới Trẻ VYC đã đến qua những lần gặp gỡ mà Ngài đã dành cho giới trẻ tại quận cam, California. Ngài luôn mang nặng một trái tim cho tuổi trẻ Việt Nam. Chương trình thăm viếng của Ngài luôn gắn liền với những buổi “nói chuyện” với các bạn trẻ. Đặc biệt là lần chia sẻ của Ngài về chuyến công du tại Mexico, Ngài đã gặp gỡ và chia sẻ huấn từ đến hơn 50,000 bạn trẻ Mỹ Tây Cơ.

VYC được viết tắt cho tên gọi **Vietnamese Youth Convention - Đại Hội Giới Trẻ Việt Nam**. Đại hội VYC nhằm mục đích tạo cơ hội để các bạn trẻ Việt Nam khắp nơi trên toàn thế giới cùng đến với nhau, đặc biệt các bạn trẻ tới Hoa Kỳ và các nước lân cận.

Vạn sự khởi đầu nan, ngay từ những ngày đầu của VYC, Ban Tổ Chức (BTC) luôn tin tưởng là đại hội giới trẻ VYC-I sẽ quy tụ rất đông các bạn trẻ Việt Nam từ khắp nơi trên thế giới. Tuy không dám so sánh với đại hội giới trẻ thế giới của Giáo Hội Hoàn Vũ do Đức Giáo Hoàng chủ tọa, nhưng BTC cũng thầm nghĩ là Đức Hồng Y của chúng ta sẽ thu hút rất mạnh giới trẻ Việt Nam. Ngài sẽ đại diện cho đương kim Giáo Hoàng từ Roma đến để chủ tọa cho chúng ta tại đại hội VYC này.

Sự mong chờ và niềm ao ước đó đã tiêu tan khi được tin Ngài về với Chúa. Tổ chức VYC đang trong thời kỳ phôi thai giờ lại chơi với hơn nữa. Điều quan trọng hơn hết là làm sao có thể quy tụ các bạn trẻ được theo dự trù. Tất cả dự tính trước của tổ chức đều phải thu hoạch theo kế hoạch mới. Một trong những kế hoạch là có nên tiếp tục VYC hay không? Song để thực hiện cho được niềm ao ước của Ngài, VYC đã tiếp tục trong một chiều hướng mới, trong niềm tin tưởng Ngài sẽ luôn cầu bầu cho giới trẻ và tổ chức VYC.

VYC đã được tiếp tục với Hành Trình Hy Vọng qua Đường Thập Tự. Bước sang giai đoạn hai thì cũng là lúc BTC với nhiều lo lắng hơn. Địa điểm tổ chức bị thay đổi, thời gian tổ chức bị thu ngắn, phương thức kêu gọi các bạn trẻ bị nhiều khó khăn; vì thời cuộc chiến tranh sẽ bùng nổ tại Iraq. Thêm vào đó, SARS, một cơn bệnh dịch khiến bao người hoảng sợ

khi đến với đám đông. Điều này đã mang lại cho BTC những lo ngại về cả hai phương diện, số người tham dự và tài chánh, để có đủ tài chánh trang trải cho các việc đã chuẩn bị. Tuy vậy, với niềm tin tưởng trong nén bạc Chúa trao, BTC đã quyết định làm lợi cho Chúa. VYC đã là điểm hẹn để giới trẻ cùng tới.

Đại hội đầu tiên, VYC-I, đã được diễn ra vào cuối tuần lễ July 4th, năm 2003, quy tụ trên dưới 4000 bạn trẻ, tại khuôn viên trường đại học University of Irvine, California. Đại hội đã mang lại nhiều sự bất ngờ cho nhiều bạn trẻ tham dự. Có những bạn đã phải thốt lên là “Không ngờ Đại Hội Giới Trẻ Việt Nam lại có thể tổ chức được một cách quy mô như vậy”. Các bạn trẻ tham dự ra về và lòng nhiều luyến tiếc, mong đại hội giới trẻ VYC luôn được tiếp tục vào những năm tới. Từ đó, đại hội VYC đã được liên tục tổ chức theo chu kỳ 3 năm 1 lần.

- Đại hội VYC-2 với chủ đề: **Dấu Ấn Tình Yêu Kitô – The Bearer of Christ’s Love**, được tổ chức năm 2006, tại khuôn viên Đại Học University California of Los Angeles (UCLA).
- Đại hội VYC-3 với chủ đề: **Đừng Sợ-Be Not Afraid - Name, Claim and Proclaim Your Faith**, được tổ chức năm 2009, tại khuôn viên trường đại học California State University, Long Beach (CSULB).
- Đại hội VYC-4 với chủ đề: **Cùng Thầy Sánh Bước – Walk With Me - Rediscover, Rejuvenate and Rejoice** được tổ chức năm 2012, tại khuôn viên trường đại học California State University, Fullerton (CSUF).

Xoay quanh bốn chủ đề nêu trên,

VYC đã mang đến cho hàng ngàn bạn trẻ những buổi gặp gỡ, học hỏi, chia sẻ và vui chơi thật sống động và đầy ý nghĩa. **Các bạn trẻ đến VYC trong do dự nhưng ra về với đầy ắp hành trang vào đời bằng ngọn lửa của Chúa Thánh Thần.**

Năm nay 2015, Đại Hội VYC-5 sẽ được diễn ra tại thành phố Tacoma/Seattle – tiểu bang Washington, vào ngày 3 tới 5 tháng 07, với chủ đề **Tựa Vào Ngài – In Christ Alone – Through Him, With Him and In Him.** Đặc biệt VYC-5 năm nay sẽ đánh dấu một bước tiến xa hơn của tổ chức VYC, trong hành trình mang tổ chức đến nhiều địa điểm thuận tiện hơn cho các bạn trẻ khắp nơi. Đại hội đã được chuẩn bị hơn một năm rưỡi, bởi thành phần BTC chính tại Seattle. Đến nay tổng số ghi danh tham dự đã lên đến trên 1500 người. Nhiều phái đoàn còn đang tiếp tục ghi danh và gọi vào. Các bạn không ghi danh theo phái đoàn cũng có thể ghi danh trực tiếp trên trang nhà www.vyc5.org. Các bạn cũng có thể liên lạc trực tiếp với chúng tôi tại [714-329-2280](tel:714-329-2280). Thật đáng tiếc cho những bạn không tham dự được VYC trong lần này.

Đại Hội Giới Trẻ VYC không chỉ quy tụ được nhiều bạn trẻ khắp nơi trên toàn quốc Hoa Kỳ, nhưng cùng lúc mở rộng đến nhiều bạn trẻ khắp nơi trên thế giới. VYC được sự tham dự của các bạn trẻ ở Hải ngoại và nhiều bạn trẻ cũng như quý tu sĩ nam nữ từ Việt Nam tham dự. Đại hội VYC đã đón nhận nhiều bạn trẻ đang thao thức với niềm tin và sức sống của tuổi trẻ. Và đại hội VYC cũng có thể đã đón nhận các bạn đang đi tìm cho mình những câu trả lời đích thực, vì cuộc sống của họ đang luân quần ở ngã ba đường, chưa có một quyết định rõ ràng. Họ đến với đại hội mang theo những ưu

tự nặng nề, khó khăn. Tuy vậy chúng ta cũng có những giới trẻ tìm đến đại hội qua sự tò mò, rủ rê của bạn bè, kêu mời của các vị lãnh đạo cộng đồng, cộng đoàn, đoàn thể, khuyến khích hoặc bắt buộc của Cha Mẹ, thúc đẩy của anh chị em trong nhà vv... Thậm chí có nhiều bạn tìm đến VYC để hy vọng tìm được “Người Yêu Lý Tưởng”, để mong tìm gặp những người quen. Nói cho cùng các bạn trẻ đã đến với VYC qua nhiều lý do khác nhau. May mắn thay Đại Hội VYC đã là nơi có thể mang lại những nhu cầu cần thiết, đi vào cuộc sống của họ trong những ngày gặp gỡ. Thật vậy, họ đến với đại hội với nhiều sự ngỡ ngàng nhưng ra về đầy ắp với hành trang vào đời – mang theo cuộc sống yêu thương tràn đầy ơn Chúa Thánh Thần.

Nếu hiện diện, chúng ta không thể lường được nỗi cảm động khi nhìn thấy hàng ngàn bạn trẻ Việt Nam, khắp nơi, hoà chung với nhau trong cùng tinh thần Người Trẻ của Chúa Kitô. Họ mang theo sức sống của người trẻ Việt Nam, tinh thần của người trẻ Việt Nam và một sự khao khát kiếm tìm về văn hoá Việt Nam. Thật ngỡ ngàng khi chúng ta nhận ra rằng, nhiều bạn trẻ trong chúng ta đang tìm kiếm về cội nguồn dân tộc, nếp sống tinh túy và đời sống anh hùng dân tộc của Cha Ông chúng ta. Thật ngạc nhiên khi quý vị cùng tôi biết được rằng giới trẻ ngay nay, sau bao năm sống và lớn lên tại hải ngoại, thậm chí đã được sinh ra tại đây, lại đang thao thức tìm về cội nguồn, muốn gặp gỡ những người bạn trẻ Việt Nam của mình, và muốn được nghe, được nói tiếng mẹ đẻ của mình, cho dù đôi lúc cảm thấy có phần khó khăn hơn nếu sử dụng tiếng Anh. Nếu trực diện với các em, chúng ta mới nghe được sự thao

thức của họ. Họ là những người trẻ, tuy mới vào đời, nhưng đầy những suy tư và hoài bão. Và nếu chia sẻ với họ, chúng ta cũng sẽ được tiếp nhận các đóng góp thật quý báu, trẻ trung kèm theo với tâm huyết hăng say phục vụ. Nhiều bạn trẻ đã tham gia thật tích cực và trọn vẹn chương trình của những ngày đại hội. Từ các tiết mục Thánh Ca Cầu Nguyện - *Praise & worship*, sang các phần Thánh Lễ Đại Trào, đến các chương trình văn nghệ tình tự dân tộc, các đêm thấp nền cầu nguyện, các buổi hội thảo – *workshops*, cũng như các phần sinh hoạt vui nhộn ngoài trời. Họ đều tham gia rất phấn khởi. Đẹp thay khi nhìn thấy những người trẻ Việt Nam chưa lần gặp mặt, nay đã và đang tay trong tay... chúng ta bước đều... trong vòng tròn sinh hoạt, hoặc đang trao đổi cho nhau những mẫu chuyện nho nhỏ nơi họ đang sinh sống. Sự gặp gỡ này cũng đã là môi trường để các bạn chia sẻ cho nhau những sinh hoạt tại địa phương mình, hầu giúp nhau cùng thăng tiến xã hội. Có lẽ cuộc gặp gỡ này còn đi xa hơn những điều mà chúng ta đang chia sẻ với nhau ở đây.

Tuổi trẻ tuy hồn nhiên, nhưng không “ngây thơ cụ” như nhiều người trong chúng ta lầm tưởng. Họ là những phần tử hăng say, những người có nhiều kiến thức kỹ thuật để đóng góp cho tổ chức, cộng đồng và xã hội, nếu chúng ta biết mời gọi họ tham gia. Họ cũng có thể là những người ham chơi đầy đó nhưng không có nghĩa là họ muốn tách rời ra khỏi những sinh hoạt vui chơi lành mạnh nhưng không kém phần tâm linh. Tuy nhiên trong môi trường sinh hoạt giới trẻ, chúng ta luôn tìm kiếm các phương thức khác nhau để các bạn trẻ không cảm thấy nhàm chán

(xem tiếp trang 118)

CHÍNH ĐỀ VIỆT NAM

Bản chính và ấn bản tóm tắt

■ Lê Thiên

Cách đây 5 năm tôi đã đọc Quyền Chính Đề Việt Nam ấn bản 2009 (CDVN 2009) của Tùng Phong. Hôm nay, tôi lại nhận được và đọc quyền Chính Đề Việt Nam, ấn bản tóm tắt (CDVN, ấn bản tt 2015) do một người bạn gửi biếu.

CDVN ấn bản 2009 gồm 360 trang, trong khi bản tóm tắt 2015 chỉ thu gọn trong 171 trang, bằng phân nửa bản chính. Cỡ chữ CDVN ấn bản tt 2015 lớn hơn CDVN ấn bản 2009 trong khi khổ sách của hai ấn bản có vẻ ngang nhau. Như vậy, những gì được rút bớt không phải nhỏ, tuy rằng Lời Tựa CDVN ấn bản tt 2015 minh xác: *“Khi tóm tắt, chúng tôi cố gắng giữ lại từ ngữ và văn phong của bản chính, chỉ lược bớt đi những gì trùng lặp và ít quan trọng.”*

Lời Tựa ấy cũng xác nhận ấn bản tóm tắt *“được thực hiện như là một lời mời gọi độc giả tới với chính bản.”*

Theo chúng tôi, ưu điểm của CDVN ấn bản tt 2015 là rút gọn thật nhiều so với CDVN ấn bản 2009. Chúng tôi nhấn mạnh “ấn bản 2009”, bởi vì trước ấn bản này, CDVN đã có hai ấn bản: ấn hành tại VN năm 1964 (Sài Gòn), ấn hành tại hải ngoại 2 lần: lần 1 năm

1988, lần 2 năm 2009. Chúng tôi không có các ấn bản năm 1964 và năm 1988, nên chỉ đề cập đến ấn bản 2009 và ấn bản tóm tắt 2015.

Điều đáng lưu ý là chính quyền CDVN ấn bản tóm tắt 2015 xác nhận cả **3 ấn bản trước nó** (1964, 1988 và 2009) đều là **“nguyên bản”**.

CDVN ấn bản tt 2015 quả có giúp người đọc nắm được ý tưởng của tác giả Tùng Phong. Xin ghi chú ở đây rằng tác giả mang bút hiệu Tùng Phong có thể là ông Cố vấn Ngô Đình Nhu hay người tâm giao của ông là Lê Văn Đồng, cựu Tổng Trưởng Nông Nghiệp VNCH I. Điều ấy có lẽ không quan trọng bằng truy tìm nguồn gốc chính của quyền CDVN. Quyền sách được nhìn nhận là **“Tài liệu nghiên cứu dành cho cán bộ quốc gia”**. Tài liệu ấy ắt đã hình thành từ thời đệ nhất VNCH, có thể đã xuất hiện dưới dạng nhiều bài viết riêng lẻ cho nhu cầu học tập, cho đến sau chính quyền của Tổng Thống Ngô Đình Diệm bị lật đổ (01/11/1963) sang thời đệ nhị VNCH (năm 1964) mới xuất hiện thành sách. Như vậy “tài liệu” ấy ra đời từ đâu nếu không phải từ cơ quan huấn luyện cán bộ, tức Phòng Nghiên cứu Chính trị do Ông Cố Vấn Ngô Đình Nhu đứng

đầu soạn thảo làm tài liệu cho “cán bộ quốc gia” nghiên cứu, thảo luận và học tập.

CDVN ấn bản tt 2015 là bản toát yếu giúp độc giả có cái nhìn tổng quan về toàn bộ vấn đề mà CDVN nguyên bản đã trình bày, về những tiên đoán của tác giả đối với vận mệnh quốc gia trong vòng xoáy của lịch sử thế giới mà Trung Cộng luôn có tham vọng đóng vai trò trung tâm, và cao hơn nữa, vị trí bá quyền!

CDVN báo động cụ thể: Một quốc gia nhỏ bé như Việt Nam nằm sát nách một nước lớn luôn áp ủ mộng bá vương, thống lĩnh toàn thế giới, thì cái quốc gia nhỏ bé như Việt Nam phải cảnh giác biết bao để không thành môi ngon cho cuộc thôn tính của nước lớn! Trước âm mưu xâm lược của bắc phương, nếu nhà lãnh đạo nước nhỏ cứ tiếp tục cầu cạnh, ăn mày viện trợ từ kinh tế tới quân sự của nước “đàn anh” với mục đích đạt thắng lợi cho mưu đồ đảng trị, hay cho lý tưởng “cộng sản đại đồng”, thì nước nhỏ ấy sớm muộn gì cũng sẽ rơi vào nanh vuốt con hổ khổng lồ tham lam!

CDVN nguyên bản hay CDVN ấn bản tóm tắt cũng đều cho ta thấy rõ thủ đoạn của Trung Cộng và sự lệ thuộc của CSVN đối với bá quyền bắc phương quá sâu đậm sẽ là mối nguy vô cùng to lớn cho Tổ quốc Việt Nam! Người dân VN sẽ chết dưới tay Trung Cộng chỉ vì cái chiêu bài “quốc tế vô sản đều là anh em” mà CSVN đang bám víu!

Với những ai chưa đọc CDVN nguyên bản hay mới đọc qua vài đoạn, vài trang, không có thời giờ nghiên ngẫm, thì cuốn CDVN ấn

bản tóm tắt giúp họ dễ tiếp nhận các luận cứ của tác giả Tùng Phong cũng như khỏi mất nhiều thời giờ để nghiền ngẫm.

Tuy nhiên, cuốn CDVN bản tóm tắt có vài bất cập mà chúng tôi nghĩ là cần khắc phục sau đây.

1. Không thấy **danh tánh người biên tập** (editor). Thông thường, một quyển sách của tác giả khác được người khác biên tập lại, dù dưới hình thức nào, chẳng hạn chỉ đổi nhan đề, thêm hay thay đề mục, tiểu mục, thì danh tánh người hiệu đính hay biên tập cũng đều phải nêu ra (chính tên hay bút hiệu gì cũng được).

2. Lại nữa đã thu gọn đến phân nửa, cuốn CCĐVN ấn bản tt 2015 không thể chỉ giữ nguyên tên tác giả Tùng Phong ở trang bìa, mà không có tên người chịu trách nhiệm biên tập. Trong khi chữ nghĩa và câu cú trong nguyên tác CDVN của Tùng Phong đều được

biên tập lại, rút ngắn! Các đề mục của nguyên bản cũng bị thay đổi hay lược bớt! Vậy thì cuốn CDVN ấn bản tt 2015 ấy đâu còn là của Tùng Phong? Trong khi cầm trên tay hai cuốn CDVN ấn bản 2009 và CDVN ấn bản tt 2015, nhìn vào trang bìa trước cả hai bản, người ta có thể lầm tưởng cuốn CDVN ấn bản tt 2005 là cũng do chính Tùng Phong hiệu đính lại cho ngắn gọn hơn!

3. Mặt khác, cách thay đổi chữ (chữ **i** thay vì **y**) và kiểu đánh dấu ngoặc kép trên CDVN ấn bản tóm tắt là **của người biên tập** chứ đâu phải của chính tác giả Tùng Phong. Nếu người biên tập ghi tên mình (hay bút hiệu), có lẽ sẽ không ai phiến trách.

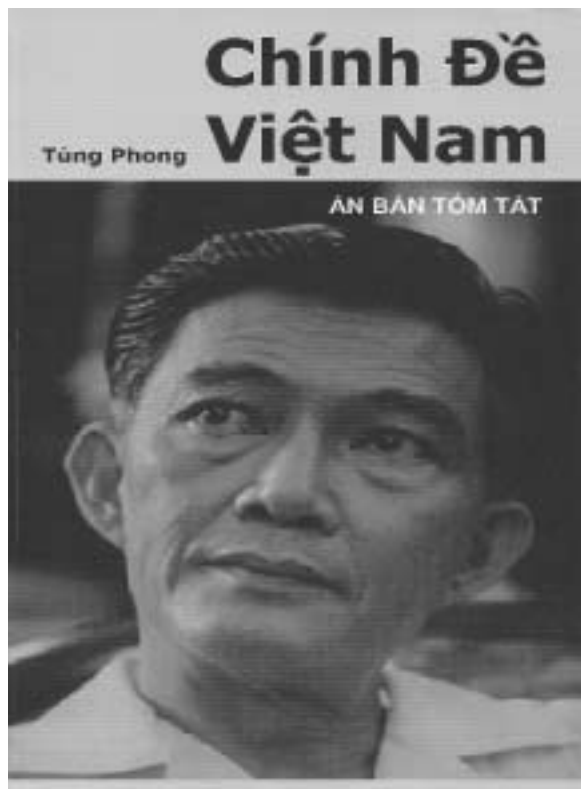
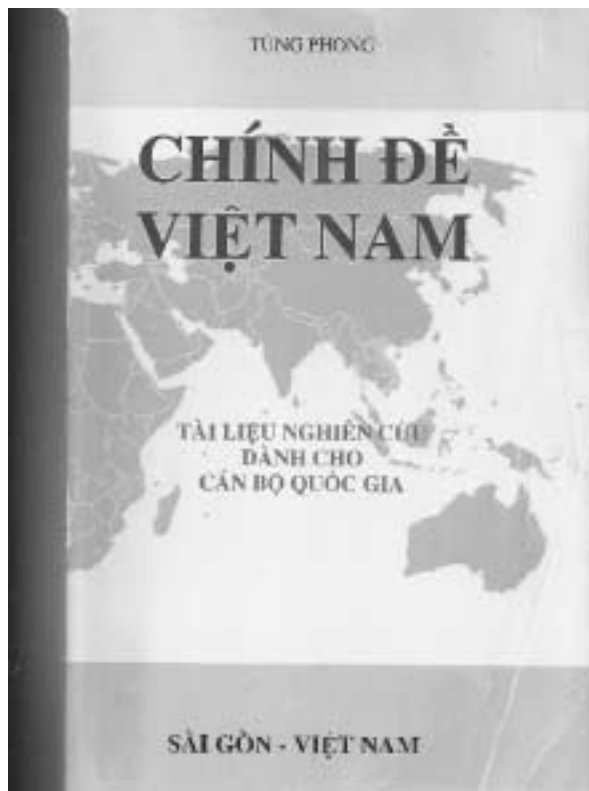
Cũng vậy, nếu người biên tập nêu tên mình (hay bút danh) trên CDVN ấn bản tt 2015, chắc chắn những người làm công việc biên khảo sẽ không lúng túng trong việc

chọn “nguồn” để trích dẫn và nêu rõ chính nguồn để không bị trách cứ là “tam sao thất bản”.

Nếu CDVN ấn bản 2009, được nhìn nhận là NGUYÊN BẢN dày tới 360 trang mà CDVN ấn bản tt 2015 rút xuống chỉ còn 172 trang (cỡ chữ lại lớn hơn cỡ chữ của nguyên bản) thì để gì ấn bản tóm tắt giữ lại được “cái chất” nguyên tác của TÙNG PHONG? Chúng tôi không làm mất thời giờ bằng cách trưng dẫn bản so sánh một số đoạn trên CDVN ấn bản 2009 với CDVN ấn bản tóm tắt 2015. Độc giả có thể tự mình làm việc ấy nếu có trên tay cả hai ấn bản.

Trong mọi trường hợp, theo thiện nghĩ, danh tánh người biên tập (hay bút danh) là cần thiết để không ai ngộ nhận rằng cả hai ấn bản 2009 và 2015 đều do TÙNG PHONG biên soạn!

Mong được sự chỉ dẫn. Cảm ơn. ◼

NEW YORK NĂM 2015...

(tiếp theo trang 110)

1991 – 92, Dinah đã lo phụ trách hồ sơ “Long & Liêm case” – tức là anh Đỗ ngọc Long và tôi Đoàn Thanh Liêm bị bắt giam từ năm 1990 ở Sài gòn. Vì thế mà giữa chúng tôi có sự thân thiết gắn bó từ mấy chục năm nay. Dick Hughes cũng ca ngợi Dinah vì sự tận tâm lo lắng bệnh vực cho Long & Liêm là hai người bạn cùng sát cánh với anh trong Chương trình Bụi Đời – mà lại bị kết tội oan ức.

Lần này, Dinah lại mời tôi đến nói chuyện với các sinh viên trong lớp do chị giảng dạy tại Đại học Columbia vào chiều ngày Thứ Ba 31/3. Theo đúng hẹn, tôi đã đến lớp học do chị phụ trách giảng dạy về môn Luật Quốc Tế và Luật Nhân Quyền. Tôi đến Columbia vào buổi sáng và đi thăm nhiều cơ sở, nhất là mấy thư viện của trường học danh tiếng này. Dịp này, tôi nhớ lại chuyến tôi đến thăm các bạn theo học tại đây từ năm 1960, như chị Đào Thị Hợi, các anh Đỗ Quang Năng, Đỗ Khánh Hoan v.v... Mau vậy đó, thấm thoát mà đã trên 55 năm kể từ ngày tôi từ Washington DC đến thăm các bạn học ở Columbia New York dịp nghỉ cuối năm 1960.

Trong một tuần lễ ở New York vào đầu mùa Xuân năm 2015 này, tôi còn rất nhiều kỉ niệm vui vui dễ thương khác nữa. Nhưng đến đây, thì bài viết đã khá dài rồi; tôi xin tạm ngừng ở đây. Và xin hẹn sẽ viết thêm vào dịp khác vậy.

Tại Thư Viện Low Đại Học Columbia, ngày 31 tháng Ba năm 2015 ■

ĐẠI HỘI GIỚI TRẺ...

(tiếp theo trang 115)

(boring) nhằm có thể lôi kéo họ cùng tham dự. Như vậy đòi hỏi chúng ta luôn phải đi trước một bước. Nếu như chúng ta chỉ song hành ngang với họ thì cũng đồng nghĩa chúng ta đang đi sau họ một bước.

Cũng vậy, tổ chức VYC đòi hỏi rất nhiều công sức và tiền bạc. Để có được một đại hội tổ chức qui mô, với tầm vóc quốc tế, thì đòi hỏi rất nhiều hy sinh, lòng quảng đại và công sức của biết bao người. May mắn thay, giới trẻ Việt Nam chúng ta luôn được sự thương yêu đùm bọc của mọi thành phần, mọi giới. Trong suốt chặng đường chuẩn bị đại hội, chúng ta đã chứng kiến được bao đóng góp thật quý báu. Người góp công, kẻ góp của, thành phần này giúp phổ biến, thành phần khác giúp thiết kế và trang bị cho tổ chức đại hội.

Điều chúng ta vui sướng nhất là

khi chúng ta thấy được những người trẻ đã đến trong sự do dự, nhưng ra về với lòng mong chờ để mau quay trở lại vào trong đại hội VYC tới, mặc dầu với chu kỳ là 3 năm một lần. Tóm lại Đại Hội VYC là một môi trường lành mạnh, tạo được sức sống mới đến với các bạn trẻ tham dự. Nhiều bạn đã tham dự đại hội kỳ I, nhưng đã trở lại đại Hội Kỳ II và cùng đóng góp vào thành phần Ban Tổ Chức cho đại Hội Kỳ III, IV và nay là đại hội kỳ V. Ước mong ngọn lửa Yêu Thương của Chúa Thánh Thần, đã được thắp lên trong đại hội VYC, vẫn luôn được các bạn trẻ mang theo như những hành trang vào đời và mang tin vui đến với gia đình, bạn bè cũng như xã hội mà họ đang sống.

Ước mong cánh đồng làm vườn nho cho Chúa, qua việc Phục Vụ giới trẻ của Ngài luôn được sự hỗ trợ của Giáo Hội, quý tu sĩ nam nữ, quý phụ huynh, quý ân nhân và các bạn trẻ khắp nơi. VYC-VI vào năm 2018 sẽ là điểm hẹn của mọi người chúng ta.■

Cười Tí Cho Vui

ĐÂY NGỰA

Một con chiên ngoan đạo đến mua con ngựa của vị linh mục. Linh mục cho biết ngài đã dày công tập luyện cho con ngựa để nó đã quen với những hiệu lệnh đạo đức. Khi nói "Tạ ơn Chúa" là nó phi nước đại, khi nói "Alleluia" là nó ngừng lại liền.

Người mua ngựa khoái quá, xin cười thử. Sau khi ngồi trên lưng ngựa, ông hô "Tạ ơn Chúa",

con ngựa lồng lên phóng ra khu đây đồi núi, suối đèo. Khi gần tới một vực sâu, ông vội vàng hô "Alleluia", con ngựa ngừng liền bên mép hố. Ông sợ toát mồ hôi hột, lấy khăn ra lau mặt, lau cổ, rồi theo thói quen buột miệng nói... "Tạ ơn Chúa"....!■

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân Chủ Quảng Cáo dưới đây

ABC Health Center.....	109	Manna Pharmacy	95
Á Đông Super Market	77	Mile Square Dentistry	86
Ana Pharmacy	95	Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics.....	Bìa 3
BS Dương Khổng Tước	88	Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
BS Nguyễn Mạnh Hùng	69	Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
Cali Home Finance	60	Paracel Seafood Restaurant	61
Chùm Kết.....	85	Nhà Hàng Trưng Vương.....	75
Chung's Teriyaki.....	98	Roofing & Solar Power	60
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	68	Saigon City Market Place	51
Đồng Nai Pharmacy	86	Tổ Hợp Luật Sư Michael Francis Smith	120
East West Bank	76	Tobia Casket	69
Golden Heart Medical	Bìa 4		

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : Cổ Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ân Nhân : \$60 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : **Hoa Kỳ: 50MK (Canada: 70MK; Âu châu, Á châu, Úc châu: 80MK**

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số : .....

Muốn có các số cũ (nếu còn): .....

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaodgd@yahoo.com

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC. và gửi về địa chỉ trên.

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tin, ai tin trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

Nữ Bác Sĩ Nha Khoa

KHẨU TUYẾT LAN

14574 Brookhurst St., Westminster, CA
(Cạnh nhà hàng Pagolac & chợ Stater Bros)

(714) 775-0836

NHA KHOA TỔNG QUÁT

- Bệnh nướu răng: Nướu sưng đỏ, chảy máu khi đánh răng.
- Lấy gân máu (Root Canal Treatment).
- Nhổ răng.
- Bọc Răng-Làm răng giả các loại.
- Khám răng định kỳ cho người lớn và trẻ em.

NHA KHOA THẨM MỸ

- Cosmetic Bonding: Vá răng sứt mè.
- Làm khít răng thưa.
- Tẩy trắng màu răng.

NHA KHOA NHI ĐỒNG

- Chăm sóc cho trẻ mới mọc răng.
- Phòng ngừa sâu răng và ngừa răng mọc lệch trong thời kỳ thay răng

Nhận: Bảo Hiểm và Medical

Giờ làm việc:

Thứ Hai đến thứ Bảy: 10AM - 7PM

Thứ Tư Nghỉ

KINH NGHIỆM - NHỆ NHÀNG - TẬN TÂM

TỔ HỢP LUẬT SƯ

MICHAEL FRANCIS SMITH & Associates

Với sự cộng tác của L.S. GEORGE S. HENDERSON
và nhiều Luật Sư có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn

27 NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Garden Grove Office: 14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(Trong khu Mái Ngói Xanh, trên lối Thanh Thanh Food To Go, góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

Santa Ana Office: 1665 E. 4th St., Ste 101, Santa Ana, CA 92701

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TỔN CÁ NHÂN

TAI NẠN: XE CỘ, SỞ LÀM, NHÀ HÀNG, SIÊU THỊ, BÁT CÁN Y TẾ V.V...

Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý vị có thể tham khảo trực tiếp. Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.

Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.

Xin liên lạc

DŨNG PHẠM

Tốt nghiệp Đại Học tiểu bang California

DIỆN THOẠI:

Bus: **714. 636-1228**

Sau giờ làm việc xin gọi: **714. 906-6440**